

Problemata Alexandri Aphrodisei.
Georgio Valla interprete.

Problemata Aristotelis.
Theodorus Gaza e græco transtulit.

Problemata Plutarchi per Ioannem pe-
trum Lucensem in latinum conuersa.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Vertical text or markings in the bottom left corner, possibly bleed-through or a stamp.

Georgius Valla Placentinus Ioāni marliano mathematico:& in tota philosophia medicinaq; præstantissimo salutem plurimam dicit.

Lexandri aphrodisei philosophi ac medici præstâtissimi problemata: hor
tatu & auspicio tuo in latinū uir longe doctissime Ioānes marliane con
uerti quod te interpretari ea uelle mihi dixisti ipsa multis de causis tibi
dicāda esse existimaui:& quod a me discipulo tuo; Cum medicinam ma
thematicasq; scientias publice profitebare; tanq̄ ab ea quā tu inserueris
stirpe fructum aliquando reposcere iure tu quidem uidearis. ego autem
uel non poscenti si non doctissimos; ut tua ingens exoptularet eruditio
præstare possim; at certe non ingratos merito debere tibi uidear exhibe
re: quod me plane effecturum confido. deinde quod hæc qualia sint
perpendere: ac iudicare te melius possit nemo; nempe cuius præstātis in omnibus bonis artibus
doctrinæ nomen; ut res etiam ipsa est tota non capiat italia. deinde quod hūc laborem ad te me
um fructum non mediocrē filiis tuis Hieronymo Petro Antonio: Paulo eximiæ indolis in ipis
futuræ eruditionis adolescentibus allaturum confido. quippe qui suam quādam talem præse fe
rant prudentiam; itaq; suam modestiam; ut cunctarum bonarum artium studiis facile teneri ui
deantur; ingenium certe peracutum elucet; & ne ad rerum quidem causas perscrutandas; explicā
dasq; dialecticum acumen desideratur; neq; ad geometriæ excutiendas demonstrationes deest fa
cundia quod certe præsentibus nobis licuit intueri; & perinde has quæstiones præcipuas non re
or modo; sed pro comperto habeo obseruatuos præsertim quod quā utiles sint uel ex eo cōie
ctari potest. quod cum eruditorum multorum consensu quadripartita sit medicina: quod uel in
ipso statim aphorismorum exordio ostēdisse arguitur Hippocrates: arte quæ præceptis de rerū
natura manantibus; atq; principiis perficitur: siquidem ei quod generationis fortuitæ est p quā
raro seruit. Verūtamen ne a fortuna quidem aliena putatur medicina; Cum temporis oportuni
tatem utpote in corpore fluido propter instabilem materiā captare conueniat. deinde experien
tia; nam & hæc rationem exercet; atq; confirmat: eāq; morborum qualitatibus accōmodat: po
stea iudicio quod cum a diuina ui quæ nobis in anima insita est omniū quæ sub intellectum ca
dunt sit capax; tria illa; artē: experiētiam: occasionē; dirigit atq; diiudicat. horū inquā nihil est qd
hic aphrodiseus alexander non attigerit in cunctis sane excellens in primis autor. at ne sola qui
dem hic medicinæ eminet utilitas; uerum omnis prorsus humanæ uitæ ratio percipitur: quod
præcepta ad bonos habitus comparandos adhibeat non corporis modo sed etiam animorū: q̄q̄
purgationes corporis ad animū quoq; transferuntur: at cum animæ cibus icorporeus sit erudi
tio: hinc nobis licet intueri; q̄ ad corpus continendum; q̄ ad mentem instituendam salubria no
bis præcepta tradiderit: nec sparsim modo; sed etiam quæ sint quærendi genera: quotq; sint
conductissima breuitate; & perquā perspicua claritate contexit; quæ proponātur cuncta dilue
re docens. at quoniam de quæstionum generibus fecimus mentionē ne utiquā remur alienum
quorūdam doctissimorum hac de re hic proferre sententiam. ita enim illi quæstionum genera
diuiserunt: ut eorum duo prima esse uoluerint. Vnum quidem quod rem septet infinitam: sine
aliquo definito complexu. alterum autem quod rem definitam spectet: & eorum porro utrūq;
in duo alia genera partiti sunt. alterum quod ad cognoscendum; alterum quod ad agendum re
feratur. nam aut ipsa cognitio: scientiaq; perquiritur ut medicina sit ne scientia an ars: aut agen
di consilium: ut sit ne medico capeßenda cibos suggerendi cura cognitionis autem tris species
faciunt; coniecturam: diffinitionem; consecutionem. coniectura est ut cum quæritur sit ne im
magica uis ulla medicinæ. diffinitio: ut quid sit medicina: consecutio: cum quæritur quid quāq;
rem sequatur: ut quāobrem inter biles qui atrā bilem euomunt magno laborāt periculo: actio
nis uero duas uolūt esse species: unā ad psequēdū aut declinandū: ut qbus rebus ad bonū habi
tū corpus pducī possit: aut malū habitū deuitare. alterā quæ ad aliquod cōmodū usūq; referat:
ut quēadmodū apud ægrotū se habere medicū cōueniat. rursus cōiecturæ rationē in quattuor
partes distribuerunt. nam aut quid sit quærit ut quis sit corporis optimus habitus: aut quæ sit
origo cuiusq; rei: ut quæ sint naturalia principia: cuiusmodi sunt oās obscuræ. aut in rebus natu
ralibus; aut cæteris disciplinis causarū rationūq; quæstiones; aut causa tractatio: ut si quæra
tur eminentissimi autores de naturæ principis aut in ægritudine una tollenda inter se dissenti
ant aut de imutatione: ut si quæratum num in hominis anima morte aduentante intereat scien
tia: an cōmutetur. diffinitioni proprietatis: & diuisio & partitio deputantur: ut quid in omnium
mente quasi impressum sit. cum quid cuiusq; rei proprium sit exquiritur: ut in hominem ne so

lum an etiam in beluas cadat mœsticia. Cum res distribuitur in partes: ut si quærat: quot sint motuū species; siue illi animæ siue corporis sint, aut cum quæ sit forma & quasi naturalis nota cuiusq; rei describitur: ut quænam forma urinæ sit quæ sanitatem pretendat aut contra. Consecutionis duas faciunt species, nam aut simplex est quæstio: ut si quærat cur oui vitellus facile concoquatur: aut ex comparatione: ut vitellus ne an albumen facilius cōcoquatur de expetendis: fugiendisq; rebus ut expetendum ne sit ægroto quicquam & pariter fugiendum: de æquo & iniquo ut æquum ne sit humana omnia diuino administrari consilio pertinaciter defendere, cōparationis duæ sunt species. Vna cum idem ne sit an aliquid iter sit quæritur ut pus & sanies: eunuchus & spado: ut ab aristotele quæsitum est, altera cum quid præstet aliud alii querit ut plus ne ad comparandam medicinam prosit experientia: an ars: occasio: aut iudicium, præterea nō modo quid utilius: sed quid utilissimū: Quæ uero referuntur ad agendum eorum duo faciunt genera, unum ad officium quo in genere quid rectum: faciendūq; sit quæritur: ut quæ inspicere quæq; percūctari medicū apud ægrotum conueniat, alterum ad motum animi gignendum ut quādo ac ut a medico animadus est ægrotus spe: aut econtrario terrendus: & quasi suscitandus sit. Hæc fere sunt tradita a ueteribus quæstionum genera: unde problemata uaria quæ latine quidam proposita uocāt quintilianus ambiguitates, alii quæstiones, at quoniam græcum uocabulum apertius usu imperitate nobis occurrit græca potius utendum nobis appellatione celsimus deniq; quoniam nos ut in præfatione iam satis multa locuti uidemur: alexandro ipsi aphrodiseo cedamus me interprete locuturo.

VICTOR pisanus Ludouico mucenigo: præcellenti in eloquentia uiro. S. P. D.

ingularis doctrina: facundia minime uulgaris: insignisq; tua Prudentia Ludouice mucenige: me iā pridē ad te amādū: & obseruādū cōpulerūt. Tua porro lenitas fecit: ut mutuus iter nos amor itercederet: ut alter alteri cū sors ipsa tulit cōgratuletur: Pariterq; cōdoleat sicut in pñtia mihi faciendū duco. nā cū pximis diebus apud præceptorem nostræ Georgiū uallā sicut de more ad eū uentitare cōsueui: essem, audiui ipressorē quendam qui eius opera imprimere & euulgare consueuit

Alexandri aphrodisei problemata, quæ oli latina fecisset ipse Georgius ualla sibi imprimenda uæhementer exigere: q; Nicoletus nostri tps philosophorū oīum acutissimus edēda esse duceret: atq; magnope hortaretur, a præceptore quoq; nostro Valla accepi idem ut faceret hortari cum multis: tū Lazarum quendam dactylum placentinum medicum longe pstantissimū quē altez nostris tps Galenum frequenter solet appellare ita admiranda qdā doctrina pcellit. Hoc cū audiuissem auidissime mihi ipsum ostendi librum poposci: quem cum legissem Ludouice mi rerum tot tantarumq; cognitione, & orationis splendore incensus rogauī apprime ut imprimeretur nec me continere potui quin tecum in tanto congratularet commodo: adeo enim argute de hominis natuta brutorumq; rerumq; cæterarū, uideas hunc philosophum medicumq; p̄cipuum differentē, ut non hominem sed naturam ipsam rerum loqui nobiscum credas, ea porro iterprete oratione nobis exposita ut ipsum iustum philosophum non alium nobis quæ dicat referre existimes, proinde nostræ huic congratulemur ciuitati: q; talem nacti fuerimus unum qui doctrina tam multiplici & præcellenti sit. Ut nostrum illustret sæculum, ita quotidie nouum in oībus passim setentiis aliqd emergit ac ut, adhuc magis nostræ ciuitati congratulemur, hunc sublimen doctrina uirū præceptorē nostrū in diuerso dicēdi genere multiuigos discipullis suis fructus igerere alii ipso dirigēte rhetoricos: alii poeticos: alii mathematicos cōponunt cōmentarios ac ut alii in latinum græca conuertunt, ita inter cæteros unus in dicendo minime infans historiam a prima hominum memoria ad proxima usq; tempora decem & nouem eneadibus conclusam in latinum transfert, ubi præter ea quæ in toto orbe terrarum gesta sunt uideas disciplinarum non inuētores modo, sed etiam quid illis subdiderint correxerintue quæ priores ingenio suo aut alieno memoriæ prodiderunt, & quemadmodum ab exiguis principiis quasi pro gradus: ac pro manus ad summum culmē omnes conscenderint disciplinæ: dii immortales: quantū nobis illuxit bonum q̄ multiplex ex uno uiro emanat fructus: & in posterū annuēte deo. Vnde bona omnia: futurus est, at iam hæc missa facio si enim prosequi uelim ut ipsa deposcit materia nullus eius laudum finis inueniretur, iam igitur te ad eius uisendam in scribendo peritiam & alexandri aphrodisei longæ præstantissimam dimitto doctrinam

tra transuersa in partē obiectā. Quæ autē præter naturam fiunt: hæc factu sunt difficilia. Sinistra uero manu partem pfricando dextrā nil tale percipimus: quoniā hæc neutrā in partē apta potēsq; est. Cur breues deambulationes laboriosiores sunt. An q; crebro subsistimus: neq; æquabili incessu mouemur cum flectimus: quod certe laboriosum est.

Cur in sole cum stamus amplius recalescimus q̄ cū mouemur. cū tamen motus omnis uim calefactoriam habeat. An non oē mouendi genus calefacit sed est etiam quod refrigeret. Quod etiā in ollis feruentibus patet quotiens eas afflamus aut uersamus. An quia cū stamus calor permanet. is autē cū permanet amplius calefacit quā cū mouetur. Corpus etenim nostrū uaporem de se quendam mittit assidue tepidū qui proximū aerem tepescit quemadmodū titio. Cum igitur quiescimus aer nos circumfundens calidus ob prædictā causam redditur. At cū mouemur flatus excitatur qui refrigerare nos potest flatus enim quisq; frigidus est.

Quā ob causam qui equo currunt: quo contentius cursum arripit equus: eo magis lachrymas mittunt. Et qui pedibus eo magis quo intenderint uæhementius. Vtrum quoniā aer occursans frigidus est frigus enim lachrymas mouet. quippe q; contrahendo condensandoq; carnē humorem exprimat. An potius contra. Calor enim sudorē elicit lachrymā autē sudor quidā est. qua propter a concalescence utrumq; mouetur & sudor & lachryma. saliaq; pariter ambo sentiuntur. Calorem autē efficere motus potest. An propter aeris ictum. Quomodo eū flatus aduersi oculos perturbant: ita etiam aer qui se obiectat quo quis contentius equum agit aut ipse currit eo magis ictu quodā molli obuerberat ferit quo fit ut se lachrymæ pmanant: scilicet meatibus oculorum relaxatis appulsu eiusmodi. Oīs etenī ictus uim aut secandi habet: aut collidendi & cōtundendi.

Quā obrem qui cursum concitate agunt conuulsis maxime corripiantur ubi quis intercurrentū eis substiterit. An q; ea potissimū diuellunt quæ in partē cōtrariā uæhementer trahimus atq; mouemus. Cum igitur homini currenti uæhementiq; mēbra ultra propellenti quis obuiā factus obstiterit accidit ut in partem retorqueatur contrariā: quæ adhuc ante pertendunt atq; proripiunt. Itaq; diuulsio eo uæhementior incidit quo cursus contētius agitur.

Cur ambulationes minus laboriosæ sunt quæ inæquales q̄ quæ recte aguntur. An q; delatio erecta secūdū naturā corporis uniuersi est. Ideo ambulationes quas loca æquabilia præstat laboriosiores quā inæquabiles sunt q; in easdē partes laborē enim admouēt. quod inæquales illæ non faciunt. Dispertunt enī magis in omnes corporis partes. calidis uero téporibus actæ ambulationes plus ualent quā frigidis. quippe quæ partibus externis laboris plus afferat: & quidē sudorē ob eā rem euocando extenuent. Frigidis cōtra carnem reddūt constātiorē: & stomachū excitāt ciborūq; faciunt auidiorē. Partibus enī internis calorē augent: mēbrisq; ad frigoris appulsu torpentibus locū intimum calore amplificato efficacius purgāt. Carnē uero solidiorem efficiunt ut quæ per eam uniuersam nequeant superare. Accliuēs etiā ambulationes laboriosiores sunt q̄ decliuēs. magisq; extenuant. Faciunt enī accliuēs ut lūbi potissimū laborēt: decliuēs ut femora. Ponderis enī totū femoribus incumbens grauissime pmit: quod idē cum præter naturā sursum efferri. a calore cogat maiorem in modū calefacit. Itaq; efficitur ut arduū ambulandi genus sudores moueat spiritū suspendendo extenuet lumbis dolorem infligat. Crura enī magna cū difficultate se in sublime incipiunt lumbos inflectunt: frangunt: euellunt: quibus de causis labor præcipuus sequatur necesse est. Locis autē duris ac renitentibus habitæ ambulationes musculos & neruos crurū effatigāt. Quippe quæ contationes tam neruis q̄ musculis moueāt cū enixu agatur uiolēto. Mollibus uero & cedentibus locis facta ambulatione articuli potissimū sentiūt. Flexus enī articuloꝝ pcrebescit cū solū succubat dilabat & cedat eadē questio est. Et cur locis arduis difficilis ambulemus. An qm̄ oīs ingressus attollētia & positiōe cōficiat. Attollere igit præter naturā est ponere secūdū naturā pponere mediū tenet. in ambulando autē locis arduis multū fortis illius auerse natura pculdubio est.

Quare qui cursum ex equo arripiunt minus decidunt. An quod magis cauent q̄ timent.

Cur sedile alios impleat: alios extenuet. Vtrū habitus corporis distat inter sese: ut alii calidi alii frigidi sint. ergo si ita est calidi impleat. Cibū enī corpus ui sui calor exuperat. Frigidi autē q; aduenticiū calorē desiderāt: quē ex mouendi rōne potissimū corpus acquirit cōcoquere nequeunt dum quiescunt. An q; alii excrementis redundat & ob eam rem motū desiderant alii non.

Cur partes corporis distendende sint: quod qui se exercitant facere cōsueuerunt. An q; meatus spiritu suo perpurgari oporteat.

Cur inflexo corpore cubare melius est quod etiā medici pleriq; præcipiūt. An q; uenter cū recalescit cōcoquere celerius pot. Sic autē fit ut recaleat. Ad hæc locū flatibus dare in quē incūbant. & initant oportet. ita enī minime infestabūt. hinc enī & uarices & cæteri abscessus iuuat q; uentri- culos continent in quibus flatum recipere quæunt. Ergo corpore extento cauerna nulla eiusmodi adigi potest. locū etenī omnē uiscera occupāt. inflexo autē lingula laxatur & sinuant.

Cur uertigo surgēti potius accidat q̄ sedenti. An qm̄ quiescenti humor uniuersus unum in mem-

Partícula

brum se colligit, & quo cruda etiam oua nequeunt circumuerit, sed protinus decidunt. Mouenti autem humor se æque expandit, Surgimus igitur a quiete, quæ ita affecti sumus, sedemus uero a motu quo humor æquabili modo quaque uersus se porrigit.

Quam ob causam cum parte corporis dextra cubamus sonus magis accedit. Vtrumque uigilantes contra quam dormientes habemus ergo cum uigilando parte accubemus sinistra, contrarium sequetur in dormiendi initio cum id contrarium sit. An quod somnus priuatio motionis est. Partes igitur quarum mouere interest quiescant oportet, Dextrarum autem partium mouere interest. Cum autem ita accubamus uelut initium quod de resurgendi detentum obligatumque habemus.

Cur torpeamus & cur manus potissimum & pedes, An quod turpor refrigeratio est, Fit enim propter sanguinis priuationem translationemque. Manus autem & pedes omnium maxime partium carnis inopes nerui uberes sunt, sed precipue pedes, itaque ad refrigerationem celerem sua natura nimirum habiles redduntur.

Cur libenter in latus accubamus sinistrum, in dextrum autem potius dormimus. Vtrumque quoniam conuersi ad lucem minus dormire, somnus eum in tenebris ocius obrepit possumus. An quod dum in latus accubamus sinistrum uigilare magna ex parte consueuimus, & operum functio sic nobis expeditior est, itaque ad contrarium opus contrarius habitus siue situs requiritur, inuitatur autem quisque magis ad opus fungendum habitus sui ratione.

SEXTA PARTICULA QUAE AD CONSENSUM NATURAE ANIMANTIVM PERTINENT.

Ut a morbis nonnullis ægrotant qui appropinquarint a sanitate nemo sanari potest, An quoniam morbus motio est, Sanitas autem quies ergo illa mouere potest hæc non potest, An quod alterum non uoluntarie, alterum uoluntarie accidit Res autem non uoluntarie a uoluntariis consultisque plurimum differunt.

Cur oscitanti sæpe in oscitando respondemus & cum mingentem quempiam uidimus ad mingendum mouemur, quod iumentis precipue accidit, An propter memoriam:

Mouemur enim ea ipsa parte quotiens meminerimus, hominibus tamen quia sensu præditi sunt faciliori, statim ubi uiderunt euenit ut moueantur, reminiscanturque iumentis autem uidisse non satis est sed alio quoque sensu opus est. Quæ obrem addito etiam olfactu mouentur, quoniam sensus hic in brutis mobilior est, Vnde fit eodem in loco sequentia mingant omnia quo primum eminxerint, Tum enim precipue mouentur cum olfaciunt autem postea quæ appropinquarunt.

Quæ obrem cum secari quempiam aut uri aut torqueri, aut aliqua re terra affici uidemus animo uicem eius doleamus, An quod omnium communis natura humana est, ignoscimus ergo cum tale quidpiam inspeximus propter naturæ consortionem & familiaritatem, An quomodo nares, & aures delibationes quasdam rerum obductarum pro sua facultate concipiunt, sic etiam aspectus afficitur & a re delectabili & a tristi.

Cur a tabie & lippitudine & scabie capiuntur qui appropinquarint ab aqua autem intercute, aut febre aut stupore attonito, aut aliquo ex numero cæterorum malorum capi nequeunt, An a lippitudine quoniam oculus pars nostri corporis immobilissima est, cæterarum maxime omnium rei sibi obiectæ similis reddi potest quippe qui facile moueatur ab eo quod moueat, itaque fit ut cum perturbatum obspicit oculum, facile ipse etiam perturbetur, Talis autem contagio ideo fit, quoniam spiritum uiciat graueque reddit, Celerrime autem omnes morbis arripiuntur his qui spiritu corrupto proueniunt quale est omne pestilens genus, Qui autem appropinquarint tale profecto spiritum trahit quale æger ille reddiderit, Aegrotat igitur: quia morbiferum est quod spiritu trahitur, ab uno autem morbum excipit quoniam unus ille sic spirat, Cæteri secus, eundem uero quia quo ægrotarint hoc non aliter spirat quam fuerit affectus, Sed scabies magis quam lepra cæteraque uicia generis eiusdem afficere potest quoniam per summa corporis errat & humore manat glutinoso, Genus namque prurientium omne tale est, itaque idipsum quia per summa oritur glutinosumque est nimirum idcirco attingere potest, Cætera nequeunt, uel quia non per summa proueniunt, uel quia persistere suam ob siccitatem non possunt quamuis per summam cutem oriantur.

Quid est quod nonnulla ex his quæ audiui brisia nobis occurrunt ut inhorrescamus efficiant ut ferrum cum exacuitur, & pumex cum secatur, & lapis cum mola frangitur, Quæ autem notæ affectionum patienti aspectui hæc genera affectionum ipsa in nobis creant, dentes enim stupefcunt cum aliquos rem acidam edentes aspiciamus Et plerique cum homines laqueo suspendi uel aliter strangulari uiderent ipsi defecerunt, An quod uox omnis generis omne strepenti spiritus est qui nostrum subiens sensum mouere nos solet, Cumque suum motum uel magnitudine uel pulsu uahementiore amplificauit, aliquid ex his quæ nostro in corpore latent immutant & sæpe interimit, Ergo spiritus qui quis magni lenes tamen adierunt, hi sedem ipsam commouent sentiendi, & læticia ob eam rem nos afficiunt, Asperi autem quoniam ictum inferunt uahementiore sedem utique illam concutiunt, Iohæque per ictus sui facultatem

tate se porrigunt. Quod idē res quoq; frigide faciunt. Frigiditas enī uis quaedā est, sed hāc horrore inuehere posse dictum iam est, asperitas uero q; pulsu frequāte initiū piloz cōcutiēs in parte pel- lit aduersam, efficit ut pili se erigant. Pulso nāq; initio cacumē piloz se transferat in partē aduer- sam necesse est, itaq; fit ut pili exurgāt, oēs enī deorsum p̄cūhant. Et spiritus quoq; qui per aures corpori se insinuat; de sūmis ad ima se desert. Ergo cū soni quos modo diximus asperi sint horror utiq; ob causam p̄dictā moueri potest. Sed euenit ut cæteris partibus potius q̄ in capite moueat, quoniam ut pili partium cæterarum imbecilliores sunt, sic affectus hic imbecillus occurrit. Cur uero sensus audiendi quam uidendi obtusior sit, affectus quoq; hebetiores per sūma errant; q; ab coipso p̄ficiscunt. Horror autē talis est quāobré multis ac uariis causis existit. Sensus uidendi ue- ro cum oīum exquisitissimus certe sit, euēta quoq; ipsa pro sua p̄stātia solet ingerere. Quo circa ef- ficif ut ipsi ueri affectus p̄ficisci ex eo possin q̄uis uero leuiore. At in sensu audiēdi ut ipsos mi- nime; sic eoz expectationē nimirū horramus; Rei enī tristis & anxie expectatio existit.

SEPTIMA PARTICVLA Q VAE AD RIGOREM ATQ; VE HORROREM PERTI- NENT. THEO. INTERPRETE.

Va de causa liuidi qui rigent efficiunt. An qm̄ sanguis appulsu frigoris gelaſcit, gela- tus autē nigrescit p̄pter caloris inopiā. Albedo nāq; igni tribuit. Quapropter his ma- xime qui æratē p̄ceſſerūt caro liueſcit eo q; calorē minimū obtinent.

Cur extrema corporis maxime rigēt. An p̄pter anguſtiā. Foramina enī quæ in his ſunt anguſta parū obtinent ſanguinis, & ob eā rem parū caloris ſortiuntur. Sanguis enim calidus eſt.

Cur pedes magis tunc rigent; cū ſuſpēſi tenent. Vtrū q; frigus amplius ad eos aſpirat. An q; ſanguis in breuiorē ſe cōtrahit partē, itaq; reliquū frigori opportuniuſ reddiſ; cū calor deſit.

Cur tpe frigido maxime uis illa famis intollerabilis incidat qui caninus appetitus uocatus eſt; & hi- berno potiuſq; æſtuo. An q; uiciū hoc ob inopiā alimēti ſicci ſolet accidere. Tpe autē frigido; hiber- no cū calor in anguſta ſe cōtrahit ocuſ interdū deficit alimētū quod cū defuerit; uiciū id eſurien- di accidere cōſentaneum eſt, at ſi in ea cibi uicioſa cupiditate reſolutio ībecillitaſq; ſecuta eſt ma- teria ſtatim interna corporis a collecto calore colliqueſcit, quæ ſi ad locū cibo a natura deſtinatū influxerit, pro cibo ſeiſam corpori applicabit, ſed ſi ſpirandi ſedē adiuerit, obmuteſcere atq; lāgue- re necesse eſt, obmuteſcere inquā quoniā ſpirandi meatus interſepiſ; atq; obſideſ. Langueſcere autē eſt p̄pter mediā cōſūptionēq; corpis. Celeriter tñ pauciſq; remediis ſubueniſ; eo q; eius mali ort⁹ extrinſecus eſt. Frigus enī calorē corporis noſtri intus cōpellēs ac cōtrahēs inſatiabile edendi illā cupiditatē iniicit atq; intēdit. Quāobré quō qui in metuēdo tremebāt pallebātq; periculo demū liberati ſubito ad priorē redeūt ſtatū; ſic etiā eſuriētes illi ubi parū ſūperūt panis citiſſime recreā- tur; ut qui ui paulo a naturæ rōne ſūmoti aberrant nō qui penitus corrupti deſciſcant. Quod enī naturæ tenorē in partē aduerſam uiolat idē ſuæ naturæ eundē reſtituit. Ergo dimiſſe tātūmodo ſateſt, quemadmodum cum aduerſi inter ſe pueri funem enixi retrahunt; Quippe qui fune dimiſ- ſo reſupini protinuſ decidant.

Cur hoīes pleni admodū rigēt cū tñ pingue oē calidū ſit. An p̄pter amplitudinē molis ut lōge a ca- lore interiore diſtāt partē extremæ corporis ſic p̄pe ab extremo frigore abſunt.

Cur exercitati frigus uāhemētius ſentiunt q̄ inexercitati. Vtrū qm̄ pingue cōſumptū a laboribus eſt, quod utiq; teporē p̄ſtare potest. Calidū enī opimū eſt, an q; ſpiratoria ſolutioraq; corpora eoz ideo ſunt; qm̄ pingue excrementūq; oē detactū eſt, ita ut frigus arcere nequeār; an q; meatibus p̄ per ſudationē patefactis ueluti hoſtia cōplura aperiunt habitū aut nō eūdē ſanitati; & robori eē idoneū manifeſtū eſt, alteri nāq; pinguis alteri laxuſ uidetur plane cōuenire.

Cur ut aqua frigida; ſic etiā calida infuſa horreſcimus. Res enī cōtrarias inter ſe idem efficere poſſe abſurdum eſt. An frigida infuſa calor interior extinctuſ horrore mouet, calida autē frigus exter- num circū obſiſtens in unū ſeq; proſugū intercolligens eff; cere idētidē potest; quāobré utrūq; ab eodē agitur. Vernū alias ab interiore alias ab exteriorē ut dictum iam eſt.

Cur pili in cute inhorreſcunt. An ubi cutem cōtraxerant merito eriguntur, contrahūt autem & ri- gore & aliis plæriſq; affectibns.

Cur ad extremā urinæ miſſionem inhorreſcere ſolemus, an dum humor calidus ille ineſt. Veſica & meatus qui circa eam poſiti ſunt pleni experteſq; frigoris ſubſtāt. Poſt uero ubi effluxerit aere fri- gido replētur. Quippe cū inane nihil eſſe naturæ ratio patiatur; ſed aut aeris aut corporis plenū eſſe unūquodq; necesse ſit. Quod igitur aer ſe induxerit frigiduſ recte ut inhorreſcamuſ euenire ſolituſ eſt.

Cur lingua rigentium quemadmodum uinolentorum errare ſoleat. Vtrum q; a frigore cōcreſcit ac indureſcit mouenti difficiliſ redditur; itaq; explanare non potest. An quia partē exteriorē appul

Particula

- si densantur frigoris humor intus collapsus linguā madificat ex quo suo fungi officio lingua nequit ut de uinolentis etiā diximus. An q̄ per tremorē a rigore inductū motus temere agit. Articulate uocabula lingua edere nō potest, itaq; oberrat & hesitat.
- Cur pili rigentiū erigunt. An q̄ ex refrigeratione calor in partem interiorem se colligit. Vbi autem carni caloris beneficium defuit; magis coagitur. Quod cū fit pili erectiores effigi cogunt.
- Cur hieme cū currimus magis rigemus q̄ cū stamus. An q̄ aer nostra ambiens corpa cū stamus ubi semel cōcalesfactus est nullā p̄terea molestiā infert, cum autē curtimus alius atq; alius subinde frigidus occurrit: itaq; facit ut magis rigeamus. Ad hęc aer cum mouetur frigidior redditur: quod quidem in currendo maxime incidit.
- Cur tpe matutino frigus acrius est cū tñ sol p̄pius absit, an q̄ plus t̄pis absentie solis exultat: itaq; terra magis refrigerata est, an q̄ die instante ros & pruina cadere solent quæ frigida sūt, an hęc etiā cadūt: qm̄ calor qui sursum se extulit ui frigoris supat: idq; nō nisi solis absentia euenit. Quocirca cū lōge distat nō cadūt cū p̄pius tū cadūt atq; gelātur q̄ locus uæhemētius refrigeratus est p̄pter solis diuturniorē absentia, an die instāte potius flatus incitātur nocturni: qui gelidi ad modum spirāt, an nobis frigus acrius idcirco esse uideatur q̄ cibi cōcocti iam sunt, inaniore autē cū sumus, frigus utiq; acrius sentimus argumentū q̄ a uomitu maxime frigere solemus.
- Cur ubi sternuimus uel minximus plærūq; inhorremus, an q̄ ratione utraq; uenis subtrahit q̄ cū redditæ sint ianiores: aer ingreditur frigidus qui rigorem ciere potest.
- Qua de causa qui uæhementer frigēt si statim copioso igne cōcalesciāt indolescūt, si paulatim uero tepesiāt sine magno dolore recreabunt, an q̄ oīno cū ex cōtrariis cōtrariū proficiscitur magna effici cōmutatio solet: ut in arbore si quis paulatim deflectit nihil est q̄ stirps ipsa laboret, at si uæhemētius corripit: nec sensim adducit: frāgatur necesse est. Ergo si simile a suo simili affici nihil potest. Vt autē calor hominis frigētis intus se consistit: & colligit sic humor & rigor parti exteriori relinquunt: cōtrariūq; sui cōtrarii corrupens est efficitur recte ut si sensim paulatimq; tepesiāt calor prouocetur & exeat, itaq; minus doleant: sin subito recalescant amplius adducatur & astringatur: itaq; dolendum acrius sit.
- Cur refrigerati magis ab eodē calore urimur atq; dolemus. Vtrū caro suæ causa densitatis calorem occurrentē sibi tenacius suscipit ex quo plumbū calidius redditur q̄ lana an calor ui penetrat eo q̄ foramina nimio frigore congelauerunt.
- Quā ob causam nō rigent qui irascunt, an q̄ ira & excādesentia timiditati cōtrarii affectus sunt. Et autē ira ex igne pficiscēs, Cū enī intus copiā ignis retinemus cōcalescimus: quod maxime in puerili ætate p̄spicere licet, Pueri nāq; primū spiritus copiā retrahūt deinde rubescūt, calor enī cū intus affatim substāt atq; humificat: facit ut erubescāt. Nā si quis large aquā frigidā his infuderit irā sedabit, Sic enī calor extinguit. Puidi autem & perterriti contra rigent enim & frigidi pallidiq; redduntur, calor nāq; eorum se sūmis de partibus se uocat ad imas.
- Quā obrem quotiens inhorrescimus pili erigunt, an q̄ in humore oclusi cōtinent, humor enim a pili altitudine uincitur, horror autē pulsu frigoris fieri solet. Frigus uero calidum humorē congelat, naturæ ratio uult. Ergo ubi cōmutatus cōgelatusq; humor est in quo pili inherent pilos ipsos mutari cōsentaneū est, aut igitur in partē aduersam se trāsferrent in in eadē manebūt: si rursus uincere humorē potuerint. At uerisimile nō est ut humorē gelatū coactūq; pilus uincere suo pondusculo possit Ergo si pilus undiq; gelido humore obsessus ne quo ualeat inclinari: restat sane ut erectus cōsistat, an qm̄ calor pulsus frigore ad locū interiorē se colligit. Vbi autē calor se a carne dimouit: caro plenius cogit coactaq; pilos eminetius erigi cogit quō si cū terræ festucam: aut aliud quodlibet infixeris construas, atq; undiq; terram colligas: efficies ut magis erigi possit quod infixum est q̄ si terra minus esse coactum sciueris.
- Quā ob causam qui rigent maxime dormire non ualeant, An quoniam qui riget spiritum magis retinet q̄ laxat, qui dormit magis reddit q̄ attrahit, Facit igitur rigor ut cōtra agat q̄ cū dormitur.

OCTAVA PARTICVLA Q VAE AD RES NATVRALES COMPENDIO PERTINENT THEODORO INTERPRETE.

Vr in animantium genere alia tussunt alia non, Verbi gratia: homo tussit bos minime. Vtrū q̄ cæteris maxima ex parte excrementum aliorum se uertit: homini autem eo conuerti natura uoluit, an q̄ homo maximum humidissimūq; cerebrū continet. Tussis autem pituita distillante fieri solet.

Cur homini tātūmodo ex omni animantium numero sanguis e naribus defluit, an quoniam plurimum cerebri idēq; humidissimum homo continet. Vnde uenæ excrementis per ora eodem tendentia nimitū replete profundere inde coguntur. Sanguis enim uicia

tus quisq; integro tenuior redditur. Talis aut est qui se cerebri excrementis miscuerit. Et quasi in sanien degenerat.

Cur alia ex animantibus sub cutem; alia intra caruem, alia utroq; modo pinguescere consueuerunt an quibus densa est caro his inter cutem & carnem humor p̄tenuis cogitur q̄ is semper sua natura eminet atq; residet qui tandem concoctus pingue effici solet. **Quæ** autē carne sunt rariore cutēq; gerunt obuiam hæc opima intra carnem redduntur. **Quæ** uero utroq; modo se habent, utroque etiam pinguescunt;

Cur uiriliginem pueri; mulieresq; minus habent quam uiri. Et in eo ipso foeminino sexu quæ prouectæ ætate sunt magis habent quā minores, an q̄ uiriligo exitus spiritus est corpora autē puerorū contextu densō non facili expiratu constāt & mulierum minus expirant q̄ uirorū. Spiritus nāq; in menstrua se auertit foemine densitatē uero leuitas eiusdem satis declarat. **Quæ** autē corpora ætate procefferint aut consenuerint respirantiora euadunt, hæc enim modo ædificii ueteris structuram suarum partium laxiorem iam habent.

Cur homo tantum habeat uiriliginem. Vtrum q̄ tenuissimā is ex omnibus animilibus cutē habet simulq; flatibus redundat, indicium uero q̄ uiriligo partibus tenuissima cute obtectis maxime primūq; existit, an & his ipsis de causis & præterea q̄ homo unus ex omnium animantium numero canescit. Quippe cum in uiriligine pili canicie immutetur itaq; fieri non potest ut uiriliginem habeant quæ unquam canescere soleant.

Cur capris & ouibus lac plurimum demulgetur quæ corpore non maximo sunt homini autē & boui minus; scilicet ad corporis p̄portionem. Vtrum q̄ his copia in corpus absumitur, cæteris in excrementum se confert, ouibus autem & capris q̄tum excrementi accesserit oē i lac transit, an q̄ plura gignunt q̄ quæ magno sunt corpore itaq; plus atrahunt excrementi quoniam plura alendum sit. An his grauidis plus excrementi propter corporis imbecillitatem redundat. Lac autem excremento consistere certum est.

Cur animantium alia cum aquam mutarint colorem suū amittūt similia quæ loei illius domesticis redduntur ut capræ alia uero nunquam amittunt ut homo ad summam cur alia non ut coruus, q̄ semper incommutabilis persistit an quorum natura uincere perdomareq; humorem non potest ut auium quæ uesicam quoque nullā ob eā rem obtinet hæc nusquā mutari possunt.

Sed cur non illa eadem sed quæ nata ex his sunt hæc mutantur, an quod recens nata suis parentibus sunt infirmiora;

Cur mares corpore maiori ex toto pene sunt q̄ foemine, utrum q̄ mares calidiores foeminis sunt q̄ res uim obtinet augendi an quod mares p̄diti natura integri sunt, foemine manca oblesaque descendunt an quod mares longo temporis spacio perficiuntur foemine breui,

Cur in animantium genere alia breui tempore pariunt alia diu gestant, an longius perfici solent q̄ longiora sunt uitæ spacia, Sunt autem partu tardiora quæ longo tempore uiuunt; Sed non uniuersaliter idest, Equus enī ut tardius maxime quā homo parit; sic uiuere minus potest. Cuius rei causam uulua siue uteri duricies habet. Quomodo enim ager sitiens, haud cito suas stirpes enutrit sic durior uulua equarum in formando nutricandoq; suo foetu remoratur.

Cur proles ceterorum animantium magisquā hominis suis parentibus similem gerit naturā an q̄ homo uago uarioq; plurimum animo in coitu est prout autē pater materq; in cōceptu affecti fuerūt ita partus euariant, Cætera uero animantia omnia aut certe plurima rei tantum ipsi intendunt; totaq; sese ueneri dedūt. Adde quod ob eā auiditatem minime repleti magna ex parte patiuntur.

Cur albi tam homines quā equi oculis magna ex parte cæcis sunt, an cum oculi quoq; color consequitur itaq; haud immerito cæcus est.

Cur homines uaria statura proueniunt. Vel potius querendū in uniuersum cur in animantiū genere alia paruo alia magno consistant corpore causa duplex sane reddi potest, aut enim locus aut alimentum id facit Locus si angustus est alimentum si exiguum quod etiā partu iā edito nonnulli efficere conantur, ut qui catellos in caueolis occlusos educāt, Quibus itaq; causæ locus est hi pomiliones redduntur. Sunt enim latitudine quidē p̄funditateq; pro magnitudine suorum parentū breues tamen oīno. Cuius rei causa est quod recte liuæ in aduncas se flectunt, igitur quomodo tabernarum picture; quāuis breues tamen distente in latitudinem p̄funditatemq; cernuntur ita pomiliones quoq; formari ex loci angustia incidit. At uero qui ob alimenti inopiam perfici non potuerint, hos membris quoque puerilibus constare uidemus. Fitq; ut aliqui quāuis breues admodū sunt modice tamen coagmentatas omnes sui corporis partes habeant. Mellitenses catelli. Ratio enim quod non ut locus, sic natura suum efficere opus soleat.

Cur in animantium genere alia maris ac foemine coitu creantur, alia concretis quibusdā proueniūt similiter atq; primus eorum ortus extiterit quēadmodum qui de natura docent, primum animantium ortum mutatione dimotioneq; mundi uniuersiq; orbis ingente differunt extitisse. Et q̄ nūc

Partícula

- si rursum ortus eiusmodi futurus sit tales motiones aliquas p̄cessisse oportebit. Principium enim rei cuiusq; maximum est. Quippe quod rei dimidium sit. Semen aut̄ gēnitale principiū esse certū ē Ergo minorū animalium quorumq; ortus nullo agi mutuo cōcubitu solet cā cur ut p̄ncipio extiterunt creari nūc etiam possint seminis exiguitas est. Rei namq; minoris minus quoq; principium esse conuenit. Quamobrem huius etiam seculi mutationes semē animatiū minorū generi satis cō trahere possunt quod sæpius usu euenit. Tū enim maxime oriūtur cōmutationes tēpore īcesserunt. Maiorum aut̄ genus mutationē quoq; pro sui magnitudine desiderat ampliorem.
- Cur animatiū alia partu sūt numeroſo, ut sus; canis; lepus. Alia nō ut homo, ut leo, An q; alia uuluas siue uteros cōtinēt multos totidemq; formandi loculamēta quibus impleri percipiūt quibusq; semen genitale diuidēdum inserēdumq; est. Alia contra se habent.**
- Cur homo inter animantes oculorum minimum pro sua magnitudine habet interuallū, An q; oīum maxime naturali solertia homo constat. Sensus autem contuēdi partem uersus priorē natura posuit; id enim conspiciere oportet in qđ nos ducit ratio mouendi. Quāto aut̄ oculorum plus discriminis sit; tanto magis cōspectus urget in latus. Qui si secundū naturā sedē debeāt obtinere q̄ minimū esse interuallū certe oportet. Sic enim partē uersus priorē ingredi maxime possumus. Ad hęc cæteris animantibus cū careāt manibus despiciāt prorsus iu latera necesse est itaq; plus eorū oculi distāt inter sese, & maxime ouium eo q; maxime p̄no capite īgrediuntur.**
- Cur cæteris animantibus partī nunquā pfusio seminis per sonnū incidere assolet partī raro. Vtrum q; nullum homine excepto resupinū cubare cōsueuit. Nullū autē nisi resupinum semen profūdere potest. An q; cætera non pariter ut homines semināt. Seminis autē per quietem illa profusio nō nisi cum imaginatione fieri potest.**
- Cur animalium alia caput moueant alia non moueant. An q; quæ collo carent ea caput mouere nequeunt. Nonnulla autem cadent collo.**
- Cur in animatiū genere homo sternutare maxime solet. Vtrū q; meatus obtinet. ampliores per quos spiritus odorq; subeunt. Quo nāq; arctiores meatus sunt: eo magis uim obtinent obfaciēdi, quod si in ampliores plus humoris ingreditur. quo infleto sternutamentum fieri solet. Talis autem genus hominum omnium maxime animantium obrinet. merito homo solus sternuere sæpissime cōsueuit. An quod homo breuissimis naribus est ita ut humor concalefactus celeritet commutari in spiritum possit cū cæteris refrigescat prelongitudine priusq; mutetur.**
- Cur nullus animalis lingua est pinguis. an qm̄ pingue unū quodq; dēsum est lingua autem rara sua natura propterea est ut percipere possit genera saporum.**
- Cur foeninae intēto corpore mingūt mares minime. an q; foeminarū uesica remotius tū pfūditate tū lōgitudine sita est iacet enī uulua earū iterius sedē atq; uesicā, itaq; humor emittēdus uī p̄pter spaciū uuluae desiderat pleniorē quæ per spiritū corpore intēto acquiritur.**
- Cur sues hibernum pilum amittere non solēt cū ceteræ q̄drupedes soleāt, nā & canes & boues certe amittere assolēt, an q; sus calidissimus omniū est partiq; calenti corporis eius pili adhærent quippe cū pingue talis esse necesse sit cæteris itaq; uel quia humor refrigescit pili defluunt. Vel quia suus calor alimentū concoquere non pōt. Suibus uero non idem incidit uel quia nihil humor interior affici pōt. uel quia bene alimentū cōcoquitur. Nā & si quando causa cur defluant sit pinguitudo tamē uetare potest. Oues ac homines propter sui pili tum densitatē tum copiam non ita affici pulsu frigoris possunt. Non enim. altius refrigerationi subire licet ut possit uel humorem gelate; uel calorem concoquendo seuocare.**
- Cur ouibus expilatis mollior pilis subnascitur homini durior. An q; ouīū pili summæ cuti cohæret euelliq; ob eam rē sine ullo possunt labore cū initium alimenti intregū maneat quod carni iunctum est. Meatibus itaq; patefactis excremēta respirare melius possūt uellus enī p̄prio carnis uescitur alimēto. Caro aut̄ molli dulciq; alitur pabulo. Hominū cōtra q; altius pili inhæret. per uim sūmoq; cum dolore euellūtur. Constat id quandoquidem sanguinem secum detrahunt. Corpore igitur saucio euenit ut tandem cicatrix obducatur. Vnde fit ut uel finem pili amplius promendi faciant qui euulsi fuerint. uel quādiu præterea promere possint duri extrudantur eo quod omne ualēs alimentum carnis exhaustum est: nec nisi materia inutili & superuacua pilus prouenit. indicium quod hominum omnium plagam inhabitantium meridianam pili duriciem præ se ferunt. quoniam calor exterior altius corpus subieus alimentū concoctu facilis absumat in uaporem. Contra eorum qui sub aquilonem incolūt molles lasciuiq; fundūtur quod his san̄uis dulcisq; sapor per sūmam potius fluitat formam; q̄obrem his color quoq; hilarior est.**
- Cur ouīū pili eo duriores sunt quo prolixiores hominum contra molliores quo prolixiores. An q; ouīū pili qui quale diximus capiunt alimentum ubi procul se ab suo. deduxerunt initio ieiunius uescuntur. Et alimentum quod inest uī caloris facile pro sua inconcoctione euaporatur. itaque siccitati duriores redduntur. molle nāque quod humidum est. hominum uero pili minus**

- quod alimentum quod suo initio hauriunt sed concoquitur plenius quam minus est concoctum autem pilum efficit molliorem, concocta enim quaeque molliora in concoctis redduntur. Indiciu quoque oves recentes uellera molliora gerunt qui uetulis copia namque excrementi pilum & ouis & hominis procreat.
- Cur hirci homines & aues ueneris sunt audiores. An quod natura humida & calida sunt qua quidem utraque qualitate opus ad coitum est. Calor enim excernit humor excernitur. haec eadem ratio est cur etiam claudi homines sint salatiores. his enim ut parum alimentum deorsum propter crurium uiciationem labitur. sic mulrum loca petit superiora sequitur in seipsum conuertit.
- Cur homini nulla iuba data a natura est. An quoniam barba data est. Ergo quod excrementicium alimentum caeteris animantibus in ceruicem se confert: id homini maxillas adire solitum est.
- Cur pedes animalia pares habeant. An quod fieri non potest ut aliquid moueatur: nisi parte aliqua sui consistat: dummodo non profleat. cum igitur ex duobus illis motu & statu confici ingressum necesse sit. paritatis iam inde ratio patet: bipes enim altero pede mouetur: altero stat. Et quadrupes quoque cum duobus mouetur. reliquis duobus innititur. Parique modo de caeteris quae uel senis uel etiam numero fioribus pedibus ingrediuntur animaduertere licet.
- Cur equis & asinis pili e cicatrice promere sese possunt: hominibus autem non possunt. An quod caeteris animalibus tergus pars per se corporis est hominis autem cutis ueluti affectus carnis exultat. Quippe quae summa illius forma refrigerata solidiuscula existere uideatur: quemadmodum crustae in pulvere supducuntur: quas uellulas appellamus. cum itaque illae non nisi farina elixa sint. hominis quoque cutis notata non nisi caro putanda est. ubi igitur haec uel uulnus acceperit: uel attrita fuerit. incidit ut hominis quidem caro condensetur. Quomodo summa corporis parte immutata uulnus non eadem copiam capit: qua corpus iam inde ab ortu naturae extitit. cum itaque haec immutata sit nihil profecto absurdum fuerit si ex ea non idem propterea proficiat. Sicut in aeris quoque appellatis licet percipere. Nam illas etiam corporis summi corruptionem immutationemque corruptionemque esse nouimus. At iumentis attritis ubi ad sanitatem redierunt partes: uiciatae corporibus denuo eisdem replentur. Quapropter debilibus quam principio fuerint. Sed cum etiam cutis eorum pars sit confici pili promerique possunt. Cute namque pilos enasci certum est. Sed candidi propterea oriuntur: quam ut secunda haec cutis imbecillior quam prima est: sic pilus candidus ille imbecillimus exit.
- Cur in animalium caeterorum genere seruari aequae gemini possunt quamque sexus sunt utriusque. in hominum autem non possunt. An quod homini maxime partus geminatio contra suam uetustae legem accidit: singulos enim parere sancitum est. tum in geminis ipsis mare ac foemina creari natura omnino recusat. Ergo quod maxime contra naturam est id & imbecillimum esse ratio postulat.
- Cur equis & asinis pili e cicatricibus possunt euenire. hominibus autem non possunt. An quod cicatrix uel sua ob densitatem impedimento est. Vel quia deprauat nutrimentum hominibus itaque ex toto propter pili infirmitatem impedimento est: eque autem ne pili exeant nunquam est: sed deprauat facitque ne prior integritas seruetur.
- Cur pares pedes naturam animalibus dedit. An cuique cum mouetur partem aliquam requiescere necesse est. Quod si pedes impares essent ne hoc fieri posset accideret. Agitur enim motus situ obuersatio pedum.
- Cur animalia ut minus temporibus dormiunt quam uigilent sic non continue sed uicissim modo uigilando: modo dormiendo sonum suum proficiunt. An quod non simul omnia uacans materia coquitur. sed ubi pars aliqua est concocta leuatum iam animal expurgat. Et uero saepius illi expurgantur quibus ea pars frigida est quae excrementum domat & concoquit. Fit enim ut celeriter saepe cesset. Cessatio autem non nisi expergefactio est. Suauis quoque res ipsa: quam requies est non immerito esse uideatur. Sed nihil quidem plus temporis immutare naturalium actionum consumimus: nam & si esse suauis est quam non esse: non tamen plus temporis propterea edimus quam a cibo abstinemus.
- Cur animalium alia statim parentes sectantur alia sero: ut homo uel uix nunquam. An quod alia cito uim recipiunt cognoscendi: alia sero & alia rei sibi commode sensum obtinent alia caret quae igitur haec ambo sensum dico rei commode: suique corporis perfectionem sortiuntur. haec parentem sectari protinus queunt. Quae non utrumque illoque habeant haec id facere ipsum nequeunt. opus enim est & uiribus & sensu.
- Cur genus uiriliginis quod leuca appellatur quasi albam dixeris caeteris animalibus contrahi nequeat. Utque quod hominibus morbo haec est: caeteris autem animalibus tergora uaria pilique eodem modo albedine efficiuntur. Attamen ambiget aliquis queretque. Cur non postea: sed statim ab ortu naturae uarietas illa existere soleat. An quod caeterorum animalium tergora dura sunt. homo autem e natura praetenui cute continetur. Viriligo autem spiritus secretio est. Qui caeteris animalibus externi tergore denso prohibetur.
- Cur ubi uiriligo canities quoque est recipiari autem non licet: ut semper ubi canities sit etiam uiriligo. An quod pili omnes cute promeruntur canities autem putredo ueluti quaedam est. Cum itaque cutis morbo laborat pilum etiam laborare inde necesse est. cum autem pilus cutem male affici necesse non est.
- Cur animalium alia post partum sauire solent ut canis: ut sus: alia nihil efferantur quod perspicuum sit ut mulier: ut ouis. An quae supuacua redundat materiae haec suam clementiam seruat. quantum enim coloris esset secretum in partu est. Quibus autem secretio non a uacantibus sed integris fieri materiis solet. haec exasperantur & sauiunt. Unde fit ut extenuatio quoque iram ratione habitus moueat: ut et

Particula

- gallinae furiant non cum peperint: sed cum incubunt ratione in aedia:
- Cur spadonibus caetera in sexum foemineum uiciata mutantur. Vox enim tenuis: corpus imbecillum denique ita homines commutantur: ut etiam caeterorum animantium quaecumque castrata. Nam & thauri & uerueces sua cornua e contrario gerunt quod foemine quoque eorum contra quam mares armantur cornibus. Itaque alii maiora excisi gerunt: alii minora. Magnitudo uero tantummodo spadonibus dico ad sexum uirile commutatur, maiores namque redduntur quae quidem res maris sua profecto est. Quippe cum foeminae minores maioribus esse soleant. An ne id quidam ad mare sed ad foeminam pertinet. Haud enim omne magnitudinis genus: sed longitudinis duntaxat acquiritur, cum mas profunditate etiam augeat & latitudine, sic enim profici ipse assolet: ad haec ut foemina ad mare sic foeminae ipsius uirgo se habet ad mulierem. altera enim generosa iam est: altera nondum est. In eam igitur ipsam foeminae magnitudinem mutantur: crescere namque in longitudinem corpus assolet foeminarum. Vnde carmen illud Homeri, Virgo diana dedit pro longi corporis usum: utpote cum rem quam suam ob uirginitatem haberet largiri nimirum posset, ergo non magnitudine in marem mutatur cum non in magnitudinis genus profecto commutetur. Spadones enim longitudine tantum in magnitudine proficiunt.
- Cur spadones uel omnino uaricibus uacant: uel minus habent quam caeteri. An quoniam naturam suam dum castrareretur in genus seminis in foecundum commutarint. Talis autem est puer & mulier: quorum neutrum habere uarices solitum est propter quod similiter raro.
- Cur homo omnium maxime animantium oriri claudus potest. Vtrum quod caeterorum crura robustiora sunt osse namque & neruo tam quadrupedum quam auium constat hominum carne redundant. Itaque facilius haec ob suam mollietatem laedi possunt: cum se in utero mouent. An quod solus ex omnium animantium genere uaria generationis tempora obrinet. Nam & septimo & octauo & decimo mense uenire in lucem potest. Caeteris tempus unum perficiendi sine mora statutum est. hominum generi temporis multum pro uaria ratione immorandi consumi necesse est. Itaque cum foetus mouetur extrema quod tenerissima sunt facile infringuntur: & eo magis quo plus temporis intercessit.
- Cur spadones cruribus putridis ulcerosisque sunt. Vtrum quod etiam mulieres crura habent eiusmodi. Spadones autem effoeminati omnino sunt. An hoc accidit. causam autem mulieribus quoque reddere illam debeamus quod calor deorsum se uertit quod etiam menstrua declarant. Vnde fit etiam ut praeter nimio humore neque spadones neque mulieres pilis ualeant reducere.
- Cur nullum animal nisi homo calculosum fieri potest. An quod iumenta & quae unguibus sunt numerosae uesicae meatus obtinent ampliores. Quae autem non pertinet sed post parere intra se animal consueuerunt ut pisces nonnulli ex his nullam uesicam habere nouimus. Sed humor subsidens ille totus in aluum committitur: sicut etiam in auibus fit. Itaque celeriter exit per sedem. At homo uesicam habet: & ceruicem eius canali angusto pro magnitudine porrectam, ergo quod membrum id adest quantum terreni humoris seuocatur in uesicam contrudit: ex quo uasa quoque urinaria id est matula eo ipso tinguntur. Loci autem calore efficitur ut amplius concreescere atque crassescere possit. Retinetur uero augeturque propter canalium angustiam. Cum enim terrena illa subsidentia prodire ex facili nequeant reuersa cohaerent inter sese calculumque ita conficiunt.
- Cur non iumenta: non boues aut omnino quae cornua gerunt non aues ructare soleant. An propter uentris siccitatem. Celeriter enim consumitur procolaturque humor qui dum immoratur inflaturque ructationem mouere potest. Iumentis tamen ob colli etiam prolixitate flatus deorsum se uertit. quapropter his crepitus uentris maxime incitatur. Auium cornigerorumque genera neutrum faciunt. Quinetiam ruminantibus ructate negatum est: quoniam plures continent uetres: & quem reticolum appellamus, facultas etenim meadi tam super quam subter flatibus multifariam praestat. Itaque humor consumitur antequam inflatum uertatur qui flatus moueat uel ructum uel crepitum.
- Cur in animalium genere quaecumque domestica eadem etiam fera reperimus. Quaecumque autem fera non utique eadem domestica natura creauit. Etenim homines fieri non usquam cernunt. Et canes apud indos & equi alibi, sed non leones: non pantheras: non uiperas. non alia complura domestica esse nouimus. An quod res praua & facilis ortu est: & mutari quodque expedite in eam potest. Naturam enim quae non prima: sed quae ultima est assequi statim perdifficilis est. Quapropter omnia etiam domestica principio fera potius quam domestica esse solent: ut puer feratior profecto quam uir quippe qui omnium edax & irae deditus sit: quamquam infirmus ergo quomodo in operibus artis: sic etiam in naturae licet prospicere. Nam in his quoque prae omnia facta sunt & plura sunt praua quam proba ut lectus: uestis, quoduis aliud: quodque probum est, id omne prauum etiam coperiri potest: quod autem prauum id non omne probum quoque reperies: ut si quis uetustissimorum pictorum fictorumque opera cogitet. Nondum enim perire pingebatur: aut ex aere ducebatur sed pingui minerua omnia effigiabantur. Natura etiam prae omnia facit & plura praua quam proba: probe uero pauciora praestare non omnia potest. At qui domesticum omne melius est. Ferum autem atque siluestre prauum natura scilicet non quae initia: ortusque continet. Sed cui opinor factum facile sit probum illud urbanum atque domesticum. Contrarium uero aut nunc

quã aut raro efficiatur. Attamen uel temporũ locorumq; conditione temperamentoque uniuersi quodam fieri potest: ut urbana & mitia reddantur omnium animalium genera, hoc idem in omni etiã stirpiũ genere intelligere licet quãcũq; enim urbana sunt eadẽ etiam comperiri siluestria possunt. At quã siluestria extitere eadem oĩa mansuescere non possunt: nõ tamen desunt quã suis locis quibusdam peculiariter ita se habeant: ut neglecta feraq; prouenire pstantiora possint & mitiora quam quã alibi sumo cũ studio colantur.

Cur hoĩum umbilici ampliores cæterorũ aut animantium exigui incertiq; fiunt, an cæteris quoniã teporis multũ gestentur umbilicus arescit, inque directum porrigitur denique ulceribus intumescit. Quamobrem nõnulli umbilici deformes sunt, at uero homo imperfectus prodit, itaque humidus atque sanguinolentus sequitur eius umbilicus, Indiciũ cætera perfecta hominem imperfectum prodire quod illa statim inde ab ortu naturæ uiuere sua opera queunt pueri curam desiderant, Nec seruari nisi alieno beneficio possunt.

Cur animantium alia semel cocunt: alia sæpe & alia anni tpe certo: alia nullo statuo tempore sed p ut inciderit homini semper concubitus oportunus est: feris non sæpe, Et quidem sues agrestes semel concubunt, Domestici sæpe, An propter pabulum calorem atq; laborem: quippe cũ uenus comes facietatis sit, nã eadem alibi sepius pariunt ut oues in magnesia & africa pariunt bis, Causam uero tempus pariendi prolixius obtinet, Vbi enim se impleuerunt non amplius concupiscunt quo nec cibum affectant quã faciata sunt, Quã autem grauida iã esse inceperint minus auida ueneris eadunt quoniam menstrue purgationes nulla pterea ueniant.

Cur hoĩes qui raris dentibus sunt magna ex parte breuioris sunt uitæ, An indicium hoc est densum os esse capitis ergo cerebrum inualidum est, Quia minus sit respirationibus oportunum itaq; celeriter putet: ut quod sua natura humidum sit, Nam & cæteta cum non mouentur: neq; exhalant facile corrumpuntur: quo etiam fit ut homo capite piloso maxime sit & mas quam foemina diutius uiuit futurarum sui capitis bñficio, An in cæteris quoq; idem sit cogitandum.

Cur qui manus cæsuras per totã obtinent palmã uiuere diutius possint, An qm minus uiuere possunt quã carent aeticulis compactaq; sũt quale genus omne aquatile est, Quod si quã articulata non sũt uitã breuiorẽ agere solent: cõstat cõtra sese habere quã articulata existunt, Cuius profecto generis illa etiã sũt quã cũ sua natura omni articulo careant, tamen articulata nõnũquã quo ad maxime licet cõsistũt, Manus aut pars interior penitus articulo uacat.

Cur aiantium uni uel homini uel maxime oculi deprauantur, An q homo uel solus uel maxie morbo comitiali capi, in puerili ætate solet cũ certe daprauari oĩbus accidit.

Cur aiantium homo maxime fumo affici potest, An q homo lachrymã maxime emittit, Fumatio autẽ non nisi cũ lachryma est.

Cur equus equo: homo homini: atq; oĩno cognata cognatis: sibiq; similibus gaudent atq; cupiunt Non eni quia pulchrũ uidetur, Cupiditas aut formam sequitur elegantiorẽ, Nam si id esset rem pulchrã suauiorẽ esse oporteret, nunc autẽ contra potius euenit, ut quia iocundum suauẽq; est: ideo pulchrũ esse uideatur, nec omnibus res eadem uoluptati est: nec pulchrum idem lætitiæ aliis enim esse aut bibere aliis concubere lætabilius est, Sed causa cur unum quodq; iustum suo cognato maxime suauissimeq; concubat in alium cadit questionem, Pulcherrimum uero id etiam esse nondum asseri uere potest, sed nobis quod ad concumbendum suauius est pulchrum certe uidetur, Quoniam rei quam cupimus aspectu quoq; nimirum delectemur, Et quidẽ in cæteris etiam cupiendi generibus res pariter sese habet, Cum enim siti detinemur: humorem suauius cernimus, Quod itaq; ad usum aliquem pulchrum est & quod idem maxime cupete solemus: suauissimum id esse ipsum uidetur, Quod autem per se tale est non præterea sic esse uidebitur, Argumentum q adolescentuli plæriq; formosi aptiq; nobis esse uidebuntur cum ad concumbendi usum respexerimus, Nunquid igitur ita ut etiam plus gestiamus quam si deformes quosdam intueamur, Non hercle nisi eorum auidi sumus quomodo potio quoq; uidetur pulchrior, Nam si siti detinemur humorem multo suauius aspiciemus.

Cur hominis prior pars pilosior quã posterior est, quadrupedũ contra posterior quam prior sætosior, An q omne animal bipes partem priorem habet pilosiorẽ, Nam aues quoque eodem modo quo homines se habent an partes infirmiores natura semper integere potius cõsueuit infirmum autem unũquodq; loco sui corporis aliquo est, Quadrupedũ uero omnium partes posteriores infirmiores loci causa sunt quam priores, affici nanq; a frigore æstuq; amplius possunt, hominum priores infirmiores sunt: incommodisq; illis eisdem oportuniores.

Cur animantium homo maxime soleat sternutare, An quod etiam grauedie maxime hõ temptatur Cuius rei causa est quod calor qui circa cor est sursumq; sua natura effertur: cæteris animantibus in arcos se effert, Vnde per refractionem disiectus: partim ceruicem caputque petit partim in spinam lumbosq; defertur, Hæc enim linea recta: iuxtaq; basim sita oĩa sunt, Quod cum æque cor

Partícula

pus poene totum recalescat: humores quoque in sese pariter digerit: planeque patitur, humores enim calorem sequuntur. Ex quo fit ut neque a grauedine admodum infestari: neque sternutare quadrupedes soleant. Sternutamentum enim uel spiritus uniuersi delatio est: humore scilicet plus aliquid exhalante uel crudi humoris conatus excursusque. Quocirca destillationes solet precedere quæ quidem animantibus cæteris minime incidunt, eo quod caloris illa delatio ante retroque portionibus æquis se digerit. Homini uero quod erecta basi se in sublime modo stirpium attollit: euenit ut caloris elatio plurima & uæhemenissima caput adeat, elatusque eo calor meatus concalescitque capitis qui tales demum effecti nimirum capaciores humorum quam meatus cordis inferiores redduntur. Quotiens itaque accidit: ut caput humescat refrigereturque, extrinsecus amplius quam satis sit efficitur ut calor qui & alimentum habet: & se in partem interiorè contahit nimirum crescat crescens sese in caput meatusque capitis efferat quo humores prætenues crudi que sectantes implent meatus destillationesque faciunt & sternutameta ratione simili mouent. Nam inter initia destillandi calor humorè sursum precedens inflansque meatus: sternutameta expulsu spiritus ductuque humoris tenuis acrisque incitat. Vnde fit ut post grauedinis sternutamentum pituita aquæ simile abstergamus hæc cum omnia sese mouerint humores coacti crassique subsidunt: & foramina capitis nasique intersepiunt. Facta enim tumidiora distentioraque caput dolore infestant. Argumentum quod nullus per eas spiritus foras mittitur ex quo sequitur ut neque sternuere neque olfacere possint qui grauedine detinentur. Sternutameta autem quæ sine grauedine mouentur: has quidem easdem ob causas ueniunt: sed exiguis leuibusque initiis itaque ubi uis caloris collecti humores sunt: facile ab eodem calore pro sua exiguitate spirascentes in nares interrumpunt. Strepitum uero spiritus non minus uolentia sese efferendi quam sua copia mouet. Cum enim calor directo tramite se ad cerebrum usque extulerit eique ipsi impegerit ad nares reflectitur eo quoniam meatus illac foras de cerebro pertendat. Quod cum illa foras reflectendi delatio spiritus nares uersus contra naturam agatur uæhemens ut fiat nimirum euenit itaque strepitum mouet. Cæterorum autem animantium ues maxime grauidinè sentiunt quod formam corporis maxime similem hominibus gerunt uetern minus quam homines afficiantur, quoniam caput magna ex parte deorsum tenent ut que uictum abs terra petere soleant.

Cur maris animalia maiora uegetioraque sunt quam terræ. An quod uis solis consumendo quæ terram ambiunt copiam detrahit nutrimenti quam obrè quæ abdita uitam agunt uegetiora sunt his igitur omnibus incommodis cum genus maritimum sit immune, merito tum adulescere potest corpore ampliori & uegetiori.

Cur cætera animalia cibum sepius siccum quam humidum capiunt: homo humidum sepius quam siccum. An quod homo natura calidissima est: plus refrigerationis desiderat.

Cur spadones calui effici nequeant. An eo quod multum cerebri obtinent: quod sane his contingit: quia res uenerè non agunt, semè enim labi per spinam e cerebro uideat, qua de causa boues quoque castrati cornua gerere maiora putamus nec non & mulieres & pueri: cur calui non sint eadem ratione esse creditur.

Cur animantium alia ubi primum in lucem edita sunt: nutriri per seipsa possunt, alia nequeant. An ea possunt quæ in genere quod memoriæ capax est breuius uiuunt. Quocirca ocius quoque morte eadem omnia occumbunt.

Cur homo plus excrementi humidum egerit quam sicci: equi & asini plus sicci quam humidum. An quod hæc animalium genera sicco pabulo largiori utuntur: homo humidis magis quam aridis uesci solet. Ex cibo autem omne proficitur excrementum, & ex copiosiori copiosius. Igitur alia humido potius alia sicco largior utuntur pabulo, quoniam alia sicca natura sunt alia humida. Itaque humidum potius capiunt quæ sicca constant natura. Huius namque sunt indigentia, contra siccum affectat quæ humida sunt natura: utpote quæ qualitatis eius inopiam magis teneantur.

Cur ues & homines & genus quodque animantium forte corpore sunt duriori. An quod animositas cum calore est, metus enim refrigeratio est. Quorum igitur sanguis amplius feruet hæc & robustiora & animosiora sunt. Sanguis autem alimento corporibus est. Et quæcunque uero ex stirpibus terræ aqua tepida irrigaueris: omni duriora euadant.

Cur monstra paruæ quadrupedes pariunt: homo autem grandesque animantes omnes minus ut equi & asini an quod paruæ ut canes: sues: capræ: oues: longe sunt foecundiores quam grades. Illarum enim alia omnino singulos pariunt: alia magna ex parte. Monstra autem tum confici solent cum plura semina inter sese cohaerescunt: confundunturque: uel cum prodeunt ex mare: uel cum se in foemina permiscunt. Vnde ues etiam monstra edere possunt. Oua namque uitello pariunt geminato. Monstrum autem ex geminatis illis consistit quorum uitelli nulla interiecta membrana distinguuntur.

Cur hominum caput pilosius quam reliquum corpus nec ex proportione pilosum est. Cæteraque autem contra, an cætera uel in dentes exuperat præ nimia alimenti copia: uel in cornua uel etiam in sæta. Quæ igitur in cornua capite minus sætoso hæc sunt, absumptum enim illa in res est. Quæ autem in dentes plus quidem pili quam cornigera obtinet. Capronarum enim non nihil sortiuntur. Sed minus quam ues his enim illud

etiam quando hominum genus in tegendi natura tribuit: sed quod illis pro copia nutrimenti multis luxuriat locis: id in capite homini abundat. Nec enim nullum habet: nec adeo multum: ut pilorum undique excrescat congeries.

Cur unus omnium animantium homo canescit. An quod pars animantium maxima pilum quot annis deciduum gerit: ut equus ut bos. Nonnulla deciduum non gerunt. Tempus autem uiuunt breue ut oues: & quaedam alia quoque pilus utpote non senescens canescere non potest, at homo nec decidium gerit pilum. Et longa degit aetate. Itaque tempore consenescit atque inueteratur.

Cur uita breui imbecillisque uiribus sunt qui partem umbilico subiectam maiorem quam superiorem habent pertinentem ad pectus. An quod ueter suam ob breuitatem frigidus est. Itaque ut uim parua obtinet concoquendi: sic excrementis reducere aptissimus est. Morbis autem nimirum patet qui tali uentre constiterint.

Qua ob causam animantium alia non solum coitu sed etiam sponte naturae procreantur: alia coitu duntaxat procreantur ut homo: ut equus. An quod & si non aliam ob causam: tamen quod aliis gignendi tempus breue statutum est. Itaque fieri non potest: ut tempus quod uim obtinet generandi amplifacere prorogeturque. Sed temporum uicissitudine commutationeque: ut procreetur contingit. Aliis multo generatio ampliari solent. Et enim uel anno uel decem mentium spacio confici assolent. Quapropter uel nullo pacto: uel ex coitu procreantur illa uecessum est.

Cur aethiopum dentes candidi & candidiores quam caeterorum. Ungues autem non dentibus in cadore respondent. An unguis ideo nigricat: quia cutis etiam nigra est: & nigrior quam caeterorum: unguis autem ex cute proueniunt.

Sed cur dentes cadeant: quae nam ratio sit. An quod albescere illa solent quibus uis solis humorum detrahit dummodo nihil superficialiter: quomodo etiam cera albescere nouimus. At cutem superficialiter calor dentes minime. Sed totus eorum humor in uapore a calore conuertitur atque exhalatur.

Cur animantium alia perciso capite uel protinus moriuntur uel paulo post: alia minime. An ita afficiantur quae sanguine caret: exiguoque cibo contenta sunt. Quippe quae neque continuo cibum desiderant: neque in humore calor eorum diffundat quibus rebus priuatum animal sanguine constans uiuere nequit. Illa uero sine respiratione uiuere multo diutius possunt. Causam cur ita alias abunde reddimus.

NONA PARTICULA QVAE AD VOCIS SONIQUE RATIONEM PERTINENT. THEODORO INTERPRETE.

Ut sensum auditus maxime ob ortu naturae offendi potest: an quod auditus & uox ab eodem initio perficisci uideantur. atque locutio ex facili posse deprauari uidetur: quae species uocis est. eademque perficere difficillime potest. Indiciu huius est quod postea quam natus sumus diu obmutescimus: deinde balbutire tandem incipimus. Principio namque nullum proferre penitus uerbum ualemus. Cum itaque facile perueriti locutio possit idemque initium audiendi loquendi sit. Vox enim quaedam audiendi quoque primordium est: sequitur ut quasi per accidens non per se omnium facillime sensum auditus interimi possit. Argumentum autem facile omnino loquendi principium destrui posse. Vel ex caeteris animantibus erui licet. Nullum enim loqui ex caeteris potest: sed homini tantum facultas haec data est. & hic tamen sero ut dictum est loqui incipit.

Cur omnes surdi uocem reddere per nares assolent. an quod prope absunt ut rauci sint. Muti autem per nares uocem extrudunt. Eo namque spiritus illoque compellitur quia ore compresso sunt: quod compressum ideo est quoniam lingua his ad uocem reddendam usui nullatenus est.

Cur omnes qui natura sunt calida magna uocem emittere solent: an quod multum in his aerem frigidumque esse necesse est. Vis enim caloris facile ad se & spiritum trahit: & aerem eoque amplius id agit quo amplior est. Vox autem magna tum oritur cum aeris multum agitur. utque acuta cum celeriter sic grauis cum tarde aer incitatur.

Cur omnes surdi per nares loquuntur. An quod surdi uiolentius spirant. quippe qui prope absunt ut muti sint. meatus itaque narium ductu spiritus laxior redditur: ex quo fit ut nisi per nares loqui non possint.

Cur melius audiui quaeque in nocte quam die possunt. an quod requies omnium noctu amplior est: quam calor abest: unde tranquilliora quoque magna ex parte omnia sunt. Sol enim est qui omnia inouet.

Cur uoces elonginquo acutiores esse uidentur. itaque qui hominum procul admodum habentium clamorem imitantur. uocem acute emittimus: & simile his qui suam uocem in sonum astringunt tenuiore: & strepitus quoque resonandi acutior uenit quem procul abesse palam est. Non enim nisi per refractionem existere potest. cum igitur in strepitu ratione acutum quod uelox sit: tardum autem quod graue uoces elonginquo delatas tardiores uideri oporteret. Quae enim feruntur eo tardius omnia mouentur quo longius a suo discesserunt principio tandemque collabuntur & decidunt. utrum igitur qui imitantur uoce exili simulat & sono tenui agere temptant uocem quae se e longinquo defert tenuis autem grauis non est. neque exiguis exilisque uocis proferendae usus grauis est. Sed acutus sit necesse est. An

Partícula

nō modo q̄ imitant ea de causa ita simulat; uerū etiā strepitus ipsi acutiores existunt. causa uero cur ita sit q̄ aer qui defert strepitū excitat. Et quēadmodū primū illud obstrepit quod aerē mouerit; sic rursus aer subinde mouēdo agat oportet ut partim mouear; partim moueat. Quo fit ut cōtinuari strepitus possit. Quippe cū p̄petue mouēti mouens succedat; donec oīs conatus mouendi emarcescat. Quæ quidē res in corporibus nō nisi cadere est; cū, s. aer nō amplius impellere uel telū uel aerē potest. Vox enī cōtinua reddit cū aer aerē p̄pellit telū autē fertur cū corpus ab aerē mouetur. Hic igit̄ corpus idē defert assidue usq; ad eū finē dū corruat. At ibi alius atq; alius aer p̄petua uicissitudine p̄fluit p̄cedentēq; subsequēs minor est. Itaq; uelocius quidē mouet; sed per minus subinde aeris qua de causa uoces acutiores e longinquo tenuioresq; sentimus. Est enī acutum quod uelocius est; ut ambigēdo sup̄ius p̄posuimus. Hæc eadem causa est cur & pueri & egrotātes acutæ; uiri autē & beneualētes grauit̄ uocem emittant. Cur uero p̄pinquis auribus uox grauior acutiore esse minime pateat. Et oīno cur similis p̄iectis pōderibus nō sit causa q̄ p̄iectū illud cū unū assidue sit idētidem assidue fertur. strepitus autē aer propulsus ab aere est. Itaq; fit ut pondus unum in locū cadere tm̄ modo possit, uox autem quoquo uersus spargat sese; non secus ac si p̄iectum pōdus dū fertur in partes frict̄ innumeras atq; etiā se retrorsum dispartiat.

Cur domus nuper illita magis resonat, an q̄ maior refrangēdi datur facultas propter leuitatē. Leuis autem ideo est; quoniā continens adhuc rimisq; imunis penitus extat, nō tamen admodū humidā uolo intelligi, nulla enī refractione de limo effici pōt. Hæc profecto causa est cur etiam opus omne rectorium magis resonet. Quinetiā aeris imobilitas fortasse aliquid facit; congestus enī uniuersus q̄ cum sit occurrentem illū retorquere uahementius potest.

Quā ob causam siqs doliū & lagenas & cætera id gen⁹ figlina inania obruat opiatq; domicilia resonare ampli⁹ possint. Necnō si pute⁹ uel cisterna uel aliq̄ fouea in domo sit; magis magisq; ita fiat necesse est. An q̄ rō resonādi nō nisi refractione est sic enī potissimū resonādi illa reciprocatio nascitur. Ergo pute⁹ & qlibet fouea angustia obtinet; & aerē colligere pōt. Dolia cæteraq; fictilia desitātē quoq; suæ ambiētis formæ præ se ferunt. Itaq; utraq; de cā illud euenit. Cōcaua enī oīa magis sonāt; & ex quoq; ab eā rē sonitū p̄cipue oīum reddit. Nec uero absurdū q̄ obruta illd̄ faciūt; Vox enī nō minus in ima se defert. Deniq; quoquo uersus atq; etiā in orbē ferri putādū est.

Cur si uasa quis inania obruerit faciet ut magis ædificiū resonet. An q̄ uasa soliditate perpetuitate q̄ sua melius & cōcipiunt; & cōtinent aerē simulq; accidit ut ictus uehemētior effici possit.

Cur aqua frigida de eodē p̄fluēs uase acutius q̄ calida obstrepit. An q̄ delatio aquæ frigidæ uelocior est; grauior enī frigida est; acutiore aut strepitū reddit quæ uelocior est. Calor uero & raritate alleuat & elatione. Proximū illud est quod faces quoq; ardētes ictū faciūt imbecilliores.

Cur homini q̄ uigilauerit uox aspior reddit. An q̄ eius corpus ob cruditatē humescit maximeq; loco superiori; unde caput quoq; grauescit. Et cū fauces humore redūdēt; uocē aspiorē existere necesse est. aspiras enī ob inæq̄litatē, grauitas p̄pter obseptionē exultat; retardius enī fertur.

Cur cibo igesto mox tenor fragit̄ uocis; an q̄ mēbrū illud uoci tributū crebro cibi occursu p̄clusū cōcalescit; cōcalescēs humorē attrahit q̄ ob assūpti cibi humefactionē & largior est & paratior.

Quare qui flent uocē mittunt acutiore; qui ridēt grauiore. An q̄ alteri suā ob debilitatē parū spiritus mouēt, alteri uahemēter intēdunt quod facit ut spiritus uelocius fieri possit. Cōtra qui ridet resolutur & debilitat itaq; uocē grauis ædit. Quāquā ægri acutā emittūt uocē parū enī aeris mouent, at uero qui rident nō solum parū sed etiam leuius mouent, ad hæc qui rident spiritū calidiorē emittunt; qui flent frigidiorē. Dolor enī refrigeratio pectoris est, calor itaq; multū aeris mouet; ita ut tarde feratur. Frigor autem parum ciet, idem uel in tibiis fieri nouimus. Enimuero qui spiritū inflant calidiori multo tardius agunt.

Cur pueri cæteraq; recēs nata aīalia uocē reddūt acutiore q̄ q̄ p̄fecta ætate sūt; rū tm̄ oē acumē uahemētia sit; an q̄ uox motio aeris ē & acutiore q̄ uelociore. Facilius aut & ueloci⁹ pagē q̄ multū aeris mouet. Mouet aut quotiēs uel a frigore cogit̄ uel a calore discernit. Sed cum īspiratio frigida admissa sit; iterior nimirū aer tātisp̄ cogit̄ cū spiritū capimus cūq; expiratio caloris emissio sit aere sane a calore citato uox effici pōt, cū enī spiritū reddimus nō cū capim⁹ uocē formam⁹, cū autē nouella calidiora sint q̄ uetusta; suosq; meatus habeāt arctiores minus in se aeris possunt continere cūq; calor qui moueat amplior in his īsit res aut quæ moueat minor subter. Uelocius utraq; de cā aer moueri pōt. At si uelocius uox certe acutiore dabit̄ ob ea ipsa quæ ante retulimus.

Cur uocē qui flent acutiore emittunt; qui ridēt grauiore. An qui flent intēdendo contrahendoq; os uociferātur itaq; p̄pere aer interior intēto mouet. Cūq; per os transeat angustū ferri uelocius potest. Utraq; igit̄ rōne fit ut uox acuta ædat. Cōtra qui ridet remisso corpe hiscēteque ore ridet cū igitur ob eā rem late tardeque p̄fundant aerē merito uocē emittunt grauiorem.

Cur uocē reddūt acutā qui exptes seminis sunt; ut pueri; mulieres, decrepiti; spadones, grauem autē uiri qui firmissima sunt ætate. An ea causa est qua linea cæteraque tenuia dimensionem unam

dūtaxat fortiunt. crassa aut̄ plenaq; plures obtinēt: itaq; uox ēt tenuis unā dimensionē habuerit: unū aut̄ & efficere & mouere facilius est q̄ plura. Ergo cū p̄dicta illa spiritū habeāt ībecillū. Nō nī si parū aeris moueri ab illo spū pōt. Minimus aut̄ est qui dimēsiōne unica cōstat quē p̄dictis rōnibus tenuē eē uocēq; talē ab eo p̄ficisci necessum est. Vox aut̄ acuta quæ tenuis est. igit̄ qui p̄lifico illo s̄amine carēt uocē hinc merito reddūt acutiore. Viri robusti qm̄ spiritu ualeāt multū aeris incitare queūt: quod cū multū sit lente mouetur: uocēq; efficit grauiore. Motu enī ueloci & tenuis uocē reddi acutā iam constitit quorū neutrū ut in uiro possit existere accidit.

Cur uoces nostræ grauiores sint tpe hiberno. An q̄ aer īterior tūc & exterior crassior est. Crassior autē cum sit tardius mouet̄ itaq; uox grauior nō īmerito fit. Adde q̄ s̄onulētiores hiberno tpe sumus q̄ æstiuo plusq; t̄pis obdormire solemus. S̄onus autē facit ut mēbris grauioribus simus. Quo igit̄ tēpore plus dormimus q̄ uigilamus: quod hibernū p̄fecto est. Hoc uocē effici grauiore q̄ qui ecōtrario agit̄ ratio est. cum enim tempus uigilandi quod inteeuenit breue sit. habitus corporis q̄ inter dormiendū cōmittitur permanere usq; ad s̄oni repetitionem nimirū potest.

Cur ex potu uomitu atq; frigore uocē emittimus grauiore. An faucibus interseptis quā rem pituitā subsistēdo cōmittit quippe quæ aliquid fluctationis in eas detrahat aliis uomitus aut potus aliis p̄sentis tēporis qualitas p̄ obstrictionē fauces reddit angustiores itaq; delatio spiritus tardius agitur. Quæ autem tarda delatio est grauē hæc efficit uocem.

Cur uox grauior e propinquo magisq; e longinquo sentiri pōt. An q̄ grauior plus quidem aeris mouet. sed nequaq; in longitudinē: ergo a longe minus sentitur: quoniā per minus spaciū se deducit. E p̄pinquo aut̄ magis. Quoniā plus aeris sensoriū ferit audiēdi. Acuta p̄cul ideo audiri pōt: qm̄ tenuior est. Tenuē aut̄ omne augeri in longitudinē potest. Dixerim ēt q̄ motio quæ uocē reddat acutiorem uelocior est: quod fieri pōt si ut densus: sit angustus spūs sit qui aerē mouet. Nā & exiguus aer mobilior est: quippe qui ab angusto moueri quæat. & densus plures efficit ictus qui strepitū reddāt. Licet hoc in musicis p̄spicere instrumētis. Fides nāq; tenuiores cæteris eisdem substātibus acutius consonant.

Cur uox acutior illis eē uidef̄ qui lōgius absūt: tū tñ acuminis rō sita in eo sit ut uelocius ferat̄: & quod lōgius fert̄: moueri tardius soleat. An q̄ uocis acumē nō solū in uelocite mouēdi: sed obstrependi etiā nimia reuuitate cōsistat. Qui autē lōgius absunt uocē tenuiore excipiunt ob aeris qui mouet̄ exiguitatē. Motus enī ita marcescit: utq; numerus emarcescēs in unitatē relabit̄: si corpus in unicā dimēsiōnē extenuat̄ quæ tam in corpore q̄ in uoce tenuitas est.

Cur uocem acutā & exercitati reddunt: & debiles. an debiles qnia parū aeris mouent parū autem q̄ multū uelocius fertur. Exercitati uero aerē excitant uæhemētius. Aer excitus uæhementer uelocius fertur: acutū autem in uoce: idest quod uelox in delatione.

Cur uox corrūpi his soleat q̄ cibo īgesto clamitarūt: itaq; oēs q̄ uocē exercēt ut histriōes: saltatores: & cæteros generis eiusdē mane ieiunioq; ore exercitationē adire licet īspicere. an uocē corrūpi nō aliud est q̄ mēbrū qua spūs trāsmeat corrūpi. Quocirca rauici quoq; uoce corrupta sunt: nō quod spiritus uiciatus est qui uocē affirmat. sed q̄ exasperata artaria est quæ uæhemēte cōcalefactione exasperari maxime solita est. Quāobrē neq; qui febriūt: neq; qui uæhementer febrierūt statim cū febris cessauerit cantare queunt. sunt enī asperis nimio ex calore faucibus. Cibis aut̄ spiritū & largum reddi & feruidi cōsentaneū est. Qui talis autē est exulceret arteriam transmeando atq; exasperet. Ratio est q̄ cum incidit merito uox destrui potest.

Cur uox cū aer quidam formatus sit. Et qui cū fertur formā sæpe illā amittat echo: idest resonātia fiat. Cū enī aer uæhemētius in aliquod solidū offenderit uox nō dissoluit̄. Sed eandē expresse reci procantē audimus. An q̄ refractio est nō p̄fractio. sic enim cum totū p̄manet. tū partes ab eo duæ uniformes proficiscuntur. Quippe cū per similem: angulum refractio existere soleat: itaq; uox resonandi similis primæ efficitur.

Cur cæterorū animalīū nouella recēsq; edita uoce mittūt acutiore q̄ quæ perfecta ætate sunt uitulī autē grauius mugiūt q̄ boues p̄fecti. An q̄ infans quoq; in genere similis fœminæ eiusdē generis est. Bouū autē fœminæ grauius mugiunt̄ q̄ mares cū cætera ecōtrario agāt. At uituli similiore fœminis q̄ maribus. sunt ergo uocē hi grauiore emittere debent.

Quā ob cām paleis in orchestra sparsis chori uox minor sentiat̄. an p̄pter asperitatē. Vox enī pauimēto minus leui occurrēs ut minus una ita minor existit. Quippe quæ minns cōtinua sit quō ēt lux amplior resplēdet in leuibus eo q̄ nihil impedimenti interuenit quo interpelletur.

Cur sal igni īgestus mouere crepitum soleat. an quia sal parum humoris intra se continet qd̄ mox a calore ignis conuersum in spiritum uiolentoq; exiliens impetu salem rumpit. omne autem quod rumpitur mouere crepitum solet.

Cur pueri nonnulli anteq̄ ætas ueniat qua uocabula suo tempore explanare possint fari incipiant Et ubi aliquid expresse dixerint rursus obmutescant atq; ut prius degunt quousq; solitum tem-

Partícula

pus loquendi accedat. Quæ quidē a plærifq; portenta eſſe putant. iam aliquos etiã ſtatim cum in lucē uenerūt locutos eſſe p̄ditū eſt: an magna quidē ex parte ſecūdu naturā hoies prodeūt: itaq; illud paucis accidit. Sed natura rōne ſimul hæc cōtingere ac perfici ſolent. Quãobré ſimul & audiunt & uocē emittūt: ſimul & intelligūt facultate audiēdi & loquunt & explicant. Euenit tamē interdū ne hæc ſimul cōtingant: ſed ut alii prius intelligant q̄ mēbrū id abſoluatur quo loqui poſſumus. Alii cōtra qui ſcilicet quæ loquātur intelligere nequeāt. Quæ enī audierint ſimulate eadem reddūt. Sed cū tēpus affuerit utroq; iam munere naturæ fungi incipiant. Quibus autē prius ſenſa auditus in animo ualeant quã mēbrum id abſoluat quo primo uocem mouemus oſonēq; condimus iis nōnunq; ubi iam multa intellexerint. facultas quoq; mēbri illius & abſolutio p̄pere cōtingit maxime quidē a ſōno. Cuius rei cauſa eſt q̄ ſōnus data requie. tū corpora tota tū mēbra ſingula facit alacriora. Sed fieri poteſt: ut uel ob aliã huiuſcemodi mutationē idē eueniat. Cōplura autē ſunt quæ ut efficere ualeamus. breuiſſimi tēporis adiuuēto opus eſt. Et tñ eadē poſtmodū æque agere nequaq; poſſimus. Quotiēs itaq; mēbrū illud ita ſe habet ut liberū abſolutūq; ſit efficitur: ut quod per auditū intelligētia mouit inde cū p̄det fluitatq; in ſenſu retinet uerbūq; reddat: hinc nobis & carmina & uocabula ſæpenumero nō ex uolūtate occurrūt. Et quæ prius uoluntate perita diximus eadē poſtea nō uolūtarie dicimus. hinc etiã ſæpe quæ nouimus ore explicare nō quimus ita fieri poteſt ut pueri aliquid dicāt: rurſuſq; mēbrū cui ſandi data poteſtas eſt. redeat ad ſuã naturã ac obmutefcat dum tēpus corroborãdi abſoluēdiq; ultimū ueniat.

Cur aliqua obſtrepūt mouēturq; ſubito ut arcæ quæ nullo mouēte quod ſenſus nouerit concitantur & crepāt cū tamē potētius eſſe debeat quod mouet q̄ quod mouet. quæ eadē quæſtio etiã de corruptione ac ſeneſtute eſt. Quippe cū a re inſenſibili oīa corrūpanē quæ a tpe pereūt an ſimul guttis hoc eſt & lapidibus quos plāte emergētes attollūt atq; reiiciūt. nō enī quod ultimū actiōis eſt id uel attollit uel mouet: ſed hæc uniuerſa cōtinuatio efficit. qua quidē re inſenſibili accidit ut motus ille ſenſibilis naſcat. ſic etiã res cōtenta ſpaciis inſenſibilibus tēporis mouet. atq; in partes digeritur inſenſibiles. uniuerſi tñ & cōtinui rōne exultat & motus & obitus. cōtinuū autē illud nō in inſtãti t̄pis: ſed in tpe quod ab inſtãti determinat. ſitum proſecto eſt.

Qua de cauſa oſcitātes minus audire poſſimus. An quod multū ſpiritus effluentis inter oſcitandū aures etiã intrinſecus ſubito ut motio uel ſenſu percipi poſſit quã trudit ad aures maximeq; poſt ſonum. ſtrepitus autē uel aer uel aeris affectio eſt. igit cū interior renititur exteriori illi occurrenti efficiē ut motus interioris ſtrepitus motū exterioris retorqueat: atq; oſfuſcet.

Cur pueri magis q̄ uiri lingua heſitant. An ut etiã manibus pedibuſq; pueri minus ualeamus & ifantes ambulãdi omnino facultate caremus ſic etiã linguæ parū compotes pueri ſumus: & infantes uerbum nullum referre poſſimus: ſed more brutorum animantium uociferamur: uidelicet cauſa imbecillitatis quæ non ſolū heſitatē linguæ: ſed etiã balbutiē bleſitatēq; faciat. quippe cū bleſitas ſit litterã quãdã exprimere nō poſſe: eãq; nō quãlibet ſed certã balbuties uel litteram p̄termittere. uel ſyllabam heſitas alterã alteri ſyllabã iungere propere non poſſe. Quæ quidem omnia imbecillitate eueniunt. Lingua enim ſubminiſtrare intelligentiæ non poteſt. itidem etiam uinolenti ſeneſq; afficiuntur p̄pter debilitatem: uiris autem hæc minus uſu eueniunt.

Cur uox hoīum tã metuētū q̄ trepidātū obtremefcere ſoleat. An q̄ emigrãte calore cor cōquatit. Nã utriſq; & trepidātibus & metuētibus accidit ut ita afficiat. Cū cor autē cōquatit: ictus nequaquã effici unus pōt: ſed plures p̄ficiſcant ut e ſidibus laxius intentis neceſſe eſt.

Cur uocem hoies trepidãtes grauem: metuētes acutam reddāt. An q̄ metuētibus locus cordis refrigeratur: cum calor deorſum ſe defert: ita q̄ parū aeris excitare poſſunt uires enim poſitæ in calore ſunt. Trepidantibus autē calor loca petit ſuperiora: ut etiã pudore affectis effert idē ſeſe ad faciem. Cuius indiciū eſt quod plenius erubefcunt: reſoluit igit multūq; aeris quo loquimur efficit. Hic autē tarde propellitur. Tardū uero nō niſi graue in uoce eſt.

Cur nox ad audiendū aptior eſt q̄ dies. Vtrū ut Anaxagoras ait q̄ aer interdiu ſtridet a ſole cōcalefactus & obſtrepit noctu requieſcit: utpote cū oīs calor abſuerit. Tunc autē quæq; audiri melius poſſunt. cū nullus ſtrepitus eſt. An q̄ per inanius facultas audiēdi amplior q̄ plenius datur. Eſt autem aer interdiu denſus ut qui lucē radiiſq; refertus ſit. noctu autem rarior q̄ ex eo ignis & radii deceſſerunt: quæ corpora eſſe dixeris. An q̄ corpora multifariã interdiu uim intelligendi diſpartuntur. inq; res uarias deducunt itaq; clara audiendi eripitur ſentio. Et eo q̄ omnia die magisq; noctu agimus ipſa quoq; intelligentia negociis corporis impedita eſt. Senſus autē ubi ſeiunctus ab intelligentia eſt loborem uelut inſenſibile habet. Vnde dictum mens uidet: mens audit. At uero noctu cum noſter intuitus omni ſit munere liberatus magisq; intelligentia requieſcat. Meatus aurium uel amplius patēs uel nihilo minusq; die: ut capax ſonorū pariter eſt: ſic melius eoſdē ſonos referre ad intelligentiam poteſt. Quoniam nec ipſa intelligendi uis quippiã agat. Nec ad aspectu temptetur ut fieri inierdiu ſolet.

- Cur homines qui humore prolifico uacant ut pueri mulieres decrepiti & spadones uocem reddunt acutam. Viri autem qui firma ætate sunt grauiorem. An propter membri inbecillitatem quod mouere aera solet. Mouet enim exiguum aerem quod imbecillum est: exiguus uelocius fertur quam uelociter fertur acutum est. an quod primus meatus qua uox permeare solet omnibus semine uacius pusillus est. itaque exiguum perficisci ab eo potest. quod aera moueat exiguum uero cum sit uelociter per amplas superiores fauces fertur. At uiris ætate ingentibus hic amplior hebetur ut etiam qui ad testiculos pertinet. itaque aer plurius est quam inde pellitur Tardior ergo cum transeat. merito grauior reddi potest
- Cur homines lingua hæsitantes loqui nequeant uoce submissa. An quod offensaculo quodam uox sistitur retineturque. Sed cum non pares requirantur uires: aut similis motus cum quicquam impedit motum cumque non impedit emittendum omnino est. Vox autem motus est uocemque alteriore solent emittere qui pro uiribus conantur. Ergo cum expellendum quod obstat emittendum sit altius eos loqui necesse est. qui linguæ huiusmodi uicio tenentur.
- Cur iidem illi trepidantes magisquam uinolenti hereant lingua. An quoniam affectus hic similis generi stuporis quam apoplexiam uocamus parti interiori cuiuspiam tribuendus est quam partem mouere nequeant impediendam propter suam refrigerationem. Vinum igitur quod sua natura calidum est refrigerationem tollit. trepidatio facit. Est enim trepidatio metus quidam metus autem refrigeratio est
- Cur strepitus extrinsecus magis intus auditur quam intrinsecus foris. An quod intrinsecus cum uasta immensa quæ adeat spacia discerpitur dissipaturque ut pars eius uel minime uel minus sentiri possit Extrinsecus uero cum uox sese in locum arctiorem stabilioremque aerem conferat uniuersa ingreditur itaque cum maior sit non immerito melius potest audiri.
- Quam ob causam qui lingua hæsitant melancolico habitu constat. An quod prope sequi imaginationem: non nisi esse melancolicum est. hæsitantes autem illi tales proculdubio sunt. impetus namque dicendi præruit anteceditque facultatem eorum: utpote cum animus uisa sequatur. Balbis etiam idem audit. Hos etenim omnes membra uoci accommodata tardiora habere certum est. indicium uero quod tales uinolenti redduntur cum suas maxime imaginationes non rationem sequuntur.
- Cur porrum proferit ad uocem sonoram. nam & pernici commodum eadem in re nouimus. An quod alium quocumque clium delinit. & quidem porrum lentitiam quadam obtinet: quæ fauces detergere possit.
- Cur cætera animalia uocem tunc acutiorem emittunt: cum ualidiora sunt. homo autem cum inuolentior est. An quod homo inuolentior exiguum aera mouet: aer exiguus uelociter permeat uelociter strepitum reddit acutiorem.
- Cur melius audimus cum spiritum respiramus quam cum reddimus itaque minus spirare in uentilatione precipitur: Vtrumque per uenarum elationem uis sentiendi locum petit superiorem cum enim dormimus deorsum se defert & crebrius tunc reddimus quam ducimus spiritum minime quæ audire ualemus. An etiam sanguis cum reddimus spiritum ascendit: itaque pars superior implet: cum tamen per inane audiamus. An quod efflatio strepitus quidem est. hic autem exspirando eueniens uim obtundit audiendi.
- Cur sal exiguus ocius crepat & exilit. Vehementius autem & crepat & exilit qui plenior est. An quod exiguus rumpi cæterius potest: haud enim multum id est quod subeat ignis oportet cum sal ipse totus exiguus sit plenior autem ille lentius domat quod plus negotii est magnam dirrupisse quam paruum. crepat paruum parum qui paruum inuaditur ictus maior magis quia magno agitur ictu: crepitus autem ictus est: quod etiam robustius est magis exilit quoniam minus cedit.
- Cur si salem eadem magnitudine qua modico igni ingestus crepat nimio inieceris igni uel nihil uel minus crepabit. An quod prius ab igne corripitur quam rumpi possit. comburitur enim humor quod consumptus est crepat quod discissus disruptusque est.
- Cur oscitantes minus audire ualemus an quod spiritum intercludimus qui se ad aures trudit indicium quod strepitus in auribus nascitur cum oscitamus circumuolutus autem interclusus quod illis spiritus facit ut minus audiamus ad hæc uox oscitantibus quedam oritur quæ uim audiendi interpellare potest & comprimere uero aures necesse est quotiens corpus se distrahit atque intendit.
- Cur uox cum apta sua natura sit in sublime efferri ut quæ aer quidem sit non in ferius sursum sed superius deorsum melius audiri potest. An quod uox aer quidem iunctus humori est qui pondere humoris grauescens deorsum labitur. non sursum effertur humoris namque secundum naturam interest ut deorsum feratur. itaque ab imis sentiri plenius potest. an hoc uoci duntaxat animalium reddi debeat hæc enim non sine humore profuit. illud uero accidere nimirum uel in cæteris omnibus strepenti generibus. nouimus. ergo ut uisus si superius deorsum prociderit sursum uersus reflectetur sed si inferius sursum pertenderit deorsum se flectet. sic uox quæ sua natura cogitur sursum ferri ubi aeri sibi aduerso occurrerit cum per uim nequeat eum propellere qui & amplior & grauior est reflexa in partem aduersam deorsum se defert. itaque aer qui ore motus procurrerit ratorquatur & ad ima collapsus sentiri inferius magis potest. Tale etiam est quod in resonando fieri solet uocis enim reflexus in partem contrariam agitur.
- Cur uinolentis potiusquam sobriis frangi uox soleat: an repletio facit ut uox celeriter frangi possit. Cu

Partícula

- ius rei argumentū q̄ neq̄ chorreæ neq̄ ludi oēs statim a prædio sed ieiunii uocē exercere cōsueue-
re. cū igit̄ uinolenti impleti sint merito uoces eorū potius frangi solent.
- Cur uocē acutiore longius audire possumus. an q̄ uocis acumē uelocitas est moueri aut̄ ocius solēt
quæ uæhementius feruntur hæc longius ferri possunt.**
- Cur spiritu retēto melius audire ualemus. an q̄ respiratio nō nihil strepitus mouet merito ergo tūc
melius sentimus cū strepitus minus est. minus autē strepitus tū est cū spiritum retinemus.**
- Quāobrē lux quæ tenuior: & uelocior: & dedicatior est corpora penetrare dēsa nō pōt: strepitus au-
tem pōt. an q̄ lux directo itinere fer̄. itaq̄ siquid recte illi pfluētia lucis obuiū sepiat. lucē diclu-
di necesse est. at strepitus: quia spūs est ferri nō recte etiā pōt. itaq̄ efficit̄ ut strepitū sentire undiq̄
liceat non eum tantū qui se recte nostris auribus obtulerit.**
- Quare qui rident uocē grauiorem emittunt: qui flent acutiorem. an q̄ corpore intento uox acuta
depromitur. infirmū autem quod acutum. Quæ utraq̄ in fletibus inesse potius nouimus. Sūt enī
& intentioni corpore & infirmiori.**
- Quāobrē cū uox aer quidē formatus sit & sæpius dissoluat̄ cū fer̄. Echo idest resonantia fiat. ic̄to
eiusmodi aere insolidū quippiā uox ipsa nō dissoluatur: sed expresse eadē p̄cipi possit. an q̄ aer re-
frangitur nō p̄frangitur: ideoq̄ totū a toto proficiscitur. Tum etiā affectus hic non nisi de re simi-
li existit. Quippe cum aer reflecti de aere soleat in cauo non de cauo.**
- Quāobrē cum simul uocē multi emittunt: unusq̄ tantū q̄tum singuli reddit. multorū uox illa: neq̄
parē uocis n̄ius offert sese. Neq̄ longius pro ratione deducit. An q̄ singuli proximū arcē propel-
lunt nō eūdē: nisi paulo tenus. quod simile euenit: ut si multi quidē p̄iciant lapidē: sed singuli aut
magna eorū pars mittat diuersum. Neq̄ enī ibi lōgius aut pro rōne longe lapis ullus deueniet. Ne-
que hic longius cūctaq̄ q̄ unius uox p̄terit audiri. Vox etenī tanta nō unius est: sed multorū. Re-
ctē igit̄ propinquo uox multa esse uidetur quādoquidē lapides quoq̄ illi multi ita uideri atq̄ idē
assequi possunt. At e longinquo plusq̄ singulæ sint sentiri nō potest.**
- Cur trepidantes uocem reddimus grauiore metuētes autē acutiore quāq̄ etiā pudor genere metuen-
di cōtinet̄. An multū inter se affectus hi distāt. Quos enī puduit erubescunt trepidatio aut̄ pudor
quidā est. Qui uero metuūt pallent cōstat igit̄ calorē in metu partē superiōrē deserere ut parū aeris
præ sua exilitate mouere spūs possit. uelociter aut̄ ferri pōt quod exiguū est: uocis uero uelocitas
nō nisi acumen est. his cōtra quos puduit. calor partē superiōrē idest pectus petere solet. Cuius rei i-
diciū erubescens faciē affert: ampliorē autē aerē amplior potentia mouet. Tardius uero omne uer-
tur quod amplius est tarditasq̄ in usu uocis nō nisi grauitas est.**
- Quæ causa est ut lingua hæsitantes aliqui fiant. An mēbri quo loquimur refrigeratio causam ha-
bet & tanquā stupēs & attonitū membrū id est. itaq̄ a uino cōtinenteq̄ oratione cōcelefacti: uer-
ba facilius possunt copulare.**
- Cur homo solus ex omnium animantium numero lingua hæsitans oriē. An q̄ solus compos sermo-
nis est: cætera uocem tantum obtinent. Qui autem lingua hæsitant. uocem quidem producūt. sed
uerba copulare sermonēq̄ condere nequeunt.**
- Cur sobrii tpe hiberno uocē acutius mittimus uinolēti aut̄ æstiuo grauius. An uox acutior quæ ue-
locior est. uelocior autē quæ corpore intento se promit. Sobriorum uero hiemeq̄ corpora magis
constat q̄ uinolentorū æstateque calores enim teporesq̄ copora resoluunt atq̄ classant.**
- Cur homo solus omniū animantium lingua hesitās puenire pōt. Vtrū q̄ etiam mutus solus existit. lin-
guæ aut̄ hesitatio mutitas quædā est. nec mēbrū quo loquimur absolutū habetur. An q̄ homo so-
lus compos est sermonis: cætera autē uocem dūtaxat sortiuntur. linguæ autē hæsitatio ut nomen
declarat unum nō est ne promptam continentemq̄ parit orationem.**
- Cur homini uox serius perfici solet q̄ cæteris quibus data est uocis proferendæ facultas. An q̄ uo-
cis humanæ genera & discrimina q̄ plurima sunt. cætera enī animantia litteras uel nullas uel pau-
cas exprimere possunt. Quod autem sūmenarium plurimisque distinguendum differentiis est id tē-
pore longissimo perfici necesse est.**
- Cur cætere speciei eiusdem animantes uocem fundunt eandem: homines autem uariam & multi-
plicem agunt. An hominum etiam uox una est multa autem genera loquendi.**
- Sed cur cōmunis hæc una hominum uaria est: cæterorū autem simplex. An homines multas p̄fer-
re litteras possunt cætera uel nullam uel duas aut tres exprimunt in sonas quæ uocalibus iuncte
locutionem cōficiunt: oratio autem non uoce sed uocis affectionibus significādo absoluitur. At
uocis affectionis littere sunt. Quinetiam pueri non secus ac bestiaē suas exprimunt appetitiones:
utpote qui nōdum proferre litteras possunt.**
- Cur aspectus corpora penetrare solida non potest: uox autem potest. an q̄ aspiciēdi delatio simplex
est quæ per directum atq̄ profluere soleat ad lineā cuius rei indicium solis radius est. & q̄ nisi e re-
gione cernere non possimus: uox autē motu multiplici ferri potest. Quippe cum undiq̄ liceat au-**

dire. Quotiens igitur aspectui directus ille impeditur progressus: eo scilicet q̄ res obiecta in condi-
 ta siue indisposita turba cōstipatur transpicere nequit. at uox qm̄ quoquo uersus profertur oīa p̄
 reptat penetrat trāslapsatq; audiri undiq; pōt in humoribus tamē facultas trāspiciādi oculis data
 est uoci aut nulla; uel minima quāquā humor tenuior q̄ terra est. quoniā humoris meatus parui
 densi continuatq; sunt. ut minime aspectus impediatur. quo minns tramite directo ingredi possit
 Hæc eadem causa est. cur etiam per uitrum quod densissimum est transpicere liceat per ferulā que
 rara solutaq; est non liceat. in altero enī meatus respondent inter sese inferula altera uariant. Nec
 quicquam iuuat amplos esse meatus. nisi recte ad lineam positi sint. Vox aut minime in aqua sēti
 ri potest. Quoniam minus aqua inanit quam ut aerem capere uocemq; transmittere possit. Vox
 enim aer quidam est. Haud enim omne rarius permeari se patitur. nisi etiam meatus ei respondeāt
 q̄ permeare conetur. & congruāt. ut uis etiam colligēdi & contrahendi sese deest. Nisi meatus ca-
 paces corporum sint quāquam q̄ rarum est molle est. & tale ut in seipsum coire possit. Verum nō
 nulla præ nimia suorum meatuū angustia colligi impediuntur ut uitrum Quippe ut flecti con-
 trahiq; non queat. quamuis rarius ferula quam est ratione prædicta. Ut etiam aqua & quicquid ali-
 ud generis eiusdem. Vnde illud quoq; palam fit non quod rarius raro molliq; uel eodem. uel pro-
 ximo est id magis in seipsum colligi posse & adduci. causa enim omnibus. eadem reddenda est.

Cur uox quāuis minor reddatur adimendo speciem tamen seruat eandem. An q̄ cum his ipsis misce-
 tur quæ dempseris. Res autem mixta non partim est: partim non est sed usqueq; talis est. æque igitur
 tur quibusdā undiq; detractis æque cōtrahitur. ut necesse sit simul & minorem esse & similem.

Quid est quod linguā faciat hæsitare. Vtrū calor efficiat ut procatiores sint. itaque offendēdo habe-
 ret quasi insalebris. quomodo affici iratos homines nouimus. incēdūtur enī incitantur hanelitāt
 spiritu redūdant. igitur præ nimio caloris feruore. Hanellāt aut qm̄ frequēs spiritus est. nec antici-
 pat quatenus se tēpore respirandi promere possit. An potius cōtra ut loci quo uocem mittimus re-
 frigeratio cām det tanquā mēbrorū id attonitum obstupescat. itaque afficiatur ut uel concalecti
 a uino aut perpetua oratione uerba expeditius possint copulare.

Cur tēpore hiberno uoces grauiores redduntur. An q̄ aer crassior est. Talis aut cum sit motus tardi-
 or prouenit. itaque uox redditur grauior. An q̄ aer per pectus lentius permeat fauces autem inter
 sepi & constringi a frigore pituitaque distillante coguntur.

Cur pueri mulieres: spadones: senesq; uocem reddant acutam. An q̄ motus uelocior qui acutior est
 Et cum genus idem sit motu facilius est quod minusq; quod plus est. Quāobrem qui firma ætate
 sunt. plus aeris trahere possunt plus igitur illud tradius permeans uocem efficit grauiorem pue-
 ris & spadonibus contra res euenit Quoniam minus aeris capiunt. Senes autem ideo tremūt quo-
 niam uocem continere non possunt. quomodo imbecilibus ac pueris usu euenit cum lignū præ
 longū parte extrema ceperint. Alterum enim extremū quatitur quia nequeunt superare quod te-
 nent & uincere quod idem & trepidantibus hominibus & metuētibus: & rigētibus causam uocis
 treuule afferre credēdum est. Cū enim qui uocem ita emittit eius calor pulsus ab affectibus illis
 intro se colligat maxima ex parte reliquū quod exiguū extat uocem continere non potest. Qua
 propter quatitur atq; intremit unde artium liberalium professores qui se solitos trepidate noue-
 runt principio agunt uoce submissa dum resideant & stabiliantur uocem enim exiguam uincere
 continereque facilius possunt.

DECIMA PARTICVLA Q VAE AD RES TAM BENE Q VAM MALE OLIDAS PER- TINENT THEODORO INTERPRETE.

Ut suffimenta omnia minus e propinquo sentire possimus. Vtrum q̄ odoris deliba-
 tio aere temperata ualidior redditur. ut mirra medicinalis suauior est. an contra agi-
 tur. Ut ignis ui sua cremandi tollit odorem qui per sufficū effluat. & quidem apud
 carbones ipsos nihil redolent longius uero purius tenuissimūq; ferat quod oleat.

Cur odores tam suffimentoꝝ q̄ florum minus suaues e proximo sentiant. Vtrum
 una cū odore terræ quoq; particulæ p̄deunt. quæ præ suo pondere ante currunt q̄
 ad sensū odor deueniat itaq; longius ille sincerū se offert an neq; cū principiū p̄ximū ē neq; cum
 admodum se morum odor abunde effluere potest. Nam si proximum nondum large emanat si re-
 motissimum distrepitur.

Arbores reddi odoratas aiunt in quas cælestis arcus decubuit. Vtrum uerum hoc sit. an falsum. Et
 si uerum quam ob causam ita eueniat. ergo nec omnes arbores nec semper aliquas oderem ita ac-
 quirere palam est. Etenim sæpe arcus cælestis constitit. & tamen arbores nihil odoris spirarunt.
 quod quidem sensum mouere posset. Cumq; odor contrahitur accidit enim id aliquando itaq; nar-
 ratur non in quaq; materiæ contrahi potest: causa uero per accidens ad arcum referenda est: præ-

Particula

fertim si arcus ipse nulla natura sit, sed obtuitus refrāgendi tantum affectio. Prouenit autem odoris ille affectus, ut dictum iam est non qualitercumq; se materies habeant. Neq; enim in uiridi neque in arida, sed in uista post aquam quæ arcui superuenerit certam reddi suauitatem odoris pastores referunt maximeq; ubi aspalathus aut etiam ramnus est, & genus ex his aliquod quorum flos suauiter olet. Ratio autem odoris eadem est quam etiam de terra aīaduertimus: hæc enim cū feruet atque inuritur quod ediderit principio bñ olet. Enim uero quæ parce humido quendam in modum recaluerint odorata redduntur, humor enim cōcoqui calore nimirum potest. Qua de causa totius quoque orbis terrarum quæ ad solem orientem spectant odoratiora exurgunt q̄ que ad aquilonem. Et eorum ipsorum quæ ad ortum plus uergunt: qua que ad meridiē, eo quod loca Syriæ & arabicæ terrosiora, Africae uero arenosa siticulosaq; nec enim humorem nimium i esse oportet: concoqui namq; nimius non potest nec nullum sic enim nullus uapor inde extrinigi potest: q̄ uel in ea materiæ solet accidere quæ & nuper combusta sit & tale habeat genus ut secum odoris ferat suauitatem quæ quidem res floribus declarari potest, odor enim in eos transmittitur. Sed fieri putant in his quibus e cælestis arcus institerit quoniam nunquam id sine aqua effici potest. Cum enim materies imaduerit caloreq; i terriori concoxerit respirare iam incipit uaporemq; iter se conceptum emittit. Nec uero aquam nimiam accessisse oportet eluit enim atq; extinguit calorem ab igne iniectū quæ nimia uenerit. Quæ autē aquæ post arcū solēt icedere nō multæ: sed sepe pene mediocres adueniūt: & si plures cōstiterit arcus aq̄ nō large sed sæpe & parce accedit. Quāobrem nō imerito cū hoc ita fiat q̄ rē isignē p̄ter arcū nullā aspicerēt causam odoris illi attribuere.

Cur flores & suffimēta suauius elonginquo olent: e propinquo autem herbā alia potius redolent aliū fumū. An quia calor quidam natura odoris est odorataq; omnia calida sunt calidum autem quod que leue est, itaq; cum longius permeant: odorem deferunt suum secretiorem uendicatum que ab cæteris tum foliorum tum fumi: qui uapor aqueus est odoribus qui comitentur eum ipsum. An cum in propinquo sunt admixta illa cum his una redolent: quibus inherent, atque ita odorem deprauant.

Cur omnia plenius olent cum mouentur. An quod excita plus aeris in plent q̄ quiescētia, itaq; ocius ad sensum nostrum odor transmittitur.

Cur tēpore hiberno minus olfacere possumus minimeq; per gelu & glaciē. An q̄ aer a frigote immobilior redditur, itaq; motus nō æque proficisci a corpore odorato pōt scilicet propter difficilē delibationis motum & aeris quo inuehitur.

Cur acrius aromata olent cinere suffita quā igne & plenius ac diutius suum seruant odorē cum cinere suffitur. An q̄ in cinere minus concoqui odor potest itaq; plenior est. Ignis autē quod celeriter uires eorum domat & concoquit odorem commutat. Concoctio enī rei concoquendæ commutatio est siue alteratio.

Cur rosæ suauius olent quorum umb licus asper q̄ quibus leuis. An q̄ suauius olent quæ modum consecuta sunt suæ naturæ. Rosa autē spinosa natura est, ergo suauissime ideo olent: quod magis secundū naturam constiterunt.

Cur odores proximo nimis suaues tam suffimētorū q̄ florum spirāt. An q̄ portio terrena una cum odore se defert quæ ut in proximo mixta uim hebetat, sic in longinquo p̄na defertur ac decedit. Hinc etiam flores contusi suum amittunt odorem.

Utrum odoris natura fumus sit: an aer: an uapor. Hæc enim inter se differunt. Qua alterū ab igne alterū & sine igne effici potest. Et utrū a sensu aliquid in res odoratas an ab illis in sensum. Quod aera proximū moueat, At si ab illis aliquid delibarent. Minora certe ob eam rem reddi oporteret nunc autem quæ odoratissima sunt: hæc potissimū eadem uidemus edurare.

Cur aromata cinere suffita acrius olent quā igne. An q̄ in cinere minus concoqui odor potest, itaq; plenior est, multū ergo partis quoq; terrenæ respirat fumusq; reddat. At ignis terrenū p̄pere illud rapit, itaq; odor purior ac sincerior sine ullo fumo ad sensū deuenit. Vnde etiā fit ut flores triti hebetius oleant partē enī terrenā ut contritus mouere potest, sic lētus calor absumere nō potest.

Cur omnia odorata tam sēmīa q̄ plantæ urinā ciere possint. An q̄ calida & tenuia sunt tale autem quodq; urinā citat, celeriter enim calor inditus ille extenuat: Nec odor ipse aliq̄ corpulentia concretus est. Nam & quæ nō bene olent uelut allia ui sui caloris urinam mouent, Vel potis uim resoluendi liquæfaciendiq; obtinent. Calida uero sēmīa quæ bebe olēt ideo sunt quod odor omnino calore efficitur: foetita sane inconcocta sunt. Nec solū calida uerū etiam plene esse concocta debent quæ prouocatura urinam sicut: ut una descendendo humores possint extenuare.

Cur uinum dilutum olere ocius desinit quam merū. An q̄ dilutum imbecillius mero est. Quod autem imbecillius est a quocūq; mutatur q̄ quod ualidius. Tum etiam uinum dilutum facilius affici potest quam merum. Quod autem affici facilius potest: id & recipia a quouis & recipere quod uis facilius potest, ita fit ut merum odorum dilutum in odorum sit.

- Cur foetidior urina redditur quod diutius in corpore māserit:stercus autē minus.** An q̄ stercus q̄ diutius retentū sit eo magis, sicatur. Quod autē siccius est minus id putredini patet: *Urina cōtra effici crassior solet recensque potioni ingeste similior est.*
- Cur esculenta male olida minime his olere uidentur qui illa ederunt an q̄ olfatū per uim ad palatū habemus.** Idcirco sensus hic propere impletur. Itaq; nec in teriorem odorem quæ amplius percipere potest. Principio enim omnes sentire queunt ubi autem tetigerunt non insuper possunt quasi iā res consociata natiuaq; reddāt, & exterior similis ille oblatus delitescit obtentu interioris.
- Cur flores cotusi deterius olent.** An q̄ pars terrena quæ flori iheret odori pmiscens sc̄se ui inhebetat odorandi.
- Cur animantium nullum suauiter olet.** Excepta panthera: etiam ipsis bestiis ita olet, ferunt enim suam uem illis olentiam ab hac respirari. Stirpium autem multe & intregre bene olent, & corruptæ ac aridæ magis; magisq; suauē reddūt odorē: utrūq; mali odoris causa cruditas quædā excrementi est. Quamobrem sudores etiam aliqui atq; aliquando ita olent; sed e morbo maxime uiciantur quib; tales esse non solent, & flatus etiam ructusq; crudorum foedius olent, quā eandem causam de cæteris quoque proportione animaduertisse oportet proportione inquam quod animalium carne uacantium generi æstimandum aliquid est quod carnis uice habeatur. Nam excrementum crudum uel in hoc esse nouimus. Hoc igitur & uiuis causæ foedi alitus est & mortuis cum putrescit. Quamobrem pingue os pilis foedum nunq̄ reddunt odorem scilicet illam ob causam quod pingue concoctum est. Ossa & pili humore uacant. At genus plantarum nullum intra se cōtrahit excrementum, an etiam plantis aliquid inest. Sed quia sicca & calida sunt natura: humor eorum non feculentus est: sed cōcoqui expeditius potest. Constat hoc etiam plagis terræ quæ ut feruentiores sic odoratiores sūt ut, Syria: ut arabia, & muneribus earūdem regionum, quæ sicca & calida nouimus, hoc idē probare potest, nullā autē sentire putredinē possunt quæ huiusmodi sunt. At animalium genus tale nō est itaq; excrementa eius cruda foetidaq; sunt, flatusq; itidē olent pemptis quoq; aiantibus humor putret plantis minime. Quippe cū humore plantarū geus haud quāq; redundet.
- Quā ob causā res male olide grauius olent cū calent q̄ cū frigent.** An q̄ natura odoris uapor qdā & delibatio est; quæ calore existūt, motus etenim quidam sunt. Calor cutem mouendi uim obtinet frigore contra efficit ut res consistat & cōtrahant deorsum etiam refrigerata omnia ferunt. Calor autem odoresq; oīs sursum ferunt. Tum quia siti in aere sunt tū quia sensoriū eorum supra non infra habetur. Quippe cū odor ad cerebrū penetrans mouere soleat sensationem.
- Cur si quis allia ederit urinā redolentē alliū reddet: cū tamē allia plæraq; odoris uæhemētioris ingesta nihil in suā qualitātē urinā possint cōuertere.** Vtrū ut quibusdā scholæ heraclitæ placet: quod sicut in uniuerso ita etiā in corpore nostro expiratur: deinde uapor denuo cōcrescit. Vtq; ibi humor: sic urina hic est exalatio autē alimenti nbi reuertit unde pdierat odorē eundē nō imerito recipit quippe quæ illud reddat in quod sese cōmutarit, an si ita esset cætera quoq; idem facere deberent quæ uæhemētē spirāt odorē. Nūc autem nullū hoc posse efficere nouimus ad hæc uapor qui postea cōcrescit nō ad statū pristinū redit. Verbi causa si uapor uini exalarit nō postmodū in uinū cōcrescit: sed in aquā. Itaq; falsum id etiā illi referūt, ergo alliū solum ex omnium numero quæ odorē simul & uæhemētē: & urinæ mouētē reddunt inflare uentrem inferiorē potest. Cætera, n. uer sursum mouere spiritū solēt: ut radícula nel urinā citare nō queūt. Alliū uero tria nimirū hæc facit: ut & urina augeat; & spiritus excitetur isq; deorsum nō sursum quæ quidem situs uesicæ tesculorūq; ideo sentit q̄ & uicino est: & spiritui opportunior habent ut tentigo abūde declarat. Cōstat igitur ut excrementum alliū omnium maxime huiuscemodi ad uesicā possit una cum spiritu deuenire q̄ permiscēs sese odorē plene urinæ cōmittat.
- Quā od causam ora hominum qui nihil ederint sed ieiunarint grauius olent: quod ieiunā graue olentiam appellatur.** eorum autē qui aliquid ederint non olent: cum tamē eorū magis olere debeāt. An q̄ uentre iani minusq; agitato aer factus calidior spiritū excremataq; pituitosa sua imobilitate putrefacere potest, calidiorē autē affici argumētum est q̄ uel siti parere ieiuniū solet, at ubi edermus odor ciborū graue illam olentiā offuscat ut maior minorē, calor enim ciborū calorem pcedētem illum exuperat ita ut nihil affici possit.
- Cur alæ omnium maxime parcium nostri corporis male olent.** Vtrū q̄ omnium minime respirare possunt malus autem odor locis huiusmodi cōtrahi maxime solet quoniā putredo quiete interioris qualitatis cōsistit, an ideo q̄ immobiles in exercitateq; habentur.
- Cur homines qui uirus redolent, hirci foedius oleant cū se odorifice unguentarint an hoc in multis accidere solet.** uelut cum acido dulce cōmixtum est: dulcius totum exultat: tū etiam oēs postq̄ sudarunt: grauius olent, unguentū autem cōcalefaciendi uim hēt itaq; sudorem pōt prouocare.
- Cur hominum incoruorum gibborūq; halitus grauior ac fedior est.** an q̄ locus pulmōni accommodatus cōclusus flexisq; a sua pceritate est amplius iterclusus putrescat.

Cur magna pars sudori pmixta male olet aliq̄ uero suauior reddiſ aut nihil deterior, an quæ motu tractatuq; cõmutari ſolent hæc deteriora reddūt, quæ aut eadem pſiſtere poſſunt: hæc ſuauius redolent, at ſūt quæ reſiſtere q̄unt quō etiam florū quibus odores cõficimus, alii cõtuſi uel cõcalefacti uel excitati exoleſcūt, ut uiolæ albæ, alii ſibi ſimiles ut roſe, & unguetorū igiſ quæ ex florib⁹ huiuſ modi ſunt cõmutari utique poſſunt quæ nō ſunt neq̄unt: unde roſaceū cõmutari minime nouim⁹ & quidem quo ſudores foedi⁹ olent eo, graui⁹ unguentū quoq; reddere uidetur qm̄ rei ſibi contrarie ſe permiscet, ut mel cum ſale non magis ſed minus dulce ſentimus.

Cur oīa plenius olēt cū mouentur, an q̄ aera ī plent itaq; odor cici⁹ ad ſeipm̄ reducitur.

VNDECIMA PARTICVLA QVAE AD REGIONVM HABITVS PERTINENT.

- C** Ur efferis & moribus & aspectu ſūt qui in nimio uel æſtu uel frigore colūt, An eadem cauſa eſt, opima enī tēperies nō corporis ſolū: uerū etiā itelligētiæ hoīſ pdeſt excessus autē oēs dimouēt & ut corporis ita etiam mentis temperamentum peruertant;
- Cur frumētū in pōto frigori expoſitū diu reſeruari itegrū pōt, an p̄p̄e q̄a humor alienus una cū calore euaneſcit ut ī uuis fieri nouim⁹, alia, n, frigore alia calore exalant.
- Cur potius in frigidiffimis terris ardoreſ febrū ſiant, An q̄ frigus calorē intus circum obſiſtit cui⁹ rei contrariū æſtuo tēpore agitur, partes nāq; iterne frigidiores redduntur; ardor autē febris eſt: ergo partibus reſrigeratis exterioribus calor⁹ copia iteriorē redundat.
- Cur bleſis pedibus æthiopes ſunt & ægyptii, An quēadmodū lingua ita etiā corpora animantiū deprauari a calore ſolent quod etiā pili declarant quos illi creſpiores q̄ cæteri gerunt: criſpitudine nāq; ueluti pilorum bleſitas eſt.
- Cur temporibus auſtrinis inſit⁹ potius generant, An q̄ largior humor tardius craſſeſcit: auſtrinis autem humor temperamēti facit ut ſæmē reddatur humidius.
- Cur locis paluſtribus uleera capitis curari celeriter poſſunt crurium autem tarde, An q̄ humor eſt graui⁹: quia terrenus eſt, omne autem graue tendit deorſum: ergo ulcera ſuperiora cõcoctiōni ſūt opportuni⁹: quoniam humor delapſus ad ima eſt: inferiora autem ipſa multo excremento putrefactuq; facili redundānt.
- Cur qui loca ædita aperta q; colunt tardius ſeneſcunt: qui autem caua & paluſtria ocui⁹: an ſeneſtus quædam putredo eſt: putret autem quod quieſcit: nullo modo aut minus ita efficitur quod mouetur ut aqua profluens & cõcluſa, igitur ut locis æditis aer undiq; afflante ſpiritu agitur: ita cauis manet imotus, Ad hæc locis apertis purus diuerſus aſſidue propter agitationem aer habēt, paluſtribus impurus idēq; ſemper emarceſcit.
- Cur timidi ſunt qui loca feruida incolunt: fortes qui gelida, An q̄ natura contra quā loca & tempora ſe habet: quoniam ſi ſe ſimilem ageret cito periret, ſunt autē fortes qui calida ſunt natura, timidi qui ex angueſ refrigerati q; ſunt, fit igiſ ut qui loca inhabitant calida refrigerentur: qui frigida concalcant, utriq; tamen corpore magno adoleſcunt: eo q̄ qui frigida colunt inſito calore abūdāt quia calida calore loci reſouētur, quippe cum in calidis atq; a calore loci reſouētur, quippe cum in calidis atq; a calore incrementum ſequatur: frigusq; uim aſtringendi conſtipandi q; habeat, cū igitur alteri principium inter ſe uæhemēſ augendi obtineant: alteri nullo externo frigore immedian- tur: merito utriq; augeri poſſunt plenius homines noſtræ regionis augeri ideo minus poſſunt q̄ & principium illud in ſe imbecillius continent frigore conſtipantur.
- Cur diutius uiuunt qui locis calidis ſuam degunt ætatē, An quia natura ſunt ſicciorē firmius autem diuturni⁹ q; quod ſiccior eſt: mors autē quædam putredo eſt, an q̄ mors calor⁹ interioris reſrigeratio eſt, reſrigerari autem omnia ſolent ambiētis aeris qualitate, qui ut locis calidis calet ſic frigidis friget: itaq; interiorē calorē ocui⁹ magi⁹q; corrumpit.
- Quā ob cauſam qui calida loca habitant uiuere diutius poſſint, An q̄ humorem calorēq; amplius ſeruant quarum rerum interitus mors eſt.
- Cur locis paluſtribus effiei ſõnulentiores ſolemus an qd' magis in hiſiſſis refrigeramur reſrigeratio autem cum quædam requieſ ſit ſõnnum nobis conciliat qui inter quieſcendum ſolet accidere.
- Cur qui in nauibus degunt quāuis in aqua coloratiores tamen ſunt q̄ qui in paludibus, An loca cõmode aſpirata color⁹ prebere hilaritatē poſſunt, pallidos autem humor effici cū putreſcit quod euenire imobilitatis cauſa ſolet quamobrē ſuppallidi ſunt qui loca paluſtria colunt.
- Cur locis hibernis æſtus fieri uæhementiores q̄ tepidis ſoleant, utrū p̄pter nimium aeris humorem enim uero calor⁹ opera ei⁹dē aqua reddi poteſt calidor q̄ aer quoq; humidior acri⁹ quam tepidus ille recaleſcere poteſt, an non calidor aer locis hui⁹cemodi eſt: ſed eſſe ob uæhementiam qualitatis contrariæ uidetur.
- Qua de cauſa qui meridie uerſus hitāt nigris oculis potius naſcuntur, an q̄ oculi cæſii calor⁹ in

terioris exupantia redduntur sic eiusdem absentia nigri efficiuntur. ut empedocli etiā placet. etgo quemadmodum qui aquilonē uersus positi sūt oculis cæcis ideo nascuntur q̄ calor interior effluua frigore exteriori uetatur ita qui ac meridiē uergunt continent quidam suū humorem propter aeris circūfusi teporem ob uium sed calorem continere. non queunt. q̄ nihil extrinsecus est q̄ obsepi at atq; arceat. itaq; humor qui relinquitur nigrescit. lucis enim absentia omnia offuscari opacari q̄ solēt. an reliqui corporis colorem oculorum color imitatur itaq; qui aquilonē uersus inhabitant ut ipsi albo corpore sūt sic oculos quoq; cæcios habent. hic etenī color prope albū est. & q̄ ad meridiem sunt ut ipsi nigri ita etiam oculos nigros sortiuntur.

Cur locis calidis hoīes sapiētiores sunt q̄ frigidis. utrū eadem de causa qua etiā senes q̄ iuuenes sapientiores. Et enī qui sedes frigidas habent frigore loci absistente longe calidiores q̄ sua sint. natura reddunt: itaq; uinolentis admodū similes esse uident: nec ingenio ualēt quo prospiciant rerūq; rationes inquirant. Sed fortes fidentes sperantesq; sunt. contra qui loca calida habitant: sobrii propterea sunt quia possunt satis refrigerari. Fit autē quaq; in re ut qui metuūt magis q̄ qui cōfidūt uelint inquirere. Itaq; magis ualeant inuenire. An q̄ antiquius genus hoc hominū est: cæteri enim eluue p̄uerunt: ita ut tanq̄ iuuenes sunt ad senes qui loca habitāt fridida ad eos q̄ calida colunt. Cur timidi qui loca habitāt calida: fortes qui frigida. An q̄ natura contra quā loca & tpa se habēt. Quoniā si se similé ageret p̄iret breui: fortes autē sunt qui natura calida cōstāt. Timidi qui frigidi sunt. Accidit ergo ut qui calida colūt refrigerari nimirū possint. Cū enim solutū rarūq; corpus eorū sit calor foras profluere potest. Qui autem in frigidis sedent sua cōcalescunt natura: q̄ a frigore exteriori caro dēsetur: cuius dēsitate calor colligi intus potest.

DVODECIMA PARTICVLA QVAE AD LITTERARVM STVDIA PERTINENT. THEODORO INTERPRETE.

Utrū alios si legere cœperint sōnus occupat etiā nolētes: alios uigilare uolentes liber susceptus reddere puigiles pōt. an in q̄bus motus spiritales sunt. s. ob frigiditātē uel naturæ uel materiæ melācolice qua excrementū spiritale crudū causa frigiditatis consistit his cū intelligētia mouet̄ insitēsq; alicui intelligere nequit repellit̄ mot⁹ alter qui refrigerādi uim habet. itaq; potius dormire incipiūt. at ubi aliqua in rem suam itelligētia firmarūt. Quod lectio facere solet nimirū a motu spiritali illo mouent̄. Cū nihil sit q̄ eū repellat. Itaq; dormire nō possunt quorū autē secūdū naturā habitus ē eorū uirtus itelligēdi cū aliqua in re cōsistit. Nec uarie se dispergit. Cætera quoq; sita eo in loco hærent: quorū requies sōnus est. Vbi autē mens cōstiterit & quasi fatigata succubuerit caput aggrauat: ut poie quæ sita in eo sit sōnūq; iducit. ac cū secūdū naturā animus noster agitat̄ nullo tū sōno p̄mit̄. Tū enī maxime uiuit. uigilātia autē quā sōnus causa potius est cur uiuere ualeamus.

Cur cōtentiosa disputatio ingenia exercere possit. an q̄ in eo disputandi genere accidit ut crebro qs̄ aut uincat: aut uincatur. protinus ergo contentiosus hinc homo redditur. quando uel uincendo p̄ læticiam magis magisq; aducitur ut in cōtendendo p̄seueret. uel uictus enititur ut quod amisit recuperet. Quod idem uel in cæteris certandi generibus euenit. Quāobrem sæpe inter pugnādum quamq̄ quis inferior est tamen cessare minime patitur.

Cur homines in orando exemplis & fabulis potius geudent q̄ commentis. an gaudent quia & discunt & celeriter discunt: at qui per exempla & fabulas facilius discitur. Sunt enim quæ explorata habeantur & particularia sint. Ratio autem commentandi demonstratio ex uniuersalibus est. quæ minus quam partes nouimus. ad hæc iis credere magis solemus. quæ plurium testimonio cōfirmantur. exempla autem & fabelle testimoniorum speciem gerunt. fides autem præfacilis est quam testimonium fecerit. additur q̄ uerisimile q̄sq; libentius discit exemplum autē & fabelle re non nisi similem docent.

Cur oratorem imperatorē & mercatorē callidum appellare solemus. tibionē histrionē hoc appellare nomine nō solemus. an q̄ illorū facultas siue cupiditate est: nititur enī tm̄modo ad oblectationem horū autem conatus omnis ad plus acquirendū sibi cōtendit. bonus enim orator & imperator & mercator est: qui plus sibi acquirere potest calliditas autē in acqrendo maxime sita est.

Cur hominem philosophū differe ab oratore putemus. An q̄ alter q̄dam iusticia sit cogitat: alter q̄ iniustus sit aliquis spectat: & alter qualisnā tyrānicus tenor sit. Alter tyrānū quēpiā eē aiaduertit.

Cur in iis studiis quæ aliqui sibi delegerit q̄q̄ interdū prauis libentius tamē q̄ in honestioribus uersantur uerbi gratia: p̄stigatorē aut nimirū aut tibitionem se potius esse q̄ astronomū aut oratorē uelit: qui hæc sibi delegerit. an uolūt quidem nōnulli res honestissimas tractare. sed quoniā minus sibi confidunt posse efficere ideo non ita agunt. an q̄ rem in qua sese q̄sq; posse p̄stare arbitratur eam deligit sibi quam autē deligit eidem operā dat illi obseqns partē diei maximā ut seipse uincat seq; sit p̄stantior. Quinetiā q̄ principio aliq; sibi delegerit q̄busq; insueuerint in his ne iudicare qui

Partícula

dem possunt quid nā melius sit. **A**nus enim eorum corruptus iā est ppter paruas delectationes. Cur aliis si legere cœperint somnus occupat & nolentes alios uigilare uolentes liber susceptus red- dere puigiles potest: an in qbus motus sunt spiritales ob frigiditatem uel naturæ uel humoris mul- tiplici quo humore excrementum spiritale causa frigiditatis consistit, his cū intelligentia mouet̄ insistentib; alicui intelligere nequit expellitur motus alter itaq; potius dormire incipiunt cum non multū sua intelligentia mutantur, motus enim spiritalis ille supatur & uincitur, at ubi aliq̄ in rē suam intelligentiā firmarint quod lectio facere solet nimirū a motu illo spiritali mouent̄ cum ni- hil sit q̄ illū repellat, itaq; dormie nō possunt quoz; autem habitus secundum naturā est eoz; uir- tus intelligendi cum aliqua in re una consistit nec uarie se dispergit cætera quoq; sita eodem in lo- co hæret̄ quorū reges sōn⁹ est ubi enī ps una quæ potissima sit istiterit cæteræ quoq; partes insiste- re solent p̄inde ac incopiis q̄ uersæ in fugā fuerint agitur, natura enim sursum effertur quod leue est deorsum autem defertur quod graue est cū igitur anima secundum naturā mouet̄ nō dormit, ita enim se habet at ubi constiterit & quasi fatigata succubuerit mens immutatur & uapores cras- siores sursum sese efferentes ad caput faciunt sonnū lectio uero p̄hibere sōnū uideri sane potest: quod non p̄pterea est quia tantisper intelligimus, anima enī tunc magis definitur: sed quia muta- tur & ideo in sonnia euenit nam itellectiones quæ illæ uigiles sunt quibus anima quærat & dubi- tet nō illæ quibus assidue cōtempletur cū illæ faciant indefinitionem hæ non faciant.

Cur indisputationibus cōtentio sic nugatio nunq̄ incidat, An q̄ apparens sillogismus hoc est ratioci- natio est, Rōcinatio autem in paucis cōtinetur, quinetiam si prolixius agatur interposito tempore paralogismus idest peruersa rōcinatio interea depræhendet̄ & reuocare quod dederit aduersarius poterit, Quamobrē libentius eas historias audimus quæ rem unā exponūt q̄ quæ plures, An q̄ re- bus magis attendimus notioribus easq; libentius audimus, Notius autem est quod definitū, unū itaq; finitum est, plura autem infinito participant.

Cur nos rerum narratio oblectat quæ nec nimium ueteres sunt nec admodum nouæ, An q̄ rebus diffidere p̄cul absentibus solemus, quibus uero diffidimus nunq̄ iis oblectamur: atq; noua admo- dum sunt adhuc quasi sentimus itaq; de his cum audimus minime oblectari possumus.

TREDECIMA PARTICVLA QVAE RES MATHEMATICAS PERTINENT, THEODO- RO INTERPRE.

Vr linea de angulo ducta in angulum sola ex omnibus quæ figuras rectis constan- tes lineis biptito secanti diameter uocitata est, An q̄ diameter aut nomen designat duas in partes figurā æque dimetiendō digerit, nihilo destruens quod subiacerit mē- surandū, ergo quæ per cōmissuras hoc est angulos diuidit appellanda diameter est: quoniam hæc figuram nō destruat: sed diuiat quō faciunt qui uasa militaria priunt̄: at quæ per lineas secat figuram compositam destruit, angulis etenim constat quæ rectis liniis continentur.

Cur diameter appellata est, Vtrū quoniam sola biptio figurā diuidat, An q̄ sola figuram secat per partes siue mēbra quibus inflexa coartatur cum cæteræ per latera diuidant.

Cur homines omnes tam barbari q̄ græci ad decem usq; enumerare consueuerunt non ad aliquē aliū numerum: ut duo tria quattuor quinq; tum repetendo unum quinq; duoquinq; sicut undecim duodecim nec uero ultra denarium numerum cessantes inde replicare incipiunt est enim nume- rus quisq; quod præcedit ac unum aut duo & deinceps quātitas aliqua enumerāt enī statuo termi- no denarii numeri haud enim forte casuq; id facere semper omnibusq; in rebus putari debent cū non fortuita sed naturalis res sit quæ semper atq; ubiq; effici soleat, utrum q̄ perfectus numerus denarius sit cōtinet enim omnia uumerandi genera ut par impar quadratum, q̄drā tale longū pla- num primū cōpositum, an q̄ denarius sōns atq; pirncipiū est, quippe qui ex uno duobus tribus & quatuor constet, an quia corpora quæ ferunt̄ numero nonenario cōtinent̄, an quoniā, x, p̄portio- nibus quatuor cubales numeri consumantur: e quibus numeris uniuersum constare pithagorets placet, An q̄ omnes homines digitis decem lege naturali creantur: itaq; sui numeri calculos q̄si adipiscentes hac eadem multitudine cætera quoq; enumerat una gens quædam thracum ad quatuor numerandi seriem termināt eo q̄ amplius meminisse modo puerorum non potest neq; usum habet rerum multarum.

Quamobrem cū sol eodem cū uigore ferantur nō pari tpe idem incrementū decrementūq; umbra- rum exultet, An q̄ anguli quos radii sub æquis circumferentiæ spaciis ad res conspectas efficiūt æquales inter se oēs consistunt quod si illi æquales sunt euctos quoq; inde æquales esse necesse est, scilicet quos radii faciant in triangulo qui radio primo & re conspecta umbra continent, at si anguli æquales inter se sint radium ab re conspecta & p̄plasm longius maiorem esse p̄pin- quiori necesse est, quod p̄ certo recipimus igit̄ totā circūferentiā in partes quasuis æquas inter se igeramus sitq; res conspectui obuia, g, cum itaq; sol in, g, ingruēs de, a, umbram in, g, i, aliquam

¶ **¶** rādus in .I. prolatur neceſſe eſt. Vbi uero ad .B. deuenit rādus inde proficiſcens intra .G. l. rādum decidet ac ruruſ cum idem ad .C. ſe contulerit: pari modo ſuum rādum mittet. alter efficiet profecto ut linea recta recta partibus duabus contingat. Cū ergo .A. B. circūferentia æqualis B. C. circumferentiæ ſit anguli quoq; illis ſubiecti apud .D. æquales inter ſe conſtant: quippe q̄ ad centrum ſe colligant, qui autem in triangulo habentur æquales illis. D. angulis proueniunt utpote qui ſe per uerticē illis iungant, ergo cum totus angulus in aqua ſe cetuſ: angulus. D. E. maior qui. E. F. angulo. D. G. eſt, pari modo uel cæteri anguli ſe habebunt quos rādii a circūferentia profecti reddiderint. Simulq; etiam conſtat umbrā meridiæ minimā eſſe neceſſario minimāſq; r̄u effici acceſſiones, quippe cum ſol meridiæ maxime e ppendiculo ſeſe nobis exhibeat. æſtus quoq; meridiæ accenditur tum ob eam quā modo diximus cauſam cū etiam q̄ omnis ſpiritus ceſſat, tunc enī ſpiritus excitari ſolet cum ſol aerem terræ familiarem diſcernit, q̄ ſi ſol cum medium cœlum prepat minus id faciat merito noctes mediæ atq; meridiæ a ſpiritu ſilent.

¶ Cur ſol per q̄drilatera pfluens nō rectis lineis figurā deſcribit ſed circulū format ut in cratibus patet. An q̄ aspectū p̄cidentia turbine agit, turbine autem baſis in orbē ſe colligit: quāobrem quocunq; rādii ſolis incurrerint nimirū circulares apparēt. An q̄ ſolis quoq; figurā rectis lineis cōtineri neceſſe eſt: ſiquidē rādii recti p̄ueniūt: cū enim recte in rectā incidūt figurā rectis cōtentā lineis formant q̄ certe in rādiiſ accidit: ad rectā enim cratiū ſeſe trudent. Aut ad quodlibet per quod liceat tranſlucere ipſi recti p̄culdubio ſunt. Itaq; p̄cidere ad rectā debuerūt: uerū quia rādii qui de aspectibus ad extrema linearū rectarū diſcindunt imbecilli admodū ſunt idcirco anguli concerni non poſſunt ſed q̄tū recti in turbine ſit hoc tm̄ rectā agere poteſt reliquū nō poteſt ſed cōcultati aspectus indiſcretiq; latitant, nec mirū cum multa uidere nullo pacto poſſimus: quīſ noſtro attinguntur aspectu ut ea quæ tenebræ opacāt proximū eſt cū quadratū ſpeciē multi anguli reſentat atq; etiā circuli ſi amplius remoueat. Cū enī aspectus p̄cidentia turbine ſpeciē figuretur quotēſ figura ulterius ſe polita eſt aspectos qui ſe in angulos ſpergūt: qm̄ & imbecilli & pauci ſunt rem aſſequi nequeūt, qui autē mediā i partem concurrunt: hi nimirū perſiſtere poſſunt: utpote uniuerſi & ualidi. Ergo cū figura prope poſita eſt anguli quoq; aſpici poſſunt aucto interuallo non poſſunt. Quāobrem circularis etiā linea remota recta eſſe uidet: & luna rectis cōtineri die octauo uidetur ſi aspectus non latitudinē: ſed lineā circundātem ineant, ut enī cū circūferentia prope poſita eſt q̄to pars altera orbis quā alteri propius ſit aspectus diſcernere pōt: ita cum procul abeſt recte ſentire non poteſt: ſed ex æquo partiū ſitu cernere ſibi uidet. Itaq; rectā etiā iudicat.

¶ Cur lunā quæ in ſpheræ faciē cōglobat rectā cū ſemiplena eſt cernimus. An qm̄ eodē in plano aspectus noſter uerſat & circuli ambitus quē lunæ ſol ingruēs facit. Quod cū agitur ſol recta linea uidetur. Cū enī q̄ ſuū aspectū ſpheræ admouerit: orbē uidere neceſſe ſit. Luna autē ſpheræ faciē gerat: eaq; ſol aſpiciat orbis p̄fecto id eſſe debet: quod a ſole efficiſ. Hic ergo cū e regione ſe nobis p̄bet totus uidet: itaq; pleniluniū iā apparet. Cū autē mutat: & p̄terit p̄pter ſolis diſceſſum, portio eiſ aſpici pōt. Itaq; ſit ut luna altera parte recta uideat: cū altera orbē colligat: qm̄ hemiſperium aspectui ex aduerſo poſitū eſt quod ſemicirculū reſentant. Semp enī aspectui obuia luna eſt: quotiēs tm̄ ſol rādios admouerit ſuos aſpici nequit. Repletur poſt diē octauū de medio quia paulatim euadēs orbē nobis exhibet propenſiorē. Cumq; ita circulus aspectui ſe opponit ſectionē turbine imitatur: curuat in cornua iam ſole dimoto. Vbi enī circūferentia ſolis ad puncta deuenit ultima per quā orbis æqua portione ſecari uidet circūferentia ipſius orbis apparet. Nō enī inſuper ex aduerſo oculis eſt: ſed iam p̄terire incepit. Quod cū ita agat ac circulus ſiue orbis per eadē ducat puncta curuari in cornua neceſſe eſt, pars enī aliqua orbis prioris aduerſi p̄tinuſ aspectui ſe obducit: ut de parte lucida abſcindi aliquid poſſit. Tum etiā extrema in eodē perſiſtunt ut curuari i cornua neceſſe ſit. Sed tm̄ plus minusue pro ſolis dimotione: cū enī ſol dimouet ſeſe circulus quoq; in eadem reuertit puncta. Quippe cū fieri poſſit ut .inſinito numero inclinetur ſiquidē ſummū circuli per eadē puncta deſcribi facile inſiniri poſſunt.

¶ Cur ſol & luna plana eſſe uidētur: cum tamē eglobai in ſpheram certū ſit. An ut plura quoq; quodnam plus minusue diſtet, in certū ſit æque poſita eſſe uident. ſic etiā unū quod partes obtinet: niſi color uariuſ adſit partes ex æquo oēs collocatas habere uideri neceſſum eſt: quod autē ex æquo aspectu obuiā ſit idē æquabile cōpoſitum & planū neceſſe eſt.

¶ Cur ſol oriens atq; occidens umbras efficit longas: efferrens ſe minores obtinens cæli mediū minimas. An q̄ oriens principio umbra terræ æque diſtantē reddit: ac inſinitā pene p̄trahit: deinde longam atq; ita minorem ſubinde. Quia linea quæ recta de puncto ſuperiori elicitur interiuſ per diminutiones aſſiduas cadit. Gnomodo, a. B. Sol ubi, C. & ubi, D. Rādus igitur ex, C. proficiſcens, C. F. exteriuſ procidet q̄ rādus, D. E. At umbra, B. E. ſole ſuperiori exiſtit. Umbra autem, B. F. inferiori. Ergo quo ſol ſuperior fuerit eo minor umbra exultabit: uinimaq; tunc erit cū ſol ſuper capita noſtra uerſabitur.

Particula

Cur umbræ lunæ maiores quem solis sint, cum eodem proueniant perpendicularo. An q̄ sol superior quam luna est, itaque radium qui de superiori prodierit, interius cadere necesse est. Gnomoda. D. Luna. B. sol. C. Lunæ radius. B. F. Ergo umbra lunæ. D. F. sequetur. Solis radius. C. E. Ergo umbræ. D. E. fore necesse est.

Cur deficiente sole si quis per cribrum, aut frōdes ueluti platani, uel alcuius ex cæteris latifoliis, aut digitis manuum inuicem perplexis inspiciat splendorē specie lunæ nondum completæ incernat. An q̄ quemadmodum cū per angulatum foramē, lux nō angulata. Sed orbiculata turbonataque prodit. Cuius ratio q̄ gemino directēque cōmucronato turbine agitur, id est eo qui de sole ad foramem deuenit, & qui de foramine ad terram sic etiam in solis defectu figura qua radii ueniunt ut diximus innotescit. Ergo cum pars orbi superiori derahitur, quod ex aduerso super terram eluxerit, Speciem illam lunatam gerat necesse est. Quippe cum prout orbis defecit, ita radii profluere debeant. Digitis tamen & cribris pro foraminum exiguitate res certius explicatur, q̄ cum per foramina ampliora transmittitur. Luna autem idem percipinon potest neq; deficiente; neq; increfente; neq; decrefente. Quia eius extrema non plene splendent. Sed medio potissimum lucet. Lunatam autem illam minutamq; faciem medio adstringi exiguo manifestum est.

Cur sol unūq; cælo in medio geminat. Nec supra se faciem illā ostendit secundam sed ex lateribus tantum. An q̄ tum geminari sol potest, cum solem uersus aspectus refrangitur. Aeris autem concrementis illa soliditas cui aspectus incurrens refrangitur Neq; prope solent neq; procul effici potest Nam si prope sit resoluatur a sole Si procul aspectus refrangi non poterit. Cum enim longe de paruo speculo remeet imbecillus reddetur, quamobrē area quoq; fieri nō potest e regione. Quod si supra; & in propinquo inchoatur, a solis feruore dissoluitur. Sin procul aspectus minor inuadet. Sed si in latere, tum nimirum seruari iteger poterit dummodo speculum ita distet, ut nec solis feruore absumi possit & aspectus uniuersus recurat. Nam si in terram sparsus feratur de uenire ad solem non potest sub sole etiam fieri non potest quia si prope terram extiterit consumetur feruore, si autem supra cælo in medio aspectus distrahetur & euanescet. Deniq; ne e latere quidem effici illud potest cum sol cæli umbilicem perreptat. Quoniam si aspectus admodum feratur, in terram exiguus ad speculum ueniet, itaq; refractus omnino imbecillus recedet.

Cur solis umbræ extremum tremere uideatur. Haud enim quia sol fertur idcirco id ob tremescit. Nam fieri non potest ut sol in partes moueatur cōtrarias. Tremorem autem fieri ita manifestum est. Ad hæc mutatio umbræ incerta est quomodo etiam solis ipisus progressio latet. An ideo moueri uidetur q̄ corpuscula contenta in aere agitantur quæ uulgo ramenta nominantur, conspicua in solis radiis qui transmeant per fenestras. Hæc enim moueri solent etiam sine ullo spiritu. Ergo cum uicissim modo de umbra in lucē; modo de luce in umbrā moueant assidue. Terminis quoq; lucis ac umbræ cōmunis continuo moueri uidetur Partim enī ueluti umbrā partī lucē sua ipsa mutatione efficiūt; itaq; moueri mubra uideat; Cū nō hæc sed illa hūc ī modū soleat agitari.

Cur basis bullarū cādida aquæ insidit, & si soli exposita est, nullā efficit umbrā. Sed reliquū qdē oē bullæ corpus umbrā facit, basis aut sola nō facit sed circū a sole undiq; cingit. Et quod lōge mirabilius est. Nec si lignū per aquā in sole apposueris umbra ligni continua exultabit, sed iuxta basim bullæ a solis luce secabit. Quod si umbra est qd̄ a sole non aspicitur, sequetur porro ut molles bullæ circum totā aspici possit, quod nunquam fieri posse in opticis id est aspectum rationibus demonstratur. Quippe cum ne minimum quidem a maximo totum circū aspici possit.

Cur bullæ specie semisperī exurgere solent. An q̄ tanquam de centro in aera sursum æqualiter circum undiq; adnituntur. Quo quidem modo hemisperium exurgat necesse ē. Porton autē spheræ inferior aquæ planicie abscinditur in qua scilicet centrum situm est.

Cur in magnitudinibus quæ profunditate sunt inæquali accidit, ut si partē moueas leuiorem circū feratur quod iacitur, ut in talis fieri opplūbatis uidemus, si quis partē leuiorem ad se uertens piciat. An q̄ fieri non potest ut grauius æque ac leuius feratur, cum eisdem uiribus iactum est. Sed cum totum quidem moueri necesse sit fieri uero non possit, ut æquæ omni ex parte moueatur. sequitur prorsus ut si parili celeritate ferantur, eādē lineā peragant. sin autem alterum altero feratur celerius circulo ferri necesse sit: cum hoc solo in genere figuræ efficiatur, ut puncta eadem sub altera lineas inæquales possint eodem tempore permeare.

Cur ea quæ in terram cadunt, atq; resiliunt angulos ad planiciē reddant similes utraq; ex parte puncti quo planum tetigerint. An q̄ omnia sua natura ad rectā lineam feruntur. Quæ igitur in locū æqualem deciderant ubi ex perpendicularo diametroq; sese plano in pegerint, pares angulos ideo faciunt suo resultu q̄ inæqua diameter diuidit quæ autem in latera conuertunt, quoniam non perpendicularo sed pūcto superiori locum feriant, accidit ut repulsa a loco ic̄to contrariam in partem se conferant rotunda quidem q̄ delapsa protinus in aduersum sui appulsus sese euoluūt siue quiescat eorum mediū; seu locū soleat permutare. Rectis uero cōpacta lineis q̄ perpendicularū eorū in

partē priorē adductū retorquet. ut his accidit quibus aut pars inferior raditur aut colēi uiolatur. hinc namque omnes aduersam in partē retrorsūque corruūt, quoniam eorū perpendicularū æquat, pēdet atque priorē in partē expellit. cōtrariū enī in his retro deorsūque esse accidit. Cū autē deorsum feratur grauiora esse fatendū est. Quod igitur his casus idē resultātibus latus euenit. Ergo in angulū rectū neutra eorū resultant, eo quod perpendicularū pondere bipartito diuidit corpora quæ ferunt. Fieri autē non potest ut plura perpendiculara idem ad planū existant. Quibus illa secant, quod scilicet ita accideret, si perpendicularū dū resiliūt oriret. Vbi rem delatā planū offendit diuidēdūque rursus secūdo perpendicularo foret. Quocirca primo illo perpendicularo quo ferebatur secari necesse est. Sed cū aduersam quidē in partē feratur rectū uero in angulū non ferat. Reliquū est ut acutus reddatur angulus, parte altera pūcti quod plano incurerit. Aduersogę enī inter sese angulorū terminus rectus angulus est.

Cur chylinder propulsus fertur in directum suisque terminātibus orbibus lineas rectas describit. Turbo uero suo manente mucrone circūfertur. Atque ita suo terminante orbe orbem describit, an quod circū uterque fertur. Verum chylinder rectas lineas plano ducit, turbo orbem describit eo quod orbis turbinis inæquales inter se sunt, ferricque uelocius potest, qui amplior circa idem centrum conuertitur. Qui cum simul omnes positi in turbine orbis inæquali ferantur spacio, euenit, ut extimi qui uoluuntur, pulcherrimum loci & lineæ tempore eodem decurrunt. Vnde fit etiam ut circum omnes agatur. Quippe cum omnes eadem recta linea describantur quæ cum conuertitur non omnia sita in ea puncta: æqualem producere lineam, eodem tempore possunt cū æqualem nō nisi ex directo agere soleant. Chylindri uero quod omnes orbis pares inter se sunt centrūque idem ambiunt, euenit ut & simul suis omnibus punctis planū contingendo parili celeritate uoluant cum nulla inæqualitate chylinder euariat, & rursus in planum simul omnes deueniat, ubi suam quisque conuersionem absoluerit. Vnde lineas quoque ductas per directum in plana pares inter se esse uecesse est. Sua namque ratione orbis æqui pariterque uolubiles illas duxere. A qui rectas confici patuit quas linea eadem deferēs sese indirectum peregerit. Causa hæc est cur chylinder recto deferri tramite possit. Nil enī refert utrū qua linea prima chylinder planū tetigit hanc firmo chylindro protrahas an uolubili circūagas. Semper enim ut æqua linea similisque illis in chylindro cōtentis planum attinget siue protrahatur chylinder siue prouoluatur.

Cur sectio cartarum siue papiri siquis æque a basi plana rectaque dimetiendo absiciderit recta euoluetur. Sin autem inclinarit contorta existet. An euenit ut cum orbis secturæ alterius eodem in plano positi sint declinans illa celsura non æque opposita sit sed partim plus distet: partim minus, itaque cum euolueris orbis quidem qui plano eodem continentur, suūque initium in plano habent eodem lineam explicabunt quam suo ipsi conficiunt ordine. Quippe cum ea ipsa extenta linea non nisi profecta ex orbibus sit qui plano eodem continētur itaque uel rectam eam quoque esse necesse est quæ eodem in plano se porrigat. At obliquæ illius secturæ linea: quoniam primæ non æquæ apposita est sed partim plus distās partim minus utpote cū ipsa quoque sectura ita se habeat hinc eodem esse in plano nequit itaque nec recta hæc esse potest etenim fieri non potest ut recte lineæ pars alia in alio plano collocetur.

Cur omnis magnitudo diuisa minor esse suo toto uideatur. An quod omnia numerum diuisa recipiunt quamquā magnitudinis ratione minora quā unū illud existū. Magnum enim eo quod cōtinuum quantūque quoddam est magnū dicimus numerus uero partium omnis omni suæ magnitudinis numero maior est. Quamobrē ut partibus diuisis maius appareat totum cōsentaneum est. Cum enī partes totumque idem sint, totum naturā potius magnitudinis præ se fert ut cōstantis & cōtinuum. Partes uero naturam numeri magnis sortiuntur.

Quæ in uasæ eueniunt quod. Clepsidram uocamus omnino quidē referri ad causam debent: quam Anaxagoras explicat. Aer enim qui in ea excipitur causæ est ne aqua ingredi possit, fistula scilicet obturata. Non tamen simplici absolutaque ratione aer causam habere putandus est. Nam si quis eā fistula apprehensa transuersam immurgat, humorē admitti nihil est quod prohibeat, quam orbem non satis auctor ille exposuit, quæ admodum aer causā daret ergo causam aera quidem tenere fatendum est. Sed hic siue per se ipse fertur, nec quicquam cogitur ferri per directum solitus est ut etiam cætera clementa, itaque clepsidra transuersè immersa aere qui e directo situs est pulsus ab humore libere effluit per ea foramina que demersis in aqua foraminibus opposita sunt eoque cedere humor subiens implet. At sit erecta in aqua descendat, aer impotens sese efferendi per arduum quoniam cōsepte sunt partes superiores circa prima foramina arcetur: quippe qui supprimi in se cōtrahique non possit, argumentum uero aquam arceri posse, ab aere immoto quod in ipsa Clepsidra deprehensum est. Nam si aluum eius aqua repletam ad fistulam obturatam inuerteris humor per fistulam in os minime defluere poterit. Quippe cum ore patefacto non protinus sed paulopost de fistula profluat: ut qui non in ipso ore fistulæ contineatur, sed postmodum in hoc per fistulam ueniat, postquam patefactum iam est. Pena autem erectaque clepsidra fistula patefacta.

Partícula

Etia protinus per colum id est foramina inferiora effluit, quia illud attingit, externam uero fistulam non contingit. Clepsidram igitur humor ingredi ob praedictam causam nequit. Egreditur autem fistula patefacta, eo quod aer contentus in fistula sursum deorsumque agitated humoris contenti in clepsydra motum excitat plenior, cumque deorsum pellatur eodemque ipse etiam sua natura propensior sit merito effluit, uim inferens aeri qui clepsydram extrinsecus circumfundit, excitus quidem, & compar potetia aeri superius impellenti. Sed reuixu infirmior quam per angustam fistulam influens ille ocius ac uahementius labit, urgetque humorem. Causa uero cur obturata fistula humorem effluere non possit quod humor dum clepsidram subit aera oem per uim ab ea expellit, Cuius rei indicium spiritus ructusque murmurans dat quos ingrediente humore nimirum intus excitari sentimus. Cum igitur humor subiens uahementer aera cogit, sese ad clepsidrae fistulam trudit ac modo lignei cunei aut erei disiectu oppressus astrictusque haeret sine ullo alio uinculo quosque alia ui expellatur quomodo praeruptos clauos expellimus, quod sane aperta fistula incidit, ratione quam superius exposuimus. Aut igitur ita effici potest, ut humor effluere nequeat. Aut quod aer exiens inflatur emergitque impetu uiolento, ut strepitus indicat, humor idcirco a spiritu sursum attrahitur, quemadmodum multis in rebus accidere certum est. Attractus autem humor sibi que continuus omni ex parte constans manet oppressus ab aere donec pulsus ab eodem recedat. Cumque initium ita retineatur humoris reliquus & omnis humor unitus, atque continuus ex suo pendeat initio necesse est. Nec uero temere ita agitur, quando quidem eiusdem interest rei & dimouere quicquam suo de loco, & idem in eo continere ad quem mouerit idque diutius facere si uel potentia quod tenet, quodque tenetur simili inter se contendunt, uel quod tenet potentius est, ut in re de qua agitur accidit, Spiritus enim potentior quam aqua est.

Cur partes tam stirpium quam animantium quae nullis instrumentariis officiis deputata sunt in orbem sese omnes colligant, stirpium quidem caudex & rami formari in orbem solent, & animantium crura; femora; pectus; lacerti ad hanc eandem speciem enituntur. Triangulum uero, aut multiangulum nullum, neque ex toto neque parte aliqua est. An ut Architas auctor est quoque in motu naturali; aequa proportio inest moueri namque proportione omnia censet. Hanc autem solam in sese aequaliter solui atque reuertit, ut orbis rotundaque affirmare possit cum constiterit.

Cur exterma formari in orbem soleant, An quod natura res optimas & pulcherrimas creat quo ad fieri potest, Figura autem ea pulcherrima est, quae eadem undique est sibi que ipsa similia constat.

Cur si circulus proiciatur, primum lineam rectam ducet deinde cocleam siue clauiculam agat dum decidat, An principio rectam ideo agit quod aequaliter ab aere hinc inde dirigitur cum igitur pari momento utroque de lacere pergat lineam quoque effici talem necesse est quae locum aequaliter hinc atque inde possit diuiderere, Talis autem recta est. At ubi in partem alterutram uergere ob inaequalitatem circumfusi aeris coepit non amplius aequalem illa parte interiore exterioreque ducit sed circularem necessitate scilicet aeris diuersi & incompositi.

Cur in magnitudinibus quae profundo sunt inaequali accidit ut si partem moueris leuiorem circumferat quod iacitur, quemadmodum in talis fieri opplumbatis uidemus, quotiens quis partem leuiorem ad se uertens proiciat, An quod fieri non potest, ut quod grauius est aequae cum leuiori feratur cum proiectum eisdem a uiribus est. Quod commoueri necesse sit, & tamen fieri non possit ut aequae omni ex parte; directoque tramite moueatur circumferri necesse est, dum se introuertit, quemadmodum si quid menio eius immobile suo pondere penitus esset alterum, perfecto extremum ultra in partem moueretur priorem alterum intra ad eum tenderet qui dimisit, Sed quoniam cum totum moueri possit pondus suo medio gerit, illud idem sequatur necesse est.

Quoniam corpora quae ferunt ubi alicui occurrerunt resilire partem incotriam solent quam suapte natura ferri cogantur, Nec nisi ad similes angulos resultate soleant. An quod non solum eo feruntur impetu quo per sua parte ipsa ferri aptissima sunt, Verum etiam illo quia mittente proficiscitur, suis igitur cessat cuique impetus, cum suum ad locum peruenerint omnia namque requiescere solent ubi eam in sede sese corulerunt quam suapte natura desiderant, Sed extremo illo quem habent, impetu necessitas oritur amplius mouendi quod cum in partem priorem effici nequeat, quia re prohibet obiecta, uel in latera; uel in erectum agi necesse est, Omnia autem in angulos resiliunt similes, Quoniam eodem ferri cogantur, quo motus ducat quem is dedit qui miserit. Eo autem ut angulo uel acuto, uel recto ferantur omnino incidit, Cum ergo quod retorserit uetet, Quo minus directe motus agat, pariter & rem quae fertur & eius impetum nimirum prohibere potest. Ut igitur in speculis extremum lineae, recte quo se aspectus coniecerit idem refrangit, ita in his quae feruntur fieri ex aduerso solent, Quippe cum angulo tanto retorqueantur, quanto uertex constiterit ita enim intelligendum est, ut transferri simul, & angulus, & delatio debeat, Quo facto in angulos resultare similes esse necesse palam est.

Cur homines qui corporis constant immodico maiores tunc esse uidentur, cum appositi modicis inspicuntur, An quod res modica unum est, & moderatio unum quam maxima; Vnum autem quod est id indicium esse postulat, indiuiduum autem minus est, Res uero immodica; multa pro sui disci-

minis ratione ostendit. Quãobrem ut cum per sese magnitudines inspiciuntur, quales nam sint, latere facilius possunt, ita cum collatae in propinquo spectantur, Latere non possunt. Ergo unum esse apparet quod indiuiduum est, spectatusq; eius unus modici ratione exultat, immodicum porro ut quod plura sit suspensionem plurium suggerit. Et maius propterea esse uidetur q; unum cum sit plura esse uideatur. Naturam enim & magnitudinis habet propter continetiam & numeri propter partium inaequalitatem itaq; cū utrunq; obtineat incrementū merito maius tum esse apparet cum spectatur ad id quod simplex est atq; unum.

Cur animantia omnia & ea quorū stripes terra continentur, crescere potius in longitudinem soleant, An q; ter longitudo augetur, Bis latitudo, Semel profunditas, Longitudo enim principio fit, primoq; principio existit, itaq; primo sola, Secūdo cum latitudine, tercio cū profunditate augetur. Latitudo autem bis, uidelicet, per se & una cū altitudine crescit.

Quonãmodo prius & posterius capi debeant, Vtrum quemadmodū qui tempore, Troiano uixerūt, nobis priores sunt, & his ipsis priores qui superiores, Atq; ad hunc modū in infinitum, ut qui superiores sunt, iidem priores habeantur, an si quod initium & medium, & finis sint uniuersi, Et cum quis senescens ad finem peruenerit, rursus ad initium reuertatur prioraq; sint quæ propius ab initio absunt, Quid ueret nos ab initio minus distare, at si minus distamus esse quoq; priores possimus, Vt si cæli syderisq; cuiusq; delatio quædam agitur circularis, Qui non etiam rerum caducarum ortus sit talis atq; interitus, ut eadem rursus orientur ac pereantur, Veluti etiam uulgo dicitur, Circulum res esse humanas, igitur homines numero quidem eosdem semper esse censere furor est, Specie uero seruari eodem probari melius opotest itaq; uel priores non esse possimus, talemq; aliquis statuet seriem; ut eodem sit repetendū, unde ortus extiterit cogitandūq; ordinem continuum ac semper eodem constantē tenore, Homines enim idcirco perire, Alemæon inquit q; suum initiū fini coniungere non possunt Scite perhercle, si quis non arctius recenseat, Sed formula quadam eius uerba accipiat, An si circulus sit, Circulus autem una & principio & fine careat, priores neq; nos illis, neq; illi nobis esse ppinquitate inicii possunt.

Cur tam in laborando quam in fruendo solatio tibiam adhibere solemus, An ut laborantes minus angamur, fruentes magis oblectemur.

Cur idem uoce eadem longius sentiri cum aliis cantans; aut uociferans quam solus potest, An quia uiribus uniuersis agere quippiam uel premere uel impellere, non tãtoplū est quãtus singularum numerus est, sed quemadmodum linea bipedalis non duplum, sed quadruplum quidam describit, Sic composita omnia plus ualent, quam eadem diuisa, Ergo cum uniuerso agitur ore uocis potentia constans unaq; redditur, simulq; aera propellit, ut prodire multiplex ualeat, Quippe cum uox quæ a multis proficiscitur, multiplex sit quam quæ a singulis,

Cur maxime in cantando parhipatem, uox rumpi non minus soleat, quã in nete supremisq; quamq; cum interuallo ampliori, An q; eius cantus & perdifficilis est & cantandi primordium obtinet, Difficilis autem propter intentionem pressuramq; uocis est, quibus in rebus nimirū urget, Corrupti autem quæq; maxime solent, quoriens labore acrius opprimuntur.

Sed cur hac difficile parhipate facile cantatur cū nō nisi diesi discrepant, An q; parhipate remissior est atq; etiam leuius a constitutione ascenditur, hæc eadem causa est quamobrem ad unam cantari uideantur, quæ ad hanc paranetemq; cantantur, Agendum est enim cum intentione conditio neq; aptissima moribus, pro uoluntate & instituto, At consonantia ut existat quæ nã causa sit;

Cur suauius cantilenã quã nouimus audire solemus, q̃ eam quã ignoramus Vtrum quia cum quod cantat agnoscimus, tunc melius patet, qui ueluti calcem quod spectat assequitur id autem contentu suaue est, An q; discere letabilis est, cuius ratio est, uel in capienda doctrina, uel in utēda agnoscendaq; uersatur, addo etiam q; res solita suauior q̃ insolita auribus accidit.

Cur imutatio & uarietas in cantando tragicū sit an ratione inaequalitatis hoc euenit afficit nãq; tristitia quod inaequale est; accomodaturq; magnitudini calamitatis aut moeroris, cōtra quod æquale atq; cōtinens est, minus id flebile auribus accidit.

Cur ueteres cū septem fidibus cōcentus disponerent hipatem non netē reliquebant an falso id dicitur, earum enim utranq; seruarunt, sed tritem adimere sollebant, an non sed quia grauior sonum potest acutioris, idcirco netem reliquerunt, ergo hipate magis antiphonum q̃ nete reddebat, nani ut acutum uim desiderat pleniorē sic graue exprimi facilius potest.

Cur grauis sonum ualeat acute, an quia maius quod graue est, Quippe tum ut graue obtuso, Sic acutum acuto angulo simile habeatur.

Cur solitarias cantilenas suauius audire solemus si ad tibiam aut ad lyram unam cantantur cum tamen ad fides canticūq; idem modo utroq; peragatur, Nam si idē ita amplius sit plus ad plures tibias atq; etiam suauius esse oportet, an quoniam euidētius in assequendo quod spectatur est cum ad unam uel lyram uel tibiam cantatur ad plures uero suauitas seruari non potest, cum cantilena

Particula

offuscetur totaq; poene deleatur.

Cur si uox hominis suauior est non eius qui sine sermone cantat suauior prouenit uerbi gratia teretantis sed tibia lyraue suauius sonat, an ne illa quidem quæ uocabulis articulata emittitur, æq; suauis est, nisi per simulationem formetur: Cæterum opere ipso efficitur, ut gratior sit, uox enim hominis suauior constat, oris autem instrumenta pulsandi uim obtinent pleniorum quamobrem suauius cantatur qui teretatur.

Cur uox aut sonus desinens acutior sit. An quia minor ut quæ factus imbecillior sit;

Quamobrem quæ grauior e fidibus est, huic semper actus modulandi committitur, nam si proxima quoq; a media pulsanda sit media tantum, nihilominus reddi medium potest. At si media subiungenda est per proxima a media idem reddi non potest. An quia magnum quod graue est itaq; ualidum esse necesse est, & inest profecto in magno quod paruum & quidem due nete inhipate efficiuntur si terciipiatur.

Cur in consonantia Diapason graue quidem acuti antiphonum accipi potest grauis uero acutum non potest; An maxime q; in utroq; modulus utriusq; contentus est, sed si minus certe in graui acutum est maius enim hoc est.

Cur antiphonum diapason consonantiae ita latitat ut unisonum esse uideatur uelut in punico, aut atropo, quæ nãq; posita in acutis sunt non unisona, sed ex proportione sibi diapason concinentia respondent. An modus proportionis facit ut sonus quasi idem esse appareat proportio enim in sonis æqualitas est; æquale autem omne ad unitatem referendum est. Hoc idem in fistulis etiam euenit ut falli aures presint.

Cur genus cantilenæ quod lex appellatum est, non per antistrophos olim agebatur; cum tamen cæteris chorearum canticis antistrophis usus non deesset. An q; olim leges a magistris certadique peritis agebantur, qui cum iam egregiæ simulare ualenterq; pertendere possunt, cantum & prolixum & uarium conficiebant, itaq; ut uerba ita etiam moduli numerique uarie subinde simulatione insequerentur imitari, nãque modulamine potius quam uocabulis necesse est. Quamobrem Dithyrambi etiam posteaq; simulari coeperunt. Antistrophis amplius non utuntur, quãq; plurimum ante uterentur. Cuius rei causa est, qd' olim homines liberi atque ingenui ad choream adire solebant itaque multos esse qui fungi cantu certatorio possent erat difficilis. Quapropter illi in morem fuerat, ut modulos enarmonios cantarent. Unus enim crebro cantilenam mutare uariamque contexere facilius potest q̃ multi, & qui certat facilius q̃ qui mores conseruat. Quocirca simplicius illi modulari debuerant. Antistrophus autem simplex est quippe qui numerus sit, unitateque mesuretur, hæc eadem causa est cur in scena nullus in chorea plurimus antistrophis usus sit, Histrio nãque simul & certator & simulator est; Chorus autem minus imitatur.

Qua de causa dissonantium copulatio quod antiphonum nominamus suauior q̃ consonum est. An q; expressius ita consonantia percipi potest q̃ cum uoce consona addita cantatur, alteram enim uocem idem sonare necesse est, itaque duas ad unam resonare, quæ tertiam offuscare facile possint.

Cur sola diapason consonantia cætetur hac enim. Magadare; nec ulla alia consueuerunt; An quod hæc sola ex fidibus inter sese ob sonis constat; atqui in obsonis etiam; si alteram canis identidem efficit. Voces enim ambarum una quodam modo illa continet; Ergo in hoc consonandi genere cum uel una canitur consonantia tota perfici potest & cum ambæ aut cum altera canitur altera tibia sonatur una quasi de duabus exultat; Atq; ita afficitur ut sola hæc cantilenam patiat, eo scilicet quod absona uocem obtinent nerui eiusdem.

Sed cur solis obsonis datum hoc est, an quod solæ pari interuello distat a media, itaq; medietas similitudine quadã sonoræ efficit; ut sensus aurium ambas & laudem & extremas diiudicare uideatur.

Cur in Diapente & Diatesseron consonantiis nũquam antiphonis cætatur, an quod non eadem consonandi ratio in his est quæ in diapason concinentia quippe cū in illa grauis eundem ad proportionem modum obtineat; quæ acuta acuminis, itaq; fit ut & eadem quasi & diuersa uox oriatur at uero in diapente atq; diatesseron concinentiis non ita est. Quamobrem sonus uocis opposite perpendi non potest quoniam idem non est.

Cur si quis cæteris omnibus neruis concinatis medio uero in concinno pulset instrumentum non solum cum ad medii sonum deuenit sed etiã cæteris modulandi partibus anget aures, modumque icopositum, dissipatumq; eliciet. Sed si lichanum aut quæ sonum aliud mouerit, tum discrimine duntaxat apparebit cum eum pulsauerit quem mouerit, an ratione hoc euenit optima quandoquidem omnia egregia modulandi genera, medio neruo sæpe utuntur omnesque probi fidicines crebro ad medium ueniunt, & si discesserint, mox redeunt eodem. Nec ullum alium tocians repetunt. Ergo quemadmodum ademptis ex oratione quibusdam coniunctionibus ut teti, oratio minus graeca relinquatur, aliis uero quibusdam detractis, nihilo insuauior accidit eo quod aliis sæpe indicedo uti necesse est aliis minime, sic etiam medius ueluti coniunctio est sonorum, maximeque elegan-

tiorum quoniam eius sonus assumi sæpissime soleat.

Qua de causa qui grauius cantant, si absonant depræhendi facilius possunt q̄ qui cantant, acutius; Nec uero secus in numeris accidit. Euidetiores enim qui peccant in grauiori. Vurum quod plus tempore graue obtinet, plus autē plenius a sensu aurium percipi potest, an q̄ in tempore ampliori agitur, hinc etiam plus sensus adhibetur, uelox autē & acutū facile suā ob uelocitatem latescit.

Quam ob causam multi cum cantant melius numeros seruant quam pauci, an q̄ multi melius unū suūq; ducem aspiciunt tardiusq; incipiunt, itaq; facilius assequi idem possunt, quippe cum in accelerando euenit ut plus erroris committatur.

Cur nete duplo acutior est hypate, an primum q̄ cum neruus parte sui, dimidia pulsatur, & totus diapason continentia exultat quod uel in fistulis æque perspicere licet, uox enim quæ per mediū foramen emergit diapason resonat cū ea quæ p̄ totā fistulam p̄mitur. Quinetiam in cæteris duplo interuallo capi diapason consonantiā nouimus, nam & qui tibias p̄forāt ita disponere solent, & q̄ fistulas apte cōcinnant extrema tamen cera margināt foraminis principalis. Nec uero ad dimidiū implent; & intriquetris spalteriis nerui quorū alter longitudine dupla; alter subdupla est æque intenti diapason consonantiā reddunt. Genus autē concinendi quod diapente nominat̄ sexquialtera constat. Quod uero diatesseron uocamus interuallo sesquiestertio continetur.

Cur si quis n. tem pulsata appræhenderit; hypate sola resonare uidebitur, An q̄ tinnitus qui ex hac proficisci solet, sono illius maxime cōciliatur & congruit, utpote qui consonus sit ergo quia suo consimili concreuit; solus apparet, Cæteri uero incerti suam ob exiguitatem inculantur.

Cur neruum medium in concentibus appellamus cum inter octo nullū medium sit, An q̄ olim cōcentus septem neruis constabant, Septem autem medium optinent.

Cur in acutum magna ex parte uox aberare consueuit, Vtrum q̄ facilius acutum q̄ graue cantatur, An q̄ acutum graui deterius est; peccare autem nō aliud est q̄ rem agere deteriore.

Cur inter omnia quæ sensum patiuntur solū id mores obtinet; quod obuiam auribus esse potest; Nam & siqd sine sermone modulamur mores tñ præ se ipsa modulatio fert quos non color non odor nō sapor gerere potest, An q̄ motū solū hoc obtinet, Nō dico quē strepitus reddit, Talis enī uel cæteris adest, Quippe cū etiā color nostrū mouere aspectū possit, sed cū intelligi uolo quē genus id strepitus subieq̄ntē sentimus, Hic enī similitudinē gerit, Tū in numeris; tū in sonorū ordine acutorum; & grauium non in mixtione quod esse in cæteris sensibilibus non potest, Atq; motum eiusmodi sibi actio uēdicat, Quæ morum index proculdubio est;

Cur leges pleræq; cantilenæ appelentur, An q̄ homines priusq; litteras scirēt leges cantabant; ne eas obliuioni mandarent; quod etiam nostra ætate Agathyrsis in morem est, Ergo primas quoq; posteriorum cantilenarum eodem appellauerunt nomine; quo oēs superiores uocabantur.

Cur numeri musici; & modi qui uoces sunt moribus similes sese exhibent, sapes uero aut colores aut odores nullam eiusmodi similitudinē gerunt, An q̄ numeri musici & moduli motibus continentur, Quō etiam actiones, At omnis efficientia moralis res est, moresq; condere potest, Sapes uero aut colores hoc idem æque conficere non queunt.

Cur neq; subdorium neq; subphrigium genus in tragœdiis choricum habeatur, An quoniam Antistropho carent; utpote quæ scænici sint; imitationiq; accommodati.

Cur phrynicus cæteri q; eius ætatis musici modulandi potius sciam exercebant, An q̄ tum in tragœdiis carminis usus modulaminum longe amplior erat.

Cur diapason cōsonantiā dicimus nō oratione numeri diaocto ut diatesseron ut diapente, an q̄ prius non pluribus uti uerbis q̄ septem fuit in morem; deinde terpander tertia exēpta netē adiūxit ac eius tēporib; diapason hæc appellata est cōsonantiā nō diaocto, Quippe q̄ septē nō octo cōstaret.

Quamobrem aptius de acuto in graue canitur q̄ de graui in acutū, Vtrū q̄ ita fit ut a suo inchoetur principio, Neruus enī qui medius & dux est; acutissimus primi rethracordi habet, illo autē modo non a principio sed a fine exordiretur, An q̄ graue gnōsius sonantiūq; ab acuto oriri potest.

Cur bis diapente aut bis diatesseron consonantiā componi non potest, Bis autem diapason potest; An q̄ nō bis diapente neq; bis diatesseron instrui potest sed diatesseron ac diapente p̄portiones apte in unam diapason cōtinentiā copulantur.

Cur diapason cōsonantiā omnium pulcherrima est, An q̄ integris terminis huius portiones continentur, cæterarum autem non integeris, cum enim nete dupla ad hypatem sit, quocumq; in genere nete duo tenuerit, hypate unum habebit; & ubi hypate duo; nete quatuor resonabit; ac ita deinceps, At uero eadē nete medie sesquialtera est, proportio namq; sesquialtera qua cōsonantiā diapente concluditur non integeris numeris posita est, Maior enim minorem intra se continet totum, & partem eius dimidiam quamobrem non integri cum integeris comparantur; sed partes supersunt, Consonantiā quoq; Diatesseron proportione sesquitercia continetur, Quæ tertius constat; quorum maior minorem intra se totum continet, Et insuper tertiam eius partem, An

Partícula

quod ex ambabus cōsistit perfectissima est. Et quā modulandi mensuram hæc tenet, merito oīum elegantissima constat

Cur si neruus medius ex suo intentionis modo dimotus sst : cæteri quoq; omnes sonos incompósitos reddent, sed si integre illo manente aliquis cæteris sit dimotus; solus hic aberrabit : qui modo suo caruerit. An q; ratio concinnendi ueruis omnibus apta intentione continetur, quæ non nisi p̄ habitudinem quandam ad medium accommodanda omnibus est, ordoq; ratione illius disponi singulis debet ergo sublata continendi concinnendiq; causa concentus æque custodiri præterea non potest, cum tamen neruo medio sibi constante unus ex cæteris aliquis discrepat merito illius pars duntaxat deest, cæteri nāq; omnes modum suæ concinentiæ seruant integrum

Quare cum uocis acumen effici momento possit exiguo ; grauitas autem nō nisi magno proueniat ut enim graue ob multitudinem graue est ita acutum ob uelocitatem acutum existit cur inq; si ita est maius negocium canticum cecinisse acutū q̄ graue sit : Et quidē pauci reperiuntur qui superna cantare ualeant; leges quoq; acutæ & arduæ difficile iccirco cantantur; quia intente uæhementius sunt: quauq; minus negocii sit mouisse quod exiguum q̄ quod multum est. Itaq; uel in aere hoc idem accidere oporteret. An uocē e natura mittere acutam: non idem est quod acutum cantare, Sed mittunt quidem acutam uocem omnia quæ natura sunt imbecilla eo, s. q' aeris parum non multum ciere possunt; parum autem aeris uelociter fertur. Vnde eccl̄i. i. qui consumpto corporis habitu emarcuerint acutam proferunt uocem. At uero acutum nisi uiribus ualeāt cantare non possunt. Cuius certe indicium q; uelociter ferri solet quod uæhementer fertur. Ita bonarū uirium index acutū est; & superna cantare admodū difficilis sit; grauia autē locū tenent inferorē;

Cur numeris, modulis canticis: deniq; omnibus concinnēdi generibus oblectari omnes solere. An q; motibus naturalibus oblectari datū a natura omnibus est. Indicium quod pueri adeo nuper editi his ipsis moueri oblectariq; possunt. Modis tamē adiecticiis canticorū ut delectemur efficere assuescendi ratio potest. Sed enim numeri propterea mulcent: quia rasum ordinatumq; computandi numerum habent mouentq; nos pro sua æquabili serie ordinate. Motus enim familiarior naturæ est ordinatus q̄ inordinatus. Itaq; secundū naturā hic magis esse probantur. Argumētum q; cum ordinate & laboramus & bibimus & comedimus naturā uiresq; nostras & seruamus & augemus. Contra inordinate cū agimus deprauamus naturā atq; de suo statu dimouemus morbos enim naturalis ordinis corporū esse motiones nullū dubiū est. consonātia uero demulcere ideo potest q; mixtio siue temperatio contrariorū est iunctorū apte inter sese portionēq; inuicem custodientiū. portio igitur ordo est, quem modo natura suauem esse proposuimus. Et temperatū quoq; omne suauius q̄ itemperatū. est præsertim si cū sensibile sit pariter uim habeat utriusq; extremi quemadmodū consonātia ex portionibus tēperatur. Et proportio ipsa amborum exteremorum potentiam æque in consonantia tenet.

Cur suauius antiphonum æquisono est. An q; obsonum quoq; consonum diapason est, quippe cū ex adulescentibus uirisq; consistat qui ita distant inter se tonis ut nete & hipate. At oīs consonantia sono simplici suauior est. Cur autē ita dictum iam est atq; oīum suauissime diapason personat, æquisonū autem illud simplici contineri sono conspectum est.

Cur sola in diapason cōsonantiā magadari solitum est. An quia ut pedes carminum portionem aut paris ad par: aut dupli ad subduplū: aut aliquā aliam inter se obtinent. Ita soni quibus consonantia cōtinetur motus portionē inter se aliquā seruāt & rationem clausulæ: cæterarū igitur cōsonantiarū alterius termini imperfecte sūt cū finiat ad partem q̄ obtem fieri nō potest: ut pari sint facultate. Cūq; dispares sint discrimen auribus accidit, quō in choreis cū ad finē deuentum est, differētia ex ampliore uoce aliquorum exultat. Adde quod hipate accidit ut exitum soni circuitalis habeat cū neta, ultimus enim a netæ ictus aeris factus hipate est, quod cū finiant in idē quis nō idē fecerint euenit ut opus absolui unum cōe q; possit, nō secus ac illis accidit: qui sub postremā cantilenā pulsent. Nā & si cætera operis nō adhibita tibia peregerunt, tñ q; in idē desierint eo ipso fine magis delectant q̄ discrimine angunt: quo ante finem discreparint, cū igitur in diapason cōsonantia ex d uer sis quod cōe exultet suauissimum sit. Magadare autem ex contrariis uocibus consistat, hinc magadare consonantia diapason consueuerunt.

Cur suauius cantum audimus quē scimus q̄ quē ignoramus. Vtq; quā cū cantilenā agnoscimus melius patet qui ueluti calcem quod spectat assequitur. Hoc autē contēplationē facit suauiore. An incidit ut auditor una cū eo afficiatur: quā notā illam exprimit cātilenam. Quippe qui aliquid succinat, sociumq; sese prebeat cantanti. Solet autem q; q; hilari securoq; animo cātare: nisi aliqua coactus necessitate id faciat.

Cur non bis diapēte: aut bis diateffaron reddi cōsonantiā potest: ut bis diapason coaptari solet. An q; diapēte consonantia posita in proportione sesq̄ltera est. Diateffaron uero in sesq̄tertia quod si tres sesquialteri aut sesq̄tertii numeri ordine disponātur extremi nullā inuicem portionem habebunt:

Nec enim super particulares nec multiplices esse poterunt: at diapason continentia quoniam duplicari per portione consistit. Hæc geminata quadruplam inuicem proportionem extremi tenebunt. Itaque cum consonantia sonorum inuicem portionem obtinentium sit portionemque inuicem soni habeant quibus diapason interuallum continetur penitus uero careant, qui diatessaron: aut diapente huiusmodi copulantur, idcirco soni bis diapason esse consoni possunt cæteri non possunt, ob eam quam reddimus causam.

Cur si quis nete cum pulsauerit apprehendat sola hipate subsonare uideatur, an quæ nete cum desinit elanguescitque in hipate transit, Indiciū quod hipatem protinus netem canere aptissime licet: etenim quasi neaten præ se ipsa ferat: similitudo ex ea petitur, cum autem echo quoque ipsa cantus quidam esse probetur, Est enim uocis neate iam desinentis tactio: tinnitusque ipse sono respondeat hipate, merito ob suam affinitatem nete mouere hipatem posse uideatur, Neatem ubi se moueat apprehensa certo nouimus, at hipatem cum uideamus inapprehensam. Et tamen eius sonum percipiamus ipsam sonare credimus, quod in multis accidere solet, in quibus scilicet nec sensu nec cogitatione percipere ueritatem possumus, Ad hæc si nete ictu intente accidat: ut iugum moueatur, nihil sane mirum fuerit eius autem motu neruos omnes commoueri: sonumque reddere aliquem probabile est, Sonus igitur neate alienus ab cæteris est, & cum desinit & cum incipit cum hipate uero cum desinit idem existit, Quod si eius proprie motioni adiunctus ipse totus esse illius uideatur, Absurdum haud quicquam haberi debet, Amplior autem quam sonus reliquorum neruorum promiscuus hic exultat, Quonia illi quidem a neate quasi impulsus submisisse uellent & leuiter ac molliter sonant, Nete autem ipsa fidiū omnium uerementissima sua tota potentia sonum reddidit, Itaque secundaria eiusdem actio merito superior esse quam cæterarum potest: præsertim cum leuissimo motu ipse moueantur.

Cur suauius cantilenam audimus cum ad tibiā quam cum ad lyrā cantatur, An omne suaue quod mixtum cum suauior est: suauius redditur, Atqui tibia quam lyra suauior est ergo cantilena quoque mixta: cum tibia quam lyra suauior sit, Modo quis sensum ambo percipiat, Vinum enim aceto mulso suauius est quonia quæ natura permiscet longe amplius temperant quam quæ a nobis miscetur, Vinum quippe ex acido ac dulci sapore mixtum est, Probari hoc idem potest uel malis punicis: quæ uinolenta appellamus, Ergo cantilena & tibia misceri sibi met admodum suam ob similitudinem possunt, Spiritu namque utraque conficitur, Sonus autem lyre quonia non spiritu sit: aut minus sensibili quam tibiæ minus uoci immiscere potest, Quod cum ad sensum discrimen pariant non immerito minus dimulcent, quomodo dictum de saporibus est, Adde quod tibia sonitu cognatio nec sua errores multos cantilenæ occultat, Sonus lyre cum tenuis uocisque commisceri minus idoneus sit: ipse per sese patens suumque genus sincerum custodiens: omnes cantilenæ errores posita quasi regula patefacit, Cum uero multa perperam in cantando agantur quod promiscuum exeratis recteque actis prouenit deterius esse necesse est.

Cur neruum medium in concentibus uocamus cum inter octo nullum medium sit, An quod olim concentus neruis septem constabat, quoque medium est, Eorum item quæ inter extrema continentur, solum medium principium quoddam est, Quod enim in medio situm est eorum quæ in aliquo interuallo ad utrumque uergunt extremum hoc principium & medium est, Cum autem extrema concentus neate & hipate sint: hisque iteriaceant: reliqui soni quoque medium nominatus solus principium alterius tethracordi est: iure medii nomen habuerat, Principium enim idem esse duntaxat patuit quod medium est eorum quæ inter aliqua clauduntur extrema.

Cur melius multi cum cantat seruare numeros possint quam pauci, An quod multi magis unum ducemque respiciunt: tradiusque incipiunt, Itaque facilius assequi idem possunt, plus enim erroris solet committi in celeritate, Accidit autem ut suo duci multi quam pauci sint attentiores, Segregans uero sese nemo eorum, exuperata multitudine clarere potuerit quanquam inter paucos facilius proculdubio poterit. Quamobrem inter sese ipsi per se potius quam cum principe certant.

Cur uox in partem acutam magna ex parte degenerat, An quod acutum facilius quam graue cantatur, Acutum igitur crebrius cantant, Dumque id faciunt errorem crebrius committunt.

Cur ueteres cum neruis septem concentus disponderent, hipatem non netem reliquerunt, an non hipatem: sed eam quæ per ames nostra temperare uocatur, tonique interuallum reliquerunt, Ultima uero densi in acutum pro media usi sunt quamobrem mediam quoque eam appellarunt, an quod superioris tethracordi finis principium erat inferioris & medium tono proportionem extremorum tenebat.

Cur tragædiarum choris nec subdorio: nec suffragio cantandi genere uti mos est, an quod modulum præstare concentus hi nequeunt, Quo certe choris magnopere opus est, Mores uero suffragium obtinet usui rerum deputatos, Quamobrem in geryone excursus: & arma eoisso concentu agunt, Subdorium uero magnificum constans graueque est, Quocirca omnium maxime concentuum cytharæ accommodandum, Sed hæc ambo ut choris minime congruunt, sic scenis esse familiariora probant, Etenim scena heroum facta dictaque simulat, Veterum autem solos duces fuisse heroas constat, populi homines sunt: quibus chori consistunt, Quapropter choro competunt mores: modulique tranquillæ & flebiles, Hæc enim humana potius sunt, Quæ minus cæteri concentus præstare queunt, minimeque ipse suffragius hic enim aios lymphatis similes reddit cogitque debacari, At uero mixoli-

Particula

dius nimirū illa p̄stare potest. Itaq; eo ipso affici possumus: sunt autē patibilliores q̄ inualidiores q̄ qui ualidiores sunt. Quāobré id genus choro tribuimus subdorio uero atq; subphrigio agimus q̄ choro nō conuenit. Est enim chorus cliens quidam curatorq; ociosus. Quippe q̄ beniuolentiam dumtaxat his exhabeat quibus adest.

Cur sono grauiori mollior modulatio cōtineat. An q̄ modulus sua quidē natura mollis est quietus: sed admixti numeri ratione asperior redditur & mouentior. cū igitur grauis sonus mollis quietusq; sit acutus contra mouens & irritans prorsus eorū quoq; qui eundē modulū habent mollior esse debet qui grauior eodem modulo continetur. Modulū nāq; mollē esse eorum dictum. iam est.

Cur parium similumq; doliorū, si alterum inane alterum dimidiatum sit echo diapason consonantia resultabit. An q̄ echo dupla dimidiati ad inanis existit. Quid enim in istis potiusq; in fistulis res euariet motum nāq; eundem acutiorem putamus: quem uelociorem. Amplioribus uero aer tardius occurrit: ut duplis duplo & cæteris ad p̄portionem. Vtris quoq; duplus diapason ad subduplum consonat.

DECIMAQ; VARTA PARTICVLA QVAE AD STIRPIVM GENVS; ET AD PANEM; FARINAM MASSAM; PVLTEM; CAETERAQ; VE ID GENVS PERTINENT.

Ur aquam balsam apium recipit: porrum recusat. an q̄ alterius radix imbecilla: alterius ualida est. Impatibilis aut quod ualidius.

Cur in prouerbio est Mentam belli tempore. Neq; edito neq; serito. an quia menta refrigerare corpora potest: ut corruptione constat seminis genitalis. id autem ipsum aduersum omnino est ad fortitudinem. atq; animositatē quāuis genere sit idem.

Cur aliqua fructu uacent cū florem habent ut cucumer. cucurbita: malus punica: an his fructus non deest sed ipsa pro fructibus habentur: quibus flos insidet. Fructus enim id est quod florem gerit. Cucumeri autem florem inhære perspicuum est.

Cur eorum quæ terra gignit: alia cocta alia cruda sunt cibo idonea. an quibus succus esculentus nō protinus est. hi decoctis dulcior redditur a calore. Quibus autem sapor uel protinus gratus cōsistit: hæc etiam cruda esitantur.

Cur alia elixa: alia assa melius edi possint. An q̄ humidiora nō eatenus humectari sicciora nō amplius exiccari oportet. elixa autem humidiora mollioraq; omnia redduntur. quæ uero minus humida sunt hæc igne confecta sicciora prorsus euadunt.

Cur alia esculenta: alia inesculenta exepiamur. An causæ succus est. Quod enim & ignis. expers succum cōtinet inmitem & igne cōfectum nihilo mitius redditur. hoc cibo ineptum penitus est: quod autem succo esculento quidē: sed uæhementiusculo costat hoc pro condimento recipimus. quod enī exiguo corpore uā magnam obtinet id naturā condire potest ampliorū esculentorum:

Quā ob causam stirpiū alia ad semen usq; uiuere tantūmodo possint. Deinde cū semen tulerint exarescant: ut genus herbæ & quæ olera noīamus alia nō. Sed sæpius fructificare solita sint. Ipsarū etiam uiuētū ad semē usq; ferendū: cū magna pars annua sit genus apii quod ab equo hipposelinum appellatum est quasi equapiū dixeris anno postero fructum affert: cunque attulit exarescit cur ita an oīa eatenus uigent ætate. quatenus semine quoq; ualeant. nā & homines ad annū trigessimū usq; proficiunt aut copia aut crassitudine. Vbi autem semen ferre non amplius possint modo stirpium obarescant atq; senescunt quamq; alia ocuis: alia seruit occidunt. Idq; portione. Sed quam ob causam aliis longum uitæ spacium aliis breue datum est. porro alterius interest disputationis declarare: sed cum omnibus finis ac terminus sit p̄fectio seminis quibus uita breui tempore continetur: hæc semel aut certe non sæpe. Quæ autem esse longeva natura uoluit: hæc sæpe fructificare necesse ē. Quāobrem que ibecillima sunt ferre non plus ualeant q̄ semel. tū exarescant necesse est: ac eorum ipsorum alia anno p̄mo simul & semē reddere: & uitā explere naturæ rō sancit. alia postero ut eq̄ppium. Quæ uero p̄ualida surgunt. hæc annis plusculis post fructificare incipiunt diuq; uitā agere possunt fructificareq; sæpius ut arbores.

Cur si quis apii radicetenus circumfodiat partiq; imæ p̄anicum undiq; i gerat deinde terram accumulat itaq; irriget radices mira magnitudine adolescēt. an q̄ natura p̄anici fūgosa & calida pabulū attrahit: conceptūque nō sursum trāsmitti patitur. Sed inter radicē cōtentū calore sibi indito cōcoquit ut radicis amplissimū sequi incrementū necesse sit.

Cur si quis cucumeres aut cucurbitas p̄tinus paruulas condiderit in terram maiores multo efficiet. An quod spiritus & sol exiccando incrementum ipediunt molēque tū minorē tū crispiorē reddunt quemadmodum & arbores quæ loca uento solique exposita tenēt quæque i cauis manent & riguis altera enim magne fungoseque fiunt alteræ paruæ & spissæ: Alit uero inter terram occulta. Quoniam contra afficiantur. contra euadant necesse est. Quinetiam quæ uasis includimus

ut cucumeres in ferulis cauis aut regulis: & mala punica: aut quæuis mala in ollis ampla red-
duntur & fungosa, contra quæ detecta sunt parua solidaq; augetur nullo ambiente operculo quod
alimoniã faciat largiorem. Id enim obiectum facit ne pabulũ aut euanescat aut arescat.

Cur plantarum acrium semina acriora sunt quã radices & folia, an quod semine omnia oriuntur inq; cæ-
teras oēs partes ex eo ueluti fonte quodã ut quodã aiunt & sapores & odores deriuari necesse est, nã etiã
odores oĩum una cũ seminibus esse suaues incipiunt. Quod si acritudo cæteris ex semine profici-
sci solita est semen ipsũ maxime esse tale ratio exigit.

Cur tenues radiculæ acriores sunt, An quod ampliores ille spacio temporis longiori plenius con-
coctæ mitescunt.

Cur capparum locis prouenire cultis haud facilis potest multi nanq; temptarunt & radice translatæ
& semine sparso cum apud nonnullos commodior capparum sit quam rosa, sed tamen efficere nihil po-
tuerunt quid ergo causæ sit ut cultis nesciat hospitari inculta & quia persequatur & maxime sepul-
chris adhæreat, Igitur de hoc cæterisq; generis eiusdem accepisse illud oportet quod non omnia
eadem ex materia consistere solent; aut augeri, sed sunt quæ ex aliorum corruptione principio
consistant, & post augeantur: ut pedunculi & pili corrupto alimento aut qua labe alia corporis pro-
deunt, Ergo ut in corpore nonnulla excremento proueniunt alimenti, quod certe cruditas est: & ubi
naturæ uires superare non queunt, Abscedunt quidem in uesicã & aliuũ quæ in promptu maxime
sunt, Aliqua uero animal producant, Itaq; in senectute & morbis hæc augentur sic in terra alia con-
cocto alimento & consistunt & augentur alia excrementis aduersaq; concretione oriuntur, Cultu-
ræ autem officium est ut concoquat reddatq; efficax alimentum quo genus mite urbanumq; fructũ
consistit, Quæ igitur mitigatione informationeq; huiuscemodi creantur hæc urbani uocabulo si-
gnificamus: eo quod solertia hominis educata quasi eruditæq; meliora euadant, Quæ autem cura
adhibita mitescere nequeunt; aut etiam aduerso habitu loci sui generis prodeunt hæc siluestria sũt
& rustica cultisq; uiuere nolunt, cultus enim dum ea melioribus instituere moribus cõtendit: de-
prauat atq; peruertit quippe cum a sua natura desciscere nequeant quæ orta sunt ex corruptione
quo in genere capparum quoq; profecto est.

Cur si quis radicularũ folia tẽpore hiberno cũ maxime uigent abscederit: & terrã pedibus cõplana-
rit cõculcaritq; ut ibrẽ nullũ admittere possit radiculæ ipse per æstatem amplitudine minime cre-
scent, An propterea quia ne corrupatur causa cõculcandi soliditas est quæ humore qui putrefacere
prohibet, alimentũ uero quod aliter ad germẽ sursum trãsmitteretur radix sibi ipsa totũ dispõsat;
itaq; nel amplior fiat necesse est uel suo de latere radices alias mittat geminãs modo ceparum, has
enim multiplices effici nouimus si quis annuas non euellat: sed tẽpore hiberno relinquat, At cum uim
istam procreandi ut lateri ceparum natura dedit: sic radicularum negarit necesse profecto est ipsa
sillas crassescere nimiam od copiam alimenti,

Cur si quis cucurbitas aut cucumeres apud putheũ satos in ipsum dimiserit putheum tempestiuos;
beneque operuerit: uirides per annum totũ seruabit, An quod uapor aquæ refrigerans efficit ne assic-
cent, seruatque uirides & uegetiores; & obturatio illa & spiritus satis alere possunt: quæ iam in ple-
num creuerunt; permanẽdi uero facultas propterea datur quod relictis radicibus suppetit alimentum
nã si quis cũ fructificarũt detractis sarmẽtis præcisãque planta terrã aggerarit conculcaritque cir-
cum radices; cucumeres faciet præcoques; utpote; cum radix ualeat cõseruari, Haud enĩ cucumer
annuã sortitur naturã; sed uiuere ulterius potest, Ferent autem isti fructum maturius quã qui semi-
ne prodierunt quã radix bona pars, S, operis præcondita iam naturæ habet quod illis seminatis pri-
us confici necesse est, Terræ autem aggegatio & cõstipatio teporẽ inducit quo radix & seruari &
germẽ mittere celerius queat, Vnde etiam fit ut si quis per hiemẽ cucumeris semen in quallis sa-
tum aqua irriget tepida & modo soli exponat: modo collocet apud ignem præcoques admodũ cucu-
meres faciat si tẽpore congruo ad ipsum cum quallis in terram demittet,

Cur non meridie sed mane noctuue irrigare cõsueuerunt, Vtrum ne solis feruor humorẽ absumat:
An quod si aqua calida sit necabit quæ irrigantur,

Cur omne odoratũ genus tam seminũ; quã stirpiũ mouere urinã potest, An quia calidũ est, cõcoctũq;
facite, Cuius sane generis sunt quæ urinã ciere ualent, Calor nanq; interior cito extenuat, Nec aliq;
corpulentia odor cõtinetur, Nam & ea quæ minime odorata sunt, alia caloris sui ratione uim mo-
uendi urinam habent, Vel potius collicandi: seminũ autẽ genus omne odoratũ calidum esse pro-
culdubio nouimus, Odoris enim natura calore aliquo omnino creatur, At uero quæ male olent:
haud quã apta concoctioni sunt, Esse autem non calida solum; sed etiam concoctu facilia debet:
quæ sint prouocatura urinam: ut, si, una descendendo humores extenuent,

Cur ocus olus excaulescat; quod semine uetustiori ut trimo aut bimo prodierit quã quod nouo, An quod
sicut in animantiũ genere semen id celerius affert quod uiget; ita etiam seminum quæ uetusta ad
modum sunt, uim suam omnem exhalarunt: quæ recentissima imbecilliora propterea sunt: quod excre-

Partícula

mentū adhuc procreationi minime conueniens continent. Quæ media tempore hæc humore in
ntili omni exacto ualidissima esse pbantur celerius igitur semen pfundūt. Id autem ipsum nō nisi
excaulescere est quippe cū semen ex caulæ proueniat.

Quā ob causā ruta insita in ficū pulcherrima plurimaq; pueniat; iserit uero inter corticem limoq;
obducto fouetur. An q; rutæ radix fomentū teporeq; desiderat: itaq; cinere quoq; circumdata iuua
tur ficus aut calida est, quod eius succus oīum accerimus docet, & fumus quem multū emittit, ha
bet igitur calorem atq; humorē talē qualem etiam cinis. Quāobrem si ille iuuare possit: ficus por
ro copiam ac uigorē eo magis p̄stabit quo humor cineris quidem non perpetue affluit fici uero
irrequieto cōfluuiō manat ut pote cū arboris succus cōsumi ex toto nō possit.

Cur stirpiū nōnullæ caulē semper edant ianē. An illis quarum natura ibecillior est: has rarū ianēq;
emittere caulem necesse est.

Cur in terra attica fructus cæteri dulcissimi fiunt. Thimū uero acerrimū est cū id etiam ipsum fru
ctus quidem existat, an q; ager ille tenuis siccusq; est. Quāobrem non multum humoris conti
nent quæ in eo nascuntur. Ergo quæ dulcia sua cōstāt natura hæc ob humoris contenti mediocri
tatē: ubi sol partem cōsumsit maximā faccile reliquo cōcoquuntur. Etenī multum concoq; nego
ciū magnū est mediocre expeditius cōfici pōt. Vnde fit ut fructus qui lege suæ naturæ dulces cre
antur: dulciores euadant. Qui sicci e natura minimeq; dulces proueniunt, hisnā ob inopiā tantum
humoris retinent q̄tū suo cōueniat generi qđ dulce nequaq; est. Sol autē q̄tū dulcissimū sit: & leuif
simū eximit. Itaq; acerrimi relinqūtur, humnōre supuacuo carent: quē fructus cæteri obtinent.

Cur pulegiū & liriū cepæ suspensā florēt solsticii tpe. An iest crudū in his alimētū qđ ut hieme cōco
qui ex frigore neq; sic solsticio ex calore cōcoquens auget. Verū quia i fluxii carēt assiduo breui
marcescunt. Etenī quæ nullū alendi initiū nullū influxū assiduum habent intereūt exciccanturq;
Quade causā accidit apud, Scythas ut frumentū diu in terra maneat: propter copiam niuis, & ubi
emerferit celeriter crescat.

Cur cepæ unū tā acriter modere oculos pōt. Vnde nomē quoq; a græcis cromoyon ipositum putāt
perinde q̄si pupillā cōprimi cogeret. Origanus uero nihil huiuscemodi facit. Nec aliud quippiam
ex cæteris quāquā acre. Neq; enī Nasturtiū quod mordacius est oblatū oculis efficit æque ut la
chrymæ profluār. At cepæ & cū oculis admouet & cū comedif lachrymas monet. An q; acrium
genus discrimine eua riat numerofo quo sua cuiq; uir cōsistit: rataque habet nasturtium ergo qđ
calidus est resiccare: quod collicauerit amplius potest. Nā extrudere lachrymā cū editur potest, ad
motū tamen ad oculos, nihil propterea mouet. Quia nullū mittit uaporē. Est enī id & siccus &
calidus. Origauus cætera id genus calida sunt leuiter & sicca. Quod lachrymas autē moueat mor
dax id esse debet, & humidū & lentū. Quas ob res oleū quoque lachrymam excutit: q̄uis leniter
mordeat. Subiens enī irreptāsq; suam ob lentitiam atque tenuitatē dolorem mouet: ac proinde
homorem tabificat, at cepæ uim eiusmodi sãne habet ut quod & humore & uapore sit calido: re
nui & lento. Itaque oculis ad motum: eo q; uapor eiusmodi est: humorque tenuis cōmear lachry
mas mouet: cūque edit itidem transmissa respiratione facere potest. allium calidū quidem est &
aere & humoris aliquid cōtinēs: sed lentū nō est itaque lachrymā mouere nō potest.

Quam ob causam myrta collisā in manu dulciora sentimus quā integra: An quēadmodum racemo
rum acini uindemiati dulciores sunt quā nō uindemiati. Etenim musto quod natura suaue est ex
cepti acini quasi condiuntur. Quippe qui uel extrinsecus mustum resudent. At qui in racemo co
hærent utique icōditiones constant. Ergo myrta quoque natura dulcia intusque suā dulcedinem
acinornm in modū uue continentia: ubi in manu compressa cōflictataque sunt diffusa intestina
dulcediue: parte quoque exteriori inopplentur. Itaque dulciora nō i merito sentiuntur.

Cur myrta enucleatiora sūt quæ minora & palmulæ nucleo poene uacāt quæ minutæ odoleuerunt
& nuarū acini q; passim cōstiterūt exigui uinacea uel nulla cōtinēt: uel pauciora minoraq;. An qđ
minus pfecta sūt quæ minora: iccirco semē cōtinēt idiscretū: cui p̄uide ut fini nucleus deputatus
est: quāobrem & minora sūt utpote surculi qđ agnati exteriores partusq; ip̄fecti: & minus dulcia
q̄ quæ iustū cōtinēt nucleū. Sūt, n. minus cōcocta. Cōcoctio aut nō nisi pfectio est.

Quam ob causam fructuū alii partē radici proximā habēt amariorē ut cucumeres alii postremā su
periorē ut glādes. An q; aliis pars ista radici pxima crudo uescif alimēto quoniā esce cōfluuiū per
radicem frequētat aliis quia sicci e natura sunt postrema pars succo dulci cōcoctoq; inde assūpto
iam plenius siccatur amarescitq; modo solis. Reddit enī unūquodq; amarū cū amplius exiccatur
ut oliuæ ut glādes inueteratæ efficiuntur amaræ.

Cur aliqua germiuare nō terra cōtenta: sed abscissa aut euulsa uel recōdita possint uel caules liliogē
ut allia ut cepæ. An q; oēs alimētū intra se continēt: nec certo diffinitoq; loco oēs oriunt. Cre
scere autem unūquodq; pōt nō eo q; in se continet alimētū: sed q; decoctum iam & digestū illud
pabulum est: continent igitur uel ante hac alimētum: sed augeri tum dumtaxat incipiunt: cum

tēpus ad id adest:cutus opa res illa effici nōt uelut etiā oua crocodyloꝝ tēpus tute opiri sibi com-
modū nouimus icremētū tñ cōtinuari nō licet:qm̄ aliud nō suppetat alimentum.

Cur allia & cæpe quo sicciora serant:eo meliora possint auadere,cætera autem deteriora. An q̄ oīa
istijsmodi maxime plena humoris conficiūtur.Itaq; terræ cōmissa sicciora temperamento cōmo-
do germinare incipient,Adde q̄ minus putrent cū sicciora seruntur.

Cur allia & cæpæ sole ex plātis recōditæ germinare possint,an q̄ humore alimētoq; sunt resertæ.co-
pia igit̄ alimēti est q̄ germē efficere queat,Idq; cōstat argumētoq; est squillarū; tū etiam bulboꝝ
qui idē facere possunt,crescere autem quodq; solet cum tempus uenerit.

Quā ob causam quæ aqua frigida irrigamus dulciora q̄ quæ tepida euadant. An q̄ sic interclusum
calidum falsius est:ut calidius quod falsim,dulce autem ita cōtrarium ut frigidum est & alimento
oleribus humorē unde saporū genera oriuntur.

Cur allia cum excaulescunt plenius q̄ recens edita olent,an q̄ recentia humoris multū adhuc extra
nei continent:quo fit ut uim suam integram habere nequeaut,cum autem decocta iam sunt secre-
to humore illo iutili,Tū suū odorē sincere adipiscūtur:qui,s,acer est. Quinetiā cæteri nuper editi
fructus dilutiores sunt:& cepas recētiore ob eam causam minus acres sentimus.

Cur fructus myrtorum non conditarum magis q̄ folia defluant, conditarum autem reseruarūq;
alga:ut fit:folia defluant:fructus adhæreant,an ita euenit nō conditis: quoniam natura sanitum
est:ut fructus peracta decoctione flaccescant ac decidat,Quæ quidem decoctio repositis agi non
potest:sed eatenus tñ efficitur ut alge uapor prohibeat ne humor fructus imutetur,Folia contra
cum siccent decidunt,Alga autem ut salsa exiccandi uim habent,Ergo non idem foliis accidit ar-
bori adhærentibus & conditis modo quo dictum est.

Quam ob causam cucumeres,cognomento pepones optimi palustribus planis: idest humidis fieri
soleant:ut apud orthomenum:& in ægypto,Aquarum & enim uberem terram esse ægyptum pu-
ramus,cum ergo cucumeres qui humidi sunt:& ob id orthenses ac rigui minime laudati locis pa-
lustribus quæ madida sunt egregie fiant,Vtrum q̄ ob terræ duriciam altius coguntur descēdere.
Solum nāq; limosum ac plamū maxime indurescit,Qui autem altius innitūtur meliores euadūt
An q̄ terram siccam esse oportet:quoniā cucumeres natura humidi sunt,Ita enim sequetur ut per
retractum in medium ueniant,Palustris uero si plena altaq; sit:alimentum nec exiguum præbet p̄
pter soli altitudinem:locūq; ipsum neq; nimiū,quoniā solū resiccari necesse est.

Quā ob causam ruta & nōnulla pigmenta odora sudorum faciant foeditatem,An quorum in odo-
re grauitas est atq; acritudo ac cum excrementicijs mixta humoribus deprauare odores possunt:

Qua de causā rutam fascinationis remediū esse aiunt,An propterea quia tum effascinari se credunt
cum aut foraciter edunt:aut incōmoditatum aliquarum tenentur suspitione:aut cibum habēt su-
spectum quem capiunt,iteq; cum de mensa eadem quid priuate sibi assumunt:participem intuen-
tem quēpiam faciunt:assanturq; cū impartiant ne me fascines;ergo cibum cum perturbatione:su-
ment:nec quid bibēt aut edēt sine turbatione:& flatu qui una hauriatur & ingeratur,Quāobrem
flatu ipso uel cum extrudendus effertur cibus quoq; una elatus eiicitur:uel cum interclusus p̄ hu-
morem tenetur tormina mouent & cruciatus:igitur ruta pesitata ui sua & potestate calefactoria
uas quod recipit cibos relaxat & reliquum corpus itidē afficit: ex quo fit ut flatus ille interclusus
transmitti atq; secedere possit.

Quæ nam causa sit:ut origanus musto iniecta uinum dulce efficiant duos in amphoram iniecisse
eminas satis est:an q̄ tollit quātum in musto est: aquabundum & ferulentum sua siccitate in se-
ipsa recipiens quibus scilicet saporem confici austerum censemus,argumento q̄ uina siquid aquæ
habeent sibi illabatum minus mollia redduntur:atq; & si diutius stare in fece sinantur itidem fiet
& cū uinum dulce molimur uuas multum temporis soli exponimus:ut sol quātum sit dilutū au-
ferat:& reliquū decoquat hoc aut idē facere uel origanus potest,Quippe quæ si sicca & calida.

Cur nigræ myrti fronde sunt frequentiore quam albæ:an q̄ nigræ generis sunt siluestrioris cuius
indiciū q̄ locis rusticis istæ proueniunt minimeque ex cultu mutantur: humida autem omnia
fronde crebriore conduntur,Quod enim minus suos fructus decoquere possunt,Idcirco ad fron-
dem alimentum se uertit.

Cur ptisana & farina triticea oleo instillato reddi possint candidiora cum ruffum oleum sit, an
q̄ spumare solet dum cum humore miscentur, Quod non nisi albescere est, Mixtio uero uersa-
tu agitataque fit: & cum corpulentis humor committi melius potest: quod sane in polentis
accidit.

Cur cibus triticeus maxime corporibus nostris competentior atq; uescētiore est: quā ordeaceus. An
q̄ hic mediocrem habent lentitiam quam cibus habeat oportet:quippe qui adhærere conglutina-
riq; corpori debeat,Quæ res non nisi lentore effici potest,Ordeum uero orridius est, Itaq; massa
eius longe pertrita ualidius alit quam parum attractata.

Partícula

- Cur farinae triticeae primum ordeaceae ultimum candidius est.** An alterum ut durius circumfrangitur idque agitur cum plurimum temporis mollitur: alterum ut mollius: atque tenuis quam primum exprimitur. Candidius autem in utrisque quod interius est.
- Cur panes frigidi albiore cernuntur quam calidi.** An eadem quodam modo causa est: cur inueteratum quoque oleum candidius sit quam recens, causa namque nigroris humor est: hic autem in hisce utrisque ut recentibus uberius continetur: sic tempore proeuctis partius in superficie residet propter euaporationem. Euaporatur prorsus oleum uel tempore uel sole. Panis autem calore inde egrediente per refrigerationem humor itaque frigidis iam euauit calidis adhuc inest.
- Cur panes non saliti plus ponderet quam saliti: modo caetera omnia pari habeantur mensura.** Contrarium namque uerisimilius dixeris cum sal adiciatur: & grauior sit quam aqua. An quia sal exiccare potest ex quo incorrupta seruantur, quae confecta sale reponimus. Absumitur enim a sale resiccaturque humor qui ex calore putrescit & in pane igitur humor a sale consumitur extraque effatur: quocirca panes pridie facti leuiore quam calidi sunt: utpote frigidiores: contra his qui sale uacant humor largior insidens efficit grauiore.
- Cur panes frigidi humefacti: si iuicem tangant non cohaereant calidi cohaereant.** An quod frigidi lentorem suum cum uapore una emiserunt: quo exacto coagulari non amplius queunt: humor enim quo maduere rigidus est, calidi contra lentoris aliquid continet: ex quo fit ut cum madefactis uapor emigrat: calor ob suam tenuitatem respiretur & euanescat. Glutinosum autem illud cum calore egrediens sequitur cum humore permiscens: facit ut inter se panes cohaereant.
- Cur farinae triticeae primum ordeaceae ultimum candidius prodeat.** An quod ordeum ut rigidius protinus obfrangi diffundique aptum est: quod maxime fit cum diu contunditur. Triticum mollius est, atque ob eam rem parte exteriori leniter diducta interiorque quae candidior est: expressa primum contunditur. Est autem in utrisque candidius quod interius est.
- Cur massa ordeacea quo plenius tractetur: teraturque eo magis aluum subducere leuigare quae potest: triticea contra quo plenius eo magis.** An quod triticea maiorem in modum contrita minuitur. Lentum etenim quoque affici ita solet: tum ignis humorem panis undique eximit. Itaque rigidiusculum humore sublato relinquit. Denique quanto plenius contractatur & teritur tanto frigidior redditur. Partes enim singulas deminui adeo agitatae extenuarique necesse est. Rigidius autem omne concoqui facilius potest: Ordeacea contra quo amplius pressatur & teritur eo lentior & tenacior humore inhibito euadit. Tenax autem omne ad lentum diuidi sane haud facilis potest. Quam quidem diuidendi difficultate fit ut aegre concoquitur. Quod enim concoctionem recepturum est digeri in minima aebet.
- Cur massa ordeae contritata minor tritici amplior reddi potest.** An quod ordeae farina massata contritataque compescitur atque confidet scilicet glutinamento humoris. Quia rara & crassiuscula est. Triticea quoniam spissa admodum est: colleuatur: atque extollitur. Spissa etenim omnia subacta pertritaque incalescunt & incalescendo inflantur: ac extolluntur quomodo etiam caro perfricata extollitur.
- Sed cur massa triticea in igne amplior quam ordeacea reddatur.** An quod humorem triticea continet idem secretum. Qui cum calefactus egredi nequeat: scilicet expritionis compressu: mox spiritus de eo calefacto humore nascitur: largior autem humor largiorem pariat spiritum necesse est.
- Quam ob causam cum mel tenacius: quam aqua sit: farina mulso subacta frigidior reddatur ubi decocta est quam aqua subacta.** An quod aqua seruore ignis cogitur atque consistit mel contrahit quidem: sed non sine assiccatione. Itaque rem facit frigidior. Causa namque rigoris in siccitate est.
- Cur biscoctus panis refrigeratus minus duriciam praese ferat.** An quod triticum dulce quendam ac letum succum in se continet qui ueluti anima eius est. Indicium quod cum siccet omnino exinanitur, cum autem uaporis aliquid sentit mox erumpit, & coalescit. Ergo cum humor hic in farina quoque tritici insit: maximeque in ea quae purissima est efficitur: uel in massa ex ea ipsa farina confecta idem seruetur. Argumentum quod decocta in pulpe redditur letior. Vbi igitur panis primo igni commissus est portio ridigi & leuis cum humore euaporat & quantum in farina fufureum maxime est totum deurit. Mox pane educto cum denuo massa retritatur: pressaturque pars farinae tenuissima: & humoris lentissima: quae solae supersunt miscentur amplius sibi tum quia tales amplius euaserunt: tum quo propter ignitionem. Fit enim mixtura eorum tincturae consimilis ita ut massa post trita similis farinae illi elixae afficiatur. Quippe pertrita iam prima relictaque parte farinae tenuissima: & humoris lentissima glutinosa: & resiccabilis redditur: ubi ignem persensit: nam & disiungi facilis quod lentum est nequit. Et humorem nullum per seipsum emittit quod spissum est: Hac igitur eadem re panis quoque biscoctus ob causas praedictas afficitur. Itaque minus durefcit cum semper inter se humiditatem contineat.
- Cur nonnullis de genere cibi: Tum humidum tum sicci multum temporis sine fastidio uti possimus: ut cibo quem triticeam ex farina ordeaceaue conficimus.** Et uinis austeris & aqua: aliis uero quamuis suauioribus: non tamen sine fastidio totiens uti possimus. An quod eorum quae in cibo assumimus:

alia ualidius alunt; suntque ad inundandum aptiora. Itaque uel ubi cibo priore consumpto uacui sumus, inest præterea facultas multa in corpore; quæ ut ad priorem corporis confectionem decocta; sic ad finem & succedentes coquendi uicem cruda animaduertitur. Cuius sane generis pars plurimum suauium est quæ enim pingua & dulcia & opima sunt hæc nobis gustu suauissima sunt. Eandem omnia ualide nutriunt; & decoquoque possunt solentque inudare quocumque inter seipsa discrimine differet. Vnde efficitur si quis sese implet facultas eorum diutius imoretur. Nec breui sensus deficiat. Non enim solum pleno uentriculo satietas oritur; sed digesta quoque alimonia cæteras in partes identidem usu euenit. An non id solum ipsum causæ est; uerumetiam quæ nonnulla per quæ modicæ naturæ usui sunt nobisque familiarissime cõueniunt. Hæc enim omnia quia secundum naturam sunt ideo melius a corpore dulcia recipiuntur ut quæ propter naturæ rationem facile respuunt. Alia uero aliis temperationibus congruunt: ut mel apibus secundum naturam sic suppetit, ut ea uesci tamen modo possint quæ uiribus sunt imbecillis. Itaque relinquendum quid est quantum absumat. Sed id ex proportione ad uires hominis. Quæ igitur e suauibus ita sese habent. Hæc quoniam naturæ minus propria cõueniunt; suauia quidem sentiuntur; sed parum tempore mox faciunt & fastidium pariunt. Quæ autem secundum naturam pro cibo deputata homini sunt hæc semper appetimus. Itaque fit ratione naturæ ut usu quoque eorum assiduo minusque suauium fastidire possimus.

Cur eadem ex assuescentibus suauia & admodum crebro utentibus insuauia sentiantur cum tamen assuescere sit sæpe & crebro quicquam facere. An quia cõsuetudo habitum rei cuiuspiam cupientem in nobis efficit non satietatem frequens autem uisio desiderium explet quod & ipsum quasi causa quædam est, habitus ergo cum exercitatur augetur atque proficiunt. Cõceptacula uero in fartam nihil ampliora reddunt. Quapropter cõsuetudo cum exercitatio sit auget habitum illum capientem. Quod autem usu crebro in cibo assumitur infartit quidem expletque desiderium; quo expleto non amplius escam recipimus; sed augere illud idem non potest ob eam scilicet rem quam modo de infartitione rettulimus. Ad hæc non ideo suauis consuetudo est, quia semper delectet. Nam res etiam solitæ moleste sunt si usu quis agit crebriori; sed eo certe suauius agit quam operis principium libenter adimus & diutius rem facere eandem assueti quam non assueti ualemus. Quia igitur re molestum hoc est quæquam suauis sit hac eadem; cætera quoque suauia efficere possunt. Vtraque enim cum crebro uel fiunt uel pro cibo sumuntur tediore certe afficiunt. Cuius sane causa est quod nos uires siue uirtutes uel recipientes uel agentes non infinitas; sed finitas habemus quæ ubi quidem sibi modice comperat obtinuerint; id enim est quod continue amplificari sentiatur alteræ satis expleantur alteræ agere nequeunt.

Cur panes ut parum tritici sic nimium tritici rumpantur. An quia parum tritici quoniam partibus minus cõnexis inter sese continetur; ideo rumpi facile queunt. Tritatio enim partes copulat & coniungit. Ergo suo ipsi discrimine ad disruptionem paratior reguntur. Adde quod multum humoris & in permiscuum continent qui minus trituram præssuramque recipere, at quos nimium tritos igni mandauimus hi sicci admodum sunt; quoniam humoris parum imodica agitatio tritandi reliquerit; ideo decoctis totum exactum est. Igitur rumpi utrosque necessum est; quoniam humoris multum educitur; multum enim ut absolute in his continetur quos parum tritaueris. Sic reliqui comparatione in his est; quos imodice agitaris.

Cur massa triticea candidior pertrita efficiatur ordeacea nigrior. Vtrum quod per summa ordeaceæ nimium afficitur. Calor autem humori permixtus candorem gignit; an quia cum lalescitur humor ad seipsa trahit; ut quæ partibus maiusculis constet.

Quam ob causam farina aqua subacta melius coeat; quam oleo subacta quod tenacius est; quam glutinarius quod lentius est. Oleum autem lentius quam aqua. An quia aqua tenuior est ut usquequaque iungere emolliereque ualeat. Coheret item & comprimitur inter se melius farina aqua subacta quam etiam sine contritu comprimi queat.

Cur massa tota leuior sit quam seorsum humor & farina. Vtrum quia cum miscentur spiritus intercluditur. An quia pars aquæ a calore farinæ indito euaporatur; itaque minus id redditur quod ex utroque mixtum constiterit; aer autem aquæ tametsi miscetur nihil tamen leuiorem faciat. Nam ipse quoque aer cum aere pondus augeat.

Quam ob causam lac uinumque dulce quotiens cum farina ordei bibitur dulcius sentitur. Vtrum quia ad non dulce dulciora istæ esse uidentur, farina enim dulcis non est; aliter quia humor dulcis mixtus cum farina diutius immoratur. An propterea quia farina quæ dulcedinem in se habet aliquod diu immoratur; itaque diutius sentio habetur.

Cur eadem potio minus meram appareat si farina ordei inspersa bibatur. Vtrum quod diuersa sibi miscentur & temperantur; an quoniam farina humori obducta in sese retrahens abolet qualitatem.

Cur alica plus aquæ recipiat quam triticum unde cõfecta est. An propterea quia alica farina quodam modo est similia farina autem plus aquæ imbibit; moles enim amplior eius quam tritici est. Pressius namque & constipatus triticum est. At quia autem amplius est; plus id capere potest. An non solum ea ipsa de causa ita fit; sed etiam calore quem intra se continet & farina & alica efficitur ut bibacius hauriantur.

Particula

quod enim calidū est humorem id & efficacius ad se trahit: & expeditius in uaporem consumit. Cur farina tritici massata pertritāq; longe amplior reddatur q̄ ordeī scilicet exproportione. An quod altera multum humoris sibi admittit: altera parum. Sed qua de causa plus admittat. Congruens enī potius dixeris: ut ordeacea bibacior sit. Quippe cum ordeum tostū triticum non tostum sit. An p̄pterea ita sit. Quia trituram pleniorē triticea patitur. Cuius causa est: quod partibus minutiorib; cōstat. Fit igitur quasi ut quantuplo partibus cōtineri pōt minoribus tātuplo humorem sibi largiorem admittat. Quippe quæ ipsum humorem pro glutine sibi capiat. Em pedocles quoq; suis in persicis diuerticulo quodam ait. Multaq; humoris proinde absumere queat.

Cur etiā igni mandata massa tritici amplius augeat q̄ ordeī. An q̄ humorem in se cōtinet indiscretū qui recalescēs extrudi nequeat: hic ergo cū in spiritū transeat: ne sese p̄mere patitur: atq; ex massa ordeī possit uidelicet propter tritici spissitudinem: spissius. n. est quod p̄tibus cōstat minutioribus. Iccirco extollit molemq; agit ampliorē. Ad hæc plus ista humoris cōtinet. Quo recalescente spiritus prouenire solitus est. Ex quaq; re autē pluris plus proficiscatur: necessum est.

Cur pistorum cæterorumq; officio fungentium frumentario: qui ordeum attractant imbecilli efficiantur: & destillationibus infestent. Qui autē triticū corpore sint bene habito. An q̄ facilius triticū cōcoqui q̄ ordeū potest. Atq; ea re delibamenta inde manantia esse facilia necesse est.

Cur panis tostus durior tepesfactus humidior reddi aliquantisper possit. An quoniam cum torrescit humor extruditur: itaq; panis relinquitur durior. Leniter autem cum recalescit humor consistens ab igne diffunditur. Humidiorq; proinde existit.

Cur farina tritici resiccata minus constipetur q̄ ordeī. An quod intercapendine uacāt: quæ ex partibus constant minutissimis: & plura quæ grauiora sunt: compressa suo p̄te pondere tantūdem occupant quantum pauciora. Sed farina ordeī crassiulcula est: itaq; siccata compesci atq; in minus contrahi potest: ut quod minus est suo compressū plus illud constipet in seipsum capeſſatque: triticea porro particulis minutissimis iam constat. Itaque non ideo resiccatur ut partes reddantur minores: sed ut leuioreſ efficiantur minusq; constipentur suo compressū & nutu. Natura enim grauior farina triticea q̄ ordeacea est.

DECIMAQ; VINTA PARTICVLA Q; VAE AD FRVCTVS ARBORVM PERTINENT.

Vam ob causam poma non ita prius esitata in repletionis mole respōdeant. An qm̄ cæteris esculentis genus pomorū longe grauius est: quod argumento ficuū constat quæ uouissime æstate ultimæ tñ euomunt. Poma igitur ante ingesta suo pondere in imū delapsa: spaciū amplitudinē relinquunt superius ut cibū sequentem admitti facile liceat. At si ecōtra sumatur usu eueniet ut quoniā deorsum ferri expedite non queant: innatent & partem totam fere occupent inanem.

Quāobrem cū dulcia nobis similia q̄ acria sint: ocius a dulcibus impleamur. Cōgruū enim ut cōtra eueniat: quādoquidem a similibus minus satiari consentaneū est. An quoniā nō æq; præmaturre cōceptaculū: ex quo hausimus & corpus quod uescitur impletur: sed uenter quidē repletus aliquādo est: ut eorum qui sitiunt. Sitis autē nihilominus superest. Nō enī ea de causa sitis cessat: quia uenter plenus humoris ē: sed quia mēbra corpis oīa humorē cōmodū sibi attraxerint: q̄ ubi illa satis suū desiderū expleuerūt tūc sitire cessamus: ita etiā fames: nec aliter tolli potest.

Cur ocius a dulcibus q̄ acribus sentiemur. An quia ocius dulce q̄ acre appetere desistimus: sed an p̄inde ut uenter impletur: nos quoq; dulcibus facitari possimus cōfessum nō est. Cū igitur desiderū celerius his ipsis expleri possit doceudū est. Alimēti desiderū siue cupiditas ut simpliciter loquar indigētia est: cū cibū uel nullū uel pauculū habemus. Quod cū acria nō ualide nutrire queāt: sed parū alimonix multū habeāt excrementi: merito amplius hæc appetimus: parūq; eorū cupiditatē exprolemus: qm̄ alimēto itē legemur: quo ip̄a careāt. At dulcia tota ip̄sa cibis idoneus sunt: atq; ex paruis q̄busdā eiuſmodi escā corpus capit uberiorē. Quod cū se abūde referſit: nihil edere p̄pterea potest. Plus enī tollerare nō potest: atque ita efficitur ut ocius a dulcibus satiemur.

Cur fructus arborū & canes & cætera id genus utribus uehemēter inflatis cōtēta ualeant icorrupta edurare nec minus quæ diligentissime picata obturataque circūundique fuerūt. An qm̄ corūpi oīa solēt cū mouent. Quæ autē plena sūt imota p̄sistūt: haud enī fieri pōt: ut motus sine inani spacio agat. Atqui istæ quæ ita iclusa sūt pleno undiq; cōstāt: ergo icorrupta seruari rōne.

Cur uinū post pomū putre epotū amarū sentiatur. An amarorem putredo habet. Itaq; quod de pomū per summa insidet lignæ humoris qui bibitur permixtum: diffusamque amaram efficit potionem. ipsum autem pomū per se esitatum minus depræhendi propterea potest: quia saporis id genus multa atingat inq; exigua discenatur.

Cur edenda bellaria sit: ususq; secundarum mensarū adiici debeat. An ut satis bibamus. Non enim

- fitis gracia solum quæ per mēsam primā nos teneat bibēdū: sed ēt post haussisse aliqd iuuat.
- Cur nuces tostæ refrigerate deteriores redduntur: & panis quoque & glandes: & multa id genus alia rursusq; calefacta eadem meliora euadant. An propterea quod refrigeratis succus cōcrescit & cōstat tepesactis rursus dilabitur. Suauitas autē nō nisi per succū percipi potest.
- Cur post fructuū esitationē, ut ficuū cætorūq; generis eiusdē uel uinū merū uel aquā supbibere debeamus, quæ qdē aduersa iter se sūt, an qd genus pomorū & calidū & humidū cā suæ generatiois est, habet enī tū ignis copiā tū humoris, iraꝝ succus pomi ueluti feruorē int⁹ pignē excitat quo mō mustū foris efferuet, uī tū hebetiore humor aut minus cruditatē cōmittit. Aqua igif suo frigore feruorē illū frāgit, atq; extinguit & uinū suo calore idē plærūq; efficere pōt: quippe qd perinde atq; ignis igni multus pauco uires subtrahat, amplius tamē humoris copiā suo calore emollit: & cōcoquit: suoq; pōdereinnatantem illum feruorem uincit ac reprimat.
- Quam ob causam caricæ bifidæ tantū dulcissime sint nec multifidæ: aut omnino in fidæ dulcedinē præstēt. An qd ex multifidis respirauit: euaporauitq; cum humore pars dulcedinis plurima ī his aut quæ infissæ coniuent humoris diluti copia est: quod nihil fere inde exactum fuerit. At quæ fisse qdem sed tamen fissura multiplici sunt immunes utroq; isto incōmodo caruerunt.
- Cur si ficus in furno siccantur: duriores efficiuntur q̄ si exēptæ foris refrigerent. An quoniā in furno humor totus ex nimio calore euaporat: foris aer circūfūdēs humorē cōtrahi emanareq; phibet ita, n. ut leuiter euaporetur potius accidit. Sūt aut quæ siccēt dura: quæ humēt mollia.
- Cur ab acerbis uinū aut aqua epota dulcior sentiat: cēpli grā si quis glādes: aut myrta aut tale quid ori māduerit. An merito ita fiat: quēadmodū uel in cæteris agit: oīa nāq; plenius eadē apud sua contraria innotescūt: Contrariorū autē sapores oppositi ferme inter se sūt. An ut res in his est: quæ colore inficimus: ita etiā lingua acerbis cōficitur illis: meatusq; suos patefieri patitur: ut dulce subire amplius possit. Res enī quasq; inficiēdas humoribus quibusdā acerbis ante imetgimus: ut inde affectæ ifici colore plenius atq; in eluibilius possint.
- Cur dulcia minus dulcia sentiētur calida q̄ refrigerata. Vtrū propterea quod simul sēsus duo existūt idest calidi & dulcis itaq; calidi sensus reliquū depellit atq; obfuscat. An qd etiam succus dulcis calidus est: itaq; ignis igni adiicitur: ergo calor est: qui impediāt. An qd ignis uires omnium minuit quia uim obtinet commutandi: calida igitur propiora mutationi sunt: refrigerata resident sibi que iterum constant.
- Cur paleæ fructus duros atq; inconcoctos emoliunt immaturitatemq; adducunt, mites autem & cōcoctos non putrefaciunt. An qd palea calida & attrahens est. Suo igitur colore concoquit: & per uim illam attrahendi saniem omnem seuocat: atq; imputridos seruat.
- Qua de causa ficus cum moles dulcesq; sint dentes offendant. An quia gingiuis sua lentitate adhærēt seque præmolles inter dētes insinuāt: & putredinē per suū calorem cito conficiunt forsitan & ob granorū suorū duriciam dentes celeriter effatigāt cū manducantur conficiunturque.

DECIMA. VI. PARTICVLA Q VAE AD MARE SALSAMQ VE OMNEM AQ VAM ATQ. VE AQ VAE CALIDAE RATIONEM PERTINENT.

Vt fluctus pelagi alti superfrangi non soleant: sed parui tantum & breuis. An quia parum humoris cum fertur discerni a spiritu facilius potest: quā multum. Cur nauigia onustiora in portu q̄ in alto esse uidentur celerins etiam de alto in terram ueniunt quā de terra in alrum prouehunt. An quod plus aquæ q̄ minus reniti ualidius potest: pauca, n. oppressa onere redit: ut demergi necesse sit: multa econtra repellit ac substinet. Vis enim ea est aquæ ut sursum uersus compellat inferius ergo ut in portu maris parum sic multum in alto est: itaque plus oneris conuehi in portu uidebitur: et mouebit ægrius qd magis imergitur & aq̄ minus reniti pōt. At uero ī alto res cōtra usu eueniat:

Cur fluctus interdum prius eueniant q̄ uenii. An quoniam primo spiritus ortu maris pars prima impulsā partem sibi continuam ipsa compellit: itidemque deinceps uice pari: seriæque agitur perpetua. Quamobrem cum mare ipsum continuum sit: efficitur ut quasi unus ictus cōtinuos ex his omnibus exultet: idque fieri uno in tempore possit. Itaque euenit: ut prima & ultima pars simul moueant: quod aeri nunquam accidit: quia cordore uno continuo hic ēē non potest: eo quod multiplici undique repulsiu retorqueatur atque conquatur ut primus ualidissimus que mouendi impetuis refringatur impediaturque: Quod mari accidere propterea nequit quia grauius aere motuque difficilius est.

Quam ob causam cum aliquid in mare undabūdum & æstuans iactum est ut ancora unda residet & quiescit: An quod mari ponderi cedit quod defertur quo cum aer delabatur: qui cum per directam in inum defertur atque atrahitur secū eodē id trahit quod mare delatere concitat: æstus

Partícula

autem maris nō desuper tendit ad ima: sed per summa uersatur: quo sedato tranquillitas oritur. Ad hæc cum mare in ea spacia coit: quæ ponderi descendenti cesserint: uertiginem mouet quæ non nisi circulo agitur. At cum linea recta circulum p punctum attingat: fluctusq; ad lineam rectam obliquæ ferantur: fieri pōt ut fluctus ipsi p punctum oras uertiginis attingant: nec prædictam ob cam tantū sed etiam q; ipsa uertigo accedens suo impetu circūndiq; illos depellit: quod cum itaq; fluctibus pars ea uertiginosa careat: merito unda iacta anchora residet tranquillaturq;. Adde q; aer qui cum pōdere illo delapso descendit: mox sese referens undamq; sursum compellēs bullas excitat quippe cum bulla humore consistat: qui de imis ad supera pulsus ab aere efferatur: omnis autem bulla lenis serenaq; est. Indicium uero q; unda q; pondus in imū corruit: submissa in cauū paulopost resurgit: & mari circundanti æquiperat.

Cur interdū nauigia dum cursū agunt in mari quieto repente absorbentur: totaq; ita periunt ut ne naufragiū quidē fluitans nusq; appareat. An cum locus cauernosus terræ subditæ mari dirumpit simul in mare nauigia introrūpūnt: introrsūq; spiritus ipetu trahuntur. Cumq; impulsu pari circū undiq; agitentur: deorsum ferātur necesse ē. Hoc idē apud Mesānam quoq; in freto fluctu reciproco euenit. Fiunt enim eo ipso uertigines: quæ in imū obsorbēt: tū ob eā quā diximus cam tū ēt p mare illud ē: terraq; ad lōginquū usq; subhiat cauernosa. Vertigines igitur eo usque per uim ducti rāt itaq; efficitur: ut inibi fragmēta nulla ualeāt fluitare. Fluxus autē ille fieri solet cū flatu desistēte priore: mari itē fluente flatus aduersus primo occurrit maximeq; cū auster. Cū: n. unde inuicem cursitāt: inflictu prætereunt mutuo: quo scilicet modo ī fluminibus fieri nouimus: atq; ita mare ī girū uertitur: quæ uertigo aut uertex uocata est. Fertur autem unda mamfractū inicio motus ualido desuper irruente. Igitur cum undas urgere inlatus non liceat: impulsu namq; repellūtur mutuo compelli prorsus in imum necessum est. Quamobrem id quoq; deferri eodem una cogitur quod uertigo præhenderit eademq; causa est: cur etiam nauigia resimentur: repandaq; deferatur cum de uorantur a uertigine: lam enim aliqua erecta, ex toto descendisse memoriæ proditum est.

Cur mare ponti candidius quā ægæi est. Vtrū propter uisus refractionē factam demari in aerem. Est enim aer pōti crassus: & albidus itaq; fit: ut etiam maris pars sūma talis esse uideatur: ægæi uero quoniā a longinquis usque purus & liquidus est: cerulius cernitur quo circa mare quoq; aeri renitēs: colorem eundem representat. An quod lacus omnes q; mare candidiores sunt: pōtus autē in lacus spēm propemodum transit: eo q; multi in eū fluuii effluunt: nec uero mari solū candidior lacus ē: uerū etiam fluuiis. Vnde pictores flumina pallida: mare ceruleū lacū candidū pingere non inepte cōsueuerunt. An quia per aquam bibi idoneam uisus penetrare facile potest aerem uersus reflectitur de mari autem nec sursum reflecti potest: quoniam leuis aqua non est & deorsum progrediens fatigatur itaque fit ut mare nigrum esse uideatur. At qui mari quod lacum simulat pars dulcis per summa innatat. Salsa uero in imo est. Quamobrem q; id penetrare aspectus nquit: sed ad uicem reflectitur albedinē per summa ostendit.

Cur mare minus qua aqua bibi idonea frigidū ē: oēsq; salsi humores nō ut dulces frigidi sūt. Vtrū q; mare spissius & corpulentius ē: tale autem quodq; minus refrigerati pōt: sicut & amplius incalere aptū ē: q; ppe q; calidore seruare suā ob densitatē melius possit. An quia mare pinguius est quo circa flāmā æque extinguere atq; cæcæ quæ nō potest. Calidius autem quod pignis est. An quā multū terræ in se cōtinet ppterea siccius est: quod autē siccius idem calidius est.

Qua de causa qui mari se lauerint: ocius resiccent cū mare grauius sit q; aqua dulcis. An quia crassius & terrosius est: ergo cū parū humoris habeat: merito sicari potest celerius.

Cur pflante aqlone: mare pspēctius: atq; trāslucidius sit q; austero. An qa mare cū se renū est colorē trahare sibi assolet. Inest enī aliquid pinguis in succo salso. Indiciū q; die tepedior oleosum quiddā secerni uidemus. Ergo trāquillo tepediorq; mari succus iste sua leuitate per sūma pandit: quod aquilone fieri minus pōt causa frigoris. Est autē aqua translucidior q; oleum. Id enī colore obducitur. Aqua uero expers coloris uisū obuia apertiorē sui præstat suspicionem.

Cur fluctus uentum præ se omnes ferant. An quia flatus futuri indices sunt: flatus enim impulsus aeris est. An quia uice pPELLENDI successiua cōsistunt: pPELLIT autē flatus nōdum continus sed exoriēs Prim⁹ igit q;si emarcuit: mox aut hūc pPELLIT factaq; altera dēsitate elāguescit: Quare cū hoc propulsu iā adest: propellēs quoq; illud uēturū esse palā fit. Facit enī idipsum cū incipit.

Cur fluctus anteq; flatus erūpit. An qa nō simul flatus desistit. & mare undabundum sedat sed mare postea cessat: iō fieri pōt. ut qui mouerit spūs ante occidat q; sensu obuius sit: itaq; nā fluctus spiritu prior est: sed ille latet hic patet. An flatus nō undiq; simul spiret: sed primū unde exortus sit. Simul aut spirat: & mare sibi proximū agit: quod exitū subinde proximū mouet: atq; ita fieri pōt: ut fluctus flatū possit anteire. Motus enī ille uelocior a mari nō a flatu principiū ducit.

Cur in mari melius q; fluuiis natare possumus. An q; qui natat sedulo aquæ admittēdo natatus admitti autem firmiter ad id possumus: quod corpulentius est. At aqua maritima fluuiali corpulentior

est crassior enim & ad renitendum ualidior.

Cur mare deuri potest aqua non potest. An & aqua deuritur sed mare minus ignem extinguit: quoniam pinguius est. Cuius rei indicium oleum facit: quod ex sale depromit potest. An etiam meatus maris minus congruant igni: aut qui crassiores sint. & eo magis quod salis ratio non deest. Vt igitur quod siccum est: minus extinguere quam quod humidum potest: ita etiam quod amplius siccum est: idem ex ratione urentius esse debet: & alterum magis altero. Quo enim siccus eo calidus est: mari autem isthac ambo inesse plenius palam est.

Quam ob causam demersi in mare plus temporis ualeant tolerare quam in fluio. An quia fluuiialis humor tenuior: Subiens igitur copiosius strangulat.

Cur mare perspectius & dilucidius est: quam aqua potu idonea: cum crassius sit dulcis enim falsa tenuior. An tenuitas causa non est: cur mare dilucidius sit: sed directi meatus id faciunt: quos tum plurimos: tum amplissimos continet: ergo illa potu idonea spissa ex tenuitate suarum partium est salsa amplioribus intersticiis inanit. An quia mare purius & sincerius est: terra enim nulla in eo permanat harena suo pondere delapsa in imum subsidet. At humor dulcis mixtus cum terra est. quae interueniens facit ut cito perturbetur.

Quam ob causam mane aura frigida demari non spirat: de fluminibus spirat. An quoniam mare locis patulis spaciosisque dilatatur: flumina angustissimis concluduntur. Aura igitur maris per multa uastaque spacia dispersata redditur: imbecillis fluminum autem uniuersa extinguitur: itaque amplius ualet & frigiduscula merito occurrere potest. An causa non in eo est: sed ut fluminum sua natura frigida sunt: sic mare nec frigidum: neque calidum est aura autem omnisque respiratio: humore uel calcente: uel frigescente excuti solet enim utrumque ex his fuerit: humor aerescente aer qui inde ortus spirat aura est: qui si a frigidis proficiscitur frigidus merito spirat si a ualde calidis cito refrigeratur. Fluuios igitur frigidos comperire omnes possumus: mare autem neque frigidum neque calidum ualde est itaque nec frigidum esse id potest: quod ex eo respirat cum scilicet mare frigidum ipsum non sit: nec cito refrigeratur quia calidum ualde non est.

Cur fluctus alterioris pelagi tardius desistant: quam breuioris. An quia res omnis serius ex motione multa quam pauca requiescit aestus autem magni pelagi amplior quam parui est. ergo nihil temere agitur si tardius quietatur.

Cur aqua salsa frigida bibi non potest: calida refrigerataue post quam calefacta est: melius potest. an propterea quod de contrario in contrarium res quaeque mutari solita est aqua autem salsa dulci opposita est. & cum calescit portio falsi decoquitur: cum refrigeratur in imum defertur & subsidet.

Cur aquae positae propter mare dulces magna ex parte non sale compiantur. An quia percollatae potu aptiores redduntur: percollari autem id melius potest: quam mari propius situm est.

Cur aqua salsa profluere nequeat an quia stabile quod graue est. Salsa autem aqua grauis est: quae propter calidum tantummodo ex salis profluere possunt: habent enim sibi leuitatem: quae pondus saluginis superat. Calidum namque leuius est. Adde quod aquae profluentes per terram nimis procollari queunt: itaque quantum crassius & grauius est id assidue magis magisque defertur & subsidet: quantum leuius atque sincerius id se uocatur & profluit. Vt enim falsum graue ita dulce leue est: atque ita efficitur: ut sint dulces quae profluunt: haec eadem causa est: & cur aqua salsa cum mouetur mutaturque dulcior fiat: leuior fiat enim permotum atque sincerior redditur.

Cur si quis in affrica propter mare in foderit: aquam principio dulcem post breui salinam eadem comperiet cum caeteris in locis minus id ipsum inueniat. An prima loci illius aqua concocta sub terra est: quae cum diutius manserit falsior a mare transmissio efficitur: ut quae nuper constiterit: caeteris autem locis aqua uel nulla est uel plura nulla prohibente siccitata est.

Cur sal eliquari citius aqua falsa quam dulci possit. An quod eliquari non aliud est: nisi ab humore coloreue subeunte resolui: & dirimi ita ut liquidum sit eliquare autem nequeunt: quae uel subire omnino non possunt: uel quae ita subeunt ut tangere nequeant. Vix illa uero eliquant quae facile transmeant: contra celerissime dirimunt: quae per uim se intrudunt. Subire autem nequeunt: quae amplis admodum partibus constant: quippeque meatus rei subeunde excedant: contra quae minutioribus constant: transeant sine tactione. At qui ut dulcis aqua tenuior: ita salsa crassior est: ergo altera sua tenuitate facile penetrans uix liquefacit. Altera subit quidem: sed minus propter suarum partium magnitudinem. Itaque cogere & proinde dirimere celerius potest.

Cur aqua minus candeat si moueatur: quod uel maris aestu inspicere potest. Vnde Homerus flatu oriente inquit: & flatu nigrescit potus eodem. An duabus de causis. nam si ex propinquo conuimur causa est quod uisio magis transmeat: aqua manente quam mouente eripit: namque trames omnis directus cum mouetur. Candidum autem id esse uidetur: quod perspectum atque plucidum est. Per quod enim uisus transire nequeat: id atrium esse affirmant. Quamobrem aerem quoque nigrum e longinquo candidum ex propinquo uidemus & maris ut quod prope abest candidum ita quod procul ceruleum & nigrum: sed si e longin-

Particula

quo spectatur: causa est modus quidam quo aspectus mouetur cum se ad elongatiora deducit. Quinetiam cum aqua quiescit aspectus uniuersus in lucem reflectitur: quod fieri nequit cum illa mouetur.

Cur fluctus præalti pelagi nequeant superfrangi quemadmodum parui. An quoniam aqua parua distrahi ab aere magis potest: quàm multa: propterea percussa facilius frangitur. Atqui in alto multa in breui pauca est: quæ in fluctus compellitur.

Cur loca austerum uersus spectantia aquas continent saliores. An propterea quod mare in terram sub austro interrumpit, dulces cum salis miscentur.

Cur aqua salua uino dulci magis quàm austero supnat. Vtrum quod dulce plus terræ cõtinet sicuti uua passa. An quia grauius & lætius dulce est: itaque minus miscet inmixtumque residet atque innatat.

Sed cur omnino possit innatare cum terrena: sit namque delatio usus deorsum est. Vtrum propter calorem modo salis excremento namque per summa erumpenti res similis est. An alia causa sit. Nam si non propter ea ita fiet uel dulci innatare minus incredibile erit: calidissimum enim est.

Cur fluctus ante interdum ueniunt quàm ueteri. An ea de causa qua etiam postea desistunt primus etenim flatus prius quasi læguescit: quàm fluctus ille impulsus: deuenit autem in terram: non ea unda: quæ prima impulsæ est: sed id uice pari subinde impellit quod proximum deinceps excepit.

Cur littora fluctuosiora solida sæpe efficiantur adeo ut plane pauimenta uideantur: & ut solida sunt: quæ frequenter fluctuum cõcaluerunt ita pars remotior soluta sit admodum & cedens. An propterea quod fluctus harenam non minutissimam sed maiusculam procul eiicit: ut & manus non quod minimum est: id maxime longe iacere potest. Tum etiam cum permulta & uaria promiscue cõquatiuntur: uersenturque pars minorum interlapsa spissat, atque cõsolidat: mox fluctus residentis: motio nihil propterea protrudit: sed opprimit pauimentatque: ergo quod exigua procul exilire non queunt incidit ut ex paruulis moles cõaugmentetur quæ quoniam motu frequenter agitatum est continua redditur: harena scilicet interlapsam te prætenui: dum cõpages cõtentione perpetua cõsistat. Tum fluctu ultimo pauimentatur: & humor leniter sensimque irroras cõglutinet. At post seposita oræ arida disgregatur & funditur lapillis etiam constat maiusculis minusque cõplanata est.

Cur superius mare salius & calidius sit quàm inferius: & puteis quoque potu idoneis pars superna salior sit quam ima: quantum esse e contra debuit: grauius enim quod saluum est. An quia sol & aer partem humorum leuissimam assidue detrahunt dulcissimam autem quod leuissimum est potissimumque de propioribus locis hauriunt: & maris igitur & aquarum dulcium summa uis solis exercet. Itaque salius id esse necesse est quod his residuum extat unde humor dulcis exactus est: quæ unde uel nihil minus abiit: propterea calidior quoque pars eadem superior est. Saluum enim quàm dulce calidius est. Quia propter quibusdam ex his quia disciplina heracliti sunt: placet ut dulci ex aqua siccata concretaque lapides terraque creentur. mare autem sit unde sol exalationes eliciat.

Cur maris pars terræ proxima dulcior est. An quia frequentius mouetur: salus autem humor: cum mouetur dulcior redditur. An quoniam aqua in profundo salior est: minus autem lata quæ proxime terram est. Quamobrem quæ statim a terra præcipiti altitudine descendit: salua est nec dulcedinis tantumdem reddere potest. Cuius rei causa est: quod salua suo pondere in immum potius deferat.

Cur mare solum omnium aquarum deuri potest: non enim pluuia non fluuialis non aliqua potu idonea. Vtrum quia multum cõtinet terræ: quod salis argumentum ipsius cõstat. An quoniam pinguiusculum est: quod oleum demonstrat quod in sale resudetur.

Cur lacus harenam uel nullam faciat: uel minus quàm mare & fluuius. An quia saxa in mari consistunt: & terra deusta maxime est harena autem saxum in parua minimaque perfractum est: quod ictu fluctuum frangitur. At in lacum saxa non æquæ consistunt pura sinceræque neque frangi itidem possunt eo quod fluctus non pari modo excitantur. Sed in fluuiis confici harenam, potius dixerim: quoniam terram hi detrahunt: saxaque suo fractu perfrangunt.

Quam ob causam cum lacus uel deminutus uel exiccatus est: fumetum in campo acrius gelu deurit. Vtrum quod humor lacus acrem suo uapore tepescit: ut minus atque imbecillius congelescat: quam locis palustribus & cauis. An de terra ut uulgo dicitur frigus incipiat & subeat: sensim lacu igitur absumpto frigus per terræ spacia, ampliora plenos inuadens gelu instringit deuritque amplius. Locis autem cauis atque palustribus frigora de imis aspirant quod etiam uulgo creditur & quæ terra, caleat tempore hiberno: tamen quia humida est: calor per summa insidens refrigerat: & perit: humor enim nec adeo procul est ut refrigerari caloris interioris beneficio nequeat: nec adeo paucus ut nihil ualeat madet enim terra ubertim. Fit igitur eo ipso congelescente: ut quasi super glaciem & ambuletur: & hibitetur.

Cur mare simul & salum amarum est. An plures esse in mari sapes nil prohibeat: quippe cum genus salum amaro coniungi esseque simul latissime pateat.

Cur lapides & teste in mari rotunda reddantur. An quia externa compari ademptu circumfracta

in rotundam se colligunt speciem: hæc enim sola simili extremo clauditur: mare autē quo quo uer-
sus agitando pariter circūundique frāgit: atque obiundit.

Quam ob rem nonnusquā si quis circa mare infodiat: aqua dulcis principio emanet: post uero salsa
efficiatur. An propterea mare ipsum dulcem illum humorem sub terra transmittit percollatque
merito principio dulcis est: leuior. n. dulcis q̄ salsus est. Itaq; prior occurrit: & mare dulcis aliquid hu-
moris in se habet: quod terræ permixtū facilius innatare potest. Sifum uero quoniam & grauius est
& aptius est ad secandum in imum defertur. Siue igitur ita est: siue per uenas ex cōtinēte in mare
dulcis profluat humor: non in merito p̄ maris summa extate possit: qua se cū eo cōmittat ergo me-
atibus post ea patefactis humor salsus copię suæ ratione uincendo. falsugine totam afficit aquam
Accipit. n. ut sup̄is obseptis meatibus: cōfluiū salsi hūmoris inter aliud faciat: contraq; patefactis
totum istuc p̄feratur: quō in corporis uenis fieri nouimus.

Cur mare cū grauius quā aqua potu idonea sit clarius atq; perspectius est: Vtrū quia pinguius est nā
si oleum affusum efficere potest: ut melius per aquā incernere sit: merito cū ipsum mare in se pin-
guis aliquid hēat: perspectius & dilucidius sit: ipsum enim oleum aqua leuius est: quāuis nō perspe-
ctius. An mare nō p̄spectius est: sed esse tale uidetur: quippe cū aqua dulcis: aut fontis: aut fluminis
sit fons suam aquam non sine terra emittit: ut purissima esse nequeat flumen tū terrā tū fecē secū
detrahat. Causa igitur hæc sit: cur dulcis minns perlucida appareat.

Qua de causa qui mari natant: uentre salubriter euacuātur: haud enim quia laborant: nā qui curricu-
lo eunt uahementius elaborant: sed tamē nō ita euacuantur. An nō oīs labor id faciat: sed solus q̄
nullā dat causam tabescendi intestinorū: maris autē mora uel oīo edatiorē: & uentris inanitate adu-
ctiorē hominē reddi uidemus: est etenim uapor maris calidus & siccus.

Cur lacus p̄sā qui potu idoneus est lauat: simul & purgat uestimēta humor. n. dulcis lauare pōt: ama-
rus purgare atq; abstergere: quæ quidē haberi simul non possunt. An nullus humor uestimēta suo
amarore possit purgare: sed lentore tantūmodo quāobrē trunculi: & quæcūq; mucosa uim abster-
soriā obtinent. Igitur & amara quæ ferme lentescūt purgare queunt cætera nequeunt. In hoc autē
lacu accidit ut nitro uirtutis amarū totū deustū sit pingue & lentum remaneat. Hoc igitur abster-
git & purgat. Lauat autem suo dulci humore.

Cur maris undabundi quod desistit albicat: quod puoluitur nigricat. An quia quod minus cernim⁹
nigrius id esse uidetur: minus autē cernimus quod mouetur q̄ q̄ quiescit. An quoniā cādet q̄ trāspi-
citur nigrescit quod aspectu paruiū non est: minus autē id transp̄citur quod mouetur.

Cur aqua p̄fusi calida minus calorem percipimus cum peruncti oleo sumus. An p̄pter corporis leni-
tatē facile aqua dilabitur minusq; immoratur quā ut calor subire ualeat:

Cur puteorum aquæ tepidæ a meredie æstate reddantur. An quia tunc frigiditate aeris iam superata
calor plene inualuerit: ante autē frigor calore soluitur & cessat. Nō enī simul alter cessat alter inua-
lescit sed spacio temporis.

Cur aqua interdum facta calidior quam flamma līgua deurere nequeat: flāma queat. An quia flāma
prætenuis est: spiritusq; ex ea proficiscens partibus tenuissimus constat. aqua profecto crassiuicula
est: itaq; subire non potest. At uero flāma carbonūq; ignitamentum suam ob tenuitatē facile sub-
eunt: & quæ resoluunt.

Cur aq̄ feruēs liq̄ facere neq̄at: uēter q̄at. Vtrū uētris calor sua tenuitate subire pōt aqua sua crassitu-
tudine nequit. An q̄ cætera quoq; liquefieri humor p̄hibet. Nulla. n. res est quæ iter humorē di-
labi & tabescere possit. At in uētre humore in uesicā secluso facultas resoluendi acquiritur.

Cur fundus uasorū nō urit: quæ aquā feruētissimā continēt: sed plærīq; fundo sustinētes deportant:
aqua uero ipsa exēpta urere pōt. An eo q̄ calor in fundū uasis cōtractus extingui ab aqua potest:
Quo fit etiam: ut eliquari res nequeat: eliquabilis siquid humoris admittatur.

Cur aqua nō perinde hiberno tpe: ut æstiuo efferueat: nō solum pari cōcalefacta igni: sed etiam ple-
niori & tātūdc calens: atq; etiā uahementius. An p̄pterea q̄ aquæ efferuētia bullarū elatio est. Aq̄
igitur ipsa nō minus hieme q̄ æstate calefieri potest. sed bullas efferri: frigus ambientis aeris pro-
hibet. Itaq; minores paucioresq; consistunt. At ætate contra oīno est. Ille autē efferuendi æstus nō
nisi frequentia magnitudineq; spumæ exultat.

Cur calida aqua rugare potest: ignis qui tā calidus est nō potest. An quia ignis spiritū agit ut tū efa-
cere ualeat. circū enī cutis obtendit ruga autē cutis cōtractiūcula est.

Cur fundi uasorū q̄bus calefacimus aquā radii calidiores sunt: dū aqua ipsa frigidiuscula est. an quā
aqua adhuc frigida calor cōcludat: circū obsistatq; intus: cū ei exitus oīs denegetur. At uero aqua
cōcalefacta: q̄ nihil p̄pterea calor arcetur. sed libere respiret: deminuaturque fundus frigidior reddi-
tur: non secus ac balneæ. has enī hieme q̄ æstate calidiores experimur: quoniā calor hiberno po-
tiusq; æstiuo tēpore aeris circūfundentis frigore intercluditur.

Cur aqua feruens nunq̄ expaflat: fressum oīe atque lenticula solida expaflant: q̄q̄ his leuior aqua ē

Partícula

leuius autem procul piici facilius potest. Quinetiam argentum cū decoquitur idē hoc facit. Itaq; qui in officinis argentariis defecandi funguntur officio argenti reliquias colligunt lucro. An quia expansionē calor agit euaporādo cogendoq; ea quæ suo naturali inpetu obstant aqua Igitur quoniam leuius & prætenuis est: nihil per uim reiicit: itaq; nimius calor colligi non potest: sed antequā contrahatur: reprimitur omne: atque excutitur: quod subinde accessit: at uero quæ corpulentiora sunt ut polenta ut argentū: hæc ut per corporis grauitatem arcent repelluntque ita ui per renixum erumpunt: ut calor qua uicerit exiliat uæhemens. Facit enim corpulentia spissitas ne transeat: sed arceatur dum ictu caloris superfluentis extrusus sit: atq; eiaculatus. Fit ergo ictus non impulsus ut pote cū calor inferius sursum uersus efferatur celeriter.

Qua de causa quæ parte temporis calido in humore maduere tumer: quæ multum hæc collabuntur & rugant. An quoniam calor ut ex cōcretis humorē elicit: ita ex humore spiritum creat densaque omnia laxat. Principio igitur concreta tepefaciens facit humidiora cū spiritum ex humidis ducens diffundit & tumefacit. Cumq; amcalescit partem sumā elaxat. ut uapor inde respiret: humorq; efficatus facit ut moles concidat qua collapsa cutis omnium summa rugatur: quo autem contractione inæquali flaccescunt: eo rugosa multiplici asperitate efficiunt.

Cur aquis calidis potius quā frigidis lapides concrecant atq; coaugmentent. Vtrum quo lapis defectum humoris consisti caloreq; potius quam frigore humore deficit & lapidescit calore: ut etiam Empedocles lapides inquit & saxa feruentium aquarū opera cōficit. An solum calor elapidat sed frigor etiam humorem nimio gelu absumendo: indurat facitq; lapidem. Quod si nimium frigus ita agit. Simpliciter quoque ita agi posse certum est.

Cur si inter aquam pedem qui teneat calidam pede quiescente aquā minus calidā sentiat mouēte calidiorē. An idē quod uel in toto corpore accidat. Si quis enim curiculo itaerem qui subinde obuiā fuerit sentit frigidiorē: eoq; magis qua cursum agit prolyxiorem.

Cur amplius in sole res calidæ quā in umbra refrigerent. Vtrum quia minor calor a maiori absumitur. An quod in umbra rigor circūfundens calorem interiorē reprimat: nec effluere sinat: quod idē moribūdus aqua: offusa frigida aduehit: quippe calorem concludat & arceat ne foras se promat: Deniq; per hyemem omnibus accidit calidioribus suam esse partem interiorē. At in sole ui nulla arcente calor effluit: atq; ocius euanescit.

Cur aqua minus salubris balneo sit: quam sol tepefecerit. Vtrū quia corpori adhuc insidens refrigeratur: horroremq; mouet: An est etiam istud. Verūtamen & si quis ea sæpe utatur ualitudini fiat obnoxius. Res enim calida omnino uim coquēdi siccandiq; obtinet: frigida compescere atq; cōtrahere potest. Itaq; utraq; aliquid boni affert: quapropter aqua & frigida & calida ex igne balneum prestat commodū. At quæ sub sole tepuerit. ob sui caloris imbecillitatem præbere illorum neutrum habet: sed humificat tantum perinde ac luna.

Cur aqua sole calefacta parum salubris sit. An quia rigorem aduehit. ubi refrigeratum est.

Cur aquæ magnesiæ: & artanæ feruidæ satis sint potu idoneæ An quoniam aquæ copia dulcis. ad pfluentem calidā sese applicat: eo tum modo: ut salugo tollatur: & calor eduret.

Cur aquæ magnesiæ feruidæ feruere quidē: aliquando deserunt. falsæ tamē nihilo esse disierunt. An quia aquæ copia frigida aliunde fusa in fontes feruidos calorē omnē extinxit: itaq; terra tametsi falsa persistere potuit: calida tamē eē propter aquæ adiunctæ copiā potuit. Proximū igitur id accidit aquæ quā per cinerē transmissam collamus. hæc enim transmissa p calidum cinerem nec ipsa suū frigore amittit: & cinerē frigidū reddit. Salsa tamē amaraq; per cinerē eē. Sed cū aqua quæ frigida accesserat: alienigena esset: color uernaculus terræ frigore illū pauciorē euincere uiceuersa potuit atq; ita suum calorem aquæ recepesunt.

Cur aquæ feruidæ falsæ magna ex parte pueniāt. An quia plæreque oēs p terrā alluminosam pcollant: quod odore eorū cōstat. exustorū autē oīum cinis falsus est: sulphurq; redolet: quapropter feruida oīa modo fluminis urunt: & quidē plura fulminis tactu extiterunt.

Cur calidæ balneæ sacre habeant. An ppea quæ sulphure atq; fulmine rebus igenuæ sacris pueniant.

DECIMASEPTIMA PARTICVLA QVAE AD AEREM VENTOSQ; VE PERTINET.

Ut membra corporis nostri in utribus obtenta inflatis doleant. Vtrū ppter pressuram aeris. Ut enim extrinsecus utrē præmenti aer nō cedit: sed repellit: sic etiā quæ intus tenentur: aer eōprimat atq; afflictat. An quia per uim aer retinetur: stipaturq; foras uersus suapte natura undiq; impetens nimirum ad id corpus enititur quod medium continet.

Cur paludibus iuxta fluuios positos fieri soleant qui bomugi appellantur: quos thauros numinis religiosos fabulæ narrant: est id sane fremitus mugitui tauri adeo similis ut boues. cum audiunt nō

secus afficiantur q̄ si theurum senserint mugientē. An cū aut fluuii in paludes se fundūt: aut paludes restagnāt: & uel a mari offense retorquetur: uel flatura uniuersum emittunt: tū fremitus ille excitatur. Causa uero q̄ terræ cauernæ infodiūtur: in quas aqua interrūpens quoniā fluctus in eiusmodi redundatione mouetur: aerem per angustas ceu si quis in amphorā inanem strepitū p̄ osculū mouerit mugimento similis sonus exultabit: mugitus etenim bobus per idipsum figuræ genus p̄ fertur. Multas autē mirasq; uoces informare figuræ cauernarum uariæ possunt. nam & amphore fundum si quis detracto operculo uicissim modo intus attrahēs: modo extra depellens p̄terat: sonum perintercapedinem tam ingenuū reddet: ut belluæ pertimescant & fugiant: quod pomarioḡ custodes emoliti consueuere.

Cur aer cū aquā tāgit nō humescit. Nihil enim de cætetis est: quod si tetigerit humidū non reddat. An ita eorum extrema coeūt: ut simul sine ullo intersticio sint: nec plano diuerso distinguantur. Igitur cætera quoniā grauiora sunt subsidunt: itaq; humorem sibi admittunt. Aer ut leuior nihilo inferius uergit: q̄ extremum limitet. Tangit ergo quia nihil interiacet: remanet expers humoris quia semper super aquam extat.

Cur nocte media & meridie maxime cælum soleat tranquillari. An quia uenti tranquillitas aeris statio & requies est: qui tum constare maxime asolet cum aut uincit: aut uincitur: & enim quādiu pugnat mouetur atq; inquietatur. Vincit autem maxime nocte dimidiata: uincitur meridie: ut enī medio noctis sol remotissimus sic meridie proximus est. ad hęc flatus uel ortu solis uel obitu incipit: cessat. q̄ni ortu cæperit: cum uictus est: qui uespera cum parta uictoria desinit. Itaq; fit ut alii meridie: alii noctis medio cessent.

Cur prima luce & iam inane frigus sit amplius q̄ nocte. cum sol a nobis propius absit. An quoniam cum dies instat ros cadit atq; pruina: quæ frigida sunt: ergo in spersis locis omnibus frigido humore merito acrius refrigeratur.

Cur in ponto intentius & æstus & frigora fiat. An aer regionis illius sua crassitudine nec hyems tepescere: nec ætate refrigerari potest. An propter uarium solis cursum. Recedit enim per hyemem: accedit per æstatem:

Cur noctu potius q̄ interdū serenū sit. An q̄ & flarus & perturbationis causa solis uis est. Istæ enī motu accito quodā oriunt̄. Calor igitur causæ est: ob eāq; rem cum his adest quiescunt oīa: & sole abeūte magis q̄ ueniente. & quod dici solet. Nauibus hiberno uentos dat terra secundos: hoc sibi uult: q̄ ubi motus maximus est: ubi minime quicq; uel seruari uel consistere potest: æquabili nāq; statu uiribusq; efficacioribus esse id debet: quod consistendum cōseruandūq; sit. Mare autem hybernis temporibus terra æstiuis sæuire illum in modum solitum est.

Quam ob causam humor pleno contētus in dolio diffusus in utres: non solum cum utribus recipi ab eodē dolio possit: sed etiam locū relinquere quo etiam plus humoris capiatur: An quoniā aer in humore inest qui dum in dolio est excerni p̄pter dolii magnitudinē non potest. fit enim ut exprimi de maiori uel humor uel spiritus difficilius possit: quæadmodum etiam de spongiis amplioribus minus exprimitur. At cum in parua digeritur: extrudi iam de utribus expeditus potest. Itaq; dolium & utres: & humorem etiam alium capit magisque in uino id accidit: quia plus in uino aeris inest q̄ in aqua: huic sane proximum cineris & aquæ: tantūdem simul uas idem capere posse q̄ tum plurimum utriusq; seorsum infusi capiat. Cineris enim complura caua & inania esse uidetur: quibus aqua sese insinuat: ut quæ tenuior sit & constipat uero spissatque arctissime quoniā particulatim constipatio agitur. Densantur enim adductanturque omnia plenius cum paulatim constipantur quam cum uniuersa quod cum ita fiat: cinis collabaturque: & subidet simulque humorem in se per cauorum suorum opportunitatem admittit. At si cinis qui in aquam immittitur calidus est: aquam dirimit uertitque in aerem. Idem illud agitur etiam si primum aqua infundatur: post cinis iniiciatur: unde aquā etiam ipsam caua quædam & hiantia in se continere putaueris: An non aqua cinerem sibi admittat: sed cinis aquam. Quod enim tenuius est: subire id posse cōgruum est. Constat itē experimento. Cū enī cinis inspergitur. eodem reliqua aqua confluit quo loco inspsum est. Cuius cōtrariū certe fieri debuit: si aqua cineris esset capiēs. An si prius aqua uas ex toto impleuerit: nihil p̄terea capiet sed adito quolibet effundet. Sin autē ubi semel aliquid aquæ infusum est cini descenderit iam tunc quod dixi eueniet: quippe cum cinis sit ipse qui capere ualeat: hæc eadem ratio est: cur foueæ terrā in exemptam recipere totam nequeant. Locus enī ab aere occupari uidet̄: itaq; fieri nō posse ut tātūdem recipiatur.

Cur aer q̄ luce crassior est: solida ualeat p̄meare. lux ipsa nō ualeat. An q̄ lux p̄ directū t̄m̄ nō fert̄: ob eā rē oculus q̄ trāspicere p̄ rata nō possit: ut p̄ punicē q̄ meat? euariāt p̄ nitrū facile possit: q̄ meatus positi e directo sūt. At aer ipedimēto nullo arctet: q̄m̄ qua trāsit tēdere e directo nō solet.

Cur aer p̄ aquaq; tactionē frigidus reddi possit humidus nō possit. Et si qs in aquā uāhemēter inflarit ut fluctus inde moueatur: & mūdetur. Frigidum autem reddi constat: eo q̄ qui ex aquis aspirat

Partícula

- refrigerat. An frigidus esse calidusue, naturæ suæ habilitate pōt, ut rei tactu imutet quā tetigit; humidus eē idcirco nō pōt q̄a leuior est, neq̄ ima humoris unq̄ sua ipse petit natura, sed sūmā semper planūq̄ attingit, & si deorsum cogat, humor quoq̄ feretur inferius ita ut nunquā in profundū sese ire patiatur.
- Cur aer bullis cōrētus, aut de imis aquæ ascēdēs, haud unquā madidus emergat, An q̄a humor nō in sidet, sed dilabit̄, qui tamē cōtinet bullas, uel minor est, q̄ humefacere ualeat.
- Cur aer madere nō possit aqua autē queat q̄ppe quæ ēt trāslata in aerē madeat, An eadē causa sit, q̄ & lapis madere neq̄at; haud enī madēdi oībus uis data ē; sed his tm̄ q̄ leta sūt & aut humida.
- Cur utres īflati ualeāt fluitare, An p̄pea q̄ aer sursum efferē, Vtres, n. & inanes deorsum ferunt, sic īflati supra iō residēt; q̄ ab aere sustinent, Sed si aer eleuet; atq̄ p̄hibeat; quo minus deorsum ferant, cur īflati grauiores efficiant, & qui fieri pōt ut cū grauior sit emineat; cū leuior deferatur.
- Cur aer nō sursum ferat, Nā si ex motu caloris spūs excitari debeat ignisq̄ sublimia petere natus sit spūs eodē currere debuit, Siquidē mouēs illud sursum uersus īpellit, quodq̄ mouetur eodem ferri aptissimū est, Hunc enim tramite ferri obliquo latissime patet.
- Cur aurora frigidior q̄ uespa est, An q̄m̄ altera noctis medio p̄prior est; altera meridiei, est autem ut diei mediū calidissimū q̄a soli p̄ximū est; sic noctis mediū frigidissimū q̄a remotissimū.
- Cur tēporis feruidi noctes molestiores q̄ dies sunt, An quia flatus oēs tunc cōsilescunt; anniuersarii nāq̄ illi & p̄æuii minus nocte q̄ interdiu spirant.
- Cur icorrupta durare possint; quæ utribus continētur; inflatis aut uasis bene opertis, an q̄a putrent omnia cū mouent̄ imotaq̄ oīa sunt quæ plena; istæc autē plena.
- Quā ob cām aere sudo aptoq̄ frigus fit acri⁹ q̄ nubilo cū stellæ sint calidæ & cælū; an q̄a nihil tūc est; q̄d uaporē arcere cōtinereq̄ ualeat; sed diffundat̄ necesse est; at cælo nubilo arceat; & aquilone magis q̄ austro eadē illa de causa auster enī nubes colligit aquilo dispelit; & quidē aquilone magis q̄ austro euaporari uidemus, & hieme potius q̄ æstate; aut p̄pter dissimilitudinē; aut quia uapor nō nisi refrigerato humore calido depromi potest.
- Cur minus q̄ plus aeris calidus sit; cū angusta enī oīa sint calidiora, an q̄a magis mouet̄ qui plus est, motus aut̄ frigore acciere pōt; cuius indicatiū q̄ calida cū mouent̄; refrigerantur.
- Cur aq̄ & terra putreāt; aer & ignis nō putreāt; an q̄m̄ oē q̄d putret calidissimū fiat necesse ē igne autem calidus nihil est, an q̄a refrigerari prius oportet, q̄d putredinē cōcepturū est, ignis aut̄ calidissimus semp̄ est, aer uero igne refertus est; nihil autē putret cū calidū est; sed refrigeret̄ ante oportet q̄ putreat, At aq̄ & terra uicissim mō calida mō frigida effici possūt.
- Cur cælū nubilū tepidi⁹ sit, q̄ apertū & placidū, Vtrū ut ueteres auctores dixerunt, q̄a stellæ frigide sint, An id absurdū admodū est, sed q̄a cælo sereno uapor extrigi melius pōt indicatiū q̄ ueto silēte ros & pruina cōsistūt, Cū igit̄ serenū est; calor difflat̄ quo humor eruitur atq̄ efferē itaq̄ aer frigidior fit, Qua de causa humor a calore demissus irrorat, at cū nubilū est arceat & cōstat, quo circa nec ros nec pruina contrahi potest cum nubilum est, ergo calor ad terrā remanens; ut facit tepor amplior esse possit.
- Cur altis ædib⁹ aer soleat uētileri reciprocariq̄ p̄sertim cū t̄ps q̄erū est, an q̄ aer p̄laxo quodā contextu & hiatu lēto est, ergo cū hic extrinsecus itroire icēperit cedit & cōtrahit̄; aer quē domus cōtinet; quo collapso adductoq̄ inanior reddit̄; qui foris est; & spacia multo laxiora capescit quæ in spacia aer domesticus relabit̄ ferturq̄ expedite eodē q̄m̄ & ipse pendeat; & natura inanis reniti nequeat; quod cū per multa eius mēbra eueniat p̄ximus hūc aer sectat̄, adductus p̄pulsione primoris, Tū eo large foras iā p̄fluente; locus internus inanis reddit̄; & uacuu; externus contra; repletur spissescitq̄ ac deinde in hunc modū reciproco fluxu actitatur.
- Cur uētus ecias; solus ex oīum uētoꝝ numero nubes ducere ad se possit, Vtrū q̄ uētus aduersus reflat eodē t̄pe, An q̄m̄ de locis eminetioribus spirat, Sūc enī partes quæ ad solē orientē uergūt eminetiores; q̄ quæ ad occasum; indicatiū maris occidui magnitudo facit & latitudo, Quod cū desup̄ in aduersum spiret, lineā sua delatione ista terrā uersus cōnexā agit; regionēq̄ inuadēs ut dixi occiduam; nubesq̄ p̄ lineæ suæ figurā cōtrahēs ad se suo inde reflexu eas uocat atq̄ īpellit; quod solus hic p̄pterea facit q̄a cætera loca uel editiora sunt uel submissiora quæ uersus ut aut de imo aut e directo flatus ferat̄ de uexu terrā uersus necessum sit; ita ut ad postremū reflexus effici nullus q̄at eo q̄ flatus nō ad terrā subditā aeris amplitudini sine p̄trahēdi faciat; nec ubi aer cogi ī nubes possit, Subsolanus ac cæteri minus caui; quoniam humidi non sunt; nubes nō cogunt; itaq̄ uel nullatenus uel minus idipsum facere possunt.
- Cur aq̄lones anniuersarii fiāt austri nō fiāt, An austri quoq̄ fieri p̄nt; sed cōtinui; q̄a initiū austri lōge a nobis est, Aquilonis in uicino est quippe cū sub aquilone habitemus; itē aquilones anniuersarii trāquillo aere spirant; quippe qui per æstatem moueri soleant, austri ueræ oriuntur; cū aer minus quiescit, addo etiā q̄ auster h̄midus est, h̄mido aut̄ superior locus alienus, Quāobrem humo-

res qui eo in loco consistunt: cito resoluunt: & euanescent & cum humores erratici uagabundique sint accidit ut aer quoque eodem ducat quo humores ipsi uarie dilabantur. Quod cum non loco eodem agitur efficitur porro ut flatus diuersi orientur, flatus enim non nisi motus aeris est.

Cur auster post pruina spirare soleat: an quia pruina nisi facta decoctione haud unquam consistere potest. Mutatio autem post decoctionem purgationemque fieri in contrarium solet: aquiloni autem contrarius auster est, haec eadem causa est cur post niuem auster spiret: omnino enim & nix & grando: & imber & omnis id genus purgatio decoctionis indicium est. Unde fit etiam: ut post imbres caeterasque eiusdem generis tempestates flatus desistant: & consternentur.

Cur procellae hoc est: uenti qui excussi nubibus saeuunt: imbre superueniente ocius cessant: an quoniam aqua expressa uentres nubium confident unde flatus origo est.

Cur non idem uenti ubique afferant: an quia non idem motibus ubique occurrunt sed aliis partes aliae sunt obiectae. Nubes enim ibi magis consistunt: ubi uentus nix quasi loca ardua superas depellere praeterea nequit. Cum autem consistant praematur rumpuntur imbreque dimittunt.

Qua ob causam caelum purum & placidum serenum indicat tempus turbulenti hiemem praenunciat. An propterea quod hiemis aer consistente: spissescereque fieri solet: ergo cum sol euincit discernit illustratque aerem: cum euincitur nubibus: offuscat atque incrassat. Quod si constitutio ualida: hiemis continuo luce prima erumpit. Sed si imbecillior sit: nec tamen ex toto succubens occasum uersus depellit quod consistit: ac inibi manet eo quod aer terrae proximus hieme instate crassissimus est & mox reliquus quoque consistit quoniam initum firmamentumque obinet stabilitatis quod suscipere atque colligere possit quantum subinde accesserit. Ut enim in acie conuersa in fugam uno resistente: caeteri quoque omnes insistent: sic in aeris ratione fieri solitum est. Quomodo cito repente interdum fit, ut caelum nubilum reddat. cum igitur occasus est perturbatus constitutionem minime uictam esse a sole diu pugnate firmissime indicat itaque plus ita posse consistere consentaneum est: & quidem minus timendum cum hieme praegressa quam cum post serenum id accidit, quippe cum illa ratione ueluti reliquias quasdam restare, hac initum consistendi oriri nideatur.

Quid est quod flatus moueat tropicos, id est quos uersorios aut reciprocos appellamus an eadem ratio est quae euripi mari reciprocae agitur, nam & mare & aer eatenus fert: quatenus profluere licet. Deinde cum obice quadam amplius praegrassandi licentia his tollitur: qui terra praegunt, ob eam, scilicet rem quae suae motibus delationisque primordia parum habeant ualida, tunc recipiuntur & redeunt.

Cur idem illi tropici mari spirare soleant. Vtrum quia mare uicinum est, an quia tropicus apogaeus, id est flatus abterraneo contrarius est. Versarius enim tanquam reuersio abterranei est, quippe cum alteraneus flatus ex terra in mare profluens sit: cuius recipiatio uersarius est, itaque de mari terram uersus spirare necessarium est, an uenire inde putandum quoniam aer collectus in mari est: qui illo fluxerat. Sed ratio cur nec in terram consistat: & reflectatur cum profluit quod mare in cauo est. Aer autem modo aquae ad id fluit: quod cauissimum est.

Cur dici solet. Tertia lux nunquam nocturno aquilone laborat, an quod flatus septentrionis imbecilli sunt cum nocte spirare incipiunt, argumentum enim non multum aeris esse motum quod eo tempore spirare exorsus est quo caloris exiguum est: exiguum namque caloris exiguum aeris mouet, atque flatus minimo omnes intra triduum finiuntur, ergo nec is diuturnior esse debet.

Cur aquilo crebrius quam auster spirat: an quoniam aquilo parti orbis terrarum habitatae uicinus est. Idcirco latere non potest. Simul enim ex sui temporis breuitate & spirat & adest: at auster quia elongatus quo admodum nisi uahemens sit uenire non potest.

Cur auster minus hibernis noctibus quam diebus spirat, an est quod sol, noctis est tempore australi regioni propinquus, & noctes ibi tepidiores quam dies aquilonem uersus: itaque aeris multum mouet: & nihilominus quam interdiu. Sed calor dierum uahemencior omnem assumendo humorem efficit ut minus spiretur.

Cur auster canicula oriente moueat, idque lege naturae certissima fieri soleat. An propterea quod regio inferior orbis sole, scilicet remoto minus calidum est. Itaque uapor inde large emigrat & multi profecto austeri spirarent nisi anniuersarii prohiberent. An omnibus astris tamen orientibus: tamen occidentibus aer soleat commutari. Sed canis praecipue, quod quod flatus latissime constat quod eius ortu & post ortum sequuntur quod cum aestus tunc uigeat: spiritus calidissimos pro idem tempore oriri congruum est. Auster autem calidus est: & cum ex contrariis in contrarium maxime commutari solitum sit, ortumque canis praecipue uicupati antecedit, quod aquilonem sunt merito post eum auster spirat, quoniam quod assignari necesse est, idque austris fieri orientibus, huic autem uerbo cum assignari dicimus subiecta notio est: aerem insigniter commutari & quod mutari flatum omnia genera in uentos aduersos aut dexteris solent. Quod cum aquilo non transeat in latus dextrum reliquum est: ut in aduersum hoc est: ut in austrum transeat. Quinetiam dies post brumam quintusdecimus austrum pro se fert: eo quod bruma initium quoddam est: moueturque a sole, is potissimum aer qui brumae uicinus est. Sole autem tunc ad austrum uergere certum est. Ut igitur cum ortum prepat, flatus excitat subsolanus, ita cum meridiem adit austrum euocat: nec tamen statim a bruma id facit: quoniam breuissimas tunc agit distancias. Sed quoniam decimo quia tempus id modice se habeat: ad primam discessus sensationem. Totum enim id tempus pars conspicua est.

Particula

Qua de causa orationis exortu dies maximeq; uariant: flatusq; in opportuni moueant. An quonia in mutatione uaria maxime oia sunt: quae non uno certoque tempore motuue describunt, at qui oritur orion ineunte autumno occidit hyeme, ergo quia non uno tempore constat: sed alio incipit: alio cessat flatus etiam incostates esse necesse est: utpote cum ancipiti conditione proueniatur: quos sibi tempus utrumq; sortitum est & quidem difficile esse orionem & cum oritur: & cum occidit ex temporis uarietate recte affirmant, Turbulentum enim atq; inaequabile esse necessum est.

Cur aquilo nocte exorsus dieterie cessat. Vtrum quia ex paruo imbecilliq; initio prodit, tertius autem dies decretorius est, an quonia uniuersus modo ecnephiarum, i. pcellarum nubibus excussorum flatum funditur: idcirco compendio cessat.

Cur pueri aqlones spirant, an quoniam pars orbis terre habitata septentrionibus subdita est eminentior & extra solsticiu posita & niuis plena: quae nix non motibus nullis nunquam deest. Cum igitur concreti humores tabescunt flatus magna ex parte oriuntur, is autem aqlo est qui a septentrionibus mittitur.

Cur austrum hyeme atq; ineunte uerae atq; autumno cessante spirare soleat: undabundiq; sint & contortuosi: atq; africae non minus frigidi quam regioni nati aqlones, an propterea quod sole propinquo spiritum moueri necesse est, Sol autem per hyemem austrum uersus profert: & ineunte uerae desinenteq; autumno iam calefacere incipit, aestate contra septentriones petit: & loca relinquit meridiana. Calidus autem propterea est: quia cum aere africae miscetur: qui calidus est, hinc etiam in mare corrumpens ingetes excitat fluctus: facitq; australem aetatem.

Cur auster foetidi halitus causa sit. An quoniam humida & calida corpora reddit: quae maxime putredini opportuna sunt.

Cur auster profectus mari ex comodis his sit: quoque stirpes terra continentur. Nam & thriasio capite terrae atticae: auster de mari occurrit, an quonia refrigeratus accedit: rubigo autem per humorem calidum alienumq; consistere solet.

Cur uetus magna ex parte ante lunae defectus excitef initio noctis cum defectus medio incipit noctis medio uero cum mane: an quoniam calor lunae propterea hebetat quia cursus iam proxime est quam defectus exultet. Remissio itaque calore quo retetus aer quiescit: rursus moueri ac spiritus reddi incipit.

Cur auster non incipiens sed desinens imbrere afferat. Vtrum quod aerem cogit elonginquo quo coacto aqua exprimitur, cogit autem postea quam caeptum est, an quoniam incipiente calidus adhuc aer est, quippe qui profectus a calido sit, in processu temporis autem refrigeratus in aquam melius consistere potest.

Qua ob causam cum minor auster est: nubes nullas obducit maior nubilus & diuturnior est. Vtrum ut quidam aiunt, initii causa ita accidat, Nam si ex minori proficiscatur: liquidus uisq; est, Si ex ampliori nubilus & crassus, an quia minor cum incipit est, itaque non multum aeris compellere potest. Sed ad postremum amplificari consueuit, Vnde illud prouerbiu, Cum cessat boreas cumq; auster surgere caepit.

Cur tempore hiberno flatus parte ueniunt exortiu aetiuo occidua, an ubi sol amplius non euincit aer libere profluit, cum igitur nobis occidit: nubes relinquit: quibus fauonii prodeunt: cumq; incolis inferioris hemisphaerii oritur: spiritum illis parte exortiu producit, contra cum parti inferiori occidit fauonis illis subsolanos nobis consecrante aere facit. Vnde fit ut quem alium uentum occupauerit, augeat eo scilicet quod non nihil adiunxerit.

Cur afflante fauonio canes uestigia minus ualeant conperire, an quia plurimum hic uentus confundit quoniam uentorum omnium continetissimus est: maximeq; terram attingit.

Quam ob causam stellae prosiliunt: ueti indicium datur: an propterea quod a flatu feruntur priusq; ibi quam apud nos flatus excurrit. Quo fit etiam ut unde stellae feruntur, hic flatus accedat.

Cur nubes maximas fauonius agit: an quia de alto spirat: regioneq; maritima nubes per amplia spacia colligit ampliores.

Cur ueti ad postremum uae hemetissime spirant: an quia ubi uniuersi efflarunt caloris parum relinquitur.

Cur si circa equinoctiu africanus spirarit aqua fiat necesse sit: an quo loco orbis sol fuerit inde soleat excitari: itaque pro solis discursu uicissitudo spiritum agat. Quod cum equinoctiu hyemis atq; aestatis confinium sit: dum sol nobis conspectu equinoctiu agit aut iustum transgressus limitem regioni se dedit hybernae accidit: ut ueti partis illius uernaculi spiraret: quoque primus africanus est natura humidus: & cum sol partem orbis terrarum hibernam plustrat, flatusq; regionis eiusdem moueat: euenit ut hyes suis fungatur muneribus, Cuius generis iber est, Ad haec cum equinoctiu tanquam paribus examinatis uiribus hyemem atque aestatis constet, Si alterutris quocumque additum sit, obitus momentum exultabit conspicuum: ut in equilibrio pondus, Laci adiunctum alteri efficit, Quod cum africanus hiberni ordinis sit naturaque humidus: equinoctio additus: hyemem imbreque merito aufert, imber enim homines est flatibus familiarissima.

Cur auster atque eurus cum flatibus sibi obiectis calidiores sint, alter aquilone: alter fauonio aquae fertiliores sint: quaquam frigus est qui humorem ex aere depromat, haud enim quod aquilo nubes hic pellicidcirco aqua non puenit. Nam & fauonius & eurus nubes ambigit, quippe quod ex latere pari modo proueniat: quoniam ceteri omnes unde spirant inde depellunt, Vtrum quia frigus amplius introrsum circum-

obstitit, cum calor amplius urget. An etiam regio facit unde spirant ut sereni illustresque ueniant. Eurus namque ex ortu fauonius ex occasu aduenat. Quinetiam ratio sit: quod aer precalefactus celerrime ac plenissime refrigeratur, quod etiam aqua, igitur euri aer de ortu calidus; auster de meridie fertur; cumque frigidissimum locum adiere copedio concrescunt; atque in aquam consistunt; magisque eurus aquam agit; quoniam aer de solis parte nec minus calidum ducit. Auster aquam mittit cum cessat; quoniam aer qui primus ex mari accedit erigidus est, ultimus autem tepidus ex terra occurrit, an non id solum causa sit, sed etiam ad postremum auster crescit. Vnde illud prouerbum. Cumque auster surgere coepit; atque frigidiores qui uahementius spirant; igitur merito in nubes aerem postea cogit, an ea ipsa ratio sit cur postquam principio fertilior aqua occurrat.

Cur uenti siccant cum frigidi sint, an quoniam qui frigidissimi sunt uapore eliciunt:

Sed cur amplius siccet quam sol, an quia uapore non solum euocat; uerum etiam adducunt, Sol autem relinquit; itaque ut magis humificat sic minus assiccat.

Cur unus uetorum caecias nubes ad se uocat; quod etiam prouerbiu illud declarat. Ut caecias nubes; sic ille opes trahes, caeteri namque unde spirant; inde trimodo expellunt. Vtrum uetus aduersus eodem in tempore spirans id faciat, an si hoc eest haud unquam iatere potuisset, etenim spiritus hic suapte natura circulari linea fertur. Ergo caeteri per terram uagantur, hic caelum uersus suae lineae cauum erigens non ad terram resupinans suam originem repetit; itaque nubes facile ad se ducit.

Cur fauonius serenus ac iocundissimus uetorum omnium est; & quale Homerus flare per campos elisios carmine illo dixit. Sed zephiri assidue spirant; auraeque salubres, an primum quod aeris temperie plene obtinet neque enim calidus est; ut quod de meridie ortuque spirant neque frigidus ut quod de septentrionibus ueniunt; sed medium frigidorum & calidorum flatuum tenet. Quod cum utriusque in uicino sit particeps utrarumque uirium euadit, itaque temperatissimus est; & uere maxime spirat; ad haec flatus omnes transire uel in sibi aduersos; uel in dextros consueuerunt; itaque cum post aequilonem fauonius spiret; dexter enim hic est, efficit adeo tanquam maris ad imitem; & simul ubi destitit hyems, serenum magna ex parte subsequi solitum est, atque flatus hibernus aequilo est. Subsolanus quoniam inter calidos & frigidos situs minus qualitates eorum particeps est; hic enim cum spirat flatus uergentes ad austrum motitat quidem, istuc enim transferre assolet; sed misceri tamen cum his minime patitur, ar uero fauonius & mouetur ab austro; & ipse cum spirat moueat aquilonem huc enim usque progrediens; uicissitudo spirituum finem sui circuitus facit. Quod cum unus facit alterius finem alterius initium secum habeat merito suauius & esse uidetur.

Cur fauonius horis postmeridianis spirare non mane soleat, an sol magna ex parte uel oriens uel occidens auctor spirituum est; Quoties enim aer est humidum tepesfaciendo procoquit atque discernit in spiritum sane illum extenuat. Quod si tantisper acciderit; ut aer spirantiusculus sit; magis magisque a sole ueretur in spiritum. Quoties igitur sol in exortu est, procul a fauonio abest, hic enim ab occasu se promit; & cum iam occidere proximus est, aer omnino extenuatus discretusque fluit, at dum confecto meridie pergat ad postmeridianum, tantisper ad aerem tepesfaciendum discernendumque modice ad modum habet. Subsolanus quoque ob eam rem mane spirare incipit, aerem enim qui supra terram sublimis impediens nocte humefactus solo sui ponderis ratione appropinquat, sol mane discernens proximum sibi excitat primum. Qui autem ex sole oriente spirat subsolanus hic appellatus est.

Cur sole se attollente spiritus & sternunt & augent, an quia spiritus uel aeris uel redudatis humoris commotio est quae ut cum parua est, copedio a sole consumitur itaque nullus spiritus inde existit; ita cum magna est solis exortu amplior redditur, Sol enim auctor & parus motuum est.

Cur fauonius horis postmeridianis spirare soleat, an quod spiritus omnes sole humorum diffundente; ueniunt; humor enim qui ante ac concrescebat tabescit; cum uis caloris in propinquo est; itaque spiritum mouet; atque fauonius de occasu spirat. Recte igitur post meridianis exoritur, tunc enim sol eius ad locum accedit

Cur aquilo & auster saepissime spirant, an quia contrarium a suo contrario e directo, scilicet oppugnatum minime edurare potest; sed ex latere potius; aduersam uim tolerat, auster uero & aquilo, excursus solis lateribus spirant; caeteri aduersi potius occurrunt.

Vtrum spiritus fonte quodam emergat; quae aemodum aqua supra quem fontem efferri nequeat; an non & utrum uno ex puncto, an ex loco profluat ampliori. Sunt certe nonnulla in aere quae uel in aqua accidere pari ratione uidemus. Quippe cum aqua per plana ocius fluat; quam cum in planis atque aequalibus stagnat, hoc enim & spiritus faciunt, nam locis editis atque excelsis aer assidue mouetur, cauis contra saepe quiescit & consilescit, ad haec super excelsissimos montes spiritus nulli excitantur; ut super arthon ac reliquis generis eiusdem, indicium quod quae reliquerint; qui modo superiori sacrificarunt; posteriori incorrupta cooperire affirmant. Constat igitur spiritus quoque prolationem ueluti ex fonte quodam attritari super quem nihil propterea efferre se potest. Vnde fit ut locis excelsis quod modo diximus accidat; quod idem datum etiam aquae putauerim. Nec enim aquam uahementem nec spiritum rapidum locis excelsis fieri nouimus.

Cur austro spirante ceruleum mare fiat; aquilone obscurius utriusque; an propterea quod aquilo minus mare perturbat, omne autem quod tranquillum est; atrum esse uidetur.

Partícula

- Quam ob causam austrum cum leuiter spirat: nequeat nubilare: cum intente nimirum queant: an quoniam tum leuiter frequenter nubium agere nequeant: itaque breue sit: quod obduci nubibus possit: at ne ro ubi excreuerunt multas depellunt: itaque amplius obnubilare uidentur.
- Cur aquilo ut magnus incipiat ita paruus desistat, auster contra ut paruus incipit ita magnus cessare soleat, an quia nobis aquilo in uicino est: auster longe abest, alter igitur ubi primum exortus est nox occupat, alter suo disposito principio utpote diu pertracto exiguus ad nos primum deuenit, at finem alterius minime itaque merito alter imbecillus cum cessat est, omnium namque finis imbecillus est alter ualidus: Finem enim istius nihil preterea sentimus.
- Cur uersarii quae mare sinuat reflare soleant: qua porrecta parsque maria sunt: reflare non possint, an quoniam flatus in sinu interruptus nihil distrahit: imo magna parte uniuersus profert, at in dispartitis porrectisque obterranei & partim magis distrahunt: & inter profluendum hac eadem repatiunt: quoniam nihil obsistit quominus multas in partes prouant, Versarius enim non nisi reflexus abterraneis est.
- Cur dici solet, cum cessat boreas cumque auster surgere coepit: an quoniam boreas quae nos ei subditi sumus: parsque habitata terrae uergit ad septentriones, intetus protinus accidit, quippe qui statim cum ortus est auster quae ex longinquo ad nos deuenit: non primum sed post intetior est.
- Cur spirantibus austris homines grauiiores inualidioresque sese reddunt, an propterea quae humor corporis flatus eius calore tabescens multus ex pauco reducat: atque humor grauis leui ex spiritu consistit quas ob res uires hominis debilitari necesse est.
- Cur spirantibus aqilonibus cibi auidiiores sumus quam austris: an propterea quae aqrones frigidiores sunt.
- Cur auster oris terrae aegypti non afflat: nec iterius iter diei ac noctis super mephim uero uel inter diei ac noctis ingenuus spirat: nec uero occasum uersus iter duum dierum: totidemque noctium adit exortum aut uersus aegypti incitant: an quoniam terra aegyptus caua partes suas interiores est: superiores semotioresque eminentior, hinc enim auster ut caua intacta supgredi sic excipi ab eminentioribus potest.
- Cur auster paruus oritur magnus desistit, aqlo contra, unde puerbium illud secundae navigationi delegatum est, cum cessat boreas cumque auster surgere coepit: an quae ad septentriones potius quam ad meridiem positi sumus, aquilo autem ex septentrionibus spirat, auster ex meridie: merito alter statim cum ortus est uahemēs proxima sibi loca inuadit, post deinde suam uahemētiam in loca transfert remotiora: alter ecōtra homines meridie incolas inter inicia urget post ubi preterit ingenuus ad nos uenit.
- Cur dici solet, fit glacialis hyems boream si dux erit auster: an quae auster talis est: ut nubes large & aquam colligat, cum igitur tali temporis conditioni superuenit: gelu indurat: hyemem quae efficit, Unde celebre illud est, Offendete lutum borea mox terra gelascit, Lutum enim & omnino aquam ab austro uel maxime uel saepissime fieri palam est.
- Cur post austrum cito aquilo spirat: post aquilonem non cito auster: an quoniam alteri ex propinquo alteri ex longinquo ueniendum est quippe cum sedes nostra aquilonem uersus posita sit.
- Cur flatus frigidi ueniunt cum caloris commotione orientur, an motionem a calore profectam calidam esse necessarium non sit: nisi modo quodam perierit, Nam si uniuersa interrupta calida est: si per angustum paulatimque extrigitur: nec ipsa calida peruenit: & aer qui inde commotus est talis efficit motum qualis ipse profuerit: quod & iam eodem de corpore modo calidum modo frigidum posse spirari inquit: Sed id uerum nequaquam est, semper enim quod exit calidum est: cuius indicium quae tale propius admouenti percipit: sed interest quo prodierit modo, Nam si multo posthiante ore emisimus calidum idcirco uidetur: quoniam sentire id possumus, sed si angustum extrudamus: calidius profecto extrictum aerem sibi proximum impellit: atque ille sibi continuus, Sed quae aer frigidus est: motio eius quoque frigida profluit, Nunquid igitur in flatum quoque ratione hoc idem eueniat, sitque per angustum prima eorum motio: tum aere priore plato subinde alius affluat, Quapropter hyeme frigidi: aestate calidi orientur, eo, scilicet, quae talis eorum temporum aer preest: nec enim a seipsum aerem moueri: neque a calore conuictum: eo motu profecti constat: non solum quae calore ampliori contento spiritus calefaciunt, Verum quae sursum etiam efferunt, ignis enim natura huiusmodi est frigidum contra deorsum ferri aptissimum est, Spiritus autem merito in laeum se uertit, Cum enim alterum sursum alterum deorsum uersus nitatur: & neutrum alterum superet: nec fieri possit ut maneat: obliquae profecti necesse est.
- Cur austrum frigidi in africa sint ut apud nos aqrones, Primum quia ut nobis aqronum origo: sic africa austrorum propior est, Nam si ut dictum est, flatus per angustum extrudi soleat, propioribus certe frigidiores occurrerit: propter uahemētiam sui motus quam diffundi hebetarique necesse est: cum se longius pertrahit quae de causa aqrones frigidi apud nos sunt, colimus enim propius imo iuxta ipsos septentriones.
- Cur austrum sicci: & aquae omnino expertes febres contrahant, An quoniam humorem calidum alienum in corporibus careant, quippe qui natura humidus & calidus sint: quae quidem qualitates febricae sunt, Febris enim earum consistit exuperantia, Quotiens igitur per solis ardorem omni uiduati humore spirant habitu plane huiusmodi sunt, at cum una ueniunt cum aqua refrigerari nimirum aquae ipsius beneficio possunt.
- Cur flatus anniuersarii eodem tempore atque modo afflare semper soleant: & cum desinente die desinunt non

Atque nō spirāt, an id quidē ipsum qm̄ nix liquefieri cessat a sole cū uesperascit, totāque noctem manet indomita, oīno autē spirādi tēpus tūc ē, cū sol uincere atque resolvere glaciē ad aquilonem positam cœpit cū igitur incipit p̄uii apellati spirāt, cū iā amplius resolutū est anniuersarii.

Cur fauonius uentorū oīum lenissimus & frigidissimus est duobusq; tēporibus maxime spirat uere ac autūno, cūque uesperascit potissimūque terrā attingit: an lenis quia ex mari cāpisque planissimis spirat frigidus tametsi minus quā aquilo ē, qm̄ aqua inflata nō niue spirat cæteris tamē frigidior ē, quia uel post hyemē sole adeo nup̄ reuigēte uel autūno cū sol amplius nō uiget spirare incipit, Vicinus hic maxime terræ afflat, q̄ e directo nullaq; aduersante ui ex mari ad terrā trāsit haud enī ut p̄ terrā materia obsistēte arcetur, sed libere quoquo uersus uagatur qm̄ humorē prepat & æq̄bili quoq; discursu hac eadē de cā p̄fluit, Nō enī ex mōtibus neque niue per uim tabescēte sed tanquā per fauces expedite p̄funditur, pars qp̄pe ad aq̄lonē, aut ad austrū uergēs mōtuosa est occasū uersus nullus mōs, nulla terra est, sed mare athlaticū spaciāt itaque efficitur ut terræ p̄ximus atque sibi æqualis p̄manet, Spirat cū uespera p̄pe est loci ipsius ratione, Tūc, n. sol p̄xime ad locū accedit unū fauonius oritur, Noctu q̄escit qm̄ tūc solis motio deest.

Cur euro spirāte oīa maiora uideatur an qm̄ eo flatu aer obscurior caliginosissimusque reddatur

Cur tpe hiberno flatus de ortu spirare mane æstiuo de occasu post meridiē cōsueuit, an propterea quod flatus q; nobis æstiuo ueniunt hiberno bis spirāt q; oppositum terræ emisperium tenent, Nobis autē hiberno mane atq; de ortu spūs ueniunt: q; p̄humidus noctis aer discernitur, moueturq; mane a sole, atq; is primis q; proxime solē est quod etiā ante suū exortū sol agere pōt, ex quo auræ spirare non minus ante solis exortū solent ergo cū sol humores ad se attrahat, moueatq; ante suū ortū aera q; per hyemē humidus apud nos ē cōstat uel ad se posse atrahere cum inferius emisperiū inspicit, idq; post meridiē ibi efficere, quod rēpus nobis ante lucanum est, Quamobrem accidit ut aer qui ante ortum hic a sole attrahitur, fauonius inferis sit, aspiretq; horis post meridianis itaq; flatus hiemis nostre exortius nobis postmeridianis illis ē, idem nobis exortius accedit æstas enim apud illos est cum apud nos hyems nostrumq; postmeridianū illis ante lucanum ē, quo illis auras exortiuas, a nobis fauonios aspirare p̄dicta euenit rōe, Nihil de ortu p̄ æstatē spirare solet eo quod sol ad aera sedis nostre sicciorē exoritur lauz; enim tēporis absuit fauonii post meridiē nulli p̄ hyemē aspirāt quod exortiuū eodē tempore nulli inferiori emispherio flare ob eā quā mō diximus cām p̄nt, Sol enim humores inde ad se attrahēs nobis fauonios præstat.

Cur fauonius illustris serenus atq; gratissimus uentorū oīum est, an quia mediū calidorū & frigidorum flatuū tenet, uicinusq; illis oriens particeps qualitātū generis utriusq; euadit tēperatusq; proinde accedit, Subsolanus quānis inter eosdem positus sit, minus tamen communem se exhibet hic enim mouet quidē cū spirat flatus qui austrū uersus spectant: eo namq; transire solitus est sed misceri his nescit, At uero fauonius & mouetur ab austris: & spirans ipse agit aquilones, Istuc enim ultimus spirandi circuitus ducitur unde cū idem in se alterorum finem alterorū initiū contineat iure gratissimus & est & esse uidetur.

Cur uēti alii locis alii ibrē efferāt, uerbi causa helespontias terræ atticæ insulisq; uicinis aq̄lo helesponto atq; cirenæ: auster lesbo, An ubi frequētia nubiū inibi ibrē obuicire necesse est: ibi autem frequētia cogit, ubi assidere nubes arceriq; est, itaq; mōtibus magis q̄ planis pluit: ergo apud helespōtū aquilo multas desup̄ nubes cōpellit: qd̄ idē ad atticā: insulasq; uicinas helespontias quasi iā cōditā nactus materiā efficit quippe cū copia larga cōgesta ab aquilone sit, lesbo eurus atq; auster nubes affatim ex alto adducūt: atq; in hūc modū uel de cæteris cogitare par est.

Cur dici solet, Nauibus hiberno uentos dat terra secundos, Tunc mare fert sænos calidi sub mensibus anni, Terra dabit sæuos: ponti feret unda secundos, An quoniam mare per hiemem calidius est, Itaq; siquid in eo constitit: inicio constitisse ualidiori certum est, Nam si inualidum esset: facile maris tepore absumeretur, At per æstatem mare frigidum est: spiritusq; matitimi omnes frigent, Terra econtra tūc calida est: quare siquid ex terra tunc fertur primordio id constitit ampliori, Nam si exiguum imbecillūq; esset facile solueretur & euanesceret.

Cur apud archadiā qui locus excelsus est: flatus nihilo frigidiores q̄ cæteris locis sentiant, & cū flatur silet cælūq; nubilū est: frigidior p̄inde atq; in planis palustribus oriatur, An q; archadia nō dissimilis palustribus est, Aquarū enī cōfluētū nullos in mare exitus habet: Quapropter fauces hiatusq; p̄cipites ea in terra numero ampliori sunt, Cum igitur uētus spirat uaporē ortū ex terra frigidum auerit & reicit, flatus autē ipsi frigidi propterea esse nequeunt: quia ex mari deueniūt, Spiritu tamen silescente uapor de aqua stagnāte libere ascendit atq; refrigerat.

Cur si uentus mane incoeperit: edurare amplius possit, An quoniam sole oriente impetus fit uahemētissimus iccirco protrahi longius potest, Indiciū q; cōstitutio facta præualida est.

Cur equilo interdiu spirat ingenuus noctu desistit, An q; imbre gignitur congelatio cum solis calore respirandū est, ergo sternitur noctu quia sol abest qui gignendi causa est.

Particula

Cur flatus futuri iudiciū datur cum per aerem multæ feruntur arachneæ. Vtrum q̄ arachnea suo fungitur opere cum cælum serenum est, ferunt autē fila quoniā refrigeratus aer in terrā corrui. Refrigeratio uero hiemis primordiū est: itaq; iudiciū fit illa arachneæ platio. An q̄ post imbres atq; hiemes arachneæ uniuersum ferunt, opus enim suum arachneus tunc exequitur cum cælum serenum est & occulit se impatiens frigoris cum hiems urget: tractusq; a flatu nimiū eruit filum, post imbrē autem flatus magna parte oriri solitum est.

Cur locis frigidis aquilo per hiemē uæhemēs spirat: & ut p̄xime nubilus: sic transuersum liquidus fertur atq; illustris. An ratione qua frigidus eadem etiam uæhemens sit. Quod tamē e propinquo frigidior est: occupat priusq; nubes gelu indurat q̄ repellat: quæ indurata pondere suo obsistit & manent. Transuersum autem uæhementia sua potius q̄ frigore agit.

DECIMAOCRAVA PARTICVLA QVAE AD METVM FORTITVDINEM MORES DENIQ; VE AFFECTVSQ; VE VARIOS ATQ; VE CIVILE IVS PERTINENT.

Ut tremūt qui metuūt: an propter refrigerationē, deficit enī calor atq; cōtrahitur: ex qua alius quoq; plæriscq; ob timorē effuudi solitus est.

Cur metuētes nōnulli sitiunt. Ut qui sunt tormēta adituri, cū enī per timorē refrigerētur: sitire minime debeāt an nō eodē loco refrigerētur & calcant sed refrigerentur per sūma corporis: unde calor discedit: caleant per intima caloris, s. introrsum cōtracti efficientia. Cuius rei iudiciū alui quoq; solutio facit. Sitis autem parte quadā

interiore siccata solet accidere: nec aliter agi uidef q̄ in his quos epiala exercet: qui simul & frigēt & sitiunt. Nec enī illis pars eadem corporis inalgescit & concalescit.

Cur hoīes cū excandescūt: calore, s. introrsum collecto feruidi fidibūdiq; reddunt: cū metuūt cōtra efficiunt, an nō eundē in locū calor se colligat, sed homini irascenti cor calore circūfusum efferuent: ex quo fidibundus rubicūdus spirabūdus efficitur: cū calor sursum uersus se efferat. Metuēti sanguis & calor in imum perfugiūt. Vnde fit etiā ut alius fundat. Nam & cordis compulsio nō similis agitur: sed metuēti utpote ex caloris inopia frequēs ac feriēs est. Irascēti ecōtra: utpote cum calor collectus sit copiosior. Quāobrē efferuescere aīo excitari: p̄turbari: cæteraq; id genus uerba non inepte sed accōmodate dicūtur. Nunquid igif sitis ea de causa obuēniat: nā & siccū expuere, & linguā hærere & reliqua huius spiritus elatio facit & sanguis. Sitim quoq; excalescente corpore nasci certū est: sed quēadmodū pars eadem corporis qua sitis lacescit resiccari utriq; metuēti & irascenti possit, metū enī sitim posse afferre cōstat militū argumento qui supati fugā rapuerint: nūquā enim tan grauitē sitibundos sese fuisse fatentur: & uero qui in dicēdo cōturbātur sitire uæhementer cōsneuerūt itaq; oseluūt: & nō nihil subsorbēt ut parmenōhistrio facit: an hoste cōturbatos nō sitis sed siccitas pulso sanguine teneat. Vñ etiā accidit: ut palleāt, iudiciū uero q̄ nō multū ebibūt: sed iterdū desorbuisse tīm satis est. Atqui se in fugā uerterūt: laborāt itaq; sitiunt: & q̄bus tormenta instant cadē ipsa efficiēdi ratio est: nec mirū quicq; id est, sit enī in re bellica ut nōnulli etiam uiri fortes ac strenui ubi structa acie hostes sunt petituri obtremiscāt: nō p̄territi: sed fidentes qui et ā sua corpora uerberare lata ferula: aut suis manibus assolent ut undiq; uorsum pari colore inferueant, quidam enī inæqualis ac tumultuarius motus in eorū corporibus p̄ acumen & nimiū impetū caloris oriri ferme animaduertitur.

Cur hoīes fortes magna ex parte uinosi sūt. An qa fortes calidi sunt. Calor autē in pectore cōditus est. Ibidē enī metū quoq; refrigeratione quadā effici nouimus: ut cor fortibus caloris copia fultū p̄sistat timidus refrigeratū insiliat. ergo qui sanguinolentū habēt pulmonē calidū hūc modo uino lentorū gerūt. ita ut rei aduersæ suspitiōe refrigerari nō queāt. At q̄ ita se habēt: bibendi auidi esse cōsueuerunt. nā & bibendi cupiditas mēbri eius calore oritur ut alias dictum est, & cupiditas ipsa non nisi rei uim sedandi habētis desideratio est. Vinū autē etsi natura calidū est sitim tamē amplius q̄ aqua extinguere pōt. maximeq; id genus hominū: quā ob causam dictū alias est: ex quo & q̄ spirādi difficultate laborāt: aut insania uexant: uinū ad modū cupiūt: q̄q; alteris ex instrictione alteris ex perturbatione pulmo efferueat. Cū igif magna ex parte hoīes eosdē sitibundos ac fortes esse obuēniat: uini autē auidi qui sitibundi talesq; gestiunt. naturas uicissim inter se consecrari necesse est. Vnde fit etiā ut uinolenti q̄ sobrii fortiores sint.

Cur fortitudinē maxime honore p̄sequunt resp̄u, quæ tamē uirtutū p̄cipua nō est. An quia semper uel ipse bellū aliis inferunt: uel ab aliis sibi illatū patiuntur, hæc autem uirtus perutilis utrāq; in partē est. honorāt uero non quæ optiua sunt: sed quæ optima sibi existiment.

Cur uoce & manibus & labro inferiori tremāt qui metuūt. an quoniā hic affectus caloris defectio ex locis superioribus est: ex quo ut palleāt accidit. Quod igitur calor pectus deserit: uox obtremit. Id enī refrigerat quod uocē mouet: & manus quoq; pari ratione cessant: utpote quæ ex pectore

- pèdeat. Inferi⁹ tñ nō supi⁹ labrū q̄ti⁹: q̄a supi⁹ eo pēdet: quo suapte natura uergit. Inferi⁹ sursum caloris bñ ficio stabilis: atq; q̄scit quo sublato ialgescit & tremitt: & uero in excādescendo inū labrū eadē de cā lassat: & pēdet qđ late in pueris patet. calor etenī in cordis sedē cōferre se cōsueuit: Cur hoīes metuētes tremūt: maximeq; uocē & manus & inū labrū an uocē q̄a calor hinc deficit: quo in loco uox posita est: labrū uero & manus qm̄ partes istae nobiliores sūt: minimeq; sanguinolentae bilē quoq; idē deiiciūt: & testiculos cōtrahūt. deiiciūt q̄a calor descēdēs diffundit & liquefacit. Cōtrahūt q̄a metus inuectus extrinsecus est: ut fugā in aduersum agi oporteat.
- Cur hoīes metuētes: & algēt & sitiūt: quae qđ affectiōes aduersae iter se sūt: an algēt refrigerati sitiunt calefacti. Calor enī in metuēdo supiora deserit loca: qđ facie aluoq; cōstat. facies enī pallet. aluus iterdū fundit. ergo q̄ calor locis supiorib⁹ deficit: algor oris: q̄ humor deficit: sitis exultat.
- Quā ob causam cū & metus & dolor quaedā sit aegritudo: q̄ dolēt clamāt: q̄ metuūt silēt: an q̄ dolent suū retinēt sp̄m: itaq; is uniuersis erūpēs cū clamore emittit. Metuētibus corpus refrigerat. calorq; ima petit: qui sp̄m mouet. Quo igit̄ hic se cōtulerit: ibidē sp̄m potissimū excitabit: q̄ propter neuter eorum q̄ metunt obcrepare solitus est. Vox aut̄ sp̄s sursum uersus elatus est: partibus quibusdam ueluti instrumētis cōficiendus absoluēdusq;. Cā uero cur hoīes dolentes suū retineāt sp̄m est: q̄ oēs iditis a natura nobis p̄sidiis aliquo detrimēto affecti: sine ulla cogitatione uti solemus: ut ēt ceterae oēs aīantes aliae nāq; cornibus aliae unguibus repugnāt: seseq; defendunt. atq; ad dolores uel oēs certe uel plurimos calor adiuuat. quē p̄fecto is auget qui suū cohibet sp̄m. Calefacit enim doloris incitabula: contracto in trorsus calore p̄ sp̄m atque excoquit.
- Cur metuētibus alui fundatur: libidoque urinæ lacescat. an quia calor insitus nobis q̄si aīans est hic ergo rē q̄cūq; timuerit: defugit. qđ cū extrinsecus tū cōturbādi tū ceterorū metuēdi generū rō inueniat atq; in ima de supis defluat. & e sūmis ad ī tima sese penetret. efficit ut alui uesicæq; fundat̄ facilesque reddant. Nā & anethū & absinthiū & q̄cunque urinā moueāt eadem calida esse manifestum est. Quinetiā medicamēto aluo accōmodata calorifica esse nouimus. & partim eorum soluēdi uim tñ obtinēt. partī uel aliter tabefacere queunt: ut alliū urinæ tabificū ē. hoc igitur idem qđ ea ipsa calor quoque efficere pōt qui de sūmis in hāc loca sese cogit & cōtrahit:
- Cur hoīes metuentes suos testiculos cōtrahunt. Cōtrariū enī ut remittant̄ & flaccēat cōgruū dixeris cū calor metuentiū in eū locum se colligat. an metuentes omnes fere similes frigētibus sint. Cum igitur calor summa corporis deseruit: retrahendū sane est. quāobrem uentris quoque murmur citatur cū timor uehēmēs detinet. cutem quoque argentiū sūmam uidemus contrahi: ut pote cum calor inde destituerit oīs. ex quo subsequi hortor cōsueuit. Scrotum ergo sursum conuellitur: atq; eo contracto una testiculi cōtrahūtur. Quod melius in coitu uenereo patet. Metus enim excernit multisque cōturbatis aut p̄teritis genituræ mouetur profluuium.
- Cur aliqui aegrotēt: ubi uitā luxuriosam uiuere assueti agere luxuriose cessarunt. ut. Dyonisius tyrannus: q̄ in urbis suae obsessiōe aliq̄tū t̄pis a potu solito destitit: t̄be p̄tinus interea laborauit. An cōsuetudo res magna cuique sit. lā enī in naturae hītū ferme absoluitur: ergo ut pisces inter aerem aut hō in aqua degens male habeāt necesse est. ita qui morem mutarint solitū: aegre atque moleste ex cōsuetis discedunt. & eodem rediisse sibi saluberrimū hītū perinde qua si ad suae naturae statum redierint: Tabescūt item alimēto carentes: quo ante hac copioso suauissimoque uti solebāt. Quod enim cibo solito uescūtur p̄inde afficiuntur ac si nullū penitus capiant. Quinetiā materia excrescēs atque in utilis mixta cū alimoniae copia hebetescit: exolescitque. Immixta autē ipsam in natat ferē que in oculos aut ī pulmonē. Qua propter cibo deīde ī gesto solito tēperatur dilutaque & ī noxia redditur. Redūdat p̄terea uacans illa materia hōī imoderate: luxurioseque uiuētī: ubi luxuriari ali quātisp̄ desit: eo quod multā in se materiā cōtinet indigestā uitae. s. superioris cōgeriē: q̄ tabescēte calore gemino ac intimo efficit̄. ut fluēta uberius ueluti copia que facta moueantur.
- Cur duobz tñ modo sensuū rōne hoīes incōtinentes uocamus id est tactus & gustus. An p̄pter uoluptates quae pariter nobis ac ceteris aīantibus oībus per hosce sēsus admīstrāt. Quod igit̄ cōes eas cū bestiis habemus spernimus & solas oīum aut maxime uicio probroque damus. Itaque hōīem eis addictū uitupamus: etiam incontinentem atque intemperantem appellamus: quoniam a teterimo uoluptatum genere ducatur.
- Cur hoīes iucōtinentes: rōne tñ cupiditatis dicimus: cū etiam in irascendo incōtinentia sit. An quia incōtinentis est qui contra rationem aliquid agit: & incontinentia est assuetudo rationi contraria. Sunt antē cupiditates fere oēs rōnem. Iræ nero cum rōne non tñ ita cum ratione: ut ratio iubeat: sed in uectam contumeliam causamue significet.
- Cur continentia & temperantia in iuuenibus atq; ditibus recēsemus. Iusticiam uero in pauperibus. An quia si quis re abstinet: cuius maxime indiget laudabilior est quā si ecōtra. Paup̄ igitur facultatibus indiget: iuuenis & diues fruitiōne.
- Cur minus sit in qua famē tollerare possimus. Vtrū quia sitis res magis anxia est. Cuius idiciū quod

Partícula

suauius sitiētes bibimus quā esurientes comedimus tristius autē qđ suauiori aduersū est. An quia calor quo uiuimus humidū magis q̄ siccū desiderat, An quia sitis regē duax libido est potionis inquam & cibi fames unius cibi tantummodo est.

Cur minus siti quā famē patiamur. An quia siti amplius cōtristamur q̄ fame. Cuius indicium uoluptas sane facit; quā inter bibendū capimus uāhemētiorē. Tū etiā qui sitit res duas desiderat cibū atque refrigerationē. Isthac enim abo potio exhibet. Atqui esurit alterius tantū appetēs est.

Cur incontinentes eos appellare solemus; qui uoluptate cōtractādi aut gustandi exuperarūt. Nā qui inmodice re utuntur uenereat; & qui luxu delectantur; ciborū incontinentes uocamus. Ciborū tñ non eadē ratio est; sed partī linguā partī gulā sua mouēt suauitate. Vnde Philoxenus gruis collum a diis imortalibus sibi dari obrabat. At uero qui in uidendo audiendoue modū excedunt; non eodem uocabulo significamus. An qm̄ uoluptates sensibus hisce accomodatas; cōes cū cæteris aiantibus habemus ergo ut cōes sp̄imus notamus solasq; oīum aut maxie probro damus. Itaq; hoīem his deditū rephendimus; & incōtinentē atq; intēperatēque appellamus; quod uictus a teterrimo uoluptatū genere ducitur. Sed cum sentiendi genera quinq; sint cætera aīalia duobus tñ que modo dixi uoluptatē sibi acquirunt cæteris uel nihil oīno delectantur, uel per accidēs ita afficitur. Quod enī uidet aut olfacit tātisper gaudet quo ad gustus tactusq; officio fruiscatur. Cum genus idipsum cōcupiscendi expleuit; illorum quoq; suauitas desit ut ēt nobis salsamenti odor cū idigemus suauis est. Vbi satiari repletq; sumus āplius suauis nō ē. Rosæ aut odor semp suauis ē.

Cur minus risū retinere possimus cū amicos n̄ros familiaresq; uidem⁹. An uolubilius qđ elatius; atque suspēsus sit. Atq; beniuolētia ferme huiusmōi ē; ergo merito tūc ad surridēdū mouemur.

Quā ob cām cū maior iniuria sit offeusa q̄ maius sit bonū maior iniuria pecuniæ æstiet q̄ honoris & hoīes iniusti potius ī re pecuniaria eē uideantur. an quie multitudī pecuniæ honori añponūtur oībusq; cōes maxie hñtur. honor at paucis raroq; usu cōtigit.

Cur depositū denegare iniquius sit qui mutuū. An q; amico iniuriā facete turpe est. Depositū igitur qui negat amico iniuriā facit. nullus enī quicq; deponit nisi credēs cōfidensq;. At is cui debet amicus nō nō est nō enī mutuat; sed dat qui amicus est; an quia maior iniuria cōmittitur. Præter dāmū enī fides negligitur; cuius gratia q̄uis nil aliud cogat; abstīnēdū ab iniuria est. Ad hæc nō par pari reddere uicio datur. hic igit rem suā credidit tanq̄ amico ille denegat tanq̄ inimico. At qui mutua uit nō dedit ut amico. Itē qui deposuit custodiendi reddendiq; gratia dedit qui mutua uit. fructus etiā sui gratia dedit; minus autem ægere ferimus iacturam si questum emolumentūq; nobis petimus ut piscatores factā iacturā rhetium æquo amnio ferunt. periculū enim exploratū sibi habebāt. Addo etiā q; qui suū deponūt hominū uitates perfidiā; fortunaq; laborantes aduersa plerūq; id faciūt. Qui uero mutuāt pecuniis abūdāt fortunateq; degunt. Iniquius autem ē iniuriā homini ifortunato q̄ fortunato intulisse.

Quāobré in foris nōnullis familiæ potius q̄ testamēti rōne sniam fieri solitū sit. An p̄pea q; de familia emētiri nō licet; sed uera fateri necesse ē. Testamēta aut multa iā falsa eē redargui potuerit.

Cur paup̄tas apud hoīes honos potius eē q̄ apud prauos soleat. An qa oīb⁹ odio habet atq; expellit ad p̄bos pfugit. rata maxie apud eos salutē p̄manēdiq; locū se posse asseq ecōtra si ad prauos. uenerit nunq; eos fortuna ista fore cōtētos sed uel furta latrocinia adituros; qb⁹ reb⁹ futurū ut ipsa ampl⁹ apud illos manere nequeat. An qa hoīes p̄bos optie se uisuros existimat; nec sibi petulant cōtumeliose quippiā facturos. Itaq; ut nos pecuniarū deposita tute hoīb⁹ bonis credimus; sic ēt hæc sibi dispēsāt & statuit. An libēter se ad uiros optimos cōfert; qa foemina est; iopsq; p̄inde & utriū & cōsiliū; ut eiusmodi hoīb⁹ cōmēdatā se eē magnope uelit atq; desideret. An quia mala est; nunquā se malis iungere uelit. Nā si ita maluerit oīno malū irremediabile ipsa reddetur.

Cur nō quēadmodū amplificātur iniuriæ in pecuniis ita cæteris etiā in rebus ualeant augeri uerbi causa; qui leui aliquid dixerit nō p̄pterea rem quoq; reticendā aperiet. neq; q; unū pdiderit; uel totam rēpublicā pdere p̄pterea uelit; sicut qui obolum abstulerit etiā talentū auferet. An quia sunt quæ partius quidē per impotentiā sed uoluntate amplius iniquæ cōmittantur.

Cur depositū etiā paruū denegare turpius est q̄ debitū magnū. An qui depositū negat hominē fraudat; a quo bonus ipse existimatus est. An qm̄ qui hoc facit; illud etiā facere uelit.

Cur homo qui adeo eruditione p̄ditus est; animantiū omiū iniustissimus sit. An quia ingenio cogitationeq; plurimū ualet. Voluptates igitur & foelicitatem rimatur maxime atq; perpēsāt; quæ nisi iniuria nemo assequi potest.

Cur diuitiæ magna ex parte ab hominibus prauis potius q̄ bonis habeantur. An quia fortuna caca est; discernere sibi atq; eligere quod melius non potest.

Cur iustius habitum est hominibus uita functis opem ferre q̄ uiuis. At quia uiui sibiipsi p̄sidio esse possunt illi defuncti nihil p̄pterea possunt.

Quā ob causam qui moram cū homine sano traxerit; nihilo reddi integriore corpore possit; neq; q;

cū robustior aut pulchrior uersatur quicquam in eiusmodi hitus proficit. iusto aut & temperati & bono qui se deuixerit: melior in his ipsis bonis aī euadet. An qm̄ bona corporis animo imitari nō possimus bona aī possumus, est autem q̄sque bonus uirtute aī: sanus uirtute corporis. Assuescit igitur exemplo melioris recte modo lætari modo contristari. Quod is assuescere nequit qui cum sano est: haud enim quisquā sanus in eo est ut lætetur quia rebus lætandū tristetur quibus tristandum sit. Nihil enim ex his sanitatem creare potest.

Cur mulierem interfecisse iniquius sit quā uirū quaquā naturæ rōne mas foemīa p̄stantior ē. An quia mulier ibecillior est: minusq; p̄inde facere iniuriā potest. Itē enī aduersus id quod longe infirm⁹ est: nihil uirile imo stolidum atq; iniquissimum est.

Quam ob causā reo dexter apud iudicem locus dat. An ut rō cōpensandī habeatur. Cum igit res faciat accusatorem superiorē reo status cōceditur melior: ut se aduersario possit æquare. Tū etiā re⁹ magne ex parte cauere cōsueuit: q̄ melius facere ita possit, si locū dextrum obtineat.

Cur si suffragia pari numero accusatori & reo fuerint reū uincere sanxitum est. An quia agitur cā tunc primum ea audit reus: atq; r̄ndere testesq; adhibere debet, aut aliquid facere aliud unde sibi presidium eruere possit: facile autē nemini est diuinaræ: q̄ sibi premoliēda preparādaq; sint: ut testes, aut aliquam fidem aliā: qua se innocentem ostendere ualeat: at uero accusator & aīquam in iudiciū uocet rem disponere atq; staturē pōt: put sibi libitū est, & cū iā accersuit, fictis uere quibusdā similibus agere. Quibus rebus cum legum auctor minui partes rei uideret fauendum cēsuit ei quotiens snīæ iudicum pares inter se fiant. Quinetiam hoc in his maxime intelligere licet quos metus teruerit. Multa enim ibi pretermittunt: que uel dictu uel factu sibi necessaria statuerunt. Atqui reus periculo semper fere utitur grauiori: ut amplius metuat, ergo si ea p̄termittere cogitur, q̄bus possit suam augere defensionē dubiū nullū est quin nisi p̄termittere: uiacere aduersariū posset quādo illis prætermisissis potuit tamen sui iuris præsidio æquiparare. Ad hæc nostrum unusquisque nocentem potius uelit liberare: quam innocentē condēnare: ut si de assertione libertatis aut homicidii agitur reum liberare potius uelimus nocentem q̄ condēnare innocentē. Cū enim quis ambigit errorem suscipere debet leuiorem: nā etsi iniquū etiam est liberum: asseruisse qui seru⁹ est: lōge tñ iniquius seruū sanxisse qui liber: est. Item quemadmodum si, Q. inuehit crimē. C. litigat nō p̄tin⁹ rem criminanti restituendam censemus sed possidenti tenendā usq; quo iudicatum sit, ita etiam de pluribus par esse putamus: cū, s. iudicū asserentiū iniuriā & negatiū parē numerū esse cōstat. Vt, n. principio cū alter criminatur alter inficias it: legū auctore nō criminati fauere sed reū iubere dñm rei eē r̄tis per debere dū accusator super oportere existimamus. Itidē cū pari suffragioꝝ iudicatur examine reū suoꝝ cōpotē eē censemus cū snīs paribus nihil exuperatiæ legū auctor accusatori reliquerit. Magnis itē dilectis magna supplicia statuta sunt. Itaq; si iudices iniusta snīa hoīem capite dānarint: post suū errorē emēdare nullā t̄pis facultatē nāciscunt. Sed si minus integre liberarint: si hoc ita caute tuteq; fecerint: ut nihil p̄terea delinquere ille uellet: quid quæso errauerint. Iudices q̄ hoīem usq; eo emēdatū liberarint. Sed si post hac etiā delictū idē cōmiserit: morte tum utriusq; delicti causā mulctādū lex p̄cipit. Itā hoīs est p̄fecto iniquioris ea cōmittere quæ crimini assignari iniquæ minus cōsentaneū est. Iniuriā enī uel per irā: p̄ metū: p̄ libidinē: p̄ multas alias huiusmodi causas aduehi pōt: nō tñ modo ex cōsulto. Crimē autē ex cōsulto magna ex parte iniuste obiicitur: q̄ obrē cū snīæ accusatorē iniuste agere: pariter & reū deliquisse affirmēt: improbusq; habitus sit qui iniuste accusat uictoriā lex iure optimo reo ipertit. Itē nos etiā ipsi nostris cū familiaribus ita agimus: ut cū eos deliquisse aliquid suspicamur: tñ nihil certi habemus sed pariter culpa uacare existimamus: nō p̄tinus ad plectendū ueniamus: atq; si nihilo rem amplius p̄cessere possimus: culpa eos oīno absoluiamus. Itē grauiorē his facit iniuriā qui ex cōsulto q̄ qui nō ex cōsulto iniuriat. At qui planus atq; calūniās semp ex cōsulto laceffit: qui autē iniuste aliud fecit: aut p̄ necessitatē: aut per imprudētiā: aut put aliter sors tulerit delinquit cūq; pares sentētiæ sint accusatoriā ex cōsulto iniuriā facere dimidio iudicatur sentētiarū: reū autē facere quidē iniuriā reliquo sentētiarū dimidio asserit: sed facere tñ ex cōsulto nō cōstat, ergo cū grauiorē accusator q̄ reus facere iniuriā iudicetur, merito legū auctor eū uincere censuit: qui iniuriā fecit leuiorē. Addo etiā q̄ semp iniustior est qui se latere nō putat: & tamē facit iniuriā quā qui se latere posse existimat. Atqui iniuste crimen cuiq; obicit: cū quidem ipsum quē suis uexat calūniis: haud unq; latere se posse arbitrat. Cæteri qui iniuriā faciūt: latere se se plærīq; oēs cū existimāt: in quem iniuriā ai aduerterūt ergo iudicari iniustiores accusatores debent q̄ rei.

Quā ob causam qui ex balneis furatus est: aut ex palestra aut ex foro aut ex aliquo eiusmodi loco morte mulctatur: qui autem ex domo priuata furti p̄ciū duplū exoluit, an q̄ in domibus re custodire melius possumus, nā & paries firmus & clauis est: & familiarib⁹ res demesticæ curæ omnibus sunt ut tuto seruentur. At in balneis cæterisq; publicis locis facilis cuiq; facinoris perpeteratio est, nil enī ad custodiā satis qui sua pouerit hēt p̄ter oculos. Itaq; facultas datur furādi, etiam si aspe

Partícula

etum paulisper diueterit. Quãobrem legum auctor ratus sua ipsos custodire satis nõ posse legẽ adhibuit minitantẽ acerrime uitam futuram nemini qui furtũ publicis locis cõmiserit. Itẽ i domo penes dominũ ipsum est quẽ uelit recipere & cui minus credat cauere. At ei qui in balneis quicquã posuit prohibere neminem licet, nec ingredi nec ingressum uestẽ suam ibi deponere unde surrepturus sit, sed put libitum est, eodẽ in loco surrepturi & amissuri amacula pmiscue iacẽt. Quapropter legũ auctor hois rebus qui sua sptõte furem suam in domũ excepit: sibiq; errauerit nõ magnis ad modum supplicis censuit consulẽdum. His uero qui cõem belnearũ additũ cõuersionẽq; habeãt necesse est: suppliciũ furti grauissimum p̄sidio statuit: Itẽ qui locis quorũ aditus oĩbus patet furtũ comittũt: oĩbus patent, eo aĩo esse ut & uitã seruati ne sui quidẽ cõmodi gratia p̄bi esse unquã uideri uelint: utpote qui frustra se p̄bos apud eos ementiantur: qui rem norũt. Iã ergo palam suam nequitia prauitatẽq; exercere incipient. At qui uni tm̄ palam fuerint dissuaderẽ uel pecunia uel realiqua conantur ne facinus patefaciat. Quocirca nõ tota uita hi prauiperseuerent. Itaq; legũ conditor danna his leuiora p̄scripsit: Itẽ ea potissimũ delicta dedecus reipu, afferunt q̄ in conuentibus collegiisq; publicis cõmittunt: ut ecõtra honorẽ cõparant sũmũ ea maxime quãe integre publice agunt. Ita enĩ fit ut ciues & sibi & cãteris cõspicui sint uirtutẽ pre se ferre & colere. At qui eiusmodi furtis nõ solũ priuatim qui suũ amisit detrimãto afficit: uerũ etiã tota respu, cõuiciis laceffitur: & maledictis. Igit̄ dãnis merito grauioribus is puniẽt qui locis publicis q̄ qui priuatis in aedib; furtum egit. Itẽ qui ex domo priuata rem suã amiserit: sine ulla contumeliosa affectione domi manẽs suum perferat casum. At qui in balneis aut alio id genus loco amiserit ægre inde nudi discedunt & plãriq; oēs irrident: quod lõge molestius q̄ rei iactura est. Qua de causa legum lator danna his statuit grauiora. Quinetiã alia cõplura simili rõne leges p̄cipiũt ut q̄ hoĩ magistratu p̄dito maledixerit grauius mulctari q̄ priuato nullo affici detrimẽto & recte qdẽ. sic enĩ nõ tm̄ in magistratũ deliquisse qui maledixit iudicat: sed in reipu, etiã cõtumeliose egisse. Pari sane rõne & qui in portu furatus est: nõ solum priuatim offendisse: uerũ etiã reipublicã dedecus aduexisse putatur: hæc eadẽ uel in cãteri reddenda ratio est: ubi aliquis sit publicus conuentus & compitũ.

Cur si iudicũ sniã pares aduersariis fiãt: reũ uicere solitũ est. An q̄ reus nullo ab aduersario detrimẽto affectus sit: sed suffragiis paribus uictor euaserit.

Cur super furto dãnũ capitale statutum est. super contumelia quãe grauior iniuria est æstimant qd̄ pati suo corpore: aut quãtũ soluere debeat: qui deliquerit. An p̄pterea q̄ agere cotumeliose humana quedã affectio est oēs q; homines plus minusue eius participes sumus. At furari nulla necessitate humana cogimur. Adde quod q̄ furtum commiserit idẽ ager quoq; maluerit contumeliose.

DECIMANONA PARTICVLA QVAE AD ANIMI RATIONALES VIRTUTES PERTINENT.

Utr hoies qui ingenio caluerunt: uel in studiis philosophiã, uel in repu, administranda: uel in carmine pangẽdo uel in artibus exercẽdis melãcolicos oēs fuisse uidemus: & alios ita ut etiã uitis atre bilis ifestarent: ceu inter horeos de hercule ferẽ; hic, n. ea ipsa fuisse natura putat: & morbũ comitalẽ sacrũ ab illo & herculeũ prisci nomi nauere. Puerorũ quoq; motio mẽtis idẽ hoc explicat & eruptio ulcerũ qui mortem interdũ antecedit. Id enĩ plãrisq; atra bile cõsistit: & lysandro lacædemonio proximẽ ante obitũ genus id ulcerũ emerfit. Adde aiacẽ & bellerofontẽ: quoq; alter penitus ad insaniã prupit. Alter loca p̄seq̄bat̄ deserta. Vnde illud Homeri. Ast hic quãdo etiã diis grauior oĩbus errat. In cãpos solus latos: inq; aua rura. Ipse suũ cor edens hominũ uestigia uitãs. Quinetiã plerosq; alios ex herouĩ ordine morbo eodẽ laborasse cõpertũ est. Annis uero posterioribus. Empedocle Socratẽ Platonẽ: alios cõplures uiros insignes hoc fuisse habitu nouimus: atq; etiã partẽ ordinis poetarum ampliorẽ. Nã & multos id genus hominũ morbi ob eiusmodi habitũ corporis exercent, & aliqui suapte natura in eos ipsos affectus p̄spicue uergũt. oēs tm̄ fere ut dictũ iam est, natura huiuscemodi extitere, ergo causam primũ exẽplo haud sane icõmodo uini capiamus. Vinũ enĩ imodicũ tales maxime hoies reddere uidet: quales melãcolicos esse affirmamus: moresq; uarios id cõdit cũ bibitur: ut iracũdos humanos misericordes audeces: quoq; nihil mel aut aqua au lac: aut eiusmodi aliquid efficere põt: intelligi plane q̄ uarios reddat hoies licet. Si quis potãte ipsum enim aduertat ut gradatim euariat. Vbi enĩ uinũ hoĩem frigentẽ taciturnũq; a sobrietate accepit paulo liberaliori pocula refouet excitatq; ad uerba. Tũ largiori potu uerborũ uberẽ: eloquẽtẽ fidentẽq; reddit posthac p̄cessã potãdi ampliori audacẽ propensũq; facit ad agendum. Deinde plenius amplificato: in contumeliã & petulentiã uertit: mox ad insaniã p̄pmodũ accendit. Postremo nimio ex potu resoluit: stultũque agit in modũ eorũ q̄ a pueris morbo laborãt comitali aut etiã eorũ q̄ uiciis atrã bilis maiorẽ in modũ cõtinetur. Igit̄ ut homo idẽ inter bibẽdũ moribus imutat̄ uariis: uiniq; mẽsura quadã idẽ crebro a se discrepat ita sũt qui singulis morũ generib; adeo iualuerint ut aliorũ

nequeat commutari: quibus enim uinolentus hic est: talis quisque alius factus a natura est. s. alius loquax ut aliorum nequeat commutari: quibus enim uinolentus hic est, talis quisque alius factus a natura est. s. alius loquax ali⁹ mente commot⁹ ali⁹ lachrymabundus, nam tales uinum quoque informat. Ex quo illud Homeri Me uictu bacho lachrymas effundere dicunt. Quippe misericordes interdum reddunt: & alias efferri alias taciturni. Sunt enim qui rursus taceant: & maxime qui ex melancholicis mente ferme sumota cogitabundi esse soliti sunt. Quinetiam adamandum propeiores uinum facere idoneum est. Indiciu quoque saepe qui potat: uel osculari eos adducit: quibus nemo sobrius dare osculum uelit: uel quia deformes sunt: uel quia aetate pueri, uinum tamen non longo haec auget tempore sed breui. Natura sane dum uita eduret: assiduis incrementis amplificat. Alii namque audaces & temerarii: alii taciturni: alii misericordes: alii timidi per naturam & instituuntur & augetur: quia sobres eandem esse causam constat qua uel uinum uel natura mores cuique in seminare possit: & augere. Confiti namque in dies uel caloris omnia soleat habitui igitur naturaeque atrae bilis flatu⁹ ciere datum est. Quocirca uicia corporis quae flatu per se ferunt, illiusque dolores atrae bili medici tribuunt & uinum uero flatu mouere nimirum potest: quod obrem simile ambo istae sortuntur naturam atrae bile & uinum constat uinum eam habere uim e spuma quae excitat, oleum enim quis calidum nihil spumat, uinum large ampliusque nigrum quam album: quia calidus & corpulentus est, unde fit ut cupiditate ueneris accendere uinum possit, quare non inepte uenerem iuncta bacho autumat & melancholici quoque magna ex parte libidine affluenter concitatur, concubitus enim flatu copia agit. Cuius indicium quoque penis ex paruo citissime mole augetur insignem. Nisi enim flatu non ita extumescere potest atque quinetiam priusquam tempus promedi seminis sit uoluptas quaedam gestiens pueris adhuc oritur cum iam pubi propinquum testiculos pro libidine pruriunt, quod, s. ob idipsum sit quia flatu permeatus transit quae postea humor profert. Est semis quoque in concubendo profusione eiectioneque a spiritu, impellente fieri perspicuum est, igitur uel in esculetorum potulorum ordine merito eo libidine mouet quae locum genitalium flatu impleret. Ex quo fit et ut uinum atrae coloris tale hominem reddat: qualis melancholicus flatu lentus est: quod late in nonnullis patescit, sunt, n. magna ex parte duri uenisque tumidi quibus atrae bilis redundat. Cuius sane causa est non sanguinis sed flatu copia. Sed cur non omnibus melancholicis aut fuscis colore inuecta duritas est: sed his tantum quibus uicium amplius inualuerit alia ratio est. Nunc de eo quod principio explicare malui agendum est humoris id genus quae atrae bile uocamus, pertinet sese constantem naturaeque uniuersi corporis intermiscet confunditque. Temperamentum enim omne calidum & frigidum est: quippe cum ex his duobus natura & seruet & constet: quae obrem atrae etiam bilis & calidissima & frigidissima reddi potest. Pati namque istae ambo eadem aptissima suapte natura est: ut etiam aqua tamen & si frigida est: tamen si satis calefacta est: uelut quae seruet calidior quam flamma ipse sentitur & lapis quoque & ferrum ignita carbone calidiora euadunt: quae quidem natura frigida nullum dubium est. Sed de his dictum planius est ubi de ignis natura & opera docuimus atrae autem bilis non per summa sed natura penitus frigida omnino ita se habet, ut dictum iam est si modum excedit hominem facit artonitum, aut obturpentem aut anxium: aut formidolosum. Sed si admodum incalescit securitatem animi cantilenasque parit & mentis alienationem & ulcerum eruptionem, & alia pleraque generis eiusdem, parti igitur hominum maxime uictu quotidiano redundans mores nihilo immutat, sed morbum melancholicum tantummodo creat, at quibus habitu natura tali constitit mox his multa & uaria mox genera exoriuntur, puta, s. alius aliam habitus intemperiem sortitus est exempli gratia, in quibus multa & frigida bilis est atrae hi stolidi sunt & ignaui, in quibus per multa & calida hi perciti & ingeniosi amassu propensi ad omnem excandescentiam & cupiditatem, nonnulli etiam loquaciores. Multi etiam quod ille calor sedi mentis in uicino e morbis uesaniae implicatur aut instinctu lymphatico inferuescunt ex quo sibillae efficiuntur & bacchae & omnes quae diuino spiraculo instigari creduntur, cum, s. id non morbo sed naturali intemperie accidit. Maracus Cuius syracusanus poeta etiam praestantior erat dum mente alienaretur at quibus minus ille calor remissus ad mediocritatem sit hi profus melancholici quidem sed longe prudentiores & quamquam aliqua in parte minus excedant multis. Tamen in rebus caeteris sunt omnibus praestantiores alii in studiis litterarum, alii in artibus, alii in rebus, magnum etiam ad subeunda pericula discrimen hic habitus affert quippe cum multi metu uarie moueantur ob eam rem quod ita se ipsi differunt per accidit ut uices eius habitus generent, hitus enim melancholicus ut morbos uarios creat, ita etiam ipse inaequabilis est quippe qui alias frigidus in modum aquae alias calidus sit quae obrem cum formidolosum quicquam denunciatum est si habitus iusto frigidior sit timidum reddet iam enim metui aditum patefacit & metus ipse refrigerat ut ex his constat, quod metu percussi ob tremiscunt. Sed si amplius caleat metus inuectus ad mediocritatem reducet, tempabit, Intrepidumque perinde hominem seruabit. Quinetiam cum sponte molestis animus tabescit, quod frequenter usu euenit ratio per quam similis est, fit enim saepenumero at angamur & animo secumbamus, sed cur ita nullam reddere causam habeamus alias contra ut securitatem animi, gestiamus. Sed quod obrem minime constat, affectus igitur tamen isti quae illi superius explicati paulisper quidem consistere in omnibus solent, omnes enim aliquid illius materiae facultatisque sibi intermixtum proculdubio continent, sed quibus alte ampliterque constitit, hi iam mox qualitate quadam notescunt, & nominantur ut, n. specie inter se distat: non quia faciem habet, sed quia fa

Partícula

eiem talē idest alii pulchrā alii turpē & qui nihil superuacui gerunt hi stata sunt forma sic etiam q̄ leuiter habitu illo cōstant hi mediū tenēt, q̄ plene hi iā dissimiles multitudini euadunt. Nam si oīnino metus bilis atræ habitus sit melancolicus admodum necessum est, si aut̄ quēdā in modū tēpetur, egregii singularesq; institunt, hi tamē si parū suæ ualitudini cōsulūt, facile in uicia bilis atræ labuntur, alii parte alia sui corporis alii nāq; in morbū comicialē incidunt, alii attoniti fiunt alii uāhementissime anxii aut formidolosi reddūtur alii maiorem immodū sibi cōfidunt & sperant quod etiam, Archelao regi macedoniæ usu euenisse accepimus, Causam uero tam uariæ potestatis ipse habitus dat, s. put frigidus calidusue cōstiterit, Nā si ultra modū frigidus sit, molestiæ anxietatesq; sponte sine ulla ratione nascent, ex quo mortē laqueo sibi consciscūt, maxime quidē iuniores interdum tamen & seniores, Multi etiam uinolēti sese interimunt, Nōnulli uero ex melancolicis ubi abunde potarūt dolent, & animo uāhementer succūbūt, calor etenim naturalis a calore uini extinguitur, calor autē qui eam cōtinet sedem qua speramus & sapimus facit ut securo animo simus, Qua de causa oēs ad uinolentiam usq; prōpto animo bibimus, Oēs animi spe bona uini copia afficit quēadmodū iuuentus adolescentulos, Senectus .n. parū sperare potest: iuuetus spe plena est, non desūt quos angor interpotandū eadē illa de causa cōprehendat q̄ etiā post potū nōnullos occupat, qb? igit̄ calore natiuo emarcescēte orit̄ ægritudo: hi sibi laqueū poti? petūt q̄ re iuuenes potiusq; senes laq̄o se interimūt, alteris enī calor p̄ ætatē marcescit, quod naturæ agit̄ ordine, alteris p̄ uim ipsius aspectus qd̄ cōtra naturā est, Quibus aut̄ calor extinctus subito est, hi repēte se interficiūt, ut oēs mirent, eo q̄ nullū indiciū p̄cesserit, Cū igit̄ atra bilis p̄friget ut dictū est uarias animi molestias anxietatesq; gignit, calidior autē cū est securitatē & lætitiā p̄stat, Quocirca pueri lætiores, Senes tristiores esse cōsueuerunt, alteri enim calidi alteri frigidi sunt quippe cū non nisi refrigeratio quædā sit ipsa senectus, accidit uero ut calor subito causis quoq; externis extinguat̄ quemadmodū quæ præter suā naturā candent, ceu carbones aqua super infusa extinguuntur unde fit etiam ut sedata ebrietate nōnulli seip̄os enecēt, Calor enim ex uino adiectas est quo extincto usu euenit illa perniciosa affectio, Et post coitum quoq; uenereum animo pleriq; omnes succumbunt redunturq; tristiores, Qui tamen copiam excrementi suo cum semine effuderint hi lætiores hilarioresq; euadunt, quippe q̄ sic excremento & flatu atq; calore uinuo leuentur cæteros tristiores demissioresq; sæpe uenus reliquit, eo q̄ parti necessarie aliquo subtracto refrigerantur, quod humoris eius paucitate qui effluxerit patet, Summa igitur rationū coligamus, homines melancolici uarii inæqualesq; p̄pterea sunt, quia uis atræ bilis uaria & inæqualis est, Quippe quæ uāhementiter tum frigida, tū calida reddi eadē possit, & quoniā uim eadem morū obtinet istituendorum morum enim calidum cōdit & frigidū omnium maxime quæ nostro in corpore habentur, idcirco nos morū qualitate afficit, q̄dam informatq; ut uinū quod put plus minusue corpori intermixtum ususq; est uarios reddit flatuosum autē utrūq; est, & uinū & atra bilis, cūq; ratio sit ut portio quoq; aliq̄ tēperata illius inæquabilis ordinis habeatur statusq; mō quodā acqratur integræ habitusq; respondere calidior frigidiorue possint ob exuperatiā qualitatis hinc efficitur porro ut melancolici oēs non per morbū sed per naturā sint ingenio singulari.

Cur per aliquas sciētias habitum nos habere censeamus p̄ aliquas non, an habitum nōnisi per eas tantum adipisci putamur quibus uim inueniendi acquirimus inuentio enim ex habitu est.

Cur omnium animatiū homo prudētissimus est, utrū quia capite minimo est, s. ad sui corporis proportionem, an quia uariæ minimo est ob id enim ipsum capitis quoq; minutio accidit, & inter homines ipsos qui minori sunt capite prudentiores nascūtur q̄ qui sunt grandiori.

Cur seniores amplius mēte ualemus, iuniores ocius discimus, Qua natura parens & auctor oīum instrumenta nobis duo inseruit quorū opa instrumentis extraneis uti ualeremus, manum in quā corpori dedit animæ mētem, Est enim mēs quoq; rebus a natura nobis ipartitis annumeranda uicem sane gerens instrumenti, Cæteræ oēs sciētiae artesq; nostra opera sunt mēte ipsam opus esse naturæ fatendū est, Ut igitur manu nō iam inde ab ortu naturæ uti possumus, Sed cū ea natura absoluit perfecitq; p̄cedente nāque ætate manus suū opus maxime efficere pōt, ita etiā mēs quæ res naturalis est nō p̄tinus, sed in senectute maxime nobis cōtingit atq; tunc potissimū cōsumatur atque absoluit, nisi detrimēto aliquo lacera læsaq; sit, quēadmodum cætera quoq; opa naturæ Posterior mēs uero q̄ manuū facultas accedit, qm̄ instrumenta etiā mētis posteriora sūt q̄ manuū instrumenta, e cui mētis instrumentū sciētia, mēti nāq; utilis scientia est ut tibicini tibia manuū infra res pleræq; naturales sūt natura aut ipa eiusq; res oēs priores sūt q̄ sciētia, Quorū at̄ instrumenta priora sunt facultates quoq; eorūde pri? cōtingere cōgruū ē, his, n. crebro utētes conficere habitū solem? & ista sic reciprocāt q̄ uicē hæc iter se gerūt, quorū instrumenta sūt, eandē instrumenta quoq; ipsa iter se habeāt Vicissimq; q̄ instrumenta iter se eadē illa quorū sūt istra, Mēs igit̄ ea de cā nobis seniorib? potius cōtingit discim? aut ocius iuniores qa rē ferme nullā tenem?, cū enim res pleræq; scimus, non æque præterea capere alias possumus quomō etiā meminisse melius ea ualemus quæ mane pri-

- mum precipimus, deinde precedente die memoria hebetamur, quoniam multa iam preperauimus.
- Cur homini potius quam cuiquam ex ceteris animantibus credendum est, Vtrum ut Plato Neocli respondit quia homo solus omnium animantium nouit enumerare, an quia solus deos ueneratur & colit, an quia omnium maxime uim obtinet imitandi, hinc enim discere, tam multa & uaria potest.
- Cur nihil in eo delectamur quod triangulum duobus rectis pares angulos inter nos uel here spectamus uel habiturum speramus neque in aliquo generis eiusdem nisi forte in speculatione ipsa delectandum sit haec tamen aequo modo iocunda sane sit etiam si tribus rectis aut etiam pluribus pares angulos habeat sed nimirum tunc delectari est cum aut ludis olympiae nos uicisse meminimus aut apud salamina nauali pugna hostes superasse, aut tale quid futurum speramus non cum his ipsis contraria expectamus an in rebus istius modi delectemur quod uel fuerunt uel sunt consilio nostro aut omnino humano & opera, quae autem natura lege incommutabili ita esse uoluerat, haec suae tantummodo rationis contemplari nos alliciunt & oblectant sed cum rerum gestarum per quam aduersa ratio sit efficiat, porro ut quae inde perfecta sint in parte laetabilia in parte tristia ueniant, Omnia autem laetitiae tristitiae uel ratione aut uitamus aut persequimur.
- Cur medicus ad sanitatem usque tantummodo suam operam praestat, Primum enim corpus extenuat dehinc siccat; tum sanitatem inducit, posthac nihil ulterius agit, Vtrum quod fieri non potest ut ex sanitate aliquid quicquam efficiatur, an si quod fieri possit, ad aliam spectet scientiam afferrique praeterea ex sanitate aliquid licebit, ergo si omnia fieri uel ex contrariis uel mediis soleant, constat ut illud aegrotet quod uel siccus uel humidus uel tale aliquod est igitur ex minus frigido in minus, frigidum, Et postremo in iustam uicem caloris; uel siccitatis, Vel humoris medicus adducit transferens sese ex contrariis aut mediis, dum ad eum deueniat habitum, qui sanitati accommodatus est, ex quo quidem nihil esse, natura fert nisi quod medium ergo aliquid praeterea facere potest, ut enim eatenus uenit, sic retrorsum abire potest, Sed ars non istuc proficitur semper enim quod melius est id artis ratio & spectat & facit itaque nec ulla alia nec ipsa reddendi ratio de sanitate quicquam aliquid faciet, cum uel nihil effici necesse sit, uel rei destinade contrarium quandoquidem eadem est scientia contrariorum, ita uel in aedificandi ratione nihil est quod contrarium faciat, Nec uero ulla ars, alia est quae ex hoc quicquam faciat Nisi ueluti ex parte quemadmodum suendum ratio ex professo calceum reddit, fieri namque bifariam aliquid ex aliquo ita potest ut uel cum illud componitur uel cum destruit hoc consistat.
- Cur hominem philosophum differre ab oratore putamus, an quia philosophus in rerum speciminibus agitandis exquirendisque suum studium posuit, orator his rebus uersatur quae consortes illorum speciminum sunt, uerbi causa alter quidem iniusticia sit nouit alter quis iniustus est, & alter quid tenor tyrannidis sit cognitum habet alter qualis ipse tyrannus.
- Cur genus id homini quod, Dionysiacos theonitas, i, artifices bacchanales aut histriones appellamus, improbis esse moribus magna ex parte consueuerunt, an quia minime sese studio sapientiae dedunt; eo scilicet quod in artibus necessariis magnam aetatis suae partem consumunt, uitamque plurimum traducunt incontinentem partim etiam cum inopia, quod quidem utrumque uicia & gignit & augetur.
- Cur ueteres praemia certaminibus corporum posuerunt sapientiae nullus quicquam statuerit, an quia iudices quod ad ingenium attinet, uel praestantiores, uel nihilo deteriores nimirum esse his debent, qui inter sese certant, quod si homines sapientia excellentiores certare deberent proponereturque praemium, arbitris sane sibi carerent, at uero in certaminibus gymnasticis quaeque suo tantum aspectu iudicare integre potest item auctor ille praemiorum tale suis hominibus certamen proponere noluit unde inimicitiae seditionesque maxime exoriretur, homines enim cum in re sui corporis aliquid improbatur, non moleste omnino fuerunt, neque his infesti reddunt, qui ita indicarint, at si stolidiores iudicati sunt iudicibus ad modum ipsis succedent aegreque uahementissime ferunt quae, quod res seditiosa & stolidi est, ad haec praemium praestantius esse suo certamine decet, itaque certaminum gymnasticorum praemium optatius & praestantius quam ipsa concertatio est prudentia uero quod nam praemium praestantius esse possit.
- Cur homo maxime, aliud intelligat, aliud faciat, an quia contrariorum eadem scientia est, an quia mentis officium plura contingit appetitus in unum tantummodo profluit, at qui homo mente magna ex parte uiuit & ratione; Bestiae appetitu ira cupiditateque ducuntur.
- Cur nonnulli pecunias acquirere non impendere consueuerunt, utrum quod suis moribus uiuunt, an oblectamine quod in spe positum est alliciuntur.
- Quam ob causam qui grauer & suauissime dormiunt nihil sonant an quia & sensus & intelligentia hominis tunc suo fugi officio potest, cum animus tranquillatur & requiescit, qua quidem requie uel ipsa sciendi ratio constare uidetur, quippe quae animum sistat atque ex temeraria agitatione in tranquillitatem adducat cum enim animus mouetur uagaturque fieri non potest, ut aliquid uel sentiat uel intelligat ex quo fit etiam ut ametes sint pueri & ebrii & insani, facit etenim calor qui nimius in his est ut motu plurimo uahementissimoque inquietentur, quo motu desistente prudentiores esse incipiunt; cum enim uis illa intelligendi sedata est, facilius sistitur, rerumque rationibus adsciscit, & qui

Particula

dem qui inter dormiendū sonniat, nō alia de causa uidere sibi illa uidetur q̄ intelligētia cōstante re quiescenteq; quod q̄dem sonno cōtingit leuiori; iactatur enim animus noster maxie in sōnis, calore, s, qui undiq; in partē se colligit interiorē atq; ita efficit ut plurima uahemētissimaq; illa obstāte iactatione nullū interuenire sōniū possit, Nec putandū, ut animus tunc cōquiscat, & per se maxime sit, cū nullū sōnium trahitur, ut multitudinis opinio est, Sed contra omnino incidit: ut qui in motu plurimo est, Nec paulisper quiescit, hic intelligere: nequit, Plurimus autē motus cū suauissime quis obdormiscit: merito p̄pterea est q̄ tunc maxime larga caloris copia in partē contrahitur inriorem, animū uero cōcitatiū non solū interuigilandum, sed ne per quietem quidem intelligere posse, argumentū illud etiam est q̄ insonnis quos cibo ingesto primos agimus nulla facultas uiden di sōni datur cū maxime accidit ut animus p̄pter cibum ingestum cōcitetur, sonnum uero ipsum occurrit cū cogitantibus nobis & ante oculos rem ponētibus sonnus accedit: quapropter ea maxime sonniamus quæ agimus aut acturi sumus aut uolumus, de his enim maxime coginationesq; obueniunt, & qui instructi uirtutibus sunt meliora sonnia uident q̄ etiam uigilantes meliora animaduertunt, Qui deterius uel animo uel corpore sūt affecti deteriora cōcipiunt, quippe cum etiā affectio corporis faciat ad sonni uisionem hominis enī morbo laborantis p̄posita quoq; animi uiciosa sunt, atq; etiam p̄pter corporis pturbationem animus quiescere nequit, Melancolici idcirco in sōnis crebro excitari cōsueuerunt q̄ calore largiore urgente animus moueri æquo amplius cogitur quod cum motus uahemētior sit merito dormire minime possunt.

VIGESIMA PARTICVLA Q VAE AD OCVLOS; AVRES NARES; OS; TACTVM VNI VERSAM FACIEM CORPVS TOTVM ATQ VE COLOREM PERTINENT,

Ur oculo perfricato sternutare cessamus, an ob eam rē humoris respiratio moueat lacrimā enim oculus perfricatus emittit sternutamentū humoris copia excitatur, an quia plus caloris minus corrumpit absumitq;, Oculos autem perfricatus plus caloris sibi acquirit q̄ nares contineant, Quamobrem etiam si quis nasum perfricauerit ipsum sternutamentum desistet.

Cur uno oculo exquisitius cernitur q̄ duobus an quia plures motus duobus q̄ uno excitantur quemadmodum oculis peruersis multiplicem agitari motum certum est, ergo duorum unus motus non est unius unus & simplex: est itaq; efficitur ut exquisitius uno q̄ duobus cernat, Cur homines irati oculis maxime erubescunt, pudefacti auribus an quoniam oculi refrigerantur eorum quos puduit, Pudor enim in oculis, est nec respicere ualent quos pudor tenet: & timor quoque refrigeratio loci eiusdem est; calor autem in partem transit aduersam quæ posterior est, aures uero satis ex aduerso possite sunt itaq; pudore maxime erubescunt, iratis porro præsidium in eam partem tanq̄ uiolatam transmittitur quæ & sensu & motu facilior est, nam & in metuēdo calor eam ipsam maxime deserit.

Cur altero oculo apprehenso, alter cōstantius cernat, an quia oculorū initia ex eodē dependent, cum igitur alter mouet cōe quoq; illud mouet initium, quo mouente alter etiā oculus moueat necesse est: quāobrem altero apprehenso uis illa cōis tota altere mouebit itaq; plenius cōtēdere poterit.

Quā ob causam qui cæci ab ortu naturæ sunt calui nunq̄, efficiantur, an quia humor cū redundat in capite oculos uahementer infestat qua de causa q̄bus fluctiones oculos urgent uenas temporum ferro cādente medici tangunt quo humoris foramina obcæcent atq; spissescāt & caput quoq; dissect acute obscalpere cōsueuere cū igitur humor excrescēs uacāsq; in capite oculis detrimento sit fieri potest ut minus humoris in caluaria ob id ipsum cōsistat qa magna pte lapsus in oculos est & cū extremētis humorum materiaq; inuttili capillus pueniat quæ quidem in capite cæcorum ab ortu naturæ large redundant, merito nunq̄ isti calui efficiuntur.

Cur homines qui oculis p̄minātoribus sunt magis fumo infestantur, an quia fumus citissime oculis protendentibus incurrat.

Quā ob causam utrūq; aspectū simul diuertere dextro sinistroq; uersus, & ad nares demittere atq; etiā alterū dextrorsus sinistrorsusq; deducere possimus, Utrūq; uero seorsum, alterū sinistrorsus alterū dextrorsus simul distrahere nunq̄ possumus, Quinetiam deorsum sursumq; huc q; quaquā duplex aspectus sit, ex eadem tamen origine, æquo nexus aptusque dependet, Vbi autem ita est, quotiēs alterū extremū mouetur, reliquū cōsequatur, eodē necesse sit, alterius enim extremi principium extremū reliquum est, Quod si res una simul ac eodem in tpe nunq̄ in partes aduersas moueri queat, nec aspectus ita moueri poterit, quippe cū ita emittatur, ut extrema in partes moueatur aduersas, Siquidē alter sursum alter deorsum mouebit, initiūq; sequi utrūq; necesse sit qd̄ impossibile est, Oculorum uero limitas euenit, quia globi cōtinent principio quo & sursum & deorsum, & altera uersus lubrico sese uertere possint, Cū igitur ita positi sunt ut situ inuicem simili respondeant, atq; medium teneat, mouēdi sese sursum deorsum latusq; uersus, eodēq; in puncto si

bi pupillā habeāt, Tunc situ integerrimo constāt, p̄cipueq; mobiles circūaguntur, & qui eodem in puncto pupillas, continēt limi quidem nō sunt, discrepare quā qui inter se post & alius parte alba retracta, nigræ nō nihil occultitur mō eorū qui sternutaturi sunt, aliis in angulū exteriorem nigra conuellitur, ut furiosis aliis in interiorem nares uersus incumbit ut tragicis laruis hominibusq; acerbis seuerisq;. Sunt enī contuitu graui cogitabundoq;. Quotiens uero situ dissimili globi positi sunt sed puncto eodem radii p̄fluunt, aut situs similis est, sed punctū nō idem limis oculis hominem esse necesse est, itaq; hic suscipit: & oculos cōtrahit, Globū enī eundē in habitū collocare cōatur, atq; alterū firmū continet alterū agitāt, haud enim fieri potest, quin limū sit, qui nō eodem de puncto radior deproinat, quippe qui dimotū cotuēdi principiū habeat, perinde ac ille cui res una geminari oculo suppresso uidet̄, ergo si oculus sursum dimotus est terminus inspiciēdi deorsum ē sed si oculus lapsus deorsum est, terminus sursum habetur, Oculo tamē nno situ suo dimoto moueri quidem res una sursum deorsumue ob idipsum uidet̄, quia pupilla ita se mouet, sed geminari haud unq̄ uideri potest, nisi duplex conspectus sit peruertaturque ratio uidendi ita fit ut strabonib⁹ res eadem geminari uideat̄, Causam situs habet, eo. s. q; oculos nō suo medio nexus locatusque est,

Quamobrē qui cognomē lusciosi habuerunt litteras minutas scribere, cōsueuerūt, Mirū enim ut q̄ obtusis sunt oculis rēfaciant, quā eorū facere interest, qui acumine ualeant oculorū, Vtrum quia p̄xime posita magna esse uidentur, illi autem oculis p̄xime admotis scribere solent, an quia cōtractis palpebris scribant, fit enī per imbecilitatē ut si laxatis diductisque oculis scribant, aspectus distractus passusque hebetescat si adductis, & cōiuentibus uniuersum depromptus acutius uideat,

Quod tamen angulum informat exiguum efficit necessario ut exigue litteræ scribantur,

Cur uno uidere oculo impatibilius sit, an quia minus animo qui ita cernit afficitur quo fit ut minus affectionis cōtrahatur,

Cur nōnulli post lippitudinem acutius uideant, An quia purificati oculi sunt, fit enim sæpe ut exterior densitas pupillæ aciē arceat quæ lacrima emissa laxatur, atque resoluitur, Quamoberm profunt interdū q̄ mordēt & lacrimā euocant ut cepæ; obsunt quæ tantū modo assiccant ut origanū,

Cur distracta cōspectuum societate res una geminari uideatur, An propterea q; oculi utriusque radius non ad punctū idem deuenit ergo q; bis noster animus inspexit idem geminū se inspexisse existimat, Proximū euenit cū digitos mutatis uicibus implicamus; itaque aliquid tangimus, Duo namque sentimus, eo q; unum bis tangimus,

Cur sensus dexteri nihilo sinistris p̄stantiores sint; cū in cæteris omnibus dextra sinistris cōmodiora habemus, Vtq; ex cōsuetudine ita fiat, Statim enī cū nati sumus utrūq; sēsū excernere incipimus, Pars autē dextra exercitatione insuescere inquæ frugē euadere meliorem uidetur effici nāq; utrinq; dextri per cōsuetudinē possunt, An q; sētire affici est, Pars autē dextra p̄stantior propterea est, quod eff. catio: & affici perucatio: q; sinistra est,

Cur in cæteris dextra suis sinistris p̄stantiora sūt sensus nullus dexter sunt sinistro iterrest, An q; parte sentiendi utraq; pariter uti a primo natali die cōsuescimus, Adde tamen q; ratio sētendi affectio quædā est dextrarū aut partiū differētia in efficiēdo nō patiēdo sita est,

Cur excitatio corporis incōmoda oculorū acumini est: An quia excitatio sanguinē efficiat sicciorē sicut etiā reliquū corpus, Siccitas autē totā cutē indurat ergo uel eā qua pupilla itegitur quapropter homines naru in grādes obtusius uident oculi nāq; senū tunica dura simulq; rigosa teguntur itaque uis illa cōspiciēdi cooperitur, & delicescit,

Cur homines luscet cognominati qui obtuse uident, Litteras scribere minutissimas possint cū rē minutam perspicere illi ualeant qui acumine oculorū p̄stāt, An quia cōspectu sūt imbecilli, palpebras cōtrahāt ī anhuistū, Cū enī radius p̄fluit uniuersus acuti⁹ explorare pōt, cōtra laxo diductoq; oculo diffūdit̄ ob eāq; rē hebetescit ergo ībecillitas facit ut palpebras cōtrahāt ī angustū qd̄ cū ex angusto inspiciāt exiguā magnitudinē uideāt quātaq; uidēt tanta perscribant necesse est,

Sed cur iidē illi cōtractis palpebris uideāt, An propter sui cōspectus imbecillitatē, Vt enī manū reb⁹ sēpositis admouent, Sic palpebras iuxta positis perīde quasi manum adiiciunt, quod sane faciūt ut radius per locum sese depromēs angustiorē cōgestior p̄fluat, Ne p̄tinus ex paculo p̄fisciscēs distrahatur, Videt autē is acutius qui frequētior collectiorq; proderit,

Cur nō res una geminari uideatur, Cū ī latus oculū uertimus An quia cōspiciēdt̄ p̄mordium eadam itē in linea situm est: Tūc enim res geminari uideatur cum illud mutatum sursum deorsumue est in latus uero nil refert nisi una etiam sursum moueat,

Cur in ratione uidēdi tantū fieri possit ut res una geminari uideatur, si quodammodo, inuicem oculi nocētur, in cæteris sentiēdi generibus fieri idem idem nequeat, An etiā rōe tangendi cū digitos mutatis uicibus ī plicauimus, fit ut res una duæ sentiatur; in cæteris hoc idem fieri nequit, Quia cætera membra quibus, sensus administratur neq; foras uersus deducta, neq; bina tā inter se apta colligataq; suo funguntur officio, Fit ita in ratione uidendi eadē de cā qua in tangendo perplexis

Partícula

ut dictum est digitis: Tactus enim uisum emulatur & sequitur:

Cur oculus sinister nibilo imbecillior est: sed æquo modo atq; dexter uidere potest cum reliqui corporis partes omnes sinistre inualidiores q̄ dextre sint. An quia pars dextra in eo discrepat a sinistra q̄ efficacior est non in eo q̄ affici aptior. Videndi autem uires nō ut efficerent. Sed ut afficerentur comparatum a natura est.

Quā ab causam cū cæteras intuemur res cōspectus noster fatiscit atq; deterior redditur. Cū ad uirides & herbescentes inspicimus, ut olera cæteraq; his similia recreatur: meliorq; euadit, an cōspectū in alba nigraue intendere minime possumus, propterea q̄ utrūq; id genus coloris uidendi uiribus officii, colores autē illi q̄bus oculi: acquiescunt, mediū albi nigriq; obtinent, itaq; aspectus cum mediocri leniq; obuiio afficiat, nihil debilitatur, imo uero corroboratur atq; reficitur, & forsam quē admodum cum corpora nostra uæhementer laborant deterius habent cum mediocriter optime afficiuntur: ita etiā oculi cū ad res solidas cōtendūt laborant, lassanturq; cū ad humidas mollesq; q̄ nil sibi obstat passim oberant, & licentia perliquecunt cū ad uirides q̄ istæ ut solide mediocriter sunt, ita satis humoris continēt, neq; ullo detrimēto afficiuntur, & ad imorandū in histe amplius inuitantur, eo q̄ caloris huiuscemodi habitus modice se cōspectui offert.

Cur cætera melius utroq; oculo cernimus rectā uersuum uirgulam uno litteris admouentes inspicimus exquisitius, an quia radii oculi utriusq; non sine perturbatione in idem concidunt, ut auctores cōspiciendi rationum affirmant, itaq; cū uno inspicimus ad rectū conspectum tanquā regulam melius quod rectum est depræhendere iudicareq; habemus.

Cur fumus oculos potius infestat, an quia infirmissimi, sunt infirmissima nāq; omnia quæ corpori intersepta occulūtur, indiciū q̄ acetum & quodq; acre carnē non exteriorē sed interiorē demordet, an quia laxiores refertiq; meatibus sunt, Conspectus enim per quosdam meatus protruduntur & excidunt itaq; quod his mordicissimū est, cæteris corporis partibus obuium subire densiora non potest, sed perreptat, & decidit æquo modo & cepæ & quecūq; oculos mordent, Oleum omnium maxime humorum id faciat, quia tenuissimū est ob eamq; rem meatibus se expedite insinuat acetum reliquis partibus corporis pro medicamento est.

Cur oculus solus omnium mēbrorū non rigeat cum infirmissimus sit, an quia opimus est: nec carnis quicquā in se continet, Quod autem tale est securū manere a frigore potest, Haud enim audiendi sunt illi qui propterea rigere oculos negāt, Qui uis illa cōspiciendi ignis est, Nō enim talis in oculo ignis est ut calefacere ualeat.

Cur lacrimæ quas mœrendo emittimus calidæ sunt quas oculis laborando frigidæ, an quia frigidū quod incoctum crudūq; est, calidū quod concoctū, Langorem autē omnem ex cruditate profisci nullū dubiū est, Quod cū lacrima cruda eorū sit q̄ ualitudinē oculorū laborāt nō imerito frigida est hinc medici sudorem frigidū argumentū grauis esse morbi existimāt, calidū cōtra decretoriū esse: & salutarē, cū enī uacās materia multa est: satis a calore interiori cōcoq; minime potest itaq; frigidam esse necesse est, cum pauca est plene a calore uicta cōcoquitur, Morbos autem copia uacantis materiæ confici certum est.

Quare cū partes corporis nostri dextræ mobiliiores sint oculis sinister expeditius quam dexter contrahitur, an propterea q̄ omnia sinistra dextris humidiora sunt, Humidiora autem contrahi plenius possunt an dexter amplius efficere possit, Sinister uel ex se ut humidior obsequētiō sit.

Quā ob causam cū & senex & luscus per imbecillitatē parum oculis naleat, alter proxime admouet si quid inspicere uult, alter procul abducit, an quia dissimilis eorū imbecillitas est, Senex enī q̄a uidere nō potest, ubi minus radii coeunt, rem uidendā eo abducit ubi uisurus maxime est procul enim coire radii solent, Luscosus ille uidere qdē rem istic pōt, Sed quæ nā rei cōspectæ caua sint, quæue excedāt discernere uequit, itaq; in his fallit caua quippe & excedentia splendore discerni maxime possunt, Quæ quoniā procul percipere quēadmodū rei obuiæ ingruat nequeant proxime adducūt.

Cur homo solus: aut certe maxime animantium oīum oculis deprauet per limitatē, an quia uel solus uel maxime comitali morbo in tenera ætate laborat cū deprauari omnibus accidit.

Cur uni animantium homini transuerti deprauariq; per limitatē oculi possint, Vtrū q̄ oculos minimo interstitio discretos e directosq; positos homo habet perspici, idcirco menda in eo maxime possit, an quia cæterorū animantium oculi unicolores maxime sunt, Nec deprauatio sequerēt, si uno quolibet colore peditus oculus esset, an quia solus ex oīum animantium genere morbo comitali rapitur, Quod genus morbi transuerrere oculos sicut cætera etiam mēbra potest, Nōnullus tamē ut sero ab eo morbo uexari inceperet sic lumina a sero deprauantur.

Quā ob causam manu præ lucerna aut sole obiecta melius inspicere possumus, an quia lernæ spissius lux nostris occurens luminibus reddit suam ob nimietatem infirmiora, quippe quæ rē etiā sibi cognatā interimere p̄ sua possit exuperatia, at uero manu ita arcēte, Nec luminū acies officii potest, & res uisui obuiā nihilominus in luce posita est, Vnde fit ut & acies plenius agat & res ispe

etanda nihilominus uideatur;

- Cur manus dextra, & pes dexter a suis sinistris differunt oculus & auditus nullo discrimine distant, an quia imixta sinceraque elementa usque deque sunt. Discrimen uero situm in his est, quae elementorum coitu constant. Sunt autem sensus isti esinceris illis immixtisque. Visus scilicet ex igne, auditus ex aere.
- Cur aures quae omnium maxime partium nostrae faciei exangues sunt, robore magis afficiuntur, ubi nos pudor apprehenderit. Vtrum quod peregrinus humor partem adire inanem aptus natus est itaque cum calore per pudorem orto resoluitur statim se in aures colligit, an quia temporibus appositae sunt. Quo uersus maxime humor confluit. Cum enim hominem pudet: calor se in faciem recipit, itaque ruborem adducit, aures uero minimo in ea profundo extant. Natura calidissimae sunt & coloratae. Nisi longe frigore rigoris obturpuerunt, ideo haec pericula omnium faciei particularis coloris est optimi. Quamobrem passius dispersusque calor quod per summa res tenet rubicundas reddere potest.
- Cur urinatis aures dum inter mare sunt: rumpi soleant. Vtrum quia retentus spiritus impetu cogit uaehermetiori, An si eam haberet: idem uel in aere fieri posset. An quod non cedit dirumpi ocius potest, & a duriori quam molliori facilius. Quod itaque inflatum est minus cedit aures uero ut dictum iam est spiritu retento inflantur. Itaque ab aqua quae aere durior est obtunduntur: offensa atque rumpuntur.
- Cur urinantes spongas alligare auribus consueuere, an ne mare per uim occurrens aures rumpat haud enim ita stipatae impleri ut inanes exemptis spongis possunt.
- Cur sordes aurium amarae An quia putri sudore contrahuntur qui salus amarus est.
- Cur spongarii suas dissecant aures & nares. An ut spiritum commodius reddat haec enim esse spirandi itinera uidentur. Laborare quippe difficultate spirandi eos affirmant, dum foras emittere animam non possunt, leuarique cum propellentes extruduunt. Mirum tamen si respirandi assequi facultatem refrigerationis gratia nequeant: Sed esse id necessarium magis uideatur. An merito plus in retinendo laboris sit cum corpus extumeat distendaturque. Spiritus uero foras sponte efferri posse uidetur. An itus etiam tendere ita possit cogitandum tamen aequae uidetur. Plerique uero lebetes demisso respirandi uiam urinato ribus moliuntur. Haud enim aquae lebes impletur. Sed aera seruat ad demersum hominem usque. Quippe qui erectus per uim dimittatur ut undique aequali nutu descendat. Nam si quantumlibet inclinauit humore protinus interrumpente impleatur necesse est.
- Cur nonnulli cum suas inscalpant aures tussunt. An quia sensus audiendi foramen cum pulmone canaliculoque asperitudine cognominato sortitur. Indicium quod bis ipsis repletis obseptisque homo surdefcit. Humor itaque aliquid e frictione ista aurium liquefcit: atque in canalem quem modo diximus per foramen illabitur quod tussim mouere potest.
- Cur sinistra auris ocius magna ex parte perforata consolidari quam dextera potest: quo circa mulieres alteram mare uocant: alteram feminam. An quia partes sinistrae humidiores calidioresque sint. Quae autem huiusmodi sunt consolidari possint facilius. Vnde in platis etiam tenellis: atque uiridibus coitus concorporadique unio facilius agitur: & uero ulcera iuniorum promptius copaginantur quam seniorum. Argumentum partes sinistras esse humidiores quam molliores sunt, atque effoeminationes.
- Qua ob causam pudefactis aures summe rubescant iratis oculi An quia pudor in oculis refrigeratio quaedam cum timore est. Itaque calor iure oculos deserit. Quod cum inde secedendum sit. locum sui capacissimum petat necesse est qualis certo summe sunt aures. Caeterae namque partes longe ossibus oes compacte sunt. Iratis contra calor in oculos totaque faciem reuocatur: sed: compectior in oculis est unde licet albi eorum color ratione.
- Cur aurium sonitus accito strepito cesset. An quia minorem strepitus amplior pellit & eruit.
- Cur si aqua lapsa in aera sit oleum, quo humor effluat instillamus nullo namque humore alio effluere potest. Vtrum ut quoniam oleum per summa aquae innatat: eique aqua praeter lenitate adheret: effluente oleo aqua etiam ipsa: effluat. An ut per lubricam autem labens aqua excurrat. oleum enim utpote lene facit ut prope labescere possit.
- Cur minus aures urinatis rumpantur: si oleum sibi instillatum habentes in mare irrumpant. An ratio cur rumpi aures possint ante exposita est. Oleum uero in aures instillatum facit ut mare supueniens relabi facilius possit. Quomodo in parte corporis exteriori puncta fieri nouimus. Labeus autem ictum parti interiori auris nullum inuehit: itaque dirumpere non potest.
- Qua ob causam aures cum exangues adeo sint: pudore erubescere possint. An res quaeque ferri in eum soleat locum qui sui uacuum est. Cum ergo sanguis efferri sursum calidus uideatur aures maxime partemque in anissimam adit. Itaque rubore inibi afficit. Quod idem intelligendum de generis etiam est. Adde quod tenuissima cutis quae distenta est. ita fit ut rubor periculi in auribus precipue possit.
- Cur nemo oscitans aurem inscalpere suam audeat, an quia membrana etiam per quam audimus inflatur: cum oscitamus. Indicium quod audiendi facultas tollitur cum oscitamus. Spiritus enim ut in os ita etiam in aures interrumpens membranam expellit: ac prohibet quominus sonus ingrediat. Quod cum ita sit si sedere audiendi cum oscitamus auriscalpio tereterrimus plurimum membranam ledemus. Ictus enim ad obicientem reni-

Particula

tētemq; spūm non ad cedentē inferetur; & mēbranā abiunctā solidis esse certum est. Quare dolor ita moueri uulnusq; excipi facile potest.

Cur singultus sternutamento sedari queat, an quia non partis eiusdē utraq; ista affectio est sed rētuus uentriculi. Singultus uero refrigeratio cruditasq; spiritus atq; humoris pulmōni cōiunctissimi est. Sedes autē cerebri rem cum pulmōne cōem sortita est. Quod quidem ratione constat aurium; interdum enim surditas accidit simul & morbus ipse aurium in pulmōnis uicium transit; & nonnullis tussis statim mouetur suas scalpentibus aures. Loco autem sternutandi rem naribus esse cum pulmōne cōmunē respiratio docet. Quæ comunis utique est. Sternimus itaq; loco eo ipso calefacto. Calorem autē eius locus sentit inferior. Cuius singultus est calor uero uim obtinet & concoquendi. quāobrem aceto etiā retentioneq; spiritus finiri singultus leuior potest. Spūs enī retentus satis cō calefacit. Vnde fit etiā inter sternutandum; ut spirandi rētentio idē obducta efficiat; & conuenienter quoq; expientia superiori de loco educitur. Quippe cū fieri nequeat ut quis sternutet nisi expiret, impetus itaq; spūm interclusum rumpit, dispellitq; qui singultū ciere potest.

Cur si quis sternutaturus oculū pfricauerit minus sternutet. An ppter q; q; sternutamentū a quodā excitatur calore. Frictio autē calorem ciere potest. Qui calor qm locus quo sternutamus oculis in ppinquo est, alterum sternuendi calorē tollit, quemadmodum minor ignis ab ampliori emarcescit atq; absumitur.

Cur bis sternuere magna ex parte solemus; non semel aut sæpius. An quia binis naribus sumus, Per utruq; itaq; narē uenula partita discurrit qua spūs solet permanare.

Quā ob causam qui solē aspexerint sternutare magis cōsuerunt. An qā sol calefaciens mouet; perinde atq; qui nares penna sollicitant. Idem enī utriq; agunt quippe qui per motū calefacientes ocios spūm ex humore eliciāt, Cuius excursio spūs sternutatio est.

Cur singultus sternutamēto finitur & retentione spūs & aceto. An sternutamēto; quia spūs cohibetur inferior atq; circumobsistit. Quēadmodū medicina parti superiori adhibita alius sentit ac imutatur. Spūs retentione leuiores tollunt singultus eo q; exiguus spirandi impetus si paulisper retinimus ut in tussi desistit. Sic etiā singultu reprimis; cogis strangulas. Aceto idcirco sedatur; quia humor circumstans ac phibens eructandi licentiā in spiritū per uim; arceri calefactoriā extenuat. Fit enī ructus cū uentriculi humor recalescens inflat atq; cōcoquit. Singultus uero quotiēs spūs uacans ab humore in loco spūi deputato retinetur. Hinc enī dū enititur nec erumpere pōt; distentionē inducit. quæ distentio appellata singultus est. Inde fit ut singultus ubi ianguimus oriatur. Frigus enī humorē spūi obductū coangit spūs circūuentus exilit. Cuius cōmotio nō nisi singultus ē.

Cur aquam nōnullis frigidā infaciē fundimus; cum e naribus sanguis effluit. An ita calor intus se colligit; atq; circūobsistit qui sanguinē summū reddit liquidiorē.

Cur sternutamentū pro numine habetur non tussis neq; grauedo. An qā de capite mēbroq; præcipue omnium diuino. Vnde cogitatio est suū ducit principiū. An quia cæteri illi affectus ratione morbi eueniant hic secus extitit.

Cur oculo pfricato sternutamēta desistūt. An qā humor sic respirat lachrymā quippe oculus post frictionē emittit sternutamētū autē humoris copia excitat. An quia minor calor corripit ab ampliori cōsumiq; potest. Oculus autē pfricatus plus caloris sibi acquirit q̄ sit quē nasus complectis. Hinc etiam fit ut nasum si quis pfricet ipsum sternutamentum desistat.

Cur eruptio cæterorū ut flatus ut ructus sacra haud quāq; habetur sternutamenti sacra habita est. Vtrum qm cum tres partes principes nostri corporis caput thorax & aluus Flatusq; alui exspiratio sit ructus uentriculi sternutamentum capitis quæ pars sacra p̄cipue est, spūm hinc exeūtem ut sacrum ueneramur & adoramus. An quia spūs oīs eruptio partes q̄s modo dixi melius se habere significat. Cū enim minus sternere queunt; spūs erumpens ieuat ac mitigat. Ergo sternutamentum quoq; bene caput ualere posseq; concoquere indicio est. Cū etiā capitis calor humorem spūm uē conuincit tunc moueri sternutamentum solitum est. Quāobrem moribundos interdū sternutatorio excitamus tanq̄ si hoc affici nequeāt spes nulla salutis sit. Perīde igitur quasi bonæ i dicitū ualitudinis partis optimæ atq; sacerrime sternutamentū adorant beneq; & augurantur.

Cur homo omniū maxime aiantiū sternutare solitus est. An quia foramina sui corporis obtinet latiora per quæ spūs interrumpere pōt; his enim spū i pletis sternimus. Latiora autē esse indicium quod omnium minime aiantium hō olfatu ualet foramina, quippe tenuiora sentiūt exquisitius. Quod latiores meatus plus humoris ac sæpius subeat necesse est. Quo in flatu sternutamentū moueri solet. Talesq; homo maxime aiantiū habet; merito sæpissime sternuat p̄serti q; naribus breuissimis ē. Sic anim humor concalefactus celerius effluere cōuersus inspm pōt. Cæteris uero præ longitudine narium ante refrigeratur quam effluat.

Cur sternutamenta quæ de medio noctis ad meridiem usq; moueantur damnemus. Quæ de meridie ad noctis medium approbemus. An quia cū rē aliq̄ lex ordimur tunc sternutamentum potius

- obseruandum sit. Itaq; cum rem agere proximis atq; inter initia sternuisse acciderit amouemur remque inceptam prosequi temperandum censemus Dies igitur & aurora & de medio usque noctis quasi initium quoddam est. Itaq; omninosum tantisp sternutamentum esse putamus temperamurq; sternutare ne pgentem quepiam ad agendum reuocamus: post meridiem uero atq; mediū usq; noctis finis ueluti qdā ē. Tēpusq; illi cōtrariū itaq; cōtrariū itaq; cōtra tūc & existimat & agit.
- Cur senes laboriosius sternutant.** Vtrum q; his foramina per que spūs pmanare solet adducta atque cōnata sunt, an quia senes facile eleuare nequeunt; per uim demittunt atq; cōcassant.
- Cur si spm quis retineat singultus desistat.** an quia refrigeratio est quæ singultum in ducat q̄obré & q̄ timēt & qui algēt singultiūt, Spūs uero retentus partem corporis calefacit interiorem.
- Cur homines surdi e naribus magna parte loqui cōsueuerunt** an quia pulmo eorū uiciatus est. Surditas enim detrimentū pulmonis est. Vox itaq; ferri expedite non pōt. Sed quēadmodū qui spirādi laborant; difficultate spiritum uniuersum suā ob ibecilitatem reddūt; sic uocem illi emittunt; Nituntur itaq; naribus etiam dum loquuntur qua uox protrudens sese sono p attritū rancido illo profertur. Fit enim ut uerba per nares afformentur, cum pars nasi superior qua per palatum foramina patent caua est, Resonāt enī tintinabuli instar ob claustrī īferioris angustiam.
- Cur sternutamētū solū nō dormiētibus sed ppe dixerim sp̄ uigilātib⁹ fiāt.** An qa fieri sternutamētū nō pōt nisi a calore q; partē eā cōmoueat; q̄ effici solet. Ex quo faciē soli obiicimus cū sternuere placet. Dormiētibus aut calor itus circū obsistit. Quāobré imā dormiētū partes calidiores reddūtur spūs q; abūdat. Quæ qdē res causā etiā habet. Cur genitura ī sōnis præ libidine pfluat. Merito igit dormiētes nō sternutamus. Cū enī calor secedat capitis q; eius ptis humorē natus mouere apt⁹ est quo ī aera extenuato sternutamentū exultat affectionē cōsequētē illā obuenire nō posse cōsētaneū ē Crepitus tñ īferius ructusq; supius dormiētes magisq; uigilātes extrudimus. Quod enī uēter īflari in sōnis amplius solet accidit ut eius inflati humores loca sibi proxima adeant, eo namque nel a spū per quietem ex acito compelluntur. Retinere potius enim quā emittere potest qui sopitus est itaq; intus calorem contrahit. Atqui spiritum retinet deorsum īpellat necesse est. Quippe cū uimūde ferri spūm pter suā naturā sit. Vnde fit etiam ut perdifficile sit spūm retinere. Quinetiā cū dormiamus hæc eadē rō est, cū enī uigilia motus sit; qui mēbra sentiēdi efficio accōmodata magis cū uigilamus, exercet; cōstat sōnū posse accedere cū eadē illa mēbra quiescūt. Cū uero uis ignea sit quæ mēbra corporis nrī mouere possit & hæc itus si cōtrahat circūstātq; ī sōnis caput reliqns qd sēsus cōtinet oēs, tūc maxime sēsū sedes gescere possint. Quæ quidē res cām afferat dormiēdi.
- Quā ob causam ubi sternutauimus; aut minximus mēbra nostra ī horrescere solent.** An quia utraq; re illa uenæ aeris in anes redduntur, quem calidū ante cōtinebāt. Inanes aer extrinsecus alius subit illo frigidior qui ante in uenis fuerat quā sternutaremus; aut mingeremus quod cū talis subeat aer merito facit ut membra inhorrescant.
- Cur singultus sternutamento desistere potest.** An ppterea qd singultus nō quemadmodum ructus a uentre qui cibi conceptaculum est, sed a pulmone pficiscuntur quod maxime refrigeratione aut rigore aut dolore aut medicatione superiore accidere solet q; enim membrum id calidū sua natura est. Quotiens refrigeratum sit totū admittere spūm non potest, Sed bullas quodāmodo excitat. Quamobrem retento etiam spritu singultus finitur. Sic enim pars ista recalescere incipit; & aceto quoq; hausto desistit; quoniā uis aceti calefactoria est. Cū itaq; calidū quodq; concalescētum red datur sedesq; cerebri foraminibus puia pulmone rīdeat; efficiē ut retentio spūs quæ sternutatio ni antecessit repræssusq; desup illatus affectionē istā pulmonis mēbri calidi abigere ualeant.
- Cur hominis capillo crispo & tortili magna ex parte resimiores sint.** An si crispitudo sita in crassitudine est & crassitudo nō sine duritia cōstat; & durus sanguis calidior est, & calor materiā excreescere inutilem minus patitur & os ex uacāte materia consistit; & cartilago nō nisi os est merito diminutio nasi consequat. Indiciū ætas adhibet puerilis, sunt enim pueri oēs naso resimato.
- Cur hoies qui raris dentibus sunt uitam longe agere nequeant.** An quia longe animantia uiuunt quæ dentiū ordine pdita sūt numerosiore; ut mares q̄ fcemie lōgius. Viri nāq; diutius q̄ mulieres atq; in pecudum genere cæterorūq; animalium perspici identidem licet. Qui itaq; raris dentibus sunt; habere Quasi pauciores indicantur.
- Cur dentes qui longe solidiores q̄ caro sunt frigus amplius sentiant q̄ caro.** An quia meatibus nitūtur; infixi tenuibus quorū exiguus calor celeriter a frigore uincitur mouetq; dolorem.
- Cur dentes firigidum amplius q̄ calidum sentiant, caro econtra.** Vtrum propterea q; caro mediocri temperaroq; habitu est; dentes uero perfrigidi sunt, itaq; rem frigidam sentire plenius possunt. An qm meatibus cōtinētur tenuibus quibus calor inditus exiguus est itaq; re aduersa potius patiuntur, caro qa calida ē ut nihil afficia frigido pōt; ita calidū cōpēdio sētīt Ignis enī q̄si igni adiicitur.
- Cur lingua rerum index plurimū esse potest.** Nā & febris ardētioris & grandinum si quæ insunt; & pecoris uersicoloris uaria est. An quia humoris capiens est; & super pulmone posita. Vnde febrium

Particula

principium ducitur. Versicolorū aut ratio referri ad humorū uarietate debet. Inficit tamen id primū per quod humor primū manat collaturq;. Cuius generis lingua est. Grandines uero lingua propterea contrahit quod inanis spongiosaque est. Quippe cum grando ueluti uarus incōcoctus crudusque parte interiore corporis nasci solet.

Cur lingua amara salia & acida fieri pōt dulcis nō potest. An quod naturæ corruptiones isthæc sunt Constantiam uero ipsam naturamq; sentire nequaquam fieri potest.

Cur totidem coloribus lingua euariat quot cutis. Vtrum q; ea quoq; in mēbroꝝ numero exteriorū recipit quā i ore abdita ē. Verū q; p̄tenui cutē itegit uel minima i ea uarietas dephēdi pōt. An q; aquæ ratio ē quæ facit ut colores mutētur lingua aut affici ex potione maxime potest.

Cur halitū ex ore tū calidū tū frigidū reddere possumus. Quippe q; frigidā efflemus: calidā uero exhalamus. Indicium quod manus ori admota exhalanti calefieri pōt. An utroq; modo aer cōmotus calidus est. Sed quoniā q; efflat nō uniuersum aerea mouet sed ore angustiori extringit: paucum expirat. quod multum externi aeris excitat. Itaq; calor ori p̄fectus passus in eo suam exiguitatē delitescit. At qui exhalat uniuersum ob eamq; rem calidiorem expirat. Est enim efflatio spiritus strictim protrusus. exhalatio uero spiritus uniuersum profusus.

Cur si uāhemēter uniuersūq; expirauim⁹ iteq; expirare neqam⁹ q; idē i inspirādo ē accidit. bis enī ex ordine id facere neqm⁹. An qm̄ altere dilatatio altere cōtractio loci ē. Iccirco qdā tēus nō usq; q; p̄tari pōt. Cōstat igit̄ abo uicissim fieri esse necessū bis uero ex ordine posse neutrum.

Quā ob cām cū alius locus sit qua cibus potusq; transeūt alius qua spiramus ubi grandiore bucelā deuorauimus strangulemur. An nihil absurdū id est. nō enim mō si alicuius interuentu locus spirandi stipatus sit ueꝝ & si abductus sit extrinsecus. æque imo magis abstrangulamur. Isthæc uero proxima inter sese posita sūt quo cibū excipimus & quo spiramus quare ubi iusto amplius fructū i cidit locū spirandi proximū addūt instringitq; ut uia spūi omnis degenetur.

Cur hoīes qui uirgulā suæ palmæ ductā per totā latitudinem hnt uitæ longissime esse possunt. An quia breuis ætatis in becillaq; sūt. Quæ artuū bñficio carēt i becillitatis idiciū ætas prima atq; tenerma affert. Vitæ aut breuis testimoniū dat genus oē aq̄tile quæ cū ita sint coartata cōpactaq; oīa cōtra sese hñe liq̄do ē. Quo in genere illa etiā sūt quæ cū ex natura artibus maxime careāt articlari tñ contigerit. Palmæ aut partē iteriore penitus carere articulo certum est.

Quā ob causam dū longe spiramus uenter trahētibus adducitur: reddentibus diducitur atque repletur. Veri enim simile dixeris esse ut contra eueniat. an quia cum respiramus uenter adductis costis in imū comprimitur. iccirco distendi in ampliorem molem folium instar appareat.

Quā ob cām spirare necesse habeamus. an quēadmodū humor dissolui in spiritū potest: sic spūs trāsire potest in ignē. Calor itaq; naturalis ubi bonā spūs partē in ignē cōuertit dolorē admouet atq; etiā meatus diducit & amliat. Quēobrem ignē cū spū expellere cogimur: quibus ex trusis meatus contrahunt atq; refrigerant. Itaq; dolor iterū temptat. Rursū igit̄ aere trahimus atq; ubi post hac spirandi meatus patefecimus uocēq; reddimus igit̄ iterū orit̄. atq; iterum præ dolore spiritum reddimus. Idq; uicissim ordine p̄petuo agimus: sicuti etiā palpebras agitare solemus ut corpus oculorū refrigeretur assiceturq;. Et uero cū ambulamus ingressui nostro attendimus. s. ex ordine gubernandi atq; regendi quem uis nostra intelligendi p̄cōmode astruit hanc ergo in modū spirandi quoq; usum exequimur. Ingenio q; trahendi aeris reddimus: atq; illico rursū attrahimus.

Cur inhorrescere magis solemus: cū alius modo quodā nos tangit q̄ cū nos ipsi tangimus. an quia tangendi sedes rem pelenius externā q̄ suam sentit. Quod enī natiuū atq; insitū est id sensum effugit. Quinetiā qd̄ claculo atq; subito fit: terribilius certe occurrit. Metus aut refrigeratio quædā est. at uero tactus extraneus quæ suo utrūq; id habet. Deniq; affici unūquodq; ab alio uel tantumde uel magis aptum natura est. Quod etiam in titillando constat accidere.

Cur in aliis & pedum uestigiis titillamur. an propter cutis tenuitatem. an quia tactus earum partiū insolens est. ut etiam auris.

Cur non eiusdem in rebus inhorrescere oēs soleamus. an quēadmodū nec in eiusdē oēs delectamur. Nec in eiusdē angimur oēs ita nec in eiusdē oēs horrescimus. Quædā enim refrigeratio æqua omnibus ratione inuehitur. Sed alii tamē cū uestis rumpitur inhorrescūt: talii cum serra uel acuitur uel trahitur: alii cū pumex secatur: alii cū lapillus mola p̄frangitur.

Quā ob cām cū æstas calida hiēs frigidissima sit. corpa tactu frigidiora p̄ æstatē sint q̄ per hiemē. Vtrū qm̄ a sudore refrigerari corpa possint: q; ut fieri per æstatē solet sic ab hieme alienus est. An quia in cōtrariū tēporitū frigor: tū calor circūobstitit. intusq; p̄ æstatē calor refugit. Itaq; sudorē pōt expromere per hiemē uero uim frigoris arcet & corpus perinde quasi terra euaporat.

Quænam causa pilos inhorrescere faciat. An merito cute cōtracta exurgant: quæ contrahi tū a frigore: tum a plæriscq; aliis affect⁹ onibus potest.

Cur nemo seipsum ualeat titillare. An ne ab alio quidē titi let̄ si rem p̄sensit. Vel potius si ipm̄ ui-

- deat titillantem ergo minime titillari quis possit: si quæ tactio afferat nō lateat. Ritus uero lapsus quidā & farudatio est qua cū in sede p̄cordiorum q̄s uerberat ridet. Haud locus q̄libet est quo ridemus. clandestinū aut̄ oē fraudulētū ē. Qua de cā fit ut illa eadē res & moueat risū & nō moueat.
- Cur labris maxime intitillamur.** An quia mēborū quod titillari possit non longe a sede potissimū sentiendi abesse debet. labra autē eo maxime in loco posita sunt. Sed oīum maxime locoꝝ capitis propterea titillantur q̄ carne ex toto cōstat. quare nobilissima esse possint.
- Cur si quis locū nostrarū alarū moueat in risum cōtinuo labamur.** si quā aliā moueat partē nullā possit ridendi cām afferre: & quæ nā ratio est cur naribus penna tēptatis sternutamentū moueat. An quia loca quædā uenularū hēmus: q̄bus uel refrigeratis uel cōtra effectis uenulæ ipsæ aut humectantur: aut in sp̄m ex humore dissoluuntur. Quēadmodū si uenas ceruicis dormienti quis præmat. læticia itaq̄ gestiens concalectio quædam est. Sp̄m autem cū redūdarit foras mittimus uersum. Sternutamenti quoq̄ ratio illa eadem est. Cum enī penna mouemus atq̄ tepefacimus nares humor in spiritum soluitur quem mox redūdantem expellimus.
- Cur sæpenumero usu euenit ut ingesto cibo inhorrescamus.** An q̄ cibus frigidiusculus admissus est uincit principio magis naturalem calorem q̄ uincitur.
- Quā ob cām quod digitis uice mutata implicatis circumagitur duo esse uideatur.** An quia duplici sentiendi parte attingimus. Nunquā enī fieri potest ut lateribus digitorū exterioribus utrisq̄ idem cōplectamur & agitemus dum manu ordinem suū obrinet naturalem.
- Cur faciem effigiare consueuerunt.** Vtrum q̄ quales nā simus ea ipsa corporis parte intelligi possit. an q̄ ea præcipue qui simus agnosci potest.
- Cur faciē maxime sudare solemus.** Quæ carnis oīno expers atq̄ gracilis est. An q̄ ea p̄pensiora sunt ad sudorē quæ humida laxaq̄ sunt. Caput aut̄ tale est. Quippe q̄ humorem suū plurimū hēat quæ uenæ tendentes inde declarant. & destillationes quæ e capite uenire solent. crebrum item humidū est & foramina capitis permulta capilli profecto foraminum multitudinem foras usq̄ productā latissime indicant. Sudor igitur non ex parte inferiore: sed ex capite oritur. Quāobrem: frōs prima & maxime sudat. Prima enī subiecta uertici est. Humor autem deorsū nō sursum fluit.
- Cur alica plus aquæ recipiat q̄ triticū unde cōfecta est.** An p̄pterea q̄ alica farina quodāmodo est similia: farina aut̄ plus aquæ ibibit. moles enī amplior eius q̄ tritici est. Præstius namq̄ & cōstipatius triticum est. An quod autem amplius est: plus id cape potest. An nō solū ea ipsa de causa ita fit: sed etiā calore quæ intra se cōtinet & farina & alica efficitur ut bibatius hauriāt. quod enī calidum est humorem id efficacius ad se trahit & expeditius in uaporem consumit.
- Cur farina tritici massata p̄tritaq̄ longe amplior reddatur q̄ ordeī.** s. ex p̄portione. An q̄ altera multum humoris sibi admittit: altera parū. Sed qua de causa plus admittat. Congruēs enī potius dixeris: ut ordeacea bibatior sit. Quippe cū ordeum tostū: triticum non tostū sit. An p̄pterea ita fit: q̄ triturā pleniorē triticea partitur. Cuius causa est: quod partibus minutioribus constat. Fit igitur quasi ut q̄tuplo partibus contineri potest minoribus tantuplo humorē sibi largiorē admittat. quippe quæ ipsum humorē pro glutine sibi capiat ut Empedocles quoq̄ suis in p̄sics diueticulo quodā ait. Munus ubi larga cereris coniūxerat unda. Multūq̄ humoris proinde absumere queat.
- Cur etiā igni mādata massa tritici amplius augeatur q̄ ordeī.** An q̄ humorē in se cōtinet indiscretū. qui recalescens extrudi neq̄at. hic ergo cū in sp̄m transeat: nec sese p̄ormere peritur. atq̄ ex massa ordeī possit uidelicet propter tritici spissitudinem: spissius enī est quod partibus constat minutioribus. Idcirco extollit molēq̄ agit ampliorē. Ad hæc plus ista humoris continet. Quo recalescente sp̄s prouenire solitus est. Ex quaq̄ re autem pluris plus proficiscatur necessum est.
- Cur pistorum cæterorūq̄ officio fungentiū frumentario: qui ordeū attractāt imbecilli efficiant̄: & destillationibus infestentur.** Qui autem triticū corpore sint bene hito. An q̄ facilius triticū concoqui q̄ ordeū potest. atq̄ ea re delibamenta inde manātia esse facilia necesse est.
- Cur panis tostus durior: tepesfactus humidior reddi aliq̄tis per possit.** An quoniā cū torrefit humor extruditur. itaq̄ panis relinquitur durior. Leniter autem cū recalescit humor cōsistens ab igne diffunditur. Humidiorq̄ proinde existit.
- Cur farina tritici resicata minus cōstipetur q̄ ordeī.** an q̄ intercapedie uacant. quæ ex partibus constant minutissimis: & plura q̄ grauiora sunt: cōpressa suapte pōdere tantūde occupant q̄ pauitiora. Sed farina ordeī crassiulcula est. itaq̄ siccata cōpesci itaq̄ in minus cōtrahi pōt: ut quod minus est suo cōpressu plus illud cōstipet in seipsū capessatq̄: triticea porro particulis minutissimis iam constat. Itaq̄ nō ideo resicatur ut partes reddantur minores: sed ut leuiore efficiant̄ minusq̄ cōstipetur suo cōpressu & nutu. Natura enī grauior farina triticea q̄ ordeacea est.
- Cur allia & cepæ quo sicciora seruantur eo meliora possint euadere.** Cætera autem deteriora. an q̄ omnia istiusmodi maxime plena humoris conficiuntur. Itaq̄ terræ cōmissa sicciora tēperamento cōmodo germinare incipient adde q̄ minus putrent: cū sicciora seruntur.

Cur allia & cepæ sole ex plantis recōdite germinare possint, an q̄ humore alimentoq; sunt resertæ
 Copia igitur alimēti est q̄ germē efficere queat. Idq; constat argumento tū squillarū: tum etiā bul
 borū qui idem facere possunt. Crescere autem quodq; solet cum tempus uenerit.

Quā ob causam quæ aqua frigida irrigamus dulciora q̄ quæ tepida euadant. An q̄ sic interclusum
 calidū falsius est: ut calidius quod falsim, dulce autē ita contrariū ut frigidum est: & alimento ole
 ribus humorem unde saporum genera oriuntur.

Cur allia cū excaulescunt: plenius q̄ recens edita olēt: an q̄ recētia humoris multū adhuc extranei
 cōtinēt: quo fit ut uim suā integrā hñe neq̄ant. Cū autē decocta iā sunt: secreto humore illo in utili:
 Tum suū odorem sincere adipiscuntur: qui, sacer est. Quinetiam cæteri nuper editi fructus dilu
 tiores sunt: & cepas recētiore ob eam causam minus acres sentimus.

Cur fructus myrtorū nō cōditarū, magisq; folia defluāt cōditarū aut reseruatorūq; alga ut sit solia
 defluāt fructus adhæreāt. an ita euenit nō cōditis qm̄ natura sancitū est, ut fructus pacta decoctio
 ne flacescant ac decidat. Quæ quidē decoctio repositis agi nō potest sed eatenus tm̄ efficitur ut al
 ge uapor phibeat: ne humor fructus imuteat. Flia cōtra cū siccent decidūt, alga autē ut salsa exiccā
 di uim hēt. Ergo nō idem foliis accidit arbori adherentibus & cōditis modo quo dictum est.

Quā ob cām cucumeres: cognomēto pepones optimi palustrib⁹ planis idest humidis fieri soleant:
 ut apud orthomenū & in ægypto, aquarū etenī uberē terrā esse ægyptū putamus, cū ergo cucu
 meres qui humidi sunt: & ob id orthenses ac rigui minime laudati locis palustribus q̄ madida sunt
 egregie fiāt. Vtrū q̄ ob terræ q̄ duritiā alti⁹ cogunt descēdere. Solū nāq; limosū ac planū maxie i
 durefcit. Qui autē alti⁹ inuitunt meliores euadūt, an q̄ terrā siccā eē oportet, qm̄ cucumeres natura
 humidi sunt. Ita enī seq̄tur: ut p̄ retractū in mediū ueniāt, palustris uero si plena altaq; sit, alimen
 tum nec exiguū p̄bet, p̄pter soli altitudinē locūq; ipsū neq; nimīū quoniā solū resiccari necesse est

Quā ob cām ruta & nōnulla pigmenta odora sudorū faciant sceditatem, an quoq; in odore gruitas
 est atq; acritudo hæc cū excrementiciis mixta humoribus deprauare odores possunt.

Qua de causa rutā fascinationis remediū eē aiūt, an p̄p̄ea q̄ tū effascinari se credūt: cū aut foraciter
 edūt: aut incōmoditatū aliquarū tenentur suspitionē, aut cibum hñt suspectū quē capiunt, itaque
 cum demensa eadē qui priuate sibi assumūt, participē intuentē quēpiam faciunt.

Cur ignis hoīem nigrū non reddit fictilis reddit, sol cōtra hoīem nigrore afficere pōt: factile nō pōt
 an nō eadē uterq; rōne agit: sed sol adurēdo nigrificat. Ignis fictilis replet: obducitq; fulgīe: q̄ fauil
 la p̄tenui Dū carbones frāgunt simul & flagrāt: cōtrahit hoīem nigræ sol reddit mime qm̄ so
 lis calor lenis molliq; est, & p̄ sua tenuitate cutē ipsam leuiter p̄ sūma adurit. Quoniā itaq; carnē
 nō attingat, dolorē nullū pōt ifligere qm̄ urat nigrorē iuehit ignis p̄fecto uel nihil tāgit uel intro
 irrūpit, nā ambusta quoq; ignis atra reddunt. Verū hic nō ea tenus tm̄ mudo urit quatenus calor
 ater se pandet & auget.

Cur hoīes cū senescūt nigriores reddant: an q̄ res oēs excepto situ nigriores cū putrescūt euadant:
 senectus autē nō nisi quædā putredo est: ad hæc cū sanguis siccescēs nigrior reddi soleat merito se
 nes sunt nigriores. Sanguis etenī est qui nostra corpora colore attingere ualeat naturali. Quam ob
 causam oleū sol cādefacit: carnē nigrificat: An q̄ olei terrenā eximit partē quæ uigrioris causa est
 ut et uinū sortis rōne terrenæ nigrū est, Carnē uero nigrā p̄pterea reddit: qm̄ urit. Terrenum nāq;
 oē cū urit effici solitū est.

Laus deo.

Calphurnius Marco Aurelio uiro clarissimo salutem;

Petierā a te Marce p̄ lras Plutharchi p̄blemata: rñdisti quēadmodū ad oīa soles elegātissi
 me: te illa & uidisse: & lectitasse: sed q̄ mēdōsissima: pluribusq; in locis māca dep̄sisses: di
 gnū minime duxisset ut in bibliothecā tuā reponerent: i quā nihil nisi qd̄ excultū sit atq;
 ornatissimū admittit: q̄ cū ab ipressorib⁹ nō aliter q̄ tu p̄dixeras accepisse Ioānis petri Lucēsis uiri
 utriusq; liguæ eruditissimi: p̄ quē fideliter e græco i latinū trāslata sūt: laborē irritū eē nolui. Quā
 obrē græco exēplari q̄primū in uēto q̄ta maxie diligētia studioq; potuerim sic a me emēdata arbi
 tror: ut illud acre iudiciū tuū: qd̄ tū lrasū studiis: tū reip. Venetæ grauissimis in rebus approbatissi
 mū ē subire tuto possint: & a uoluminib⁹ tuis q̄ emēdatissimis excipi. Nā cū nra ætate lras quæ su
 periorib⁹ annis penit⁹ erāt obrutæ: nūc uero, ut sic dicā: ab iferis paulū reuocatæ sūt q̄ plurimos:
 & eos eruditos qd̄ assertores habeant: neminē tm̄ tibi p̄tuleri, q̄s. n. si ueq; admittit: te eruditior:
 q̄s sūma itegritate cōstātior: q̄s oī uirtute singulariq; modestia præstātior qd̄ & plurib⁹ argumētis
 certū est: hoc uno tm̄ fit manifestius qd̄ uiros doctos ea charitate & beniuolētia p̄seq̄ris: ut in eos
 omnes amorē fraternū ostendere labores a qb⁹ si mutuo diligeris: amaris: coletis: ut si q̄ in re ope
 aliena idigeāt: ad te tanq̄ ad saluberrimū portū cōfugiāt: teq; lrasū unicū p̄sidiū & decus appellēt.
 Suscipies igit̄ dū impressum erit hoc opusculū quod certe eruditōis plenū & ad p̄cipiēdos plures
 antiquorū rit⁹ putile legētibus cēsebit: & eo maxime q̄ tua adhortatiōe a me recognitū in lucem
 p̄dire nō dubitabit.

Vale musarum decus.

VID EST quod noua nupta cum in matrimonium datur: ignem & aquam iubetur attingere. An q̄ in elementis ac principiis eorum: alter maris: altera foeminae locum tenet: & is principium motionis iniicit. illa uero subiecti ac materiae uim habet. An q̄ ignis purgat. Aqua uero circūfert ac lustrat. Vxorem uero puram & castā permanere oportet. An illud potius quod quēadmodum ignis humoris expers. nec alit quicq̄ & ieiunus est atq; aridus. Aqua uero sine calore sterilis est & ignaua. Sic mas & faemina nisi coeāt disiuncti languescant: & nihil efficiāt necesse est. Quoz̄ cōiunctio in matrimoniū coeūtibus cōiunctum perficit qui deserendus non est & omnis fortunae casus cōmuniter subeundus: etiam si nullius boni nisi ignis & aquae participes inter se futuri sint.

Quid est qđ nec plures nec pauciores: sed qnq; tñmodo faces in nuptiis accēdūt quas Cereos appellāt. An illud ē qđ Varro pdidit impatores tribus usi solitos ēē aedilibus plures adhiberi: moris est aut ut ab aedilibus q̄ uxores ducūt faces accēdāt. An q̄ cū plurimis in rebus numeris utāt: cum in caeteris melior ac pfectior sit: & ad nuptias ipar numerus cōueniētior atq; aptior habebat. par enī numerus & itervallū suscipit: & eius paritas aduersat ac pugnat. Impar uero oīno scindi nō pōt. sed si diuidat semp aliquid cōe relinqt. Ex oībus uero iparibus numeris qnarius potissimū nuptialis ē. Tria enī primū iparis locū tenēt. Duo uero paris ex quibus tanq̄ ex mare & faemina qnarius commiscetur numerus. An illud magis q̄ cū lux generationis signū sit: mulier uero nō pluris q̄ quinq; uno partu natura potest edere. Iccirco ibidē utuntur facibus. An q̄ deos quinq; praecari eos putāt: qui matrimonio cōiungunt Iouem adultū: Iunonē adultam Venerem suadellam & in primis Dianam: quā etiam in partu & doloribus mulieres inuocant.

Cur Romae cum Diane multe sint aedes: eam solum quae in angiportu est: qui patricius dicitur uiros ingredi nephas est. An ob eam fabulam quae dicitur quendam cum eo in templo mulieri: quae Dianam salutatam uenisset uim attulisset: a canibus discerptum fuisse. Inde orta superstitione homines ingressu abstinuisse.

Cum in caeteris Dianae tēplis Ceruorum cornua plane affingūt in auentino boum tantummodo suspendere cōsueuerūt. Quid ita? an id ueteris casus memoria: & recordatione fieri putādum est. Ferūt enim in Sabinis Antronis coratio bouem insigni specie ac magnitudine natam fuisse: a diuino deinde quodam monitum. Si quis eam bouem in Auentino Diane imolasset: factū esse eius qui rem diuinam fecisset. Ciuitatem totius italiae imperio potiri: hoīem re credita ut bouem imolaret statim Romā uenisse. Seruū interī Seruio regi clā rem oēm indicasse: illū e uestigio Cornelio sacerdoti inperasse: ut Antroni antequam is rem diuinam faceret in tyberī se ablueret: rite praeciperet Sic. n. eos qui litare uellent facere consueisse. Antronem cupide profectum lauuisse. Seruium interim occupasse: ac Dianae bouem imolasse: & cornua templo affixisse. Hoc iuba monumentis mandauit & Varro. Nisi quod Antronis nomen Varro non prodidit: nec a Cornelio sacerdote sed ab edituo deceptum fuisse dicit.

Cur eos qui in agro extremo diem suum obiisse falso nunciati sunt. Si postea reuerterint ianua idomum non admittuntur: sed per regulas ascendētes intro seipos demittūt. Varro. n. omnino causam fabulosam tradit. Dicit. n. bello Siculo nauali pugna cōmissa: cum eo praelio multos occidisse falso nunciatum esset: omnes postea reuersos breui interiisse. Vni autem ianuam ingredi conanti temere clausam obstiisse: nec cū aperire conaretur potuisse: hominē ibi pro foribus cōsopitum in sonnis speciem uidisse qua super tectum perimbrices descensus in domum ac delapsus ostenderetur Quo facto foelicē fuisse: & ad senectutē peruenisse. Inde posteris morem fuisse proditum. Sed uide ne haec quoq; quodāmodo graecis ac nostris similia esse uideantur: nō. n. castros putabant: nec illis omnino admiscebātur: sed procul a tēplis arcebēt: quibus funus tanquā mortuis & exequiae factae fuissent: serunt autem quendam qui hac superstitione huic religioni obnoxiiū teneret. Aristinū nomine Delphos misisse qui deū suo noīe precarent: ut eū quibus ob hūc ritū difficultatibus teneretur absolueret: Pythiā illis respondisse: quaecunq; purpurea facere cōsueisset. Vbi omnia rite obisset cū diis immortalibus sacrificaret: Aristinum oraculo accepto: ac pbe cognito sese quasi modo in lucē editū mulieribus lauandū obligandū lactādumq; praebuisse. Sic deinde caeteros oēs hystero pomos appellatos facere instituisse. Sunt qui dicant morem hunc ante aristinum fuisse & antiquum morem esse. Mirari ergo non oportet: si romani quoq; eos qui semel sepulti mortuoz̄ numerū tenuissent limen ingredi prohiberent. Quippe qui uel egeedientes rem diuinam faciunt: & sacrificio facto ingrediuntur: sed desuper per in pluiam descendere iubebāt piacula plane omnia sub diuo obire consueuerunt.

Cur institutum est: ut mulieres cognatos ore osculentur. An ut multi putant: quod his uini usus interdicitur esset: & ideo ne bibentes laterent: sed domesticorum congressu redarguerentur osculandi consuetudo inducta est. An probabilior huius rei causa est quam scripsit Aristoteles. Illud enim iam uulgatum & quod iam pridem heroicis temporibus factum fuisse dicitur. In Italia mulieres troianae ut uidebatur facere ausae sunt. Nam cum ad Italiae littus appulissent: & uiri ad unum omnes relictis nauibus in terram descendissent naues incederunt quod diuturni ac longi erroris eas pertaesum esset & maris taderet: metu deinde uirorum pauidae propinquos ac domesticos complexae osculando ac blande appellando ut cuique occurrissent: facinoris conscientia salutabant: hoc pacto mitigatis animis & inter se reconciliatis: mansit postea consuetudo ut hac inter se comitate uterentur. An magis hoc tributum est mulieribus quo simul & honore & potestate auerentur: si multos cognatos ac propinquos habere uiderentur. An quod cognatorum conubiis lege prohibitis: hoc comitatis genus ad osculum usque processit: & hoc solum cognationis signum: & communicatio relicta est. Superioribus enim temporibus quae se aliqua necessitudine attigissent: uxores non ducebant: quemadmodum ne nunc quidem sorores sed non ita pridem factum est: ut neptas uxores ducere permitterent: Vir quidam sane pauper caeterum bonus: & in primis popularibus acceptus cum neptem cui dos ampla esset relicta in matrimonium accepisset. Locuplex ex eo & copiosus factus est eius rei accusatus iudicio multitudinis absolutus est: plebiscitum deinde factum: ut in ducendis uxoribus ad neptes usque ascendere liceret: superior enim necessitudo prohiberentur.

Quid est quod uir ab uxore uxor a uiro dono aliquid accipere prohibetur. An quod ut Solon scripsit morientium donationes ratae sunt nisi quis inquit necessitate coactus: aut ab uxore persuasus. necessitatem, enim, quasi uina afferentem accipit. Voluptatem uero quasi decipientem: sic uxorum donationes hac uirorum suspicione non caruerunt. An quod uilissimum beniuolentiae signum donatio sit. Dant enim & alieni: & qui non amant: ideo hoc dandi laenocinium ex matrimonio sustulerunt: ut non mercenarium sed gratuitum & spontaneum sit hoc totum amare & reclamari. An quod ab aliis accipiendo corruptae alienos admittunt grauissimum uisum est gratis suos diligere. An illud potius quod uiri & uxoris re comunem esse oportet: nam qui quod datum est accipit. Is quod datum non est id alienum esse censere didicit: quo fit ut exiguum inuicem dando totum perdunt.

Quid est quod a genero ac socero iisdem aliquid dono capere non licet. An ideo a genero ne forte per parentem munus ad uxorem redire uideatur a Socero autem quod qui nihil desisset eum nihil accipere par esse uisum est.

Cur siue ex agro siue pegrarum domum redeant qui uxores domi habent aduentus sui nuncios permittunt: an quod hoc eius esse censerent: qui se absente uxorem nihil improbe facere sibi persuadeat: de repente uero & inopinato subuenire insidiatoris: ideo uxorum expectationi ac desiderio: bonis eas nunciis afficiendo: quam citissime satis fieri studet. an illud potius quod scire nimium auerit, si saluas domi ac sui desiderio affectas sint offensuri. an quod pluribus domi negociis in administranda re familiari absentibus uiris uxores occupentur: & cum domesticis plerumque discordent ut his omnibus remotis iocunde ac tranquille ab uxoribus excipiantur: de suo eas aduentu prius fieri certiores uolunt.

Cur deos salutantes caput operiunt. Viris autem dignitate perditis & honore dignis. si quo casu occurrerit caput aperiant. Hoc enim illam quoque dubitationem uidetur augere Nam si quae de Aenea feruntur uera sunt. ut perirente. Diemede caput operiens rem diuinam fecerit rationem habet nec repugnat ut quemadmodum in occursum hostium caput uelemur: sic amicis ac bonis uiris obuiam facti capita detegamus: nam quod ad deos pertinet id proprium non est. Sed casu accidit & ab illo seruatum postea mansit. Quod si aliud dicendum est. Vide ne aliud solum quaerendum sit: quam obrem deos uenerantes capita uelent. Alterum uero consentaneum est potenterioribus enim occurrentes ideo capiunt aperiunt: non ut eis aliquid addant: sed ut inuidiam potius detrahant: ne pares diis immortalibus honores poscere neue eodem cultu delectari uideantur. Deos uero ideo sic adorabant: ut aut operiendo capite seipsos humiliores redderent: aut metu: ne quod ignominiosum ac triste interpretandum alicunde auribus accideret. ideo uestem ad aures usque attollebant. hoc autem eos ueremeter uitasse. ex eo facile perspicere potest: quod oraculum aduentus aera pulsari: & quam maximum strepitum fieri uolunt: aut illud est quod castor dicit: mores romanos Pythagoricis comparas genium qui uicuique nostrum inest: deos qui extra sunt rogare: & caput uelando supplicare animi scilicet uelamentum ac reuelationem per corpus quodam enigmata ostendem.

Quid est quod Saturno capite aperto imolat. An quod uelandi capitis ritum. Aeneas tradidit. Saturni uero sacrificium peruetustum est. An illud potius quoniam diis celestibus imolantes uelant. Saturnum uero subterraneum & terrestrem deum esse arbitrantur. An quod ueritas occultae obscurariae uero potest Veritas autem parentem ac deum Romani Saturnum habent. Sed quid est: quod cum ueritatis patrem ducunt. An quod ut plerique philosophi censent saturnum tempus esse existimant. Veritas autem tempore inuenitur. An illud potius quod fabulosa illa saturni tempora qui iustissimus omnium fuisse dicitur. Veritatem maxime coluisse uerisimile est.

Quid est quod honori aperto capite res diuinam faciunt. An quia splendidum quoddam & illustre & apertum ac late patens gloria, quam ob causam honestis ac bonis uiris caput aperiunt eadem adduci uidentur ut eiusdem cultus cognomen deum eodem more uenerentur.

Quid est quod filii quodam tecto capite partes efferunt. Filiae uero nudo ac sparsis crinibus: an quod praesens tanquam deos a maribus coli conuenit quos tamen eosdem filias luctu persequi magis deceat: ut tunc enim quod suum est lex tribuens ex ambobus quod oporteret & deceret efficit, an ea lugenti accommodata sunt quae sunt inusitata: consueuerunt autem magis operto capite mulieres ut uiri contra apertum in publicum perire, apud Graecos enim si quod aduersi acciderit, ut mulieres tonderi, sic uiri comas alere consueuerunt quod uiri tondere mulieres uero permissiores habere crines moris est. An filios ob eam quam diximus causam uelari mos est. Nam ut Varro dicit: Fili sic sepulchris parentum obseruatur, quasi deorum templis pari cultu utrosque uenerantes, quoque in bustis cum primum in os aliquod incidunt: eum qui mortuus sit in deorum numerum relatum esse dicunt: mulieribus autem ne aperto quidem capite omnino est licebant. Est enim perditum memoriae. So. Carbilius primum Romanorum omnium sterilitatis causa uxorem repudiasse. Hunc secutus Sulpitius Gallus idcirco uxori nuntium remisit, quod eam in caput uestem deducere animaduertisset, idem fecit. P. Sempronius, quod eius uxor ludos funebres spectasset.

Cur terminum cui terminalia faciunt deum putantes: nihil ei animatum sacrificant, an quod terminos Romulus agro statuit: quo pergere: ac uicinos mulctare licitum esset: atque omnem agrum proprium existimare quo ut Leucos dicit hasta perueniunt. Numa uero Popilius Vir civilis ac iustus: & in primis sapiens agri terminos cum finitimis constituit: & ipsis finibus terminum omnis causa noxans quasi praesidem & amicitiae ac pacis custodem ab omni caede: ac sanguine & incontaminatum conseruari oportere existimauit.

Quid est quod ancillis aedem Matutae ingredi fas non est. Vna uero tantum mulieres introducunt: quam a lapidibus caedunt, an quia hanc unam ita pulsari signum est seruas additu prohiberi. Reliquas autem propter fabulas repellunt. Ino enim uirum rem cum serua habere suspicata filium deperiisse dicit. Serua uero Graeci ex aetolia oriunda fuisse dicunt: nomine antiphera. Ex quo apud nos in Cheronea pro aede Matutae additum lorum tenens pronuntiat, Non Serua ingredi, Non Seruum, Non aetolum, Non aetole.

Cur apud hanc ipsam Deam suis quidem filiis bona non optant, Cum nepotibus id tribuant: an quod Ino mitem quodam & humano ingenio esse: & sororis filio matrem perbuisset, in filiis uero infelix extitisse uidetur, an aliter potius: quod moralis & pulchra in primis consuetudo: & multum inter necessarios beniuolentiae comparas existimata est.

Quid causae est quod plerique copiosi & locupletes substantiae suae decimam Herculei offerebant, an quod ille quoque in palatino bouem quas Geronae abstulit decimam imolauit, an quod romanos ab aetruiscis decimam mari solitos liberauit, an haec historia: nec omnino ueram nec uerisimilem habet, Herculi uero tanquam edaci & splendido pluxu atque opipare parabant & sacrificium faciebant. An illud potius quasi odiosas ciuibus & molestias nimias diuitias comminantes & ut bonae corporis habitudini ad summum peruectae aliquid detrahentes eo pacto maxime coli Herculem existimabant quem idcirco luxuriam coercere & comprimere delectaret: quod ipse paucis contentus tenuiter continenterque uixisset.

Quid est quod romani ianuarii principium anni faciunt antiquis enim temporibus martius primus omnium numerabatur: quod cum multis signis prospici potest: tum eo maxime quod quintum a martio & sextum, & reliquos deinceps usque ad extremum a martio numerant. Decembris enim nouissimum appellatur a martio, scilicet recedentes: ex quo nunnulli opinati sunt ueteres romanos non duodecim sed decem mensibus annum complexisse: & ob eam rem quibusdam mensibus pluris quam triginta dies adidisse. Sunt qui monumetis mandarint decembris a martio decimum computari hunc & deinceps subsequi ianuarii, Februarii esse in quo & purgationibus utuntur & mortuis parentat anno finire. Hunc postea ordinem commutatam esse constat: & ianuarii primum omnium numerari coeptum: quod primo huius mensis die quem kalendas ianuarias appellant: primi consules exactis regibus creati sunt. Verisimilius illud quod quidam dicunt: Martium a Romulo primum omnium fuisse numeratum: quod homo acer ac bellicosus atque adeo bellandi amore insanus, Marte satum se existimans parentis sui cognomen caeteris mensibus proponendum esse censuit, Numa popilius deinde uir pacatus & pacis atque otii studiosus cum ciuium animos a bello ad agriculturam traducere contempsisset ianuario inter menses principatum dedit, & ianum quasi ciuilem & agriculturam magis quam rei bellicae studiosum ad summos honores cultumque peruexit. Sed uide ne numa popilius magis consentaneum naturae quam ad nos attinet principium anni sumpserit omnino enim eorum quae in circulo circumferuntur nihil est quod natura: aut extremum sit aut primum sed lege factum: ut aliud alii statuatur anni principium: optime uero qui post hibernum tropicum annum inchoat cum sol finem ulterius progrediendi faciat rursus ad nos se recipit, fit enim naturale quodammodo huiusmodi principium: quo & lucis tempus nobis auget, tenebrarum uero & noctis diminuitur. Principes denique & totius substantiae fluxus auctor proprius accedit.

Quid est quod Florae quam bonam deam nominant omni flore genere templum exornantes mulieres domum myrtos non importent. Praesertim cum ambitiosus cunctis germinum: ac florum uarietatibus uti soleant, an illud est quod a fabulatoribus diuinae Florae flauii diuinatoris uxorem fuisse, quae cum uino claculum

uberius uteretur dephēsa myrteis uirgis ac flagris a uiro cāsam fuisse dī: inde factū eē ut myrtus in eius aedē nō inferat. Vinū tm̄ cū mulieres ei bibāt: lac appellāt. An quod a multis tū uero reb? Veneris castæ ac pure sncrū illud obeūt: nō solū enī uiros excludūt: sed cū solēne sacrificiū faciūt qd quid masculū est domo exigūt, myrtū igit̄ quasi, Veneri dicatā religiosā habēt. Nā quā nūc murciam uenerē nomināt antiquitus ut uideretur Myrtiam appellare cōsueuerunt.

Quid est q̄ latini Picū uenerātur: & eo uæhementer abstinēt. An q̄ picū uxoris ueneficio mutātū ferūt, auē deinde factū oracula ædere: & interrogātibus respōdere solitū. an hoc cū incredibile: tm̄ mōstri plenū existimādū & altera fabula multo est uerisimilior. Romulo ac remo cum regis iussu expositi essent nō modo lupā māmā infantibus p̄buisse. Sed picū quoq; ad infantes uentitasse atq; eos aluisse. Nā nunc quoq; locis nemorosis ac siluestribus in quibus crebro Picus appareat. Lupum uersari animaduersum est, an illud magis ut aliā alii deo auē: sic picū Marti sacrum putauerūt. Est enī natura fidēs & elatus atq; audax rostrū quidē adeo firmū habet: ut robora subuertat: cum trūcū sæpe pulsando ad medulā usq; puenerit.

Cur ianū bifrontē esse autūmāt, sic enī eū & fingunt & pingunt: an q̄ græcus perræbus fuit: sic enī monumentis proditū est is post eā cū in italiā traiecisset: & apud barbaros cōsedisset. Linguā simul cum uictu cōmutauit, an illud potius q̄ italos agrestes ac barbaros ad humanitatē uitæ cultūq; traductos: & agros colere: & républicā administrare instituit.

Quid causæ est: quod in æde Libitinæ quæ ad sepulturā p̄tinēt uēdere cōsueuerunt Libitinā nihil aliud nisi Venerē esse existimātes: an hoc unū ex Numæ Pōpili cōmentis fuisse putādum est. Ut discāt hoīes talia nō aspernari: nec tanq̄ rem polutā aut sceleratā fugere. An ea re hoīes fragilitatis & imbecillitatis humane admoneri putant: quod una & eadem Dea principium ac finem uitæ in potestate habeat quicpe quæ ingredientibus uitam uel de decentibus præsideat. Delphis enī epitymbiæ ueneris exigua sane statua posita ostenditur: ad quam, manes ad parentationes, & libationes & elicere & euocare consueuerunt.

Cur tria mēsis principia: & dies quasi quosdam legibus p̄stitutos habent: qui dierū idem interuallū in medio capiunt. An illud uerū est quod iuba in historia scribit, Magistratus kalendis populū uocare: & in quartū diē nonas indicere solitos esse. Idus enim diem religiosum putabāt. An illud magis quod lunæ uarietatibus tempora describentes tris oīno singulis mensibus lunæ mutationes fieri animaduertebant primā cū soli congressā penitus occultatur. Deinde cū soli radios ac lumen elapsa ab occasu incipit apparere. Postremo cum solaribus radiis collustrata plenilunium efficit. Nomināt aut lunæ occultationē cum, s. nō apparet kalendas quicqd occulte fit clam fieri & celeri latine dicitur. Primā uero nonas appellant iustissimo quidem nomine nouum uocant. Idus aut aut propter speciem & undiq; collucentis lunæ pulchritudinem aut cognomen illud Ioui attribuētes. Sed certissimū dierum numerum exequi non oportet: nō ex eo quod parum abest calumniari, quandoquidem uel hoc tēpore quo ad summū astrologiæ peruentū est. Inæqualitas tamen temporum mathematicorū pitiam uincit: & eorum numeros supputationes sæpissime fallit ac fugit.

Quid est q̄ postridie kalēdas nonas, Idus nec quoq; exire, nec p̄gre proficisci cōsueuerunt, an q̄ ut plurimū censent: & L. iuius auctor, est post idus quintiles quas nunc iulias uocant, Tribuni militum euctis copis da aliam fluuium a Gallis superatis urbē funditus deleuerunt quem diem: cū postea religiosum habuissent: & procedente tempore ut fit mos inoleuisset eadem supstitio tantū ualuit ut diuēs postridie klendas: ac nonas similiter religiosi haberent. An hoc multis modis absurdum est. Alio enī die apud Aliā male pugnatū est, quē Aliēsem a fluuio nominātes in faultū habēt Romani. Cūq; multi religiosi sint dies aut quāq; singulis mensibus homoniū mos obseruāt. Verum unum quēq; diem in quo tunc calamitas accidit ei qui postridie nonas & kalendas sequitur adistere, ut omnē pari superstitione inuoluatur nullam uero similitudinem habere. Vide igitur ne quemadmodum primū mēsem diis cœlestibus consecrauerunt, Secundum uero inferis in quo & purgationibus quibusdam utuntur, & mortuis parētant: sic & dies alio quidem quasi auctores ac principes ut dictum est, tris, scilicet festos & sacros posuerint eos autem qui deinceps sequuntur. Diis manibus attributos religiosos & infaustos habendos existimauerim. Græci enim kalendis deos uenerātes eum qui sequitur: Semideis ac demonibus attribuerunt. Secundus quoque crater Semideis & heroidibus libati solet omnino numerus quidā tēpus est. Principiū ē enim unitas quā secutus binarius unitati aduersatur & parum primus est numerus, par uero indigens quidem in perfectum & indefinitum quem admodum rursus impar terminatus est & terminat ac p̄fectus est quo fit ut nonas quinto post kalendas die subiiciant: Idus aut nonis nono post die demum numerent: Terminant enim principia ipares numeri qui uero principia excipiunt, pares deinceps numeri, nec uim habent ullam nec ordinem quo fit ut his nihil agere instituāt, nusq; exeant aut p̄græp̄ficiscantur: quo loco illud Themistochis impetere alienum nō fuerit, diem qui postridie diei festi fuissent cum die festo litigasse: illū, n. multū negocii ac laboris habuisse: se autem efficisse ut quie-

te & ociose rebus partis pfrueretur hoies tū dies festus, ne tu quidē uerū dīcis nisi enī ipse fecisse tu nō fuisses, hoc Themistocles aduersus eos qui post eū ab Atheniēsi bus īperatores facti fuerant dixisse fertur futurū fuisse ut eorū nemo cognoscere nisi ciuitatē ipse cōseruasset: qm̄ igitur oīs studiosa peregrinatio atq; actio apparatus & administrationis indiget. Veteres autē Ro. dieb⁹ festis nihil oīno negotij agebāt ut prorsus curabāt: sed rebus diuinis penitus dediti erāt: idq; sic agebāt, ut nūc quoq; sacerdotes rem diuinā facturi pponere & edicere cōsueuerūt iure optimo statim, n: peractis festis exhibant uacui omni cura ac negotio, nihil agebāt quippe qui essent īparati: atq; illū diem ea quæ uisui essent excogitādo in apparatu cōsumebāt. An sicut etiā nūc factis uotis deo uenerari in tēplis sedere ac pmanere cōsueuerūt sic nō cōtinuo dies operosos diebus sacris & feriāt subiiciēdos putauerūt: & aliquid interualli intercedere uolebant, p̄sertim cū præter opinionem ac uoluptatem molesta ac grauiā persæpe in uita accidere soleant;

Quid ē q; in luctu mulieres albis uestib⁹ iduunt, an ut magos aiūt aduersū orcū ac tenebras instructos claritati ac luci seipso cōparātes hoc facere putādū est: an quēadmodū mortui copus albis uestibus induanti & propinquos idē facere uolunt, Corpus autem idcirco sic ornāt: quando animū non possunt quem pugæ ac splendidum deducere uolūt, quasi iam emeritum & magno ac uario certamine liberatum: An tenuitas his in rebus ac simplicitas maxime decet: infecte autem uestes tū superfluitatem præ se ferunt tū elegantiam ac sumptū: Non enim minus aduersus nigrum quam pupureum colorem illa dici possunt: Dolosæ uestes dolosi uero etiam colores: duod autem sua spōte nō arte nigrū est, natura tinctum est: & opaco admixtū uincitur. Solum igitur albū sincerū ac pugæ ac minime inquinatū est. Quare mortuis aptissimus defūctus enim Simplex quiddā factū ē purū & omni cōmixtione uacū: nihil plane aliud nisi quodā quasi tinctorio ueneno sic copore liberatus, Argis uero ī luctu uestes albas iduunt: ut Socrates dicit aqua ablutas. Quid est q; omnes muros sanctos putāt portas nō itē, An illud est quod a Varrone scriptū est: Murū quidē sanctū haberi oportere ut pro tuendis mœnibus studiosē ppugnēt ac mortē appetāt. Sic enim uidet & romulus fratrem interfecisse quod locū sanctū & quē trāsgredi nefas eēt trāsire nō dubitasset: & pphanum reddidisset. Portæ uero cōsecrari idcirco nō possunt q; cum alia multa ad usum necessaria exportare atq; īportare: tū uero mortuos p ea sefferre cōsueuerūt: & quo qui ab initio urbes cōdūtā quātūcūq; loci ædificaturi sunt aratro attingūt cui marē bouē ac foeminā subiūt: in mutorū uero descriptione cū portarū spacia metiunt, Vomerē detrahūt ac sic aratrū trāsferūt quasi quicquid exaratū sit sacrū & inuiolatum futurū esse uideatur.

Quid est q; pueros & herculeū iurāt id sub recto facere phibēt: & sub diuū p̄gredi iubent quod ut sub diuo faciā ideo exire iubēt, an ea cā est quā multi afferūt, herculem non umbra atq; ocio sed labore ac piculis delectū nō domi sed foris ac sub diuo uitam egisse, an illud magis quod is deus non indigena, sed externus & aduena est habitus, nam nec Dionysiū iurant sub recto externum & ipsum deum, si quidem est, dionysius, An hæc quidem dicunt & ioco apud pueros adhibētur ut aliud occultius agatur, nec pueri sed temere ī suescāt deierare, Sic enim Favorinus aiebat: Hoc enī q̄si de industria morā efficit, & deliberandi dat spaciū: Favorinū uero recte putasse nec cōe sed ppriū huius dei hoc quod sit existimasse ex his quæ de hercule ferunt facile conici potest, ferunt enim hunc in primis religiosum fuisse & ad iusurandū uerecundissimum quippe qui semel in omni uita iurauerit, idq; soli phylæo Augei filio quo circa Pythiā hoc iusuradi genus Lacedemonis pposuisse, Satrus ac melius illis fore si absq; iureiurando affirmassent.

Quid est q; nouam nuptam ipsum limē trāscēdere nō permittunt, An q; qui primas mulieres rapuerunt sic eas domibus intulerūt: nō ipse ingressæ sunt, An eo inuitæ ingredi uideri uolunt ubi pudicitiam sunt amissuræ, An q; potius signū est ipsam sua sponte domū exitura nec suos relicturā fuisse nisi cogeret quēadmodū ui coacta ingressa esset, Nam apud nos quoq; in boecia curru axem pro foribus comburunt significantes sponsam intus manere oporteret: tanq̄ eo sublato qd̄, eam asportaturum fuerat.

Quid causæ est q; sponsam introducentes iubent dicere ubi tu Caius ego Caia, an ita cum uiro q̄si depascitur ut oīa coīa sint & pariter imperent: nec aliud his uerbis ostenditur: nisi ubi tu dominus ac domus compos sic ego domus domina atq; hæra, His autē uerbis & aliis utuntur cōmunibus quēadmodum, Legulei, C, Seiū Luciū Ticiū usurpare solent, & philosophi Dionē: Theonē, An magis ppter Caiā honestā sane mulierē ac bonā uni ex Tarquinii liberis collocatam: cuius in sanctæ templo statua ex ære posita est, inerant iam pridem & Sandalia & colus pudicitæ & industriæ suæ certa monumenta.

Quid est q; in nuptiis Talasii nōmē crebro iactatur, An ppter Lanificiū quod q̄silū uocāt Romani, & sponsam introducētes pellem substernūt: ipsa uero colū secum insert & fustum, Viri ante ianuā lana coronat: accingit, An illud uerum est quod historici tradiderunt, Adoleſcenrem quēdā in rebus belicis strenuū: & in primis præclarum: & alioquin uirū optimū Talasium nomine Romæ

Particula

fuisse, sed postea qui Romani Sabinorum filias que ad ludos uenerant de cōposito rapuissent. Virgo egregia specie, Talasio ferebatur a popularibus quibusdā & Talasii clientibus clamitantibus quo tutius eā auferēt, nec quisq̄ accedere, qui eā abstraheret uiolaretq; puellā Talasio ferri. Reliqua igitur multitudo Talasii honoris causa bonis oībus ac uotis puellam p̄secuta ad Talasium deduxerunt: ex illo qm̄ nuptiæ scēlices fuissent sollēne permāsit ut quēadmodum: Græci hymenæum ita, Latini Talasium omnis causa in nuptiis nominarēt.

Quid est quod Mai mense circa pleniluniū de ponte subitico simulacra in Tyberim iacentes argeos que deiciuntur appallant; An quod antiquis tēporibus barbari ea loca incolētes græcos quos cæperāt eo pacto interficerent, Herculé uero postea admirati ab hospitium & extrenorū cæde abstinuerunt, docti ab eodem ut ueterē morē ac superstitionē imitantes effigies ī flumē abiicerēt, nā ueteres Græcos oēs argiuos æqualliter appellabāt, nisi p̄pter uicinitatē argiuos arcadū hostes, Euander existimans qui patriam fugiens ibi consedit odium & amicitiam retinuit.

Cur ueteri more nemo foris cœnitaret præter tiberos qui ætate puerili essent, An Ligurgus ut modeste nō intemperanter & beluarū more: hoc pacto quoq; pueros instituit ad philitia deducens sed uerecūde ac prudenter uoluptates attingerent, cū maiores natu spectatore ac magistros haberent Nec hoc quoq; minoris faciendū quod in libertorū conspectu uerecundiores multo parentes se exhibent & modestiores, Nam quemadmodū præclare a Platone scriptum est, Vbi senes impudentes sint, Adolescentes quoq; turpissimos esse necesse est.

Quid est quod cū cæteri Romani Februario mortuis īferias mittere & parentare cōsueuissēt, Decimus & Brutus: ut Cicero scribit: id Decembri faciebāt: hic enim fuit qui primus Lusitaniā iuasit quippe Lythan Flumen primus traicit, An quēadmodū uesperī & mense exacto multi parētare cōsueuerunt, Sic in fine anni mense nouissimo mortuos honore & inferis prosequerantur, Est autē omniū mensium December extremus, An q̄ diis inferis honor redderetur quod eum fieri tempestiue uidetur: cū fructus oēs maturitatem sunt consecuti, An q̄ cū sementē instituentes terrā subigunt inferorum meminisse maxime oportet, An aliud potius quod is mensis, Saturno a Romanis consecratus est quē īferorū deorum numero habeant, An q̄ Saturnalibus quem diem, Romani maxime colūt: quo uoluptari ac genio plurimum uacant, Harum rerum nonnullas mortuis primicias in partiendas putauerunt, An solum hoc mense, Brutum parentare solitum omnino falsū est Nam Larentiæ mense, Decembri ad eius sepulcrum libantes īferias faciunt,

Quid est q̄ Larentiā uulgatissimū scortū tantope uenerant, Alia est enī hęc Larentia quā Romuli nutricē esse ferūt, huius enī diē festū mēse aprili agūt romani hęc aut flauia cognomēto appellatā dicūt, Nobilitata est hęc ob causam edituus quidā herculis ocio ut uidef̄ abūdās: ludo ac texeris diem cōterere solebat: sed cū forte ita accedisset: ut q̄bus cū ludere cōsueuerat eorū adesset nemo: ociosus ac tristis deū ut secū luderet puocauit ea lege: ut si uicisset aliquid boni a deo nāsceret, Sin autē uictus fuisset ipse deo cœnā præberet insup speciosā adolescētulam qua cum consuetudine Hercules haberet deo cōpararet propositis tesseriis cum & suam & dei uicē iecisset superatus est, ex prouocatione igitur opiparam deo mensam parauit: & Larentiā publicū: tum t̄pis scortum adhibuit, & in templo discūbere iussam clausis foribus reliquit, Ferunt autē noctu cū muliere cōgressū nō humanitus ubi illuxisset mulierē in forē progredi iussisse & cuiuscūq; primo occurrisset hinc aīum adhibere: & amicū sibi adiungere Larentiā statim surrexisse hoī locupleti occurrisset natu iā grandi ac cælibi: cui Tauratius nomē est: qui mulieri matrimonio cōiunctus & uiuus rei familiaris prātem ei fecit: & moriens testamento heredem reliquit,

Quid est q̄ portā unā fenestrā appallant apud quā fortunæ thalamus qui dicitur positus est, An q̄ Seruius Rex secūdissima fortuna usus cū filia rem habuisse creditus est: cū per fenestrā ad eā penetraret, An hoc fabulosum: illud autem uerū Tarquinio prisco Romæ regnantem cū a pastoribus occisus essent Tanaquil eius uxor mulier sane prudēs & fortis p̄ fenestrā populum allocuta: multitudini psuasit dicitur, ut Seruiū regē declararent: ex eo factū est ut locus ille ita appellaretur,

Cur ex oībus quæ diis īmortalibus offerunt sola spolia negligunt: nec uetustate cōsumpta resarciunt aut reficiūt, An iccirco hoc faciūt ut cū primis illis gloriā antiquarā esse ac delatā putent nouum aliquod ac recēs uirtutis monumentū cōsequi ac parare studeant, An istud uerius quod cum inimicitia aduersus hostes signa t̄pe obscurent: ipsos ea renouare iuidiosum & acerbū eē cēsēt, Nō enī qui primi apud græcos æneū: aut Lapideū tropheū statuerūt: magnopere probati sunt,

Quid causæ est q̄ Metellus pōtifex maximus fact⁹: alioq̄n prudēs ac ciuilis post sextilē mēsem qui nunc Augustus dicit̄ uetuit auspiciari, An q̄ quēadmodū de īcipiēte aut crescēte sic mēsis initio ac īcremēto hęc agimus, Reliquos aut tanq̄ ociosos & oī actione uacuos seruamus: sic post octauū: reliquū anni tēpus quasi uesperā quādā etiā inclinātis & senescētis anni crepusculū putauerūt, An q̄ adultis & p̄fectis auibus auspiciādū, Sūt aut huiusmodi anteq̄ æstas aduenerit: autūno enī aues aut imbecilles sūt & morbidæ: aut pulli & imp̄fectæ, aliæ uero p̄pter anni tēpus alio deuolant,

Cur his qui sacro non tenentur: licet in castris uersentur: tamen nec hostes prelio lacescere nec ferire fas erat quod Cato senior in quadam epistola ostendit ad filium scribens. Monet enim si missus factus sit & militie tempus compleuerit ad urbem ut redeat aut si remanere in exercitu uelit ab Imperatore impetret ut sibi aduersus hostem pugnare & cum interficere liceat. An ideo est institutum quod nisi necessitate coactum hominem occidere non liceat quod qui nec legitime nec iussus faciat homicida habendus sit. Idcirco Chrysanthem laudauit Cyrus quod hostem interfecturus cum iam gladium sustulisset & iterum receptui cani audisset hostem omisit, & quasi prohibitus ictus abstinuit. An qui cum hoste congressus pugnam conseruit: si formidine captus trepidauerit mulctandus est. non enim hostem feriendo ac sauciando tantum profuit: quantum fugiendo aut se recipiendo nocuit. Quicumque igitur missus factus militiae sacramento amplius non tenetur: qui uero ut ea sibi agere liceat quae militatum sunt petit. Iterum se & legit & imperatori obnoxium facit.

Cur Iouis sacerdoti sub diuo ungi fas non est. An quia nec liberos coram parentibus nunciari: nec soceros cum generis lauari nec honestum nec fas esse existimabant. Pater autem est Iuppiter: & sub diuo in conspectu esse quodammodo Iouis putandum est. An sicut in templo & sacro corpus aperire nefas est: sic aere apertum, & qui caelo subiectus est deorum ac daemonum plenum uerebatur. Quo fit cum necessitati seruiendum est: multa sub tecto occulte deorum conspectum ueriti homines faciant. Sed alia soli tantum sacerdoti: alia omnibus per sacerdotem lex iussit. Quapropter apud nos quoque coronam gestare togam prolixiore ferre armatum ingredi: phocensium argros non inuadere: priuata sunt eius qui magistratum gerit: munere & officio: uiam autem ante aequinoctium autumnale non degustare: sicut nec ante uernum aequinoctium uitem incidere per magistratum contra omnibus edicitur. Nam utriusque rei tempus illud est: eodem pacto apud Romanos quoque sacerdotis proprium est: ut nec equo utatur: nec plus quam tribus noctibus ab urbe absit: nec pileum deponere: ex quo flammam dictus est: quamquam & alia permulta sunt quae per sacerdotem omnibus indicuntur: ut est illud sub diuo non ungi: nam nisi prius lauisset: Romani ungi moris non erat nec aliud quicquam Graecis seruitutem ac moliciem attulisse putant Romani quam gymnasia: & palestram quibus relanguescant adolescentium animi: & penitus effoementur: hinc puerorum amores gigni hinc sono & deambulationibus iuuenum corpora corrumpi hinc saltationibus & motu composito, & certo ac delicato cibi genere delibitari quibus de causis ab armis se delapsos esse non intellexerunt: contentique prostrenuis ac fortibus militibus se bonos palaestras & Athletas, bonos dici & haberi ad summam inertiam moliciemque defluerunt haec igitur si quis effugere studet: in puluerem prodire: & sub diuo manere oportet. An qui domi & in umbara balneis & unctionibus molliter se curant: haec omnia subire necesse est.

Quid est quod ueteris nummi altera pars lanam bifrontem impressum habuit: altera proram nauis aut pupam. An ut multi putant honoris causa Saturni: qui nauis in italiam traiecisset. An hoc uulgare est ac de multis dici potest: nam & lanus & Euadenter & aeneas nauibus in italiam prouecti sunt: sed illud potius quispiam coniciat: alia esse in ciuitatibus quae pulchra: alia quae necessaria: maximum uero atque omnium pulcherrimum iudicari bonitatem legum: longe uero ex omnibus necessario esse copiam & ubertatem: quoniam uero lanus feros homines ad mansuetudinem traducens optimis legibus informauit. necessariam uero rerum affluentiam fluuius nauigabilis suppeditat & partim ex agro ac uicinis locis: partim & longinquis: ac mari deuehens: nihil quod ad usum pertineat desiderari patitur ideo minus ita signatus est: & ut legis latoris duplicem frontem propter uitae commutationem: ut dictum est: & imaginem fluuii propter nauis praeseferat. Altero quoque usi sunt nummo ouem bouemque insignitum habente: quod quidem nummi genus erat insigne: & in primis documento: ueteres gregibus & armentis abundasse quippe quorum omnis substantia in illis esset collocata: quo fit ut multi apud ueteres syellii bubulci porcii appellati sint. ut fenestella auctor est.

Quam causam esse dicemus quare obrem Saturni aedem pecuniae publicae sacrarium esse uoluerunt. Nam aerarium: est & tabulas publicas in eo seruant: & ex eo tabularium dicunt. An quod fama obtinuit. Saturni tempore nec auaritiam nec improbitatem usque in hominibus fuisse: sed iustitiam & fidem. An quod fructuum inuentor: & argricultationis auctoris deus fuisse memoratur: falx enim id significat: nec illud quod scripsit an imachus Hesiodum secutus credendum est: obliqua uero falce prius Caeli pudenta Saturnus secans contra steterat fructuum uero copia ac uenditio pecuniam gignit: quocirca foelicitatis custodem & causam hunc habent deum. Testimonio sunt nundinae: quae cum nihil aliud sint nisi conuentus ex agro in urbem: nono quoque die conuenientium saturno consecratae sunt emendi enim ac uendendi copia fructuum principium attulit: an haec iam uetustate absoluerunt: primus autem omnium Valerius publicola exactis regibus aedem Saturni erarium declarauit: loci oportunitate deductus. quem & apertum & ab insidiis tutum: & in primis munitum animaduertit.

Quid est quod legati undecumque romam uenerint aedem Saturni primo aduentu: deinde a praefectis aerarii: ubi omnia ediderunt rescribuntur. An quod Saturnus ipse externis hominibus delectatur. An

hoc historia refellit. Antiquitus enī ut uidet̄: quæstores legatis munera mittebāt: quæ lautia dicebātur; & ægrotos curabāt: qui si morbo interiissent sumptu publico sepeliendos curabant: nūc autem ppter multitudinem legatorū sumptus sublatus est. manet autē ut pfectos erarii adeāt quibus nomina snut edant ac scribi faciant.

Cur flaminī diali iurare nō licet. An quod tormēti genus quoddā est hoī libero iusiurādū Flamini autē corpus & animū intactū inuiolatūq; eē oportet. An q; parua in re ei fidē nō habere absurdū est. Cui diuina ac sūma credita sunt. An q; oē iusiurādū in piurii terminat ipræcationem: execratio uero omnis tristis & abominanda: unde ne aliis quidem impræcari flamines solent: laudata est igitur Athenis sacerdos illa quæ populi iussū adduci non potuit ut alcibiadē execraretur: dixit enī præcādī se causā non impcandi Sacerdotio p̄ditā fuisse: an cōmune oīum periurii periculum est: si homo ipius ac periurus: uota pro ciuitate suscipiat.

Quid est q; uenerabilius qui est dies festus multū uini ex tēplo ueneris pfundūt. An illud est quod multi dicūt mezentiiū hetruscorū ducē ad Aeneā misisse: qui cū eo foedus facerent: ut quot annis certum uini numerū ab eo acciperet: quod postea cū Aeneas poscenti negasset pollicitū thyrenis ferūt: si plio uicisset uinū daturū: re cognita æneāduš īmortalibus uinū cōsecrasse post uictoriam deinde collectū templo ueneris effudisse: an hoc quoq; signum est: diem festū sobrie agi oportere: q; dii longe magis uini effusione q̄ ingurgitatione gaudeant.

Quid est q; ædē hortæ maiores ppetuo aptā eē uoluerūt. An quēadmodū Antistius labeo ait: cū sit hortari incitare: deā quodāmodo ad res pulchras adhortari atq; incitare: quæq; horta dicere: quasi aliqd semp̄ operantē ac nunq̄ cessantē: nunq̄ clausam eē oportere putauerūt. An potius ut nunc eā nomināt Liorā p̄ducta priore syllaba circūspectā quādā & p̄uidā deā: quā cū res hoīum curare & cōseruare existimarūt secordē aut negligētē minie putarūt. An quēadmodū & alia: & sic & hoc nomē græcū est: & deā significat quæ rebus humanis p̄sit & p̄sideat. Vñ tanq̄ in sōniis ac p̄ uigiliis perpetuo patebat eius templū. Et tñ si labeo Liorā ἀποτοῦ παρορου hoc est ab incitādo recte dici putat: uide ne orator suasor quidā atq; adhortator in cōsiliis atq; in cōcione, sic appellatus fuisse dicendus. Nō ut nōnulli a præcationibus ac uotis.

Cur ædem uulcani Romulus extra urbē posuit. Vtrū p uulcani suspicionē: ut in famulis est. Aduer-
martem de uenerē martis filius habitus deū eadem domo: & eadē urbe uti phibuit. An hoc stultius ædificauit autē ab initio curiā & concessum secretū sibi cum Tacio simul regnāte: quo cum senioribus ac patribus cōuenientes: sine ulla molestia & interpellatione de sūmis rebus per ociū cōsultarent. An illud potius cū ad incendia superiori tēpore urbs exposita esset: Vulcanum quīdem colendum. Sed tamen urbe excludendum existimauit.

Quid est q; consualibus equos & asinos coronis exornāt & ociari sinūt. An q; neptuno equestri diē festum agūt. Asinis autē ppter equū pari fruitur licentia. An illud potius q; instituta nauigatione cum multa nauibus ueherent̄ ociū quoddā ac remissio iumentis data est.

Cur cādidetos moris erat in ueste hoc facere sine toga. Sic enim scribit Carō. An forte ne ciues largiēdo corrūpāt argentū sinu ferētes. An illud magis quod iperio dignos nō genere: nō diuitiis: nō gloria: sed uulneribus ac cicatricibus iudicabāt: quæ quidē ut ab his quos ambiēdo præhēsabant cōspicerent̄ sine toga ad petendū descendebāt. An quēadmodū in accipiēdo rogādo se oībus submittendo: sic corpus nudādo ac seip̄os abiiciēdo populū captabāt.

Quid est q; flamē dialis mortua uxore sacerdotio se abdicat. Sic apud Teium scriptū est: An q; qui uxore ducēs post ammisit: eo qui nunq̄ dixit: musto est infœlicior: eius enī qui uxore duxit domus integra est. eius autē qui uxore in matrimoniū acceptā ammisit: nō solū impfcta domus est: sed īmunita prorsus ac māca. An eodā tpe uxor una cū uiro cōsecratur: quēadmodum multa sunt in sacris quæ absente uxore agi nequeūt priore autē amissā: alterā statim superducere tū difficile est: tū uero iniquum atq; impium.

Quare nec uxore repudiare antea licebat: nec nūc qdē ut uidet̄: licet q̄q̄ n̄ris t̄pibus pmisit Domitianus. Sacerdotes autē diuortio affuerūt: multa sane horrēda atrocia tristia pagentes. Sed hoc minus mirum uidebit̄: siqs hoc quoq; ex historia adiūxerit altero ex cēsoribus mortuo alterū a magistratu se abdicare oportebat. Mortuo enī Liuiō druso collega eius. Scaurus æmilius magistratu se abdicare minime uolebat: donec Tribunorū iussu in carcerē ductus est.

Cur laribus quos p̄prie p̄sides uocāt canis assistit. Ipsi autē canū pellibus uestiunt̄: an q; p̄sides sunt qui p̄sunt: hos autē domus custodes eē oportet & alienis formidolosos: sicut canes uidemus. Mites uero ac lenes māsuetoſq; domesticis. an illud uerius est quod a quibusdā romanis dicit̄: & chrisippus opinatur. Dæmonia quādā mala circūire quibus diis quasi carnificibus & scelerum ultoribus aduersus iniustos & impios utunt̄: sic leres furiales quidā sunt & p̄carnarū & exactores uitæ & operationum speculatores. Iccirco enī fit ut caninis pellib⁹ induant̄: quibus & canis ideo assidet: q; ad uestiganda scelera & ulciscendo improbos sagaces sint.

Cur geneciae manecinae rem diuinam faciunt: & optant nemine domi nascentium bonum euenire? An quod dea est genecia: quae corruptibiliu reru generationes ac foetus percuret. Fluxu enim quaedam nomen ipsum significat & generationem ut igitur perperinae graeci: sic Romani geneciae pro iis qui domi nascuntur canem imolant. Socrates autem dicit canem apud argiuos cloniae propter partus facilitatem imolari: poculum uero quod in praecatione adhibetur: non pro iis institutum hominibus qui domi nascuntur: ut eorum bonus euadat nemo: asperos enim & formidolosos canes esse oportet: an illud potius quod inutiles & elati mortui dicuntur uocis obscure intelligentes petere se ut nemo domesticus moriatur: neque hoc admirari oportet. Aristoteles enim in foedere quod cum Lacedaemoniis archades percussisse ferunt scriptum fuisse dicit nemine bonum facere auxilii causa: qui lacedaemoniis studerent tegeatarum: quod est nemine occidere.

Cur capitolis spectacula edentes nostris quoque temporibus pronunciant. Sardos uenales & quidam irrisione gaudens producit puerili cinctus monili: quam uocat bullam. An quod uenientes hetruscoru populi diu cum Romulo bellum gesserunt: & hanc ultimam urbem expugnauit Romulus & multos captiuos una cum rege pronunciauit. Leuitatem eius ac stultitiam cauillatus. Et quoniam Lydi quidem ab initio fuerunt hetrusci. Lydorum uero sardis caput fuit: iccirco tuscos hoc modo pronunciauerunt: & in hanc diem ridiculi causa hunc morem pro ioco habent.

Quid est quod locum ubi carnes uendunt macellum uocant. An ἀπὸ τῶν κραιπνῶν, corrupto nomen ut alia multa sic & hoc usus optinuit apud latinos enim, k. cum, g. magna quadam cognitione coniungitur. Nouissime enim, G. Romani adhibuerunt auctore & inuettore Carbilio: & qui propter haesitantiam linguae, R. proferre non possunt ad, L. delapsi balbutiendo proferunt. An & hoc quoque per historiam soluendum. Fertur enim Romae ferox quidam homo ac ferus cum latrocinium exerceret multis occisis tandem deprehensus & captus supplicio affectum fuisse: huic nomen fuit Macello cuius ex pecunia postea aedificatum est Macellum & ab eo nomen inditum.

Quid est quod idibus ianuariis permittitur ut tibicines muliebri habitu urbem lustrent. An propter causam quae dicitur. Magnis enim ut uidetur fruebatur honoribus: quibus illis Numa popilius propter sanctitatem ac deorum cultum contulerat: his postea per tribunos consulari potestate spoliati urbe excesserunt: quos cum uahementer requireret nam religione tangebant: animi quod sine tibiis rem diuinam facerent: quod primu reuocandos censuerunt: sed cum accersiti non apparuissent: at tibur puo se initio contulerat manere uelle se dicerent. Libertus quidem clara magistratus adiit: sequens eos reducturum pollicitus est: conuiuio igitur laute & opipare apparato quasi rem diuinam fecisset tibicines inuitauit. Aderant in conuiuio mulieres: nox in sonis ducitur: saltationibus ac iocis omnia praestrepunt. Tum de repente cum libertus patronum adesse diceret: & uahementer perturbatus uidere hostibus persuasit: ut statim currus conscenderet pellibus circumtectos: ac tibur perheretur: e uestigio hoc autem dolo fiebat: nam cum ignaris illis: & per noctem ac uinum nihil cernentibus currus circumduxisset. omnes antequam illuxisset: romam propter opinionem reportauit. Erant autem eorum plerique ornatu muliebri propter comestationem: ac uigilias ornati: sed postea quod persuasi a magistratibus & plane reconciliati sunt. Institutum est eo die ut eodem habitu ornati per urbem inciderent.

Quid est quod carmentis aedem matres ab initio aedificasse existimantur. Et nunc deam maxime uenerantur. Ferunt enim mulieres senatusconsulto uehicularum uti prohibitas intercospirasse: ne qua earum conciperet: uene pareret: atque ita uiros ulcisceretur: donec coacti sententia mutauerunt: atque uti permiscerunt: natis deinde pueris cum & multitudine liberorum & bonitate faelices fuisse uiderentur: carmentis aede aedificauerunt: quam puto euadri matrem fuisse dicunt: & in italiam uenisse cum themis uocaretur: aut quemadmodum aliqui nicostrata: quam uersibus oracula ederet carmentem mutato nomine uocauerunt. Nam, τὰ κρη, Romani carmina appellant. Sunt qui μοιραν: hoc est sortem & fatum carmentem putent: & ob eam rem matres rem diuinam facere, est autem nominis uera ratio, δυστερημῆνον Δία τὸσθεοφορησεῖσ, i. mente priuata propter afflationes non carmenti nomen carmina indiderunt: sed ab ea potius acceperunt: diuino namque spiritu afflata uersu, ac metro oracula edebat.

Quid est quod Ruminam rem diuinam facientes: hostiis lac spargere: & libare consueuerunt: uinum autem non adhibent. An quod latini Rumam mamam nominant & ficum ruminale: id factum ferunt quod ibi lupa Romulo mamam prouit quemadmodum eas igitur: quae pueros alunt: a mama diximus θάλοντα sic rulina nutrix quaedam: & puero alitrix merum infantibus praecipue noxiu prorsus non recipit.

Cur senatores alios patres conscriptos alios tantum patres appellabant. An eos quos ab initio Romulus delegerat patres ac patricios nominabant: quasi bonis parentibus natos: reliquos deinde ex plebe electos & ascriptos in senatum conscriptos uocitarunt.

Quid est quod Herculi ac musis communem aram statuerunt. An quod Hercules Euadarum litteras docuit: sicut iuba monumetis tradidit. Quod honestum & honorificum duceretur amicos ac propinquos docere. Nouissime namque institutum est: ut mercede discipulos docerent. Quippe omnium primus, Sp. Carbilus ludum aperuit eius libertus, qui & ipse Carbilus appellatus primus omnium.

Romanorum uxorem repudiavit;

Cur cum duæ sint Herculis boues: mulieres non attingunt: nec quicquid degustant quod super ara magna imolatum sit, An quia carmentis sacrificii tempus non obiit. Quod quidam pinariorum generi accidisse dicitur ex quo quia uescentibus cæteris dapibus prohibiti sunt pinarii sunt appellati. An propter illa potius quæ de ueste ac Deianira fabulosæ dicuntur.

Cur deum illum cuius in tutela urbem esse dicunt siue masculus is est: seu foemina: & quærere & nominare nefas eēt. Hoc. n. ita esse religione confirmant Valerium Soranum male periisse dicentes quod numinis nomen efferre ausus est. An quod latinorum quidam monumentis trediderunt euocationes quasdam ac deorum ueneficia esse putauerunt quibus quoniam ipsi hostium deos euocare & ad se traducere consueuissent: ne idem ipsi paterentur. magnopere uerebantur quemadmodum igitur Tirii uincula statuis iniiciunt. Alii uero sponsores patere dicuntur si quem ad lauacrum aut purgationem aliquam deducunt: sic Romani quod archanum & incognitum esset firmissimam ac tutissimam dei custodiam esse crediderunt. An sicut Homerus fixit. Terra uero communis est hominum ut homines deos omnes colant ac uenerentur terram commiter habentes sic ueteres Romani deum salutis auctorem celauerunt: quod non eum solum: sed omnes deos a suis ciuitatibus honorari uoluerunt.

Quid est quod fecialium sacerdotum quibus foederibus faciendis praesunt pater patratus maximus habet: est autem his pater & hi filii sunt: habent. n. nunc quoque praecipuam quaedam fidem & auctoritatem: Imperatores. n. quæ propter eximiam pulchritudinem ac speciem pudicam & diligenter custodia corpora indigent: his credunt & apud eos deponunt. An quod utrumque illis adest & pueros ueteri & pertes timere. An ipsum se nomen exponit. Vult. n. patratum quasi finitum ac determinatum quiddam significare: illud cæteris perfectius sit: cui contingit simul ut & pater esset & patrem haberet: An ut ait Homerus qui patri praesit cum & antea & retro cernere oportet cuiusmodi profecto is esset cui & filius est de quo deliberat & pater quem consulit.

Quid est quod Regi sacrificio. Is. n. est Rex sacrorum ac religionum: nec magistratum gerere: nec concionem habere licet: An quod antiquis temporibus Reges plurima & maxima sacra facere consueverunt: & sacerdotibus rem diuinam facientibus aderant: post ubi graues & insolentes esse coeperunt Graeci quidem plerique licentiam Regibus ademerunt: ius & potestatem sacrificandi tantummodo reliquerunt: Romani autem regibus penitus exactis alium rebus diuinis praefecerunt. cui nec magistratum habere nec cum populo agere permiserunt: ut in templis solum consultare uideantur: & regnum propter deos sustinere. Est igitur in comitio quodam sacrificii genus quod ubi rex pergit ex foro se proripit.

Quid est quod mensam uacua tolli non sinebant: sed omo cum aliquid etiam superesset. An illud interpretantes aliquid semper in futurum de eo quod nunc adest reliqui oportere: & per hodiernum diem crastini meminisse. An quod urbanum atque elegans putaret comprimere atque inhibere appetitum: & iam cum uoluptate perfrui liceret: minus. n. quod abest cupiunt qui praesentibus ac paratis abstinere consueuerunt. An & aduersus seruos humana consuetudo. Non. n. tantopere gaudet serui si accipiunt: quam si participes fiat: quod mensam sibi cum dominis quodammodo concicatum esse putat. An quod nihil sacrum: inane: ac uacuum negligere oportet: mensa uero sacra est.

Quid est quod maritus primo sponsae non in luce sed in tenebris iungitur: An quia cum pudet quod antequam coeat alienam putat. An & ad propriam uerecundiam accedere meditas: & assuefaciens. An quemadmodum Solon scripsit sponsam malo cydonio degustato thalamum ingredi solitam ut primus complexus nihil triste aut inuocandum haberet. Sic Romanus legis lator: si quid absurdum ac deforme corpori aderat occultauit. An calumnia quaedam & accusatio illicita ueneris erat quod fiebat cum legitimis ac iustis connubiis pudor quidam & uerecundia adibetur.

Quid est quod circus flaminus dicitur. An quod Flaminius quidam priscus cum ciuitati agrum reliquisset: equestribus ludis eius fructu & uectigalibus utebantur. Nam cum pecunia suppetere uiam quoque flamineam munireunt.

Cur lictores dicti sunt. An quod petulantes colligabant. Hi. n. lora in sinu gestantes Romulum sequebatur λικτωρ autem ligare plerique latinorum dicunt: qui autem pure loquuntur ligare. An. c. interpositum est: cum ante sine. c. lictores dicerentur: quasi publici quidam ministri nam nostris et temporibus publicum est multis graecorum legibus scriptum esse neminem ut ita dicam latere puto.

Quid est quod luperci canem immolant. Luperci autem sunt qui lupercalibus per lacuiam discurrentes pellibus obuios caedunt. An quod genus quoddam lustrandae ciuitatis est & quo mense illa fiunt Februarius dicitur: & diem quoque pellibus occurrentes uerberant februarum & februarium uocant: quo uerbo purgatio significatur cane autem omnino: ut ita dicam graeci utebantur: & multi etiam nunc in purgationibus canem iugulant: proserpinæ quoque catulos: cum cæteris purgamentis efferunt & eos qui expiandi sunt catulis.

hoc piaculi genus circuncirculationem appellantes. An quod lycos lupo latine dicitur: λυκκαία uero lupercalia & lupo canis est hostis & ideo lupercalibus caeditur. An quod lupercis canes oblatrantes molesti sunt. An quia panis

sacrificium facit:pani autem ppter greges amicus est canis.

Quid est quod septimōtio uehiculis iunctis uti cauebant & nūc ēt qui uetera nō cōtēnunt cauet
Septimontiu uero diē festū aguntromani quod septimus collis urbi attributus est:septicollis ro. fa
cta est. An ut quidā latini accipiūt:quod urbs nōdū suis partibus penituscōiuncta erat. An hoc qui
dē ad Dionysiu est. Magna uero re effecta cōstituta ciuitate:qđ urbē iam augeri & quasi ulterius
pgrēdi desisse existimarent cū seipsos;tū uero iumenta quibus fuerant usi quiete affecerunt:& cō
munis festi ocio frui uoluerūt. An quod cū oēs dies festos ciuium præsētia ornari ac celeribrari
semper uoluerunt tū illū præcipue qui pro ciuitatis habitationē ageretur. Quappter ne urbē cui⁹
dies festus ageretur relinquerent eo die uehiculis uti permissum non est.

Cur ī futuro aut eiusmodi aliquo flagitio deprehensos furciferos appellant. An hoc quoque maiorū
nostrorum diligentiae certissimū signum est:nam qui seruū alicuius sceleris aut improbitatis con
uicisset:duplex lignum quod curru subiiciunt attollere iubebat: & ut conspiceretur uiciniam
obire:ut fidem in posterum ei nō haberent:& ab eo cauerent hoc lignum. G.σ.ταύρον latini fur
cam nominant a qua fructifer denominatus est.

Quid est quod boui qui cornupetat foenū in cornu apponūt:ut ocurrentes caueāt. An qđ ppter re
pletionem ac facietatē indolescunt & boues & equi & asini & homines:ut ait Sophocles. Tu uero
ferues quasi pullus cibi copia. Venter & n. tuus & male īsolefcit. Ex quo romani. M. Crassū foenū
in cornu habere dictitauerūt:& qui cæteros ī repu. lacerabāt:hūc tanq̄ munitū ac puidū & iniuria
rum psequētissimū fugiebāt:quāq̄ post ea rursus dictū est Cæsare Crasso foenū detraxisse:Primus
enim illi in republica restitit. Cæsar & eum contempsit.

Quid est quod in captādīs auguriis sacerdotes prius auspices nunc augures appellant luminaria sem
per aperta hēre uoluerūt:nec opuculo īposito claudi. An sicut pythagorici parua magnæ rerum
signa faciebant:qui super modio sedere phibebāt & ignē gladio seu machera fodere. Sic ueteres
obsecuris quibusdam rationibus utebantur:& maxime in sacerdotiis quale hoc est de lucerna:quā
coi pori animā continentī similit̄ esse dicunt:lux. n. est is qui intrus inest animus Oportet aut̄ quod
intelligens est ac prudens in eo id semper apertū esse accreuerē nec unquā clausum esse. Flatibus
enim uentris aues non consistunt & propter instabilitatem & errorem nihil certi significant. Do
cent igitur hoc pacto ut non spirātibus uentis: sed cum omnia tranquilla sunt. Tunc augures au
spicia captent cum lychinis apertis uti inqueunt.

Cur augures si ulcus haberent in augurandi causa sedere pronibebantur. An & hoc signum est nō
oportere qui morsum aliq̄:aut ulcus:& pturbationē in animo hērent res diuinas tractare sed tū
deorum mentē hoībus probere:cū & liquido & integro animo essent. An illud rationem habet si
neq; uictimā sanandi ulceris causa quisq; adhiberet nec a uibus ulceratis ad auspicandū uteretur: ea
multo magis in seipsis seruandā existimasse:ut ad ea quæ a diis significatentur:puri & integri acce
derent. Ulcus enim diminutio quædam & pollutio corporis uidetur.

Quid est qđ parua fortunæ ædem:quā breuē uocant Romani:ædificauit Seruius Tullius qui tertius
Romæ regnauit. An qđ ipse paruus initio & abiectus quippe qui ex captiua matre natus esset for
tunæ bñficio Romæ regnauit. An hæc ipsa cōmutatio magnitudinē poti⁹ fortunæ ostēdit:qđ par
uitatē. Videt̄ aut̄ Seruius maxie oīum fortunæ uī extulisse & diuinā indicasse:qđpe qđ oībus actio
nibus ac negociis eius nomē abscripserit. Nō solū enī fortis fortunæ & primogenitæ:& masculæ
templa ædificauit. Sed est unū pprie fortunæ tēplum Aliud cōuertentis:aliud bñ sperātis uirginis
aliud quoq; cognomenta qđ persequi posset cū fortunæ uiscatæ templū sit quasi ab ea nos procul
capiamur & negociis ac rebus inhæreamus. Sed uide ne Seruius casuū momenta perspicuens & ad
ea plurimū posse cognoscens: qđpe cū multi sæpe qđ paruum quiddā:uel accidit: uel non accidit
maximas res uel affecuti sunt:uel assequi nō potuerūt. idcirco parua fortunæ tēplum statuit do
cens homines diligenter attendere:nec ea quæ accidunt: qđuis parua sint cōtēnere.

Cur Lychinū nō extinguebant. sed p se lāguescere deficere pmittebāt. An qđsi extinguiibilis & īmorta
lis illius ignis cognatū & affinē colētes. An & hoc quoq; signi est:nō oportere qđ animatū sit:nisi
noceat corrūpere neue interficere quasi animal ignis sit nec īmerito: nā & alimēto indiget:& p se
monef. & cū extiguit si:uelut occidat uocē emittit. An hoc more docemur nō oportere nec ignē:
nec aquā:nec eorū quicq; quæ ad usum pertinent: & si ab uide superant corrūpere aut consumere.
sed īdigētib⁹ utēda relinquere:cum ipsi iam illis opus non habeamus.

Quid est qđ qui nobilitate præstare uident lunulas in calceis ferūt. An ut dicit Castor sinum est eius
quæ in luna esse dicitur habitationis: & quod post mortem animi rursus lunam sub pedibus ha
bebunt. An qđ qui antiquissimis præcipuū fuit qui fuerunt archades ad Euandro profelines ap
pellati. An sicut alia multa: sic & hoc elatos homines ac superbos admōrentes rerum humanarū
instabilitatis:cuius rei luna exemplo sit quæ ab obscuro pimum prodit:tum progrediens luce ac
splendore os suum complet:& cum clarissima facta sit rursus deflorescit: & ad nihilum redit. An

hoc potius modestiæ & obedientiæ disciplina quædam erat: ut dicto audientes esse & imperium æquo animo ferre condiscerent & quemadmodum luna meliori obsequi & solem: ut inquit Parmenides semper intueri solet, sic homines secundum locum tenere contenti duci primas partes relinquere ut honore ac potestate per illum fruerentur.

Quid est quod annu iouis esse putant, menses iunonis, an quod deorum qui mente intelliguntur iuppiter & iuno imperium gerunt eorum uero qui oculis cernuntur Sol & Luna, Sol enim annu conficit, luna uero menses. Oportet autem non has illorum simpliciter imagines putare, sed ipsum in materia iouem solem, & ipsam in materia iunone luna, quo circa iunone eam nominant romani, quo nouiu aut nouius significatur a luna, scilicet qua eandem & Lucinam uocant, quasi ipsam lucida ut lucem prebentem, & in partu ac doloribus adesse opinantur tanquam luna. Ut est apud poetam pernigrum poli & astrologorum. Per luna celerem partu prestante. Nam plenilunio facile partu leuari mulieres uidentur.

Quid est quod auspiciorum quod sinistru dicitur prosperum ac fecundum putatur. An hoc falsum est & multos decipit: an hoc sermonis est: ac linguæ σκῆξιν enim sinistru uocant latini a sine autem sinere & sine: tum dicunt cum ut aliquid missum fiat ut dimittat hortant. Augurium igitur quo aliquid agi permittitur, sinistru non recte accipiunt multi ac nominant: an quemadmodum a Dionysio scriptum est Ascanium aeneæ filium auspicato aduersus mezentium aciem instruxisse & in eo praelio superiorem fuisse, ex illo obseruatum ut quotiens laeuu intonuisset, auspiciu suspiceretur, an quod alii putant hoc Aeneæ accidit, nam Thebani Lacedæmonis apud Leuetram sinistro cornu superatis uictoria potiti, in omnibus praeliis postea obseruarunt, ut sinistro cornu principatum assignarent: an illud potius asserendum est, quod iuba in hystoria dicit orientem prospicientibus sinistra parte boream esse qua mundi partem muluti dextram ac superiorē faciunt, sed uide ne cum sinistrae partes natura infirmiores sint auguriis ac signis quasi coroborentur, atque his inire supletis uiribus aduentur an terrena ac mortalia diuinis ac caelestibus contraria & opposita iudicantes existimauerunt, quæ nobis sinistra essent deos a dextra dimittere.

Quid est quod eius qui triumphasset, deinde combustus esset licebat eos capere, & in urbem deferre ac deponere, hoc in primo Lyparæus scriptum reliquit: an hoc mortui honoris causa factum est. Nam & aliis ducibus & qui bene rem gessissent, idem tribuerunt ut non ipsi solu sed posteris quoque in foro sepe larentur sicut Valerio & fabricio. Ferunt autem horum posteris mortuis & in forum delatis ardentem facem subiici & statim attolli, ut sine inuidia honore utantur, & tantummodo sibi licere confirmant.

Quid est quod triumphantes in publico Ro. conuiuium exhibentes consules inuitatos ne in conuiuium accederent rogabant, an locum honestissimum triumphanti: assignari, & post coenam ab omnibus deduci oportebat, quæ presentibus consulibus alii tribui non possent.

Quid est quod tribunus purpuram non portat: cum ceteri magistratus purpurati incedant, An quod tribunus omnino magistratus non est: nam nec lictores habet nec in sella curruli sedentes ius dicunt: nec in initio omnino sicut ceteri magistratus magistratum ineunt, nec creato dictatore potestatem deponunt: sed cum omnis potestas & imperium ad doctorem redeat soli omnium magistratum retinent: quasi imperium nullum gerentes: & alium quemdam in repub. locum obtinentes, quemadmodum autem prescriptione: quidam rectores statum esse nolunt quippe non iudicium constitutum sed dissoluat & euertat: sic tribunum magistratum & imperio potius opponi: quam ipsum tribunatum esse nam potentiam magistratus obsistere: & nimiam licentiam comprimere tribunitiae potestatis ac licentiae fuerat, An hæc & his similia ab eo dicantur, qui rebus inueniendis studeat, Tribunatus autem cum & populo originem ducat populare in primis uideatur: reliqui ciuibus parem se gerere & in omni cultu ac uictu infimis ciuium comparari, Magnitudo enim ac moles consulis decet & imperatoris, Tribunum uero quemadmodum C. Curio dicere solebat abiectum esse: nec aspectu grauem nec aditu difficilem: sed facilem: ac multitudini commodum & tractabilem, Vnde nec domus tribunitiae ianuam claudi mos erat, Sed noctu & interdum semper tanquam portus quidam ac profugium quibus opitulandum esset, Verum quo humiliori corporis habitu deprimitur: eo magis uir ac potestate augetur, Communem enim tribuni usum ac nemini clausum: sicut aram postulant honore autem sacrosanctum.

Quid est quod praetorum uirga securibus alligatae praeferuntur, An signum est non oportere magistratus, iracundia propterea dissoluta esse, An uirgatum dissolutio mora, & tarditate iram frangi & impetum moderatur, Sed malicia quonia partim medicabilis, est partim curari non potest uirga quod mutari potest corrigunt, Secures autem quod emendari non potest abscindunt.

Quid est quod cum Ro. barbaros quosdam diis immortalibus hominem imolasse accepissent: magistratus eorum accersendos: ac puniendos putauerunt quos postea cum id consuetudine quadam ac lege fecisse accepissent eos dimiserunt, alias id facere prohibuerunt cum ipsi non multis annis ante duos uiros, & duas mulieres in foro boario uiuos obruerunt non enim uidetur conuenire ipsos hæc facere & barbaros qui talia commisissent reprehendere, an diis immortalibus hominem immolare impium ducebatur daemonibus autem necessarium, An qui more & lege id agerent peccare arbitrabantur.

Sed uero libris sibyllinis iustos eodent teneri celere non putabant. Ferunt aut elbiã quãdam uirginem cum equo ueretur fulmine ictã fuisse, inde nudum equum ac iacentem inuentum esse nudam & ipsam ueste quasi de industria a pudendis subtracta calceis a nullo camisia passi disiectis: & ore lingua proiecta: ut te ad diuinatores delata cum sacris uirginibus maximum dedurus impendere & eius rei ignominiam ad equites redundaturã prædixissent: barbari cuiusdam equitis seruus indicium fecit tris uestalis: æmiliã martiam sub idem tps corruptas diutissime cum uiris rem habuisse quorum unus esset Vetusius barbarus eius qui indicium fecisset dñs. Vestales igitur redargutæ supplicio sunt affectæ: sed cum res atrocior uisa esset decreuerunt ut sacerdotes sibyllinos libros inspicerent in quibus inuentum fuisse dicant, hec magno reipub malo futura, & iubere ut absurdis quibusdã deis & externis auertende rei causã Græcos duos ac totidem gallos immolarent & in loco eodem defoderent;

Cur diei principiũ de media nocte numerãt, an quod, R. P. ab initio militari more & institutio cõstituta est. in re militari autẽ multa noctu utiliter occupãtur. An diei ortũ agẽdi principiũ eẽ uoluerunt, Noctẽ uero cõsiliũ & apparationis, Oportet autẽ pparatos re aggredi nõ agẽtes pparari fabricans quod Myson ad Chilonẽ unũ de septẽ scripsisse dicitur hyeme. An quẽadmodum miridies finis est multis reipu, gerẽdæ: sic noctẽ intẽpestã actionũ omniũ initiũ oportere statuerunt: cuius rei maximũ argumentũ magistratũ romanũ post merididem fœdus facere non solere. An occasu quidem & principiũ & finẽ diei capere licet, Nã si multitudinis indicio principiũ diei cum sol emergere cõperit incipit uero finẽ cum penitus occiderit terminauerimus æqualitatẽ diei ac noctis quod equinoctium dicimus non habebimus æquã enĩ diei noctẽ re maxime uidemus ea die cui cõparatur solis spacio ac magnitudine breuior reperiretur, nã quod mathematici afferunt: & huic rei medicinã afferentes diei ac noctis uerissimã rationẽ cõstituunt, centrũ solis cum finientẽ attingat omnem euidẽtiam: & claritatem funditus tollit, Necessẽ est enĩ accidere cum multũ lucis etiam sub terra sit: & nos radiis suis iam sol undiq; collustrat: ut diem nõdũ esse fatemur. Quare cũ ob dictas causas ortus diei & occasus principium difficillime capi possit, relinquĩt aut ut medium diẽ: aut mediã noctẽ principiũ diei statuamus potius autem secundum, Fertur enim a nobis a meridie ad occasum, a media uero nocte ad orientem ad nos redit.

Quid est q̄ ueteri morẽ uxores nec molere nec coquere permittebant, An ueteres aduersus Sabinos fœderis memoriã colentes, Nam post filias Sabinis raptas factã pace & societate inita in fœdere nominatĩ exceptum est uxorem uiro romano nec molere, nec coquinariã facere.

Cur mense maio uxores nõ ducũt, An quod iter aprilẽ & iuniũ medius iteriectus ẽ, quorũ cũ alter ueneri iunone alter dicatus sit deabus scilicet quæ nuptiis p̄sunt, aut parũ ante capiũt aut parũ expectant, An quod hoc mense maximo piaculo utunt, Effigies mō depõte abiicientes: cũ prius homines consueuissent, Vnde flaminicã iunonis sacerdotem tristem esse eo tempore, Quippe quæ eo mense ullo cultu utuntur moris est, An quod pleriq; latinorũ hoc mense mortuis parentãt: & obeam causã Mercuriũ quoq; eodem mense uenerantur: qui maiæ cognominis est: An ut quidam dicunt Maius a maioribus natu appellatus est, Junius a iunioribus: nuptiis uero ac cõmodatior est iunior: ut inquit Eripides, Nã senectus uenerem ualere: ipsaque uenus senibus infensa est, Abstinẽt igitur nuptiis iunium r̄pectantes qui maiũ deinceps excipit.

Cur eorum qui uxores ducunt comã haste cuspidæ discernũt ac discriminant An signum est prima connubia uiolenta fuisse, An statim discũt uxores uiris fortibus & bellicosis cõiunctæ: seuerũt & minime effœminatũ & tenu cultũ ac uirilem ornatũ probare quẽadmodũ licurgus in foribus & tectis priuatũ facientes terebrã tantũ ac securi utendum aliis instrumentis abstinendum ratus omnem intemperantiam & superfluos sumptus funditus sustulit, An diuortium ea re significatur qđ solo ferro nuptiæ dirimendæ sint, An illud magis quod pleraq; ad cõnubiũ pertinentiã iunoni attribuebant: nã & hastã iunoni consecratã esse existimant: & eius statuæ ut plurimum hastæ innixæ cernuntur, Quippe quam curitĩ appellant ueteres: Nã curis antiquo nomine hasta dicebatur, Hinc & curim matrem nominatum esse dicunt.

Cur quod in spectacula impenditur lucar uocant, An quod alia multa quoq; circa urbẽ sunt loca diis attributa: quæ appellãt lucos quorum puentus in ludos cõferũt.

Quid est quod quirinalia stultorum ferias nominant: An quod hũc diem: ut Iuba dicit his assignauerunt qui cuius essent tribus ignorarent, An his qui ut non alij tributĩ fornacalibus rem diuinam fecerũt, quod aut impediti fuissent: aut aliquo per egro profecti aut deniq; diem ignorassent hoc tempore recuperandi illius festi potestas data esset.

Cur rem diuiam Herculi facientes aliũ deorum appellant neminem: nec canis: ut a Varrone scriptũ est in urbe apparet, An idcirco aliũ deum appellant neminem quod hunc semideũ putant: ut alij tradunt: cũ etiam inter homines ageret: Euander ei arã statuit, & re diuinã fecit: nihil aut oĩno fuit cui Hercules infestior esset q̄ canis qui ei sæpe molestus fuisset & in primis cerbarus: deniq; Lici

nio puero per canē occiso ab hipocostibus coactus praelia decertare multis ea pugna ex amicis interfectis iphiclū fratrem quoque amisit.

Quid est q̄ circa capitoliū patricio habitare licet nemini. An q̄ Marcus mālius ibi habitās regnum affectasse deprehensus: ex quo lege interdictū est ne quis postea ex ea familia mālius diceretur: an antiquus fuit huic metus publicolā enī ut nobiliore calūniari hoīem in primis popularē nō desistebant: ita multitudo tandiu timuit donec eadem quā in sūma uelia ædificabat: quod nimis foro imineret funditus euertit.

Cur qui ciuē in praelio seruasset corona querna donabatur. An q̄ ubiq̄ in expeditionibus facile sit quercū inuenire. An q̄ ioui & iunoni: quos urbi præsidere putant corona consecrata est. an uetus ab arcadibus mos acceptus est quibus est quædā cum ac arbore cognatio. Vt enim primi hoīes ex terra Arcades sic quercus prima ex omnibus plantis nata.

Quid est quod in auguriis ulture potissimū utunt. an quia Romulo in cōdēda urbe duodecim ultures apparuerūt. An quod ultur rarissime cōspicitur. Nō enī facile quispiā ulturis nidū offendat: sed porro de repente & iopinato aduolat quo fit ut eorū aspectus aliqd significet semp. an & hoc ab hercule didicerūt: si uerū est quod dicit Herodotus in oībus rebus gerendis Hercule primo ulturis aspectu in re incipienda delectatū fuisse: quē ex oībus quæ carnibus uescerent uolatilibus iustissimum esse iudicaret. primū enī nihil quod uiuat attingit: nec animatū quicq̄ interfici: quēadmodū accipitres: aquilā omnes deniq̄ noctiuagas aues uidemus. Vescitur autem cadaueribus in quibus sui generis abstinet ulturē enim qui aui uescatur adhuc uidit nemo accipientes enim aquilæ sui generis aues consectantur ac feriunt: q̄q̄ ut ait heschirus, auis auem comedens quo pacto pura esset præterea quæ minus detrimenti: ut ita dicam hominibus afferat auis prorsus nulla reperitur: quippe quæ nec fructus delectat: nec plantam ledat: nec mansueto cuiq̄ noceat animali: quod si ut ægyptii fabulantur. ultures omnes foeminæ sunt: & quēadmodum zephiro arbores. Sic ultures euro grauide fiant certa nimium & firma & ulturibus signa fieri uerissimum est. in aliis autem uolandi impetus & allarum in coeundo agitationes ac uerbera rapinæ fugæ infectiones multum inconstantiæ ac perturbatæ afferunt.

Cur æsculapii ædes extra urbem posita est. An q̄ foris salubrius quam in urbe habitare crediderunt. nam græci quoq̄ in excelsis ac puris locis æsculapii templa plana collocant. An quod deum ex Epidaurō accersitum in urbem commigrasse opinantur. in græcia enim non in urbe sed procul ab epidaurō æsculapii templum est. An quod dum draco ex nauis in insulam descendisset: & ex oculis euauisset ipsum eo in loco ædis ponendæ auctorem ac præmonstrationem fuisse putauerunt.

Cur moris est ut qui castimoniā colunt leguminibus abstineant. An quēadmodum Pythagorici fabas ob eas quæ uulgo dicuntur causas abominabatur quasi Lethes & herebi cognomines. An q̄ ad cōcoenatiōes & manes puocados leguminibus maxime utunt. An illud magis q̄ ad sanctitatē ac castimoniā pura ac tenuia corpora habere oportet: Sunt autē legumina maxime uentosa: & ea gignunt: quæ cū supflua sint multæ purgationis indigēt. An q̄ cū uentosissima sint legumina ad res uenereas maxime incitent.

Quid est q̄ uestales incæsti cōuictas alia poena nō afficiunt: sed uiuas tantūmodo defodiunt. An q̄ mortuos urunt quod illis tribuere inuistū iudicaret: quæ nō diligēter ac sancte ignē sacrū custodissent: an q̄ corpus maximis ac sanctissimis religionibus cōsecratū interficere: & mulieri sacre manus offerre nefas putauerūt. Rationē igif inierunt: qua subterraneo specu defosso obrutæ sua spē te morerentur. ibi enī & lucerna censa inerat: & nō nihil panis exiguū & aquæ ac lactis inde specū desup terra operibāt: sed ne hoc quidē modo scelus detestates religionē fugierūt. nā & nūc quoq̄ sacerdotes eum locum adeuntes parentant.

Cur idibus decēbris in cursu equorū uictor dexter sacer marti imolat: & caudā statim decisam ad reginorū qui dicit locus deportat: & arā cruorē spargit. De capite uero inter se decertāt: alii de sacra uia descendentes alii de subura aduersus eos impetū facientes. An q̄ Troiā equo captā putant: idcirco equū supplicio afficiūt: q̄ troianorū clara pignora fuerit mixta pueris latinorū an q̄ iracundum ferox & bellicosum animal est equus. Diis autē grata & accommodata in primis imolant. Victor aut idcirco imolatur q̄ uictoriæ mars auctor est: & qui ordinē in arcto tenēt cæteros uincūt qui locū deserūt: & cæleritas quali uaticū fugæ poena afficitur: deniq̄ signis quibusdā occulte admoventur fugiētes salutem inuenire nō posse.

Quid est q̄ censores magistratum ineuntes nihil agunt q̄ ut sacrorum anserum alimenta locent: & imaginis splendorem an a uilioribus incipientes quæ nec multo sumptu: nec magna opa egent an uetus quædam huic animanti gratia referturia bello usq̄ gallico repetita: quod dormientibus canibus primi omnium anseres Gallorum in capitoliū ascensu persenserunt: & clangore uigiles excitarunt an cū sit maximarum rerum: & quæ sūma cura indigent custodes censores: ut adium sa-

cratū ac publicarū morū deniq; & uitis & uitæ uniuscuiusq; diligentissimi & custodiētissimi oī-
um animatiū rationē habēdam sibi esse putauerūt: simul enī anxeribus curādis ciues admonēt nec
deorum cultum negligāt. anseris uero absterfi & splendor necessarius est, cito enī rubrica defluit ac
deflorescit, ea enim ueteres statuas obducere & illinire consueuerunt.

Quid est q; cæteris sacerdotibus simul ac in iudiciū ducti ac dānati sunt substituūt augurē uero do-
nec uita supperat: licet maximog; criminū cōuinctū sacerdotio nō mutāt: augures autē uocāt qui
auspiciis p̄sunt: an q; quidā dicūt sacrog; archana neminē cognoscere uolūt: qui ipse augur non sit
an iureiurādo ad actū res augurū nemini enūciaturū priuatū postea factū sacramēto liberari no-
lunt: an nō honoris: nec magistratus sed sciētiae atq; artis cuiusdam potius nomē est augur. Simile
igitur est ac si quis musicū nō esse iudicet: & medicū medicū esse prohibeat: & diuino diuinationē
adimat. His enim oībus appellatio detrahi potest: uis ac facultas nō potest. aliū uero idcirco nō in-
stituūt: quod sacerdotū numerū ab initio constitutū merito tuentur.

Cur idibus sextilis diem festum agunt Serui omnes ac Seruæ. Vxores autē capita purgare ac lauare
consueuerunt: an propter seruium regem quē eo die serua natū & in lucem editū ferunt. Vacatio-
nem ab opere habent serui: capitis autem lauatio ab ancillis coepta propter diem festum ad libe-
ras quoq; processit.

Cur pueros monilibus quæ uocant bullas exornant: an honoris raptarum causa: ut alia multa sit &
hoc constitutum esse uoluerūt his quos ex eis suscepissent: an Tarquiniū uirtutē honorādā putau-
erūt. ferūt enī Tarquiniū cū puer adhuc eēt in plio aduersus latinos & Etruscos ī hostes ipetū fecis-
se: cūq; ex equo defluxisse excepto hostiū impetu Romanos cōfirmasse hostibus in fugam cōuer-
sis: cum plus q; sexaginta milia hostiū eo prælio cecidissent hoc a patre & rege decoris insigne acce-
pisse. an apud maiores nostros speciosum seruū donare turpe nō existimabatur: quēadmodū nunc
quoq; comœdiæ testimonio sunt. pueris autē liberis uæhemētius abstinebāt: ac si forte accideret:
ut in pueros nudos inciderent: ne ambigerent: hoc insigne liberi ferre consueuerūt. An uel ad mo-
lestiā cōseruandā: hoc etiā ptinet & intēperatiæ: ac flagitii frenū est cū uirū agere eos pudeat: ante-
q; pueritiæ insignia deponant. Nā quod Varro scribit uerisimile non est: cū æoles bulā bollā p̄fe-
rant. hoc consilii insigne pueros indui solere. sed uide ne hoc quoq; pp lunā ferāt. nam lunæ figu-
ra cum pleniluniū est nō globosa est sed lentis formā ostendit: & quēadmodū opinatur Empedo-
cles. Illud etiam quod subiectum est non modo quod apparet.

Quid est q; maribus nono anno foeminis octauo nomina imponere consueuerunt. An si prius foe-
minis nomina imponunt: causam sustinet natura & augetur foemina & crescit & adulta perficit
antequā masculus. Dies autem eos potissimum capiunt: qui septenarium subsequuntur. Septimus
enim dies cum in cæteris: tum ad umbilicum infantibus nuper æditis periculosus esse consueuit.
Nā septimo die pleriq; resoluitur: donec autem dissolutus plantæ longe similior est infans q; an-
mali. An sicut Pythagorici numerum parem foeminam uocant: marē imparē: foecundus est & cō-
positum parem uincit: & si in unitates diuidatur par numerus quasi foemina locum in medio ua-
cum præbet. imparis uero numeris pars aliqua plena semper relinquatur: quo fit ut alterum foe-
minam: marem alterum esse putent. An q; in numeris nouenarius primus est. Tetragonus ab im-
pari & perfectō ternario. octonarius autem primus cubus a binario numero: quem parem esse cō-
stant: oportet autem quadrangulum esse & imparē & perfectum. Vxorem autem sicut cubū sta-
bilem: & domi seruantem & immobilē illud & adiuugendum octonarium numerum cubū esse q;
a binario componatur: nouenarium uero quadrangulum esse qui de ternario conficiatur. Utūtur
autem duobus nominibus foeminæ: mares uero tribus.

Quid est q; eos quorū patres ignorātur spurios uocant. Nō enim quod græci opinantur & in causis
oratores dicunt: quod ex colluione quadam & seminis cōmunionē progenerati sunt sed uidelicet
est spurius inter patria nomina ut sex. D. C. p̄nomina uero latini integra non scribunt: sed aut una
littera: ut. T. L. M. aut duabus: ut. G. H. aut tribus: ut Sex. & Ser. Est igitur spurius inter ea p̄nomina
quæ duabus litteris notāntur. S. &. P. quibus etiam orbos parentibus scribunt cum sine pater esse
dicunt. per. S. siue per. P. patrem significantes. Hoc igitur errorem fecit: quod sine patre & spurius
eisdem litteris annotatur. Sed alia quoq; ratio afferenda est quæ multo est absurdior. Dicūt enim
Sabino uxoris pudenda Spurio appellare: ita ut legitime natus non sit. Sed ex concubina aut scor-
to contumeliæ causa spurium appellari solitum.

Cur Dionysium patrē liberū: an q; bibentibus libertatis causa sit. fiunt enī pleriq; ebrietate petulā-
tiores. An q; libationē præbuit. An sicut Alexander dicit quod pro boetiæ libertate pugnavit. Dio-
nysium liberum dictū fuisse putandum est.

Quid est q; publicis festis ueteri more uirgines nō iocātur. Viduæ nubunt. An ut Varro dicit q; uir-
gines cum in matrimoniū danē doleant: mulieres uero lætantur. die aut festo omnē tristitiam ac
necessitatē abesse oportere: an q; uirginibus decorū: uiduis uero multis præsentibus foedū nubere

foelices enim ac faustae primae nuptiae secundae uero tristes ac detestandae. Pudet enim uiuis adhuc eis quibus antea nupsent; alios acipere; mortuos autem lugent, quo fit ut magis quae quiete quam strepitu & deducendi multitudinem delectentur. Dies uero festi multitudinem adeo distrahuntur ut his rebus per otium interesse non possit. An quod Sabinorum filias uirgines? Inter ludicum die festo rapientes bellum excitauerunt, idcirco filias diebus festis nuptum dare omni causa noluerunt.

Quid est quod Romani fortunam primigeniam colunt. An quod Seruio ex serua nato Romae summa cum laude & claritudine imperare contingit, sic, n. Romanorum plerique suspicantur. An illud magis quod fortuna urbi & imperium & originem praestitit. An altior quaedam ratio & magis a natura ex media philosophia repeti potest Fortuna scilicet regni omnium principium esse, naturam uero casu consistere cum quibusdam temere repositis ordo accesserit.

Quid est quod arifices Scenae didicos histriones uocant. An ob eam causam quam Ruffus scriptam reliquit. Dicit enim priscis illis temporibus, C. Sulpitio & Licinio Stolone consulibus cum pestilentia urbem inuasisset; omnes qui in scenam procederent interisse ob eam rem multos & bonos artifices ex Etruria Romam uenisse; in his qui arte & gloria caeteris ante iret & in theatro ac scena diuissime florisset; histrum fuisse nominatum; a quo omnes deinde scaenicos histriones nominatos esse.

Quid est quod propinquis & cognatis non nubunt. An quod nuptiis necessitudines augeri uolunt; & ultro citroque filias dando, & accipiendo multos sibi propinquos adiungere. An quod cognatorum dissidia inter se uerentur quibus naturae iura cum propinquitate tolantur. an quod mulieres propter inbellitatem multorum ope & auxilio egentes propinquis idcirco adiungere noluerunt; ut si qua a suis uiris iniuria afficerentur cognati opem ferrent.

Cur Ioui Sacerdoti quem Flaminem Dialem uocant farinam fermentumue attingere non licet. An quod farina cibus imperfectus & indigestus sit; non enim aut id quod erat triticum mansit; nec quem fieri oportet factus est panis. Sed uim seminis simul amisit; & cibi usum non praestitit quam ratione poeta Myliphaton farinam dixit per translationem quasi molendo occisam & coactam. Fermentum uero quoque; & per corruptionem factum est & admixtum; omne illud quicquid est; quod pinxitur corrumpit. Remittitur enim quodammodo ac dissoluitur; & omnino fermentati ipsa nihil aliud est nisi putrefactio quedam quae quidem si abundanti us adhibeatur farinam acidam reddit & prorsus corrumpit.

Quid est quod sacerdos carne crudam tangere prohibetur; an a uisceratione huiusmodi consuetudine repellitur. An eadem causa catu quoque qua & farina prohibetur; neque enim iam est animal neque absonum factum est. Nam cum & transformatio electio & assatio alteratio quaedam sit & transformatio nimirum formam delet. Quod autem recens & crudum est aspectum nequaquam purum & impolutum habet sed ulcerosum & uerementer odiosum ac molestum.

Quid est quod cane & capella sacerdote est adeo abstinere uoluerunt, ut non modo attingere; sed ne appellare liceret. An quod crapram quasi luxuriosam atque olidam abhorrent; An quod tanquam morbidam timerent. Videtur enim praeter caetera animalia comitiali morbo tentari; & qui gustarint aut attigerint huius morbi aliquid inurere huius rei causam assignant porros angustos quibus clausis eius spiritus saepissime inauditur quod arguit uocis tenuitas quinque enim hoc morbi genere tentant similem capellae uocem edunt. Canis uero est minus quidem luxuriosus ac foetidus quamquam sunt qui dicunt ne canem quidem in Atheniensem arcam admittit fas esse, nec Delum insulam attingere quod in prepatulo & passim coeat; qua in re aliorum animalium dissimilis sit. Nam boues equi ues non in prepatulo ineunt; sed ueram causam panitus ignorat. Canis enim templis omnibus idcirco arceat quod pugax est animal; & in primis ferox ut tutum supplicibus per fugium praebeat. Verisimile igitur est Iouis Sacerdotem tanquam animatam & sacram quaedam effigiem ac simulacrum; ad quam omnibus tanquam ad aram confugere liceat egenis ac supplicibus repositum esse. Unde nec deterreri nec arceri omnino possint quo circa in ipso ianuae uestibulo ac limine eidem posita erat lectica. Qui uero pedibus sacerdotis se protulisset eo die ab omnibus plagis ac poena tutus erat qui si prius uinctus fuisset; ac ad eum accessisset e uestigio soluebatur. Vincula uero non per ianuam; sed per tectum sublata fores abiiciebant; Erat igitur inutile si cum Sacerdos adeo se mitem & humanum exhiberet Canis pro templo sedes supplices oblatrando propelleret; & si ueteres hoc animal omnino purum esse putauerunt caelestium enim deorum nulli prorsus consecratus est canis sed per serpentine coena demissus in triuia piaculi locum obtinet. Lacedaemoniae uero deorum omnium crudelissimo marti catulos cedunt apud Boetios aut publice piaculum est. Cane in duas partes dissecto per medium exite. Latini uero Iuliper calibus mense februario canem immolant. Quare alienum non est, qui supremum & purissimum deorum omnium uenerandum sibi desupererunt eos quo familiare ac domesticum habeant canem prohibere.

Cur hederam flamendialis si attigisset piaculum commisisset nec iter ea facere poterat bi umbraculum aut arbutum desuper prominere. An hoc simile ei est quod dicitur de curru non esse choenici non insidere scopam non transcendere; non quo haec pythagorici nitent aut mutant. Sed quod per haec ab aliis detereant. Nam quod sub uitem ingredi prohibent ad uinum referebant quod sacer

doti ebriū fieri nefas esset. Temulentis enim uinum super caput est & deprimuntur omnes ebrii & humiles fiunt cum hanc ipsam uoluptatem uincere oporteat: nō ab ea uinci hederam uero tanquam sterilem & hominibus in utilem: & pp fragilitatem aminiculo alterius semper egentē umbra solum ac uiriditate oculos capientem non temere in ædilibus ali atque innasci permiscerunt. Quippe quæ plantas complexa maxime noceret, nec solo extirpari facile possit, quo fit ut cælestiū templis penitus amoueat, nec in æde palladis Athenis ac thebis quisquam facile hederam uideat. Nocturnis uero sacris & bacchanalibus adest, An & hoc quoq; mysticum quodam signum erat, ut ad Thiasis ac reliquis debacchationibus abstinerent, nam quæ bachicis furoribus mulieres correptæ fuerint, ad hederam statim feruntur & abreptam manibus diuellunt, dentibus lacerant, ut nō omnino incredibilia dicere uideantur, qui asserunt hederam quod spiritum habeat, quo mentes in furorem concitet, & loco moueat, ebrietatem absque uino inducere, & hylares eos reddere, qui in furorem procliuēs fuerint.

Cur his sacerdotibus nec magistratum caperet petere permittebantur, & tamen lictore utuntur & sella curruli honoris causam, & quominus egre ferret: si a magistratibus arcerentur, An q; in nonnullis græciæ ciuitatibus uidemus sacerdotii dignitas regiæ maiestati par habebatur, nō uulgares aut ignobiles homines sacerdotes declarabantur, An illud magis quod cū certum esset & statutum tempus sacrificii, Regum uero opera & actiones incertæ ac minimæ præfinitæ: fieri nō poterat: ut cū in die sæpenumero tēpus inciderēt, idē utriq; adesset, sed utrisque urgētibus sæpe oportebat: ut altero relicto nūc deos coleret: nunc ciuibus noceret q; cū in hominū magistratibus non minus necessitatis q; licētiae inesse anīaduēterent: & cū qui multitudini īperaret: ut de medico ait, Hippocrates tristitia cernere tristitia attingere: & in alienis malis proprium dolorem percipere nefas esse putauerunt, diis rem diuinam facere primitias: & ciuium cruciatus quotidie uersantem interdum etiam propinquorum & cognatorum quod Bruto accidit.

Qui sunt quos Epidauri & conipedes & artynos appellant centum, n. & octoginta répub. administrabant ex quibus senatores deligebant quos artynos appellabāt: plebs aut magna ex pte ī agro agebat, Vocabantur aut conipedes a pedibus ut cuius facile agniti puluere obliti cū in urbē redirent:

Quam nam Onobati ī apud Cumæos fuisse dicemus si qua in adulterio mulier deprehensa fuisset hanc in forum deductam & saxo impositam spectandam omnibus proponebant, inde super asino collocatam, & circa urbem puectam in eundem locum restitui oportebat, Ex illo infamia notatā onobatim appellandam censuerunt & ab eo tēpore lapidem tanquā impurū ac destabile uirabant erat apud illos quoq; magistratus pylactum appellabant, quē qui obtineret: reliquū quidē tempus carcerē seruabat, Nocturno autē conuentu in Senatum ueniens reges manu appræhensos e curia educebat: quos tandiu detinebat donec de eorum imperio senatus oculte sententiam tulisset suffragiis an iuste facerent uel non.

Qui sunt quos Cnidii animones appellant & qui aphester apud eosdem dicitur, Sexaginta delectis uiris ex optimatibus quasi procuratoribus utebantur: ad quos de maximis rebus referebant dicebantur autem animones, ut coniectura percipi potest: quia ad disquisitionem non adducebantur nisi forte quia multum memoria ualere: & multa meminissent: qui autem sententias rogabat aphester dicebatur.

Quid apud solos hypeccaustria paladii sacrificantem sic uocant, quod multa sacra & misteria ad aduertendum mala faciat:

• Qui sunt apud arcades & laconas chresti Lacedæmonii facta Tegeatibus pace foedere icōmuniem apud Alpheum columnam statuerunt in qua cum alia multa tū illud in primis scriptum erat messenios ex agro eiicerent, nec chrestos facere liceret, Aristoteles igitur hoc exponens his uerbis hoc significari dicit, Non occidere, auxilii grā si q; Tegratæ Lacedæmonis studerent.

Quis apud opontios crithologus pleriq; græcorum ciuibus primitias offerentibus in uetustissimis sacrificiis ordeo uti solebant, Magistratum igitur qui huiusmodi sacrificiis p̄erat & primitias colligebat crithologū nominabant: duo autem erāt apud eos sacerdotes quorum alter deorum alter demonum sacrificia curabat.

Quæ sunt poliades nubes imbriferas maxime quæq; arcum ferrētur Poliadas nominabant quæadmodum Theophrastus in quarto metaurorum ad uerbum scripsit nam & poliades ipse nubes & quæ constant immobiles autem & coloribus obalbe ostendunt differentiam quādam materiæ quæ neq; in aquā neq; in uentum redacta sit.

Quis est apud boetios platychæta: qui aut domum uicinā aut agrum habuissent: æolicæ sic uocabant quasi ppe habētes, Apponā autē uerbum unū ex thesmophylacea lege cū plura sint.

Quis est apud delphos Osioter: & quare mēsiū quēdā bysiū uocāt: Osiotera quidē eum uocant qui hostiā immolat: cum sacer declaratus est, quinq; autē sacri sunt per omnē uitā, hi autē multa una cum prophetis agunt. Hi simul in iisdem sacris operant, Quippe qui a Deucalione originem du-

cere se arbitratur, bisius aut ut multi putant physis est. Multa enim tunc temporibus nascuntur & germinant. Verum non ita est, non enim loco, φ, το. Sed utitur Delphi sicut Macedones, ἱλιππον; & ἄλκκον & ἐρ-
vi ην; dicentes, sed loco, π, nā τοπατεῖν ατεῖν; & τοπκον ἱκρον plane dicunt. Est igitur Physis, by-
sius; in quo deum interrogant, nam subintelligere patrium est hoc enim mense oraculum edebat, septimum
quoque huius die Apollinis habent natalē &, πολυφθνον appellat; non quod ea die φθσις id est
liba seu placentas coqueret; sed quod multi ad oraculum accederet; multis oracula ederetur: nuperri-
me enim oracula singulis mensibus rogationibus concessa sunt; ac remissa. An semel oino Pythia, hoc ipso
die in anno respondebat, sic enim Callisthenes & Anaxandredes scriptum reliquerunt.

Quid est phyximelum, planta quedam est humilis ac parua; cuius surculos pecora appetentia comminunt;
ac uiolant; & quominus crescant impediunt, haec ubi eo magnitudinis excreuit; ut ei noceri non pos-
sit, phyximelum dicitur testis est Aeschylus.

Qui sunt aposphledoneti, Corcyra insulae eretrieses tenebant; quo Cherecrates cum classe corintho pro-
fectus proelio commisso eretrieses superauit; illi statim naues descendentes domum nauigauerunt; quod
cum ciues presensissent descendere conantes fundis pulsarunt; denique cum haec uerbis persuadere: nec mul-
tos & inexorabiles cogere potuissent Thracia tenuerunt agro ibi occupato quem Methone orpheo
progenitum quodam habitasse memoriae proditum est. Urbem quidem Methona nominauerunt; ipsi uero ab
accolis aposphledonetae uocati sunt.

Quenam est apud delphos charilla tres agunt, Delphi Ennaetheridas & deinceps, Quarum unam Stepteri-
um uocant, Alteram heroidem, Tertiam Charila, Stepterium quidem eius pugnae imitatio uideatur esse. Quam
deus aduersus Pythonem pugnasse dicitur.

Hunc enim post pugna usque a tempore insectatus fuisse dicitur, Sunt enim qui deum metu fugisse dicant; qui mihi
expiandi uidentur; Alii Pythonem saucium ac fugientem in ea quam nunc sacram uiam dicimus priusquam appollo
eum consecutus esset occubuisse ita sepultum a filio cui nomen capra fuerat ab Appolline inuentum harum
omnium rerum aut similitum Stepterium imitatio quedam est, herois autem arcanam quamdam continet rationem thya-
dibus non incognitam; & tamen ex his quae aguntur semeles anagogem esse facili quouis conicere ualeat. De
charilla uero huiusmodi quedam fabulatur, Fames ex siccitate delphos inuasit; quare cum liberis &
uxoribus ad regias fores accedere & supplicare cogebantur. Qui farinam & chedropas nobilioribus,
non enim omnibus suppetebat in summa inopia distribuebat; sed cum puella parietibus orba supplex uenis-
set; & farinam rogasset; calceo mala cecidit & in os abiicit puella inops ac pauper; sed generoso animo
predicta cum inde sese prapuisset ac zonam dissoluisset; se suspedit, iualescente in dies fame; & supuenien-
tibus morbis, Pythia regi oraculum petenti respondit, Charila uirginem quae sibi mortem consciuisset placa-
ri oporteret; uix tandem repta huius nominis ratione sacrificium quoddam piaculo mixtum peregerunt quod nunc
quoque est nonum post annum; quibus annis peragunt praesidet enim rex farinamque & chedropas omnibus impar-
tit & ciuibus & externis portat charile puerilis statua; sed ubi omnes farinam acceperunt; rex effigie cal-
ceo caedit; thyiadum uero Antistes in abruptum quendam locum simulachrum defert ibique fune ad collum alli-
gato defodiunt; ubi Charilla quae zona suspenderat ante humauerunt.

Quenam est apud Enniadas caro emedicata complures sunt enninarum commigrationes; Primum quidem
capudocium coluerunt, inde a Lapithis expulsi; ad aethicas primo; deinde ad regionem agri molossi; quae
Arausam uacans se contulerunt; ex quo parauae dicti sunt, Deinde Cirra occupauerunt; & ex eo loco
rege Cenoclo depulso Apollinis iussu in agrum circa inachum descenderunt quem iacgienses & Achaei
tunc habebant; oraculo autem edito si in agro eos recepissent; fore ut ueteres incolae pellerentur no-
ui autem si a uolentibus acciperent agrum retinerent Temo uir inter ennianas sapiens sumpta pera
medici habitu ad inachios uenit ubi cum perisum & contumeliam rex petenti cespitem dedisset; in peram
coniecit & quasi eo contentus statim e conspectu abiit; nec amplius quicquam periiit. Maiores natu admi-
rati & oraculum recordati cum regem adisset hominem non contentendum; nec prodendum esse dixerunt, Quod
cum sensisset; Temo fugam arripuit; & Appollinem precatus cum haecatoniba uouisset effugit. Ex illo
conserunt pugnam Reges cumque inachiosum Regem hyperochum ennianum Rex phemius una cum
cane in se impetum facere animaduertisset, Dixit illum iniuste facere; qui secundum pugnatorem &
alterum hostem substitueret, Abigete autem canem hyperocho sequi ac hostem euertente lapide ictus a phemio
est interfectus agro recepto, inachiensibus una cum achiuis eiectione lapide illum tanquam quidem sacrum co-
lunt; & uictimae adipe inuolutum uenerant; & ei tanquam deo immolant, Appolini uero diuinam rem facientes
& hecatombam ex uoto reddentes bouis immolare partem rite exceptam Temonis posteris tribuunt; & emedi-
catam carnem appellant.

Qui sunt apud ithacesios coliaes, quis est phagilus Vlyssi porcis interfectis eorum necessarii bellum
suscitauerunt, Accersitus autem ab utrisque & arbiter adhibitus Neoptolemus sententiam tulit ut cepha-
lenia zacynto & ithaca caedis nomine Vlysses decederet, Procorum uero sociis ac familiares pro iniuri-
is quas in domum intulerat Vlyssi quot annis mulctae nomine aliquid perciperet, Vlysses igitur in italia
concessit, Mulctam uero ut liberis suis ithacenses redderent iureiurando ac religione astringendos

putauit: Erat autem farina Vinum cera oleum sal, uictimæ grandiores phagiloꝝ phagilium autē agnum esse dicit Aristoteles. Sed Eumæū manumissum Telemachus ciuitate donauit a quo colidarum familia, sicut aphiloetio bucoliarum.

Quis est apud Locros Ligneus canis physcii amplexionis filius fuit locrus ex eo & cabya locrus nascitur quo tum patre orta discordia multis ciuium acceptis, de sedibus apollinem consuluit, oraculo edito ut ibi urbē conderet ubi canis cū ligneus momordisset, in alterū manis littus transgressus spinā calcavit: ea plaga uexatus q̄ plures ibi dies cōmoratus est q̄bus pcepto loco urbes cōdidit physcos hyanthiam & alias oēs quas locri ozolæ coluerunt. Ozolas autē locros, alii a Nesso, alii a Pythone serpente uocatos dicunt, qđ ad Locrensiū littus eiekti in eorum agro putruerunt, nōnulli autem hoīes pellibus caprinis & hircinis indutos & plerūq; inter greges & ouilia aduersantes olidos fieri & ob eā rem qđ locri postores sint ozolas appellatos putant. Alii contra qđ ager floribus abundet ob odoris bonitatē nomen inclytum arbitrantur, hanc opinionē tūc Architas amplissæus scripsit enim in hunc modū, Botrionū fertis redimitā; unguenta redolentē macynā amabilem.

Quid est q̄ a Megarensibus aphauroma dicitur Nisus a quo Nisea appellata ē cum regnū abtineret abronem onchestri filiam ex boetia uxorem duxit: quæ cū Megarei soror esset singulari prudentia ac molestia prædita erat: motuā deinde Megarēses sponte luxerunt; & Nisus immortalē uxoris memoriā efficere uolens iussit ossa ferre quam illa ueste ferre consueuerat & uestem aphauroma propter illam appellauit. Videtur autē mulieris gloriæ & deus fauissē, nam cum Megarenses mulieres uestem mutare instituerent, oraculo sæpe prohibuit.

Quis est q̄ doryxenus Megarēsis ager antiquitus per uicos colebatur, ciuitate in qnq; partes distributa. Alii enim haraci dicebantur; alii piraci; Megarenses alii; alii Cynosurci Trispodicæi; deniq; partem agrum tuebantur: sed Corinthii cū inter eos bellū excitassent: semp̄ enim megaram subigere studuerunt: tū leniter & cognatū: ut ita dicam bellū inter se gerebāt, agricolas enim nemo prorsus uiolabat: & si quis captus esset certo se præcio redimebat, quo accepto statim dimittebant nā ante nihil exigebant: sed qui hominem coepisset domū deductum & comiter acceptum domū remittebat q̄ ergo post se redimeret: præciū retulisset laudabat: & eius q̄ recepisset amicitia ppetuo colebat: & ex captiuo doryxenus hoc est bello amicus atq; hospes fact⁹ appellabat. Qui uero nihil retulisset: & hostē fefelisset nō solū apđ hostes sed apđ ciues quoq; ut pfid⁹ & iniust⁹ & ifamis erat.

Quam im est palintocia megarenses rheagore tyrano eiecto parum diu in admistranda repu. modestos se temperatos pstituerunt. Inde multum ut ait Plato & intēperatē libertatē popularibus ipsis propinantibus penitus corrupti: cū cæteris in rebus in locupletes & copiosos insolenter se gerere ceperunt, tū uero eorū domos iuadentes hoīes paupes splendide & effuse conuiuari: accœnare uolebant: idq; si negaretur oī uiolentia & petulantia urebantur deniq; facto plebiscito usuras a creditoribus quas antea soluissent reposcebāt: idq; palintocia appellauerunt.

Quæ nā est Anthedon: de qua pythias dicit: bibe uini fecē qm̄ non Anthedonē habitas nā quæ i Boetia est uino nō abūdat Clabriā erinim antiquus nominabant a muliere q̄ erinis dicebatur: quæ ex Neptuno & melantia alpei filia natā fuisse fabulātur. Inde cū anthes & hyperes ibidē consedisset Anthedoniā & hypereā insulam uocauerunt: oraculum uero hoc modo se habebat: ut dicit Aristoteles bibe uinū Tyriā: quoniā nō anthedonē habitas nec sacra hyperam quoniam & fecem uini bibisset, hæc Aristoteles Ainaligetō autē dicit hiperitis fratrem Anthon infantem adhuc periisse Hyperā autē cū diu fratrem quesisset errantē ad Acastū seu Adrastum pheraas uenisse ubi casu Anthon uinum seruiens propinabat ubi cœnati sunt: puerum fratri poculum porrigentem agnouisse ac dixisse fertur: bibe uinum feculentū qm̄, nō anthedonem habitas.

Quis est qui apud prienem iuxta quercum dicitur, scotos Samii & prienenses bellum inter se gerentes mediocribus mutuo se dānis afficiebant magno proelio cōmissio mille Samios prienenses occiderunt: septimo post anno cū milesiis ad quercū quæ dicit congressi optimos ciuiū ac primos nno proelio amiserunt. Quo tempore Bias ille sapiens samū a prienensibus cū legatione missus, magnā gloriam est adeptus. Ex illo prienensium mulieres post eam calamitatem tristē sane ac miserabilē impcacione ac iureiurando maximis de rebus usi sunt cū testarentur ac dicerent. Apud quercū tenebre quod filios & p̄res ac uiros eo in loco ab hostibus concisos amisissent.

Qui sunt apud Cretenses qui catacautæ dicuntur tyrrenos ferunt: cum atheniensium filias & uxores ex barbrone rapuissent. Quo tempore, s. Lemnū & in bron in colebant postea eiektos i agrum Laconicū peruenisse & tandiu cū in digenis mulieribus consuetudinē habuisse: quo ad liberos suscepissent calūniis deinde ac suspicionibus laconicam rursus relinquere coactus in cretā cū liberis & uxoribus traiecisse: ibi bellum cum his qui tūc temporis Cretā tenebāt gerētes multos qui i poelio mortem oppetiissent insepultos reliquisse: primō quidē q̄ ppter bellum & piculū socios per ocium humare non poterrant: deinde fugiētes cadauera iā corrupta & marcida atingere cœpisse: poli igit̄ quem ducem secuti fuerāt honores quosdam & immunitates excogitasse: & partim deorum sacer

dotibus attribuisse partim qui mortuos sepelissent & diis terrestribus hoc est manibus consecrasse, nequando auferentur & perpetuo permanerent postea eum fratre sortitum: & alios sacerdotes appellatos fuisse alios cautacautas & separatim suis legibus uti: esse autem illis una cum cæteris quæ humaniter concessa sunt earum iniuriarum licentia: quibus cæteri Cretenses uti consueuerunt: cum furtim res suas iter se agunt: feruntque, illos uero nulla iniuria afficere nihil furari: nihil denique auferre.

Quod est apud chaldienses puerorum sepulchrum Cothus & Argilus Xuti pueri in euboëam habitatum concesserunt: quo tempore æoles insulam maiore ei parte obtinebant, editum uero antea: Cotho oraculum fuerat bene successurum: & hostes superaturum: si agrum coemisset: cum paucis igitur descendens incidit in pueros qui forte iuxta mare colludebant, quibus cum & ipse comiter ludere aggressus multos ludos pueris ignotos ostendit: quod ubi auide accipere uelle intellexit: aut aliter traditurum se dixit: nisi aliquid terræ prius ab ipsis accepisset illiueestigio sublatam dederunt: & acceptis ludis abierunt æoles re cognitacum hostium classem aduentare intelligerent ita & dolore perturbati pueros interfecerunt. Sepulti uero sunt in uia quæ ad Euripum ex urbe ducit: quem locum postea sepulchrum puerorum uocauerunt.

Quis est Mixarchageua apud argiuos Quiue sunt Elasi: Mixarchageuam castorem uocant & apud se humatum arbitrantur. Polucem uero tanquam unum cælestium uenerantur: eo autem qui comitalem morbum auertere putantur elastos nominant, eosque ex alexia, Amphiaris filia progenitos fuisse autumant.

Quid est quod apud argiuos Eneisima dicitur Qui familiarium aut cognatorum quempiam amiserunt: mox est ut statim post luctum Apollini sacrificent sacer trigesimo post die mercurio, nam ut a terra mortuorum cadauera sic animos a mercurio suscipi putant apollinis autem sacerdoti ordeum dantes carnem pro eodem accipiunt ignemque quasi polutum extinguentes & rursus ab aliis accedentes carnem coquant: & Eneisima appellant.

Quis est alastor aliterius Palaneus: non enim illis credendum est Aliterios uocari qui in fama molentem obseruante farina diripiunt, Verum is Alastor uocitatur: qui ea egit quæ neque facile obliterari possunt: & diuturna omnium memoria celebratur. Alterius autem is est quem siquis uitare ac fugere potest propter improbitatem benefactum secum existimare debet: hec inquit Socrates in æreis pellibus conscripserunt.

Quam habent sententiam: eos qui in cassopeam bouem abigant a uirginibus comitatibus ad ipsos usque fines continentur audire nunquam redietis in patriam terram ænianas a Lapitis sedibus expulsi aethaciam primo: deinde Molossidæ & cassiopæa incoluerunt: ubi nihil boni ex agro nacti: malis contra usi uicinis in agrum cirræum transierunt: Onoclum regem secuti, ibique magna siccitate & magnis squalloribus excepti: oraculo ut fertur cum lapidibus onoclium obruissent rursus uagi post longum errorem in eum agrum peruenerunt: quem bonum & fertilissimum nunc habent: quo fit ut merito exoptent: in antiquam patriam non redite: sed illic beatissime ac diutissime permanere.

Cur apud thodios præconi Ocridionis templum ingredi non licet. An quod Ochimus filiam cydippem ocridioni collocauit, Cercaphus autem frater ochimi puellam amans præconi persuasit moris enim fuerat ut sponsæ per præconem accerserentur: cum cydippem accepisset eam ad se deduceret quo facto Cercaphus puellam habens aufugit, Qui postea cum frater ad senectutem peruenisset reuertitur: mansit autem rhodis consuetudo ne præco Ocridionis templum ingrederetur ob iniuriæ ac flagitii illius memoriam.

Quid est quod tibicini apud Tenedum in ædem tenes intrare non licet: nec in templo achillis mentionem facere An quod nouerca tenem in simulacra quæ ei stuprum inferre uoluisset, Molpus Tibicem falsum aduersus eum testimoniū dixit, Quomobrem teni accidit cum sorore tenedum fugeret achilli autem ferunt matrem rhetim magnopere interdixisse tenem ne interficeret: quod is ab apolline uehementer colere, Vni etiam ex seruis imperasse: ut diligenter atterderet: & achilem moneret ne forte per in prudentiam tenem occideret Sed cum tenedum achilles popularet & sororem: Tenes forma captus in sectaret, Tenes obuiam factus & sororem defendere conatus ab Achile interceptus est, achilles tenem a se interfectum aduertens seruū quidem quod ab eo monitus non fuisset occidit, Tenem uero ubi nunc templum est sepeliuit ex eo nec tibice illud ingreditur nec achilles in eo nominatur.

Quis est apud Epidannios poletes epidannii illyricorum uicini ciues suos qui cum illyricis consuetudinem haberent improbos fieri aduertenterunt, & res nouas ueriti ad res contrahendas ac permutandas unum quot annis potissimum delegerunt quem maxime probarent is ad barbaros accederet, forum ciuibus suis & contrahendi rationem prescriberet, & ex eo poletes est appellatus.

Quod est in thracia Arai littus Andrii & chalcidenses habitandi causa in thraciam profecti sanem urbem prodicione communiter occuparunt: sed cum barbaros Acanthum reliquisse accepissent duos speculatores ad urbem miserunt: qui cum eo uenissent & acanthios relicta urbe fugam animaduertissent arripuisse: chalcidensis quidem speculator præcucurrit quasi urbem chalcidensi-

bus preoccupaturus Andrius uero relictus hastam coniecit : quæ cum portæ inhesisset; Andriorum pueris urbem se hasta præcepisse exclamauit. Inde orta dissensione sine bello inter se conuenerunt ut Erythræis Samiis & pariis omnibus de rebus arbitris uterentur; cūq; Erythræi & Samii suffragiis suis rem Andrii adiudicassent; Parii contra prochalcedensibus sententiam dedissent quibusdam se circa eum locum in præcationibus deuouerunt. Si aut ipsi pariis uxorem dedissent; aut ab illis accepissent & ob eam rem Arai littus appellauerunt; cum Dracontis antea diceretur.

Quid est q; cerealibus Eretrienſium mulieres non ad ignem sed ad solem carnē cōcoquunt & calligeniā nō uocant. An quod ita cecidit ne captiuæ quas ex Troia Agammenon abduxit hoc in loco cerealia facerent cūq; inopinato nauigandi tempus extitissent in perfecto sacrificio discesserunt;

Qui sunt Ainautæ apud milesios damascenore rhoante tyrannis exactis sodalitates duæ urbem obtinuerunt; harum altera plutis altera cheromacha dicebatur; sed cum potentes dominarentur; & sodalitates suæ res asciuisſent, conscensis nauibus princula altera pgressi maximis de rebus consultabant; & ob eam rem Ainautæ appellati sunt.

Quid est q; chaldenses locum circa pyrſophiū $\alpha\kappa\upsilon\alpha\iota\omega\upsilon\lambda\eta\iota\sigma\iota\varsigma$ $\Delta\epsilon\sigma\chi\alpha\lambda\eta$: idest uigentiū & uiribus ualentiū stationem uocant. Nauplium ferunt ab achiuis insectatum supplicem ad chalcidenses confugisse; ibiq; partim cirmina purgasse; partim recirminando achiuis obieciſſe. Chalcidenses igitur nauplium nullo modo dedituri uidebantur; sed ueriti ne dolo interficeretur; præsidium ei dederunt adolſcentes ætate ac uiribus uigentes; & eos ibi collocauerunt; ubi & una uersarentur; & nauplium asseruarent.

Quis est benefactori bouem immolans. Nauis circa ithacesiam in ancoris stabat
sed ab eo persuasus nomine pyrriæ & senem seruauit
nihil in digens & misericordia commotus; & hortatu senis de fictilibus quæ ibi iacebant; pauca quædam sumpsit; postea cum prædones abcessissent securus iam senex pyrriam fictilibus admouit; in quibus maguam uim auripice admixtum ostēdit; ita ut repēte diues factus pyrrias cum cæteris in rebus senem optime tractasset; tamē illud adiunxit; ut ei bouē immolaret; ex eo res in pro uerbiū uenit; benefactori bouem extra pyrriam immolasse neminem.

Quid ita morem hunc habent boetiarum puellæ saltantes ut dicāt eamus athenas. Cretas ferunt; cum uouissent hominū primitias delphos misisse; eos autem qui missi essent ubi nullam facultatem aut copiam uidissent inde profectos. Primū lapygiam incoluisse deinde mixtis atheniensibus hunc in Thracia quæ nunc habent locum occupasse. Non enim uerisimile Minonem atheniensiu iuuenes tributi nomine quot annis ad se missos accidisse; sed in ministerio potius & seruitio habere maluisse. Ex his igitur nati quidam & Cretenses habiti delphos missi sunt; ex quo Boetiæ filia generis sui memoriam colentes diebus festis canebant eamus athenas.

Quid est quod Eleorum mulieres Dionysium celebrantes præcantur; ut bouino pede ad se ueniat hymnus enim hoc modo se habet. Veni heros Dionysie maritimum ad templum castum cum gratiis bouino pede sacrificans. Indebis inferunt, Digne thaure, an quia Bongenam appellant; & taurū uonnulli hunc deum, an magnum pedem ouinum intelligunt; quemadmodum poeta $\beta\omicron\omega\tau\iota\eta$ magnos habentem oculos & $\beta\omicron\upsilon\epsilon\alpha\iota\omega\upsilon\lambda\eta\iota\sigma\iota\varsigma$ magna iactātem, an magis quia bouis pes iunoxius est; cornigerum autē deum sic rogant ut lenis; lætusque ueniat, an quod aratri ac sementis principem hunc ipsum deum & inuentorem fuisse putant.

Quid est quod Thanagræi ante urbem achilleum habent locum sic appellatum. Inimicitias enī magis cum ea urbe exercuisse dicitur achilles quam amicitiam. Quippe qui & poemandiri matrem stratonicem rapuerat; & Ehippi filium acestora occidisset; Poemandrus igitur Pater Ehippi cum ager Tanagricus etiā per uicos habitaretur; apud Stephontē : id loci nomen est quod cū achiuis in expeditionem ire uoluissent; ab illis circumcessus nocte locum illum deseruit & Timandriam communiuit. Pollychritus autem architectus cum adesset & opus flocefaceret; atque irrideret fossam rranſcendit; iratus poemandrus ingentem in illum saxum coniecit; ut forte ibidē occultatus Nyctelie templis ianpridem incumberebat; hunc reuulsum per imprudentiam Poemandrus coniecit; & polichritum quidem assequi non potuit. Leucippum uero filium iterfecit, oportebat igitur ephesiu ex agro boetio lege discere; & supplicem ad alios migrare. It autem facile non erat quod in agrū Tanagricum Achiui irruptionem fecerant, misit igitur Ehippū filiū qui Achilleū rogaret a quo persuasus & illum inducit & Tlepolemū herculeis filium; & peneleum hippalemi omnes sibi sanguine coniunctos; a quibus Poemandrus Chalcidem emissus; & ab Elephenore cædis cirmine expiatus hoies honore affecit & lucos oibus cōsecrauit; quorū q; achillei dicatus est nomē seruauit.

Qui sūt apud boetios psoloos qui ueæolæ Minyi cuiusdam filias Leucippam Arſionem & Alchotone furore positas carnibus humanis uesci cōcupisse; & de filiis inter se sortitas esse; Leucippam q; ei sorte cecidisset. Hipassum filium laniandum exhibuisse; ex illos uiros quod Lugubri ueste uterentur præ dolore ac luctu.

Soboles æolæas autem cœnoloas appellatas fuisse ferunt: hodie quoque eiusdem gentis omnes mulieres eodem nomine appellant: & quo annis festis diebus quæ agrionia dicantur: a Dionysii sacerdote stricto gladio fugantur: & siquam consecutus est interficere licet. Nostra quidem memoria zoilus sacerdos mulierem occidit: quod tamen infœlix ac triste ipsis accidit: nam zoilus ex leui sane ulcere cum in morbum incidisset diuturna tabe consumptus est. Orchomeni uero publicis damnis ac damnationibus affecti sacerdotium ab ea familia ad eum transtulerunt: quem ex omnibus optimum delegisset.

Cus eos qui sponte bocæum ingrediuntur lapidibus obruunt arcades: qui sit per ignorantiam intrauerint ad eleutheras eos mittunt. An quæ quasi absoluti libertatem adepti uiderentur: hæc ratio fidem habuit: & tale est ad eleutheras: ac si in locum curæ uacuum: & illud uenies in libentis solum. An fabulæ potius credendum est. Soli enim Lycaonis liberi Eleuter & lebecadus sceleris in iouem paterni expertes fuerunt: & in Boetiam aufugerunt: Lebadenses autem iisdem legibus: & eodem iure atque archades utuntur. Eos igitur ad Eleutheras mittunt qui louis adyta ignorantes intrauerint. An illud probabilius quod architimus dicit. Archadicis festi sunt dies: quosdam per inscientiam ingressos ab archadibus philiassii traditos fuisse. Aphiliassii deinde Megarensibus a quibus porro cum Thebas deueherentur hymbre ac tonitribus & aliis tempestatibus oppressos ac detentos fuisse: hinc locum nonnulli Eleutheras appellatum fuisse dicunt: Quod autem dicitur ab eo qui lycæum ingressus fuerit umbram non cadere: licet falsum tamen magnopere creditum est. An quæ aer ingredientibus in nubem conuersus obducitur. An quod templum ingressus omnibus modis excruciatu morte mulctetur: mortuorum uero animas Pythagorici: neque umbram facere neque coniuere. An illud potius quod sol quidem umbram facit: solem autem aufert nomen Embantis & hoc obscure intelligentes dicaunt ceruus enim Embas dicitur. Quapropter Cantharionem arcadem quod is ad eleos cum arcadibus bellum gerentes profugisset: & cum præda ab atum traiecisset composito postea bella cum spartam profugisset Lacædemonii archadibus reddiderunt edito oraculo ut ceruum redderent.

Quem nam in Tanagta Eunostum heroem fuisse dicemus: quidue causæ esse quâobrem mulieres eius lucrum non ingrediuntur Eunostus Eliei cephisti & sciadis filius fuit: cui nomen inditum ab Eunoste nympa est: a qua educatum ferunt. Speciosus igitur ac iustus non minus ex modestia & seueritate laudis tulit: hunc ab Ochna & coloni filia. propinqua sua amatam fuisse ferunt. Sed cum eius libidinem conuitio rettulisset. remque ad fratres deferre statuisset mulier occupauit. & fratres echemum Leonem bucolum ad eunosti necem concitauerat: quod eum sibi per uim stuprum intulisse insimulauerat. Illi cum sorori fidem adhibuissent adolescentem in lidiis de medio sustulerunt. quo facto Elieus illos in carcerem coniecit. Ochna poenitentia ducta. & uehementer perturbata simul & odore: quem ex amore capiebat liberari cupiens. simul fratrum misericordia commota rem omnem ut gesta fuerat Elieo indicauit quam e uestigio Elieus ad colonum detulit. eius iudicio ac sententia fratres quidem libertati sunt. Ochna uero seipsam præcipitem dedit myrtis anthe donia canticorum poëtria scriptum reliquit. Eunosti uero templum & lucus mulieribus adeo inaccessus fuit: ut cum sæpenumero terremotus aut siccitates aut hymbres aliæ denique tempestates ingruissent. Tanagræi accurate ac diligenter exquirerent nunquid mulier clanculum aut per imprudentiam templo appropinquasset. quæ nonnullos dicere constat. inter quos est Elidamus uir insignis occurrisse. sibi eunostum lauandi causa mare petentem quod mulier templum inuasisset. Refert enim Diocles in libro de Semideis tanagrearum decretum. de quibus elidamus renunciauerat.

Vnde in agro boetio circa Eleonem scamandrus fluuius est appellatus. Deimachus Eleonis filius Herculis socius expeditionis ad Troiam particeps fuit. Sed cum bellum traheretur glauciam scamandri filiam compræssit & grauidam reddidit: quo a Troianis in pugna interfecto Claucia ne stuprum comperta ab Hercule poena afficeretur sponte ad eum confugit & amorem suum indicauit. Sequi cum Deimacho consuetudinem habuisse confessæ est. Hercules re cognita & amoris misericordia commotus: & quod uiri fortis ac sibi in primis: familiaris stirpem relinquere magnopere cupiebat glauciam in nauem recipit: quam postea cum peperisset: in Boetiam reductam: & ipsam & stirpem Eleoni reddidit. Appellatus est autem puer Scamandrus: qui postea regnum adeptus Inachum fluuium de suo nomine Scamandrum appellauit sicut uicinum fluuium glauciam de matris nomine uocitauit: nec uero uxoris oblitus ipsius nomine acidusam fonti nomen indidit: ex quas tris filias susceperat. quas hoc quoque tempore in honore habent & uirgines appellant. Vnde factum est illud tritum sermone prouerbum hæc domina: Dino Tarentinus ductor exercitus uir fortissimus & in primis rei militaris pertissimus cum sententiam eius improbaret & præco aduersariorum sententiam proposuisse sublata dextera hæc melios iuquit: huius rei auctor est Theophrastus. Sed Apolodrus in historia sua illud adiunxit cum præco plures hæc numero sunt dixisset: itaque inquit: sed hæc meliores ita paucorum.

Vnde dicta est urbs Ithacesium quā alalcomenas appellant. Quod antichia adhuc uirgo Sisyphi compressu qui ei stuprum obtulerat Vlysssem concepit complures dixere: histrus uero alexandrus in monumentis suis illud adiunxit: Antichiam Laerti in matrimonium datam: cum ad Laertem duceretur: apud Alaocomennm in boetia Vlysssem pepisse, & ob eam rem ille quasi mediæ urbis nomen referens eam quæ in agro Ithacesi est urbem eodem nomine appellatam fuisse memorat.

Qui sunt Eginæ monophagi. Multi ad bellum Troianum Eginenses profecti pugnando ceciderunt: complures tempestate demersi sunt. Paucos igitur a bello reuersos propinqui suscipientes: cum relictos ciues in luctu ac dolore uersari asaduenterent: nec aperte lætandum existimauerunt: nec pro suorum reddito diis immortalibus sacrificandum: Verum claudonii quisq; sui comiter excipientes ipsi in conuiujs ministrabant: nec alienum quemquam admittebant. Hoc igitur imitantes Neptuno rem diuinam faciunt: & Thiasios exercent sexdecim dies silentio inter se cõuiuia iter se celebrantes: nec seruum quempiam inter se licet. Inde ueneri facientes solenne festum dirimunt: & ex eo monophagi appellantur.

Quid est quod in Caria Labradei Iouis simulacrum bipennem non sceptrum: aut fulmen sustinet quia Hercules interfecta hippolyte: cum præter alia bipennem quoq; illi eripuisset: omphale dono dedit: quam Iydorum postea Reges per manus accipientes sicut alia sacra ferre consueuerunt: donec candaulis indignum censens: nni ex socijs ferendam tradidit: sed postquã gyges ab eo desistens bellum candauli intulit: Arseis Myleis auxilia Gygi adduxit: & candaulis sociumque eius occidit ex una cum reliquis spolijs securim in cauam detulit. Ibique extructo Iouis simulacro bipennem in manu dedit: & Labradeum Iouem appellauit: nam Lydi bipennẽ labrẽ appellare consueuerunt.

Quid est quod purgatores ὀποὸν uocant tralliani eoque in libationibus ac piaculis potissimũ utuntur: An quia leleges & Minyæ antiquius trallianis expulsis urbem atq; agros occupauerunt: postea reuersi Tralliani superatis Lelegibus: quicumque neque in prælio ceciderunt, nec fugerunt: sed aut imbecillitate aut inopia ibidem remanserunt: his omnibus contentis legem posuerunt: ut quicumque Minyam aut lelegem occidisset: ita purus & expiatus esset: si eius quem interfecisset cognatis leguminum modium emensis esset.

Cur apud Elæos in prouerbio est grauiora sambico pati: serunt Elæum quendam Sambucum nomine multis socijs & coadiutoribus usum complures apud Olympiam æreas statuas & simulacra concidisse ac uendidisse. Deniq; Dianæ p̄sulis tẽplũ diripuisse. Est eni Elide tẽplum Dianæ: quod Aristarchium nominant illum uero statim post sacrilegium comprehensum toto animo excruciatum fuisse dum tormentis de conscijs ac socijs ab eo quereretur atque ita mortuum fuisse: & eius cruciatibus prouerbium additum esse.

Quid est quod Lacedemonæ iuxta Lecippidarum tẽplum posita est Vlyssis ædes. Ergiæus unus ex his quia Diomede originem ducunt a Temeno quodam persuasus palladium argis surripuit: cuius rei conscius habuit Leagræus erat enim Temeni sane familiaris Leagræus postea Temeno irat⁹ Lacedemonem concessit: palladium secum deferens: quod cũ reges studiose accepisset iuxta Lecippidarum tẽplum collocauerunt: ac missis qui de conseruando & custodiendo palladio Apollinis sententiam sciscitarentur: oraculo edito ut unum ex his qui palladium surripuissent custodem facerent Vlyssis edem ibidem posuerunt: heroem ipsum alio quin propter Penelopes nuptias ad se pertinere & ciuitatem affinitate attingere existimantes.

Quid est causæ q̄ Chalcedoniæ mulieres morem hunc habent: ut si in alienos uiros & magistratus potissimũ incidant: alteram maxillam aperiant. Chalcedonii aduersus Bithinios bellum gerebant: Hi cum zepoetum Regem haberent omnibus suis copijs aditis, etiam thracum auxilijs facta incursione agros populabantur. Sed cum zepoetus circa phlium id enim loci nomen est palantes ac perturbatos inuasisset superati octo milia militum desiderauerunt nec tamen penitus deleti sunt. Composito autem bello cum ea clade ciuitas ad uirorum solitudinem propemodũ redacta esset: complures mulieres necessitate compulse libenter & externis nupserunt nonnullæ uiduitatem talibus nuptiis antepontes solæ agebant, ac siquid opus esset ad magistratus ac iudices confugientes alteram oris partem aperiebant: harum pudorem quæ nupserant imitatae, & meliores fuisse ratione eundem morem retinuerunt.

Quid est causæ q̄ oues ad agenoris lucum abigentes argiui ut ibidem incantur efficiunt. An q̄ egregiæ præter cæteros agenoris oues curarit, & plures greges habuerit.

Cur se Argiuorum pueri quodam festo per iocum ballachradas uocitāt. An quod primos ab Inacho ex agris in campos ac plana deductos achradibus altis fuisse commemorant. Ferunt enim Achradas primum gæcis in Peloponnesso fuisse cognitatas: cum ea regio Apia etiam diceretur. Vnde Api Achrades mutato nomine appellati sunt.

Quid causæ est quamobrem elæi equas finibus eductas iniri faciūt. An quod regum omnium equorum studiosissimus cenomaus: cum animal illud præcipue adamasset multa & horrenda eis im-

præcatus esset: qui equam apud elidem inissent: & idcirco ueriti execrationem illam abominantur ac uitant.

Cur apud gnosios moris fuit mutuantibus argentum rapere. An ne hi qui arripuissent: de ui tenerentur & magis plecterentur.

Quæ causa est quamobrem Sami dexicreontis uenerem uocent. An quod eorum uxores luxu ac petulantiam perditas Dexicreon homo mendicus quibusdam piacularibus sacris expiauit. An quia Nauclerius cum esset dexicreon negociandi causam cyprum nauigauit cui onus in nauim imposito uenerem iussisse ferunt aquam tñ in nauim imponeret ac statim solueret cū dicto audientē fuisse: & aqua in nauium comportata profectum summa tranquillitate & malicia deprehensum sicuti reliquis & mercatoribus & nautis aqua singulis uenundata multum argentum collegisse: ex eo statua deæ posita deam suo de nomine appellasse quod si uerum est: non unum ditasse: sed per unum multos seruisse uenus existimanda est.

Quid est q̄ Samii mercurio charidote rem diuinam facientes: uolenti & furari & latrocinari p̄mittunt quia oraculo relicta insula Mycalen cōmigrassent: præda ac rapinis decem annis uitam duxerunt deinde in insulam reuersi Samii hostes superauerunt.

Vnde ei loco nomen inditum esse dicimus quem Samii panæma. An q̄ Dionysium fugientes amazones ex agro Ephesio Samum perfugerunt. Dionysius confestim ædificatis nauibus transmissio mari prælio commisso eo in loco multos occidit: quæ defluentis sanguinis flumine spectantes admirati panæma postea nominauerunt: eorum autem qui occiderunt: circa phlœū ossa ostenduntur.

Sunt qui dicant phlœū earum clamoribus abruptum fuisse cum magno quodam interpugnandū & contento clamore usæ fuissent:

Quid est causæ q̄ andron Sami pedites uocitatur mortuo demotele cum plebs rempublicam occupasset megaræses aduersus perinthios Samiorū colonos exercitū duxerunt. Compedes ut dicitur quasi aduersus seruos secum portantes. Quod cum plebi renunciatum esset celeriter auxilia submisit decem declarati sunt: qui triginta nauium classi præessent: harum unam portu egredientem fulmine ictam ac depræhensam fuisse dicunt duces tamen cum reliquis profecti megarense prælio uicerunt: & sexcentos captiuos ceperunt. Qua uictoria elati popularem statum euertere cogitabant: cui rei plebs occasionem prebuit. Misit enim litteras quibus imperabat ut Megarense compedibus uinctos adducerent. illi Megarensibus litteras cum ostendissent facile persuaserunt: ut cōmuni consilio secum ciuitatem liberarent. Rationem ineuntibus uisum puerorum citeos detracos Megarensium cruribus circūponere: & ne defluerent loris quibusdam ad zonas alligare. Erat enim timendum cum laxi essent ac facile defluerent soluti uiderentur. His in hunc modum ornatis cum singulis enses dedissent ad Samum appulsi medio foro Megaræses in curiam deduxerunt: ubi dato signo Megarense impetu facto plebeios omnes qui rerum potiebantur interfecerunt. Hoc pacto recuperata libertate Megarense quicunq; uoluerint ciuitate donarunt: & bonæ magnitudinis domo ædificata compedes quasi templo suspensas obtulerunt: ab eo pedetes domus appellata est.

Cur apud Coos sacerdos Herculis muliebri ueste indutus: & Mitra caput ornatus apud Antimachiā rem diuinā facit. Hercules cū ex agro troiano sex nauibus p̄fectus esset tempestate dephesus nauibus amissis ab insulam Coū delatus ad laceterē eiectus est: oibus rebus p̄ter arma & socios penitus amissis ibi nactus omnium greges pastorem unam sibi ut daret petiit. Is Andragoras uocabat qui cum robore ac uiribus corporis præstaret. Herculem ad luctandum prouocauit ea lege ut si uinceret arietem auferret. Hercules cupide cum Andagora congressus cum hominem ita agitaret: ut facile superaturus uideretur Meropes Andagore auxilium tulerunt: & græcos ut herculi opem ferrent concitauerunt: prælio cōmisso hercules pugnando defessus ad mulierem Thracem confugisse dicitur: & muliebri ueste opertus apud eam delituisse. Sed postq̄ Meropibus superatis expiatus Alciope filiam in matrimoniū duxit. Floream uestem induit. Quāobrem sacerdos ubi prælium factum est rem diuinam facit. & sponsi muliebri ueste induti sponsas suscipiunt.

Vnde apud megaram genus est hamaxocystarum. Qua tēpestate intēperans ille ac dissolutus popularis status megaris fuit: qui & sacrilegium effecit proficiscebantur peloponnesiorum nomine delphos solēnes spectatores: qui cum per agrū megarensē iter facerent. apud ægerā ad paludem cū liberis & uxoribus subuerso curru in terram prouoluti sunt ibi megarensium quidam petulantissimi atq; ebrii per insolentiā & crudelitatem currus in palludem cōtruxerunt: multos ex his que nerant obruerunt. Quod in illa status perturbatione & confusione rerum omnium megaræses neglexerunt: amphixiones autem quod ea res ad religionem pertinere uidebatur grauiter commoti tanquā sceleratos & impios exilio nōnullos plerosq; morte afficiendos censuerunt: qui postea a genere hamaxocylistæ nominati sunt.

Calpurnius Brixienſis ad Domini-
cum Siliprandum Mantuanum.

Quos radi optabas ſia Siliprande libellos
Imprime nil poſſet iungere docta manus.
Qui leget hos æquus grates tibi lector habebit
Atq; idem optabit candida fata mihi.
Nam modo mendofus latiis errabat in oris
Plutarchus rafa nunc bene pelle nitet.
Aureliiq; mei claras feſtinat ad ædes
Qui colit ex toto pectore pieridas.

Expliciunt problemata Alexandri aphrodiſei:
e græco in latinum traducta per Georgiũ ual-
lam. Et Ariſtotelis problemata Theodoro in-
terprete. Et Plutarchi problemata: ſimul ſeria-
tim q̄mendetiſſima. Impreſſum Venetiis per
Albertinum Vercellenſem. Anno Domini. M.
CCCCCI. Die. xxvi. Maii.

Laus deo.

	Regiſtrum	Ixxxiĩ
a Problemata Georgius Alexandri Albertus	f tate ſe porrigũt tus quiſq; q̄ alimenti	l ſtanda obſeruandum deat titillatẽ
b Alexandri uocales tur ſi modo los ad munia	g Cur homines dire. Quotiẽs Cur foetidior	m Cur is qui Cur geneciæ ſacrificium
c cerebro autem Cur i balnei ubi de ptifana obtemperantia	h minis ratione tiorum qudñiã Neq; enim	n putauit. Erat bus p̄occupat.
d Ariſtotelis ferbuerit da alia calida	i ſitis gratia eſt craſſior in rotundam	FINIS.
e ant & hominẽ ro tantũmodo portione ſui	k etucq; non pendeant cũ robuſtiora	

1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900